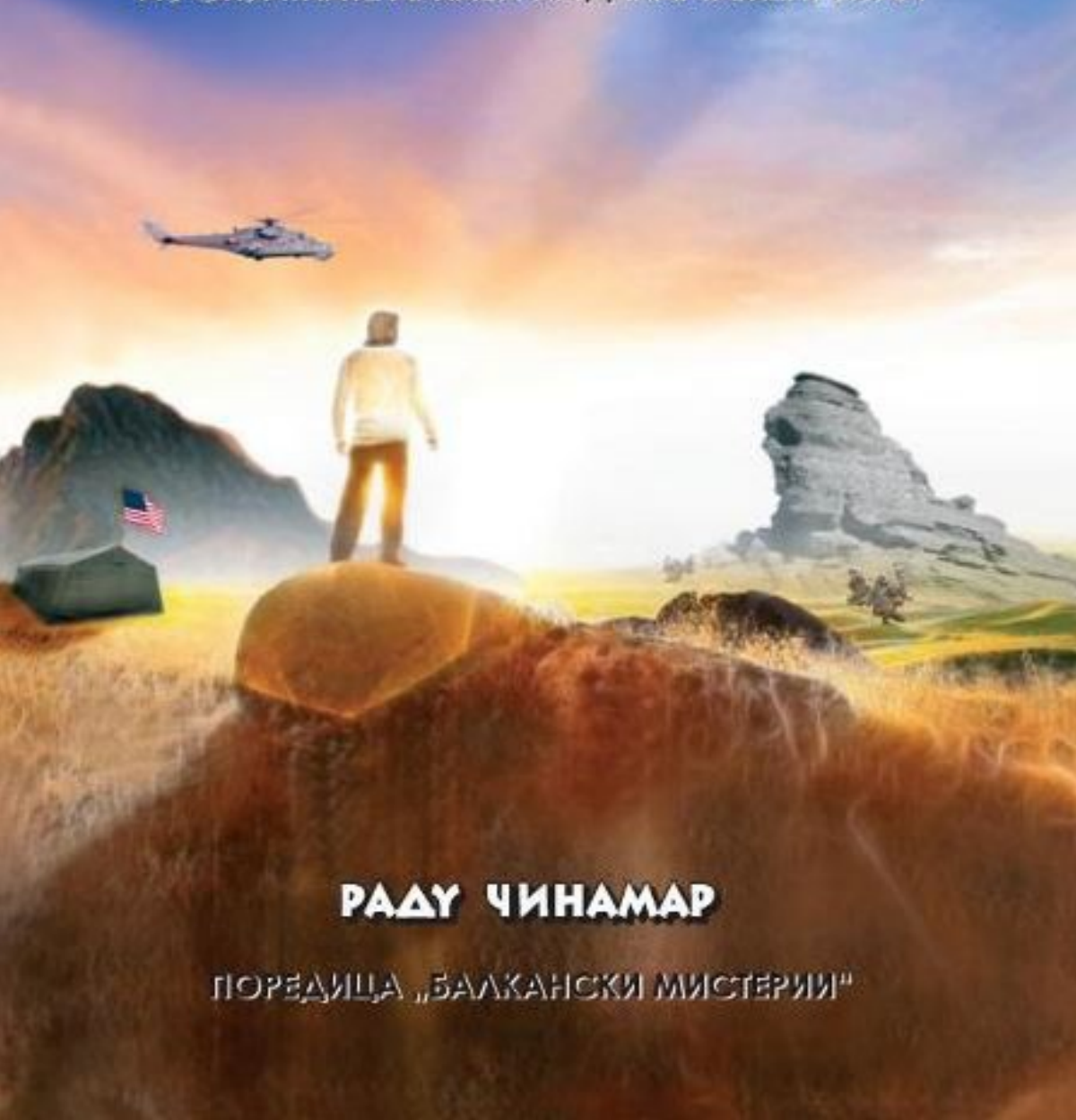

ПОДЗЕМНИТЕ ТАЙНИ НА РУМЪНСКИЯ СФИНКС

ИЗ ОКУЛТНИТЕ АРХИВИ НА ДЕПАРТАМЕНТ НУЛА

РАДУ ЧИНАМАР

ПОРЕДИЦА „БАЛКАНСКИ МИСТЕРИИ“

Подземните тайни на румънския сфинкс

През лятото на 2003 г. е направено безпрецедентно откритие в една местност на планините Бучеджи, Румъния.

Свръхсекретният окултен отдел на Румънските Разузнавателни Служби – Департамент Нула, разкрива тайната на това място, която може напълно да промени съдбата на цивилизацията. Скрит в тези планини, близо до границата с Трансваvania, се намира и древен Сфинкс, който пази мистериите на планинските околности.

Чрез използване на най-модерна технология Пентагонът засича мистериозна запечатана камера в самата планина, недалеч от румънския Сфинкс, която е пазена от енергиен щит. Тази преграда има същите характеристики като друга, много загадъчна подземна структура в Ирак.

Колосалният дипломатически натиск, осъществен от САЩ и заинтересованите от откритието тайни общества, води до замразяване на плановете на румънците да направят откритието световно достояние.

Книгата представя истинската история на Раду Чинамар, който има възможността да посети тайния обект и да види с очите си холографска архивна зала, уникални технологични достижения, оставени от развитата цивилизация, и три мистериозни тунела, водещи дълбоко до недрата на Вътрешната Земя.

„Подземните тайни на румънския сфинкс“ описва хронологията на политическата интрига, заобикаляща откритието на тези артефакти, и дава достъпно и разбираемо описание на случилото се, което може да окаже огромно влияние на цялата човешка цивилизация.

Само в българското издание можете да намерите уникално потвърждение на историята на Раду и да разберете как всичко е част от един още по-голям, глобален план, включващ окултните войни на Балканите, водени от хилядолетия, гробницата на Бастет в Странджа, междупространствения портал в Пирин и древното наследство на траките, оставено им от атлантската цивилизация.

ISBN 978-954-923-543-2

Цена: 23.00 лв.

ПОДЗЕМНИТЕ ТАЙНИ НА РУМЪНСКИЯ СОИНКС

ИЗ ОКУЛТНИТЕ АРХИВИ НА ДЕПАРТАМЕНТ НУЛА

РАДУ ЧИНАМАР

Поредица „Балкански Мистерии“

Viitor cu cap de mort © 2004 by Radu Cinamar

First printed in Romania by Misterium Publicatii srl.

© Подземните тайни на румънския сфинкс:

из окултните архиви на Департамент Нула © Радун Чинамар,
автор, 2010 г.

Първо издание на български език, 2010 г.

© Издателство "Паралелна Реалност", 2010 г.

<http://www.parallelreality-bg.com/>

Превод от румънски: Невена Кънчева

Под взаимната редакция на: Жана Симеонова

и Издателство "Паралелна Реалност"

Художник на корицата: Панайот Панайотов

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може

да бъде размножавана или предавана по какъвто и да е начин без изричното съгласие на Издателство "Паралелна Реалност".

ISBN 978-954-923-543-2

Предговор

НЯКОЛКО ДУМИ ОТ БЪЛГАРСКИЯ ИЗДАТЕЛ

През 2008 г. предприехме спонтанно и живописно пътуване до Румъния с идея да се срещнем с Питър Муун - автора на първата ни издадена книга "Проектът Монтоук". Вече бяхме сключили договора си за сътрудничество, но българското издание щеше да излезе чак през 2009 г.

Освен вълнението от факта, че щяхме да се срещнем с писател от подобна величина, цялата подготовка по нашето пътешествие бе организирана в рамките на няколко дни. Трябваше да стигнем до островче в Дунава, чието местоположение бе твърде неясно, а информацията за неговото откриване се заключаваше в мъглявите указания, които организаторите на събитието там ни бяха дали. Островчето се казва Атлантикрон и поради приликата в звученето се шегувахме, че сме се запътили към Атлантида. Особеността на това място е, че то изплува от реката само за 2 месеца в годината - през другото време този малък къс земя е под вода.

Красотата и куриозността на факта са използвани от организаторите за провеждане на ежегодни събития в условията на неповторима атмосфера. Събитието Атлантикрон се състои всяко лято през месец август и най-общо казано е събор на млади хора с алтернативни интереси и идеи. Всеки ден в продължение на две седмици се изнасят лекции от учени и изследователи от цял свят, като основната насоченост на конференциите е палеоастрономията, палеоофологията, изкуството във всичките му форми и много други. До острова се стига и излиза само с лодка. Цялата повърхност на това малко парче земя е "накацана" от стотици палатки, които са единственият подслон за всички гости

и лектори, а водите на Дунава са буквално на 2 метра от нас.

В контекста на всичко това Питър Муун бе поканен да изнесе лекция за проекта Монтоук и съпровождащите го феномени, а респективно той покани нас, тъй като току-що се бяхме запознали по интернет във връзка с издаването на първата му книга. И тъй като едва ли някога той щеше да дойде по-близо до България, ние решихме да се възползваме от възможността за среща с него.

Макар да разбихме идеята зад Атлантикрон, все още ни се струваше странно, че организаторите са избрали за лектор именно Питър, чиито книги и теории са доста екстравагантни дори и за хората, интересувани се от паранормалното. Причините за тази покана предстоеше да се изяснят на място.

Тогава все още не знаехме, че зачатъкът на всичко това има богата предистория. Не знаехме, че и тази среща щеше да отключи поредица от изключителни събития в нашето собствено битие, които в крайна сметка доведоха до издаването на четивото, което държите в ръцете си.

Всичко започва през 2004 г., когато оригиналът на настоящата книга излиза в Румъния. Годината, в която се случва главното събитие в тази книга обаче, е 2003-та и тя не е случайна, защото има важно окултно значение. Подробностите за това ще дадем на по-късен етап.

И така, през 2004 г. румънският издател на "Проектът Монтоук" - Сорин Хурмуз, се свързал с Питър Муун. Той искал да знае дали Питър би проявил интерес да публикува една много специална книга. За самия Сорин тя била повече от специална, защото изстрелва неговата издателска къща от самото дъно право в реалността. На румънски език тази книга се казва(ла) "Врагът отвътре: в тайните коридори на властта"; актуалното заглавие, с

което тя продължава да се издава и до днес в Румъния, обаче е "Бъдеще с глава на мъртвец" (или нещо подобно), което название ни се струва, меко казано, странно и неподходящо като избор. Затова оттук нататък, когато правим препратка към книгата, ще използваме първоначалното ѝ заглавие "Врагът отвътре".

Авторът е Раду Чинамар (псевдоним). Румънската история, която била пратена на Питър, вече била преведена на английски език за негово лично ползване. Била добре написана и лесна за четене. Въпреки всичко Питър Муун оставал доста зает човек и не намирал време да я прочете. Ръкописът отлежавал на бюрото му недокоснат. Четири години по-късно той имал посещение от приятел, който освен това бил и фен на работата му. Поради факта, че му се намирало свободно време, Питър предложил на своя познат да прочете книгата и да му каже дали е добра. Така и станало. След няколко дни човекът се обадил доста ентусиазиран на Питър, обяснявайки, че книгата е невероятна и трябва да бъде публикувана на английски език. Заинтригуван, Питър решил да прочете ръкописа на "Врагът отвътре".

Запленен от историята, през 2008 г. той започва преговори с румънския си издател, за да обезпечи правата върху английския превод. До пролетта те постигат споразумение. Да споменаваме за обстоятелствата, преговорите и координацията на споразумението между двамата е безсмислено. В този случай обаче "синхронизацията" е доста странна. Почти веднага след като завършва преговорите за книгата, Питър получава писмо от своя приятел д-р Дейвид Андерсън. Дейвид е учен от световна класа, който работи за американското правителство по проекти за пътуване във времето. Разработките му са съвсем реални и официални, отвъд всякакви теории на конспирациите и това може да бъде проверено в мрежата. Мистериите около него са твърде много и обширни, но за съжаление нямаме необходимото място да

ви ги представим в тази книга. Д-р Андерсън кани Питър Муун в Румъния с платени разноски, за да посети годишната конференция на Атлантикрон, на която се оказва, че Дейвид е съорганизатор. По времето, когато всичко това се случва, ние от своя страна водехме преговори с Питър за правата над българското издание на "Проектът Монтоук" и на свой ред - като отлична възможност - той покани нас на Атлантикрон. Още тук, преди някой от нас да осъзнава, се осъществява връзка между трите отделни проекта - румънския, американския и българския, които впоследствие се фокусираха в една точка, на което българското издание, което държите в ръцете си в момента, се явява абсолютният апогей. Самите ние бяхме изтикани на сцената на всичко случващо се.

Когато се срещнахме с Питър в Румъния, научихме в подробности за предисторията на неговото пътуване. Най-важното обаче бе, че разбрахме за съществуването на настоящата книга. Когато подробностите и сюжетът около нея ни бяха представени накратко, разбрахме, че това е история, която трябва да бъде издадена в България. Както вече споменахме, на своя оригинален румънски език тя носи заглавието "Врагът отвътре: в тайните коридори на властта", а на английски - "Transylvanian Sunrise" ("Трансилвански изгрев"). Избрахме българското издание да носи името "Подземните тайни на румънския сфинкс: из окултните архиви на Департамент Нула" като по-кореспондиращо с читателя. В Румъния книгата излиза през 2004 г., в САЩ - през март 2009-а, а у нас - с година и половина по-късно - в края на 2010-а. Интересно е също така, че излизането на първата част от поредицата в България съвпада с излизането на втората част в САЩ, което отново говори за връзката между нещата.

Драмата, на която ще станете свидетели, очевидно стига много отвъд нашето собствено участие, което изглежда доста минимално, но не и незначително. Сюжетът на книгата е

представен от автора Раду Чинамар като действителен и имаме значителни основания да считаме историята за такава. Причините за това ни убеждение, наред с всички изумителни открития, които ние самите направихме, ще бъдат представени в следговора на книгата в типичния за нашето Издателство изследователски стил. Информацията, която ще получите там, се отнася до окултните войни на Балканите и е абсолютно уникална по същността си. Тя не фигурира нито в американското, нито в оригиналиото румънско издание на книгата и е продукт на множеството усилия на българи, американци и румънци, а резултатът заслужава свое собствено отделно издание напред във времето.

Наистина, има много да бъде казано, но не искаме да разкриваме на читателя интересната сюжетна линия предварително. Все пак не можем да не отбележим, че измеренията на случващото се в книгата стигат до най-високо политическо и международно ниво. И няма как да бъде иначе, когато става дума за откритие, способно да промени напълно съдбата на човешкия род. Важността на находката е толкова голяма, че тя мигновено предизвиква колосален политически натиск от страна на САЩ, които настояват откритието да не бъде публично оповестено. Както ще видите и впоследствие, не помалки интереси в тази насока имат Ватиканът и представителите на тайните общества. Показателни са и "(не)дипломатическите похвати", които се използват в тази насока. Книгата предлага голямо разнообразие и включва елементи като масонски заговори; тайни военни отдели за изучаване на психичните възможности на човека; правителствени групи, занимаващи се с откриването и изолирането на паранормални артефакти и явления; извънземна технология; пророчества; тайни тунели, водещи към Вътрешната Земя; и много други. Въпреки всичко това обаче читателят може да има предвид, че, ако книгата бе измислена, то историята в нея можеше да бъде много по-креативна и засукана. Нещо, което

обаче не е направено, и фактът говори сам по себе си. А ако в момента не разбирате какво точно имаме предвид, то изчакайте да прочетете цялата история и ще видите сами.

В края на книгата ще разберете как всичко, описано от автора, е свързано с България и каква е окултната българска следа в историята. Това включва описание на цялостното разследване на историята на Раду Чинамар и разкриването на непубликувана никога досега информация във връзка с гробницата на Бастет в Странджа, с междупространствения портал в Пирин и с други неподозирани от читателя реалности.

С тази книга Издателство "Паралелна Реалност" продължава своята традиция да представя на българската публика редки и непопулярни, но стойностни издания. В частния случай мотивацията, която стои зад нас, може да бъде описана в няколко точки.

На първо място, книгата буквално ни беше набутана под носа, а съпровождащите събития и синхроничности, които ще бъдат подробно описани, само доказаха необходимостта от българско издание.

На второ място, намираме за идеален случай чрез тази книга да стартираме едно начинание, което замисляме отдавна, а именно проекта с кодово име "Балкански мистерии". Той се състои в обединяването и популяризирането на загадките, пръснати из целия Балкански полуостров, за които ние самите не знаем абсолютно нищо. Благодарение на настоящата книга си дадохме сметка до каква степен ние, народите, пръснати по тази земя, нямаме никаква информация едни за други. Намираме за позорно и нелепо, че нещата са стигнали дотам, да разбираме за събития, случващи се само на 300 км. от нас, от американски изследователи. Терорът и страданията на балканските народи,

които са пряк резултат от целенасочените усилия на тайните общества с Тъмен характер в тази посока, са ни разединили и обезсърчили в контекста на нашата древна култура и духовно наследство отвъд всякакви представи. В миналото цялата тази земя е била на траките, които са живеели в хармония с нея, без чувство за притежание. Днес ние дори не знаем кои са били те и какво са ни оставили. Далеч от всякакви идеи за физическо обединение на балканските държави смятаме, че е време малко по малко да започнем да вдигаме булото на тайната от всички древни и настоящи загадки, които тези земи крият. Първоначалната ни идея е чрез разкриването на тази информация да спомогнем за индивидуалното духовно развитие на индивида, а не за колективното такова, защото сме пределно наясно, че колективно спасение не съществува. В период, в който е модерно да се говори за всеобщо избавление и възнесение, ние заемаме позицията на индивидуалното осъзнаване и еволюция, която да бележи Пътя на човека. Макар да нямаме никакво социално и обществено влияние или аудитория, смятаме, че е езотерично правилно да пуснем в пространството един импулс, който чисто и просто да даде знанието на хората за балканските мистерии. Не конкретно за българските, не конкретно за румънските, не конкретно за сръбските, не конкретно за черногорските, а като цяло за това, което досега бе крило от нас и което имаме право като духовни същества с наследство да познаваме. Противно на българските комплекси за малоценност и величие, загадки от древността няма само по нашите земи - има ги навсякъде. И тъй като лично на нас ни омръзна да се преекспонира информацията в книгите, идваща **единствено** от Америка (сякаш никъде другаде по света нищо езотерично не се случва), слагаме началото на проект "Балкански мистерии" **сега!** Дали този проект ще се разгърне, както се надяваме, зависи единствено от вас, читателите, тъй като нашите сили са лимитирани. Макар информацията рано или късно да достига до знанието на Издателството ни и макар ние да сме едни

от първите, които започват да говорят за дадени неща в страната, все пак това се случва твърде бавно. В конкретния случай ни отне 7 години да разберем за съществуването на книгата на Радуга Чинамар. А в крайна сметка става въпрос за съседна Румъния. В същото време пазарът е зает от книги, които ви говорят за всичко, но не и за това, което се случва под носа ви, на 300 км., да не говорим за ставащото в родната ни страна. И слепец би видял тенденцията зад това. Затова ще повторим, че развитието на проект "Балкански мистерии" зависи главно от вас, читателите. Разчитаме най-вече на онези, с езотерични интереси, които пътуват из съседните държави и дори в Европа. Разчитаме да отваряте ушите си за истории, подобни на тази, описана в настоящата книга от Радуга. Уверяваме ви: тези неща се случват **навсякъде** около нас, просто информационното затъмнение е огромно. Самите ние вече имаме следи за подобни истории, но изключително разчитаме на информацията, която **вие** ще ни подадете. Пожелаваме си този проект да се увенчае с успех! Начинанието ни не съдържа горещи призови и молитви. Нека участват само тези, които се чувстват съпричастни към идеята. Даваме началото на проекта с настоящата книга, чието действие се развива в съседна Румъния. Смятаме за много символично, че откриваме сезона за своите балкански мистерии с небългарска книга. За някои това ще е възмутително, като се има предвид наличието на много загадки по собствените ни земи. И въпреки че върху български книги от поредицата вече се работи, започваме именно с **тази**, за да покажем мисловния модел, стоящ зад цялото начинание. А именно - да започнем да виждаме **голямата** картина, а не локалната, отърсвайки се от нелепия, **краен** национализъм, ориентиран към тялото, а не към Духа. Надяваме се да бъдем разбрани **правилно**.

На **трето** място, но вероятно на **първо** по значение, издаваме книгата, защото смятаме, че тя е истински учебник, описващ

битката между Светли и Тъмни. Настоящата книга е писана от перспективата на Светлата страна, което много добре демонстрира отношението и идеите на тази полярност към естеството на човешките ни преживявания на Земята. В книгата участва и представител на чистокръвната Тъмна страна, което ще обогати допълнително представата на читателя за естеството на Играта в трето измерение. Нашата перспектива на Наблюдатели, които съблюдават Баланса, ни поставя в позиция, много подходяща за изводи, които показват ограниченията и на двете Полярности. В този ред на мисли, от гледната точка на Баланса, в книгата читателят ще се сблъска с много езотерична жалост и подводни камъни, повечето от които ще бъдат разисквани в следговора. Смятаме за много важно в тези активни времена да има относително неизкривена информация (а изкривявания винаги има, ако сцената е трето измерение), която ясно да разграничава нещата, без опити за външна проекция и намеса, а напротив - със стремеж за вътрешна интеграция.

Във всяка наша книга ще повтаряме, че вие трябва да сте верни на собствената си гледна точка, защото това са вашият живот и вашият Път без значение какво ви казваме ние или авторът. Докато четете, човек трябва да помни, че това са преживяванията на Раду, не нашите. Философията, представена в книгата, е тъждествена с това, което той е научил по време на своето собствено духовно пътешествие, с други думи с това, което е имал нужда да научи съобразно своя собствен Път в тази инкарнация. Не е задължително тази информация да бъде революционна за вас, но тя е била такава за него. На друг тя може да се стори досадна, но това е неговата история, както всички ние си имаме наша. Крайната цел на книгата не е да ви дари с мъдрост за вътрешно ползване, а да ви разкрие дадени аспекти на съществуването, за които със сигурност не сте чували. Така или иначе единствената причина, поради която някой ще прочете една

книга, е, за да обогати **собствената** си палитра от гледни точки и може би да вземе духовно или каквото и да е предимство в контекста на това да научи нещо.

Ключът **не е** да се реагира емоционално спрямо гледните точки на другите по какъвто и да е начин. Всеки вижда нещата от своята собствена перспектива и човек няма да промени нищо и никого просто защото става безсмислено емоционален, когато стане дума за конкретен проблем.

На свой ред ние като издатели имаме правото, без да осъждаме, да регистрираме ограниченията и понякога явната дезинформация на даден текст. Респективно чувстваме се длъжни да правим това пред себе си, защото това е **нашият** собствен Път и преживяване, **без** да претендираме за Всеобща обективност (каквато на практика не съществува). От началото на земната Игра абсолютна книга не е имало и няма да има - самото естество на преживяванията ни тук **изисква** липсата на стопроцентова Истина. Което ни поставя в позицията винаги да четем (а в нашия случай и да издаваме) книги само заради някой техен **определен аспект**, а не, взети като **абсолютно** и пълноценно цяло. Припомняйте си често това, особено докато четете предстоящата история.

В конкретния случай издаваме настоящия текст главно заради последната, пета, глава, което не омаловажава многото стойностни и верни неща, казани преди нея. За нас е важно да отбележим също така, че безкрайно уважаваме гледната точка на Раду Чинамар и **неговите** преживявания.

Очакват ви приятни часове с книгата. Защото в крайна сметка, макар да съдържа много, вече познати елементи и макар да има своите ограничения... по дяволите... това е една невероятно

интересна история! :)

Издателство "Паралелна Реалност"

Забележка: Преводът на книгата бе направен от румънски език, за да запазим максимално оригиналното звучене и вибрация на историята. След това бяха направени сравнително четене и редакция с американския вариант, за да може читателят да получи възможно най-доброто и от двата текста. И макар да е написан в много лек стил, оригиналът на книгата е построен по малко странен начин. По-специално това се състои в конструкцията на авторовата мисъл, която понякога трудно се различава от пряката реч и репликите на участващите лица. Затова сме опитали да разграничим ясно тези моменти, като в текста обикновено това е отделено с един празен ред между различните абзаци особено когато става дума за мислите на автора и казаното от главния герой (които са две различни лица). - бел. ред.

Първа глава

През визъора на Секуритате

Няма да правя събитията от тази книга по-дълги или драматични, отколкото наистина са. Няма да ги обличам с лъскавата дреха на литературно-елегантния стил и точно затова не очаквам признателност за хипотетичната артистична стойност на текста. Вместо това ще представя колкото се може по-точно и синтезирано определени факти и събития, които имат огромно значение за тази страна и народ, защото вече съществуват значителен брой следи и доказателства, които сочат за наличието на скрита гангрена, която прояжда все по-силно сърцето и душата на румънския народ с нарастваща скорост и дълбочина. В интерес на истината това мнение е подкрепено от много други хора с високи постове в административната, икономическата, религиозната и културната система на страната. Успях лично да видя и да се убедя в част от това, което днес се счита за най-голямата държавна тайна в Румъния и, като се има предвид естеството на контактите и срещите, които бяха проведени с водещите представители на държавната власт в света, може би най-страшната тайна на планетата. Последствията са огромни, но интуицията ми подсказва, че познаването на аспектите, които ще бъдат представени в тази книга, с времето ще доведат до забележителен скок в качеството на човешкото съществуване. Това в крайна сметка ще бутне дебелия стени на лицемерието, тайните и лъжите, поддържани от днешната власт и от окултните интереси на определени организации и лица в страната и извън нея.

Затова е възможно разказът ми често пъти да придобива груб характер, да използвам журналистически или дори казармен стил, но мисля, че този начин на изразяване е най-подходящият, за да се запознаят читателите с определени непубликувани, дори "задкулисни" аспекти, които са познати в тайния свят на

политиката, бившето Секуритате (*"Секуритате"* е името на тайните служби на комунистическа Румъния, аналога на българската Държавна сигурност. - бел. ред.) и Румънската Разузнавателна Служба (PPC) днес. (В оригинал - *SRI (Serviciul Roman de Informatii)*). - бел. ред.)

Моята цел е да разкрия постепенно и в хронологичен ред сложни вериги от събития, факти, реалности и корелации, които според моето мнение и мнението на други компетентни лица имат голямо значение за бъдещето на страната. Всъщност това е биографията (актуализирана до 2003 г.) на един реален персонаж, който много хора могат да сметнат за заимстван от някаква легенда или от книга с научнофантастични приключения. Позволявам си да обърна внимание на читателя още от самото начало, за да не попадне в капана на съмнението и неверието. Фактите и истините, които ще представя, първо трябва да бъдат преценени и едва най-накрая читателят да направи своите заключения, които смята за правилни.

Имах невероятния шанс да познавам героя на моето повествование и искрено си признавам, че не бих взел решението да напиша тази книга, ако той самият не ме беше подтикнал към това. Дългите ни дискусии на някои тайни места ме убедиха в съществуването на неподозирани реалности, които по-късно в различни ситуации имах възможността да проверя лично. Но това, което оказва най-силно влияние на решението ми да разкажа всичко, е потресаващото разкритие, направено в планините Бучеджи една година по-рано (през месец август 2003 г.). Имах известен достъп до него благодарение на необикновеното стечение на обстоятелствата, улеснен от намесата на героя на настоящата книга. Може би по този начин той искаше да разсее и последните ми недоизказани съмнения, които можех да имам. Но сега аз знам. Бях свидетел. Докоснах го. Отърсих се от това, което

е там. Сега мога да кажа, че имам птичи поглед - при това правдив - върху истинската история още от бездната на времето на Румъния и дори на цялата планета.

Ще ми бъде достатъчно трудно да предам напълно изумлението, притеснението и дори паниката на малкото хора, които имаха достъп до там. Това, което мога да кажа в момента, е, че онова бе само началото на разкритията, защото аз няхах достъп до всичките подробности около тях, нито ми беше позволено да видя всичко. Този, който ръководеше операцията и който ми предостави неочаквания шанс да видя мястото на епохалното разкритие, ми разказа за енигматичната му страна. Аз няхах достъп поради крайните мерки за сигурност.

Но нека не бързаме и да не изпреварваме нещата. Ще опиша всичко в подходящия момент така, както се е случило. Мога да потвърдя безрезервно, че онзи миг без съмнение представлява повратна точка както за моите разбирания, така и за кариерата ми. Моля читателят да има търпение и да ми позволи да представя първо основната нишка, която доведе до изключителното откритие в планините Бучеджи.

Всъщност тази нишка представлява изключително мистериозното и разтърсващо съществуване на лирическия герой, с когото сложният механизъм на съдбата ме е свързал по странен начин. По причини, които могат да бъдат лесно разбрани, ще използвам псевдонима "Цезар Брад" в ситуациите, които го засягат пряко.

Познавам Цезар Брад от близо пет години. През времето, в което сме се срещали и разговаряли, аз си дадох ясна сметка за неговата сила и необикновен характер. Специалната му позиция в сложния механизъм на държавната власт придава още по-голяма правдоподобност на фрагментираните, но въпреки това много

ясни и стегнати истории, които ми изложи на тези няколко срещи, макар поради различни причини те да се случваха набързо.

Остава обаче тайната защо избра точно мен, за да опише събитията и да ги представи на другите. Може би това се дължи до голяма степен на сериозността и интереса, с които винаги слушах разказите му. Има аспекти, които трудно биха могли да бъдат асимилирани от съзнанието на един обикновен човек. Но времената, в които живеем, са сами по себе си много специални, така че това, което преди ми се струваше мечта или плод на развинтена фантазия, сега изглежда напълно възможно.

В края на последната ни среща Цезар ми уточни с голямо спокойствие, че решението да напиша и публикувам информацията, която ми изложи, е изключително и само мое. Чувствах с цялото си същество голямата отговорност на плещите си. Признавам, че трябваше да мине близо година от онзи момент, докато успея да си изясня всички аспекти, да синтезирам фактите в последователността, в която ми бяха представени, и най-вече да ги изложа колкото е възможно поточно, приблизително със същите думи, с които ми бяха предадени.

Бях насърчен да издам тази книга по простичък и много естествен начин. Тогава имах ясното усещане, че дори да не бях направил това, което бях помолен (поради страх или някакви други причини), и не бях написал книгата, Цезар щеше да се отнесе към това напълно безпристрастно и несъмнено щеше да открие друг начин да постигне своите намерения.

Едно странно раждане

В родилния дом в град Ф. беше на смяна само доктор Нену. Двете сестри сръчно подготвяха родилната маса. Една млада жена със скромна, но приятна външност беше доведена преди няколко

минути в операционната, защото контракциите ѝ бяха започнали. Не викаше, но беше достатъчно уплашена. Отегчени от рутината на работата и изморени след дългата нощ, която зората започваше да пропъжда, двете сестри почти не я забелязваха. През 70-те години комунистическото "многостранно развитие" бе в пълната си сила. Тогава всичко беше "с народа" и "за народа", всичко беше "равенство" и "справедливост" - демагогия от такъв вид, че не се правеше разлика между стол и човек.

Извикан най-накрая, след няколко часа на мъчение, които се струваха като безкрайни векове за бъдещата майка, доктор Нену изморено преглеждаше картоната на пациента: причина за интернирането - изтичане на околоплодните води; добро общо състояние; нормална температура; редки маточни контракции; малко разкритие. По всичко личеше, че предстои едно нормално раждане.

Давайки си сметка, че обръща повече внимание на картоната, отколкото на пациентката, докторът се приближи до родилната маса, поклащайки глава с мисълта, че умората си играеше с него и го правеше невнимателен. Тогава дори не подозираше колко бързо щеше да се изпари всяка следа от сънливост и апатия у него.

Хвърли един поглед и веднага се осведоми за стадия на раждането - беше неизбежно. Разкритието бе достатъчно и доктор Нену вътрешно се радваше, че няма да има нужда от скалпел.

Заедно с последните и най-болезнени контракции на майката се показва първо главичката на детето, след което нежното телце. Докторът го хвана внимателно за ръцете, помагайки му да излезе. Първият проблем беше дължината на пъпната връв. Нену беше виждал много неща през живота си, но тогава остана на място за няколко секунди от учудване, защото дължината на пъпната връв надвишаваше с много стандартните норми - измери

приблизително 1,5 м. Времето бе ценно и раждането трябваше да приключи благополучно. Съвзе се след шока, взе ножиците от ръцете на сестрата и отрязва пъпната връв. По-правилно е да се каже, че се опита да я отреже така, както беше правил стотици пъти преди това в своята докторска кариера, но остриетата на ножиците се плъзгаха като по метал! Докторът се ококори, не вярвайки на очите си, а сестрите останаха вкаменени. В следващите няколко секунди той смени два чифта ножици, но със същия резултат - пъпната връв не можеше да бъде отрязана. Беше много еластична, сякаш от най-издръжливия каучук.

Доктор Нену имаше много години лекарски стаж зад гърба си и знаеше как да овладява емоциите си. С точни движения той хвана скалпела и започна да натиска силно и упорито пъпната връв. Най-накрая тя поддаде и се чу първият вик на живота. Бебето бе закръгленичко момченце, с необичайно ясни и спокойни черти на лицето и доста странна пъпна връв. Това се случи в утрото на един пролетен ден на 1970 г. След това събитията се ускориха.

- Амалия, обади се веднага на полковника и му кажи да дойде колкото е възможно по-бързо в болницата! - нареди докторът. След това се обърна към другата сестра и ѝ каза:

- Ти сложи пъпната връв за консервация, а аз ще се заема с жената. Донеси ми картон а ѝ.

Полковник Датку пристигна в болницата след около двадесет минути. Разговаря накратко с доктор Нену, след което дълго говори по телефона с един от висшестоящите в Букурещ. На обяд пред родилния дом в град Ф. пристигна черна лимузина с

правителствен номер, от която слязоха двама строги и мълчаливи индивиди. Единият държеше в ръката си дипломатическо куфарче. Доктор Нену, полковник Датку и двамата цивилни разговаряха близо половин час в един от кабинетите в болницата. Нену попълни един формуляр, който му бе даден от служителите на Секуритате, след което беше помолен да изчака малко отвън. Няколко минути по-късно индивидите си тръгнаха, а полковникът се обърна към доктора, който беше доста неспокоен:

- Това ни е в повече, Нену! Това бяха едни от първите секретни директиви, които получих след повишението си в длъжност. В подобни случаи трябва да изпълня строго секретен протокол. За теб днес не се е случило нищо специално и не си видял нищо странно. Схващаш, нали?

Замислен, полковник Датку запали цигара. След известно време, без да поглежда към доктора, каза:

- Още нещо. Момчето няма собствен медицински картон. Веднага ще го унищожим. Нищо, свързано с това раждане, не трябва да фигурира в архива! Другото, повярвай ми, е твърде сложно, за да ни интересува.

Потупвайки го приятелски по рамото, полковник Датку си тръгна от болницата, след него доктор Нену остана като смаян, вперил поглед в празното пространство, а в същото време нищо

неподозиращата майка притискаше до себе си с любов своето новородено.

Някои забележителни способности

Малкият Цезар не знаеше нищо за специалното внимание, което му се оказваше, нито бе запознат с начина, по който бе наблюдаван от Секуритате. В крехката възраст, в която се намираше, не можеше да разбере причината, поради която той е от специален интерес. Същото можеше да се каже и за родителите му, които не подозираха нищо в тази насока. Детето се роди нормално (на майката не беше казано за случилото се по време на раждането), а месеците, които следваха, не донесоха нищо необичайно в обикновения и скромен дом на семейство Брад.

Все пак с времето започнаха да се появяват някои малки странности, като например фактът, че детето изобщо не плачеше, или това, че си държеше пръстите на ръката в определени позиции, допирайки или сгъвайки ги по различни начини, които се повтаряха през определено време. Родителите му го наблюдаваха с изумление, но без да се безпокоят, защото здравият им разум ги караше да мислят, че в края на краищата не би могло да става въпрос за нещо лошо, свързано с все пак странните занимания на детето. Напротив, от известно време за тях това, да наблюдават играта на малките пръстчета, се беше превърнало в истинско удоволствие. Игра, която изглеждаше много елегантна и която Цезар играеше много естествено. Понякога детето оставаше неподвижно за минути, като запазваше все същата позиция на пръстите си, които образуваха кръг, застъпваха се или се допираха последователно от палеца в определени позиции. Родителите бяха много благодарни, че малкият не плачеше и не им създаваше проблеми нощем, но най-вече, че не беше боледувал досега.

С времето обаче в душата им поникна зародишът на тайно

страдание, малко помрачавайки спокойствието на ежедневието им. Малкият Цезар скоро щеше да навърши една година, а все още не можеше да произнесе нито една дума. Проблемът не беше много сериозен, защото се срещаха подобни случаи, но родителите вече мислеха да заведат детето на преглед при логопед.

Точно през месеца, когато Цезар трябваше да навърши една годинка, на вратата позвъниха двама изтрупани, високи индивиди със сиви очи, студени като стомана. Зад елегантните маниери и при- видно любезния тон, който използваша при разговора с родителите на Цезар, можеше лесно да се долови нетолерантното отношение към всяко противопоставяне. То беше подплатено със сподавена, но явна заплаха от репресивни мерки в случай, че "нарежданията отгоре" не бъдат изпълнени. Представиха се като членове на някакъв специален департамент на Държавна сигурност. Жестовите им привидно бяха безгрижни, но все пак налагаха по странен начин някакъв вид страх у тези, които ги слушаха.

В онези времена комунистическата Държавна сигурност имаше вече неприятно реноме, отнасящо се до начините на действие и сплашване, но в случая със семейство Брад прилаганият метод беше облечен в що-годе човешка дреха.

Срещата бе кратка и на практика се състоеше от монолози, проведени от двамата мъже, а в същото време родителите на Цезар принудително стояха прави, със смутени погледи на лицата. Основната идея беше в това, че те трябваше да следват безпогрешно указанията, които им бяха дадени. Горките хора бяха осведомени, че техният син се намира под специалното внимание на някои структури, които се грижеха за големите държавни интереси, за които те не трябваше да знаят. Тяхната мисия бе да информират веднага, директно и без посредник (двамата наблегнаха на тези условия) за всяко необичайно, странно или

неприемливо развитие в поведението на детето. Беше им даден да попълнят един формуляр, след това всеки подписа по една декларация, че е съгласен с поисканите неща. В тази декларация бе също така споменато условието, че всеки месец на полковник Датку трябва да бъде представян доклад. Не им се позволи да зададат нито един въпрос, нито пък имаха правото да се запознаят с причините за тези искания. Все пак накрая като вид "компенсация" за странната ситуация, която на практика им беше наложена със сила, им беше предложена "специална надбавка" в пари, достатъчно добра за онези времена, която щеше да се получава редовно, всеки месец. Веднага след това двамата индивиди си тръгнаха.

Тук трябва да се отбележат някои аспекти, които могат да хвърлят светлина върху поведението на родителите на Цезар. Николае Брад беше над 30-годишен, познат по-скоро като спокоен човек, доста сдържан и съвестен на работното си място (беше чиновник в общината), праволинеен в повечето случаи, но все пак беше в състояние да направи определени компромиси, които изкарваха наяве някои скрити черти от неговата психика. Може би Секретното разузнаване вече имаше негов психологически профил и беше оценило правилно вътрешните му наклонности, защото по-късно стана ясно, че предлаганата парична надбавка е имала за основна цел предотвратяването на някакво евентуално негодувание и осигуряването на искрено сътрудничество от страна на господин Брад. Наистина психолозите са го преценили добре, защото той се показва чувствителен по въпроса за материалната сигурност, като дори я поставяше над някои морални принципи. Това беше "компромисът" на Николае Брад и неговото спечелване за каузата на Секуритате беше относително лесно.

На противоположния полюс се намираше Смаранда, младата

майка на Цезар, чиято романтична и темпераментна натура не оценяваше много високо материалната страна на живота. Още от детството ѝ нейната страст беше рисуването, така че прекарваше часове, забавлявайки се или потъвайки дълбоко в своите скици, описвайки широка гама от теми, които я вдъхновяваха спонтанно, тръгвайки от пейзажите и стигайки до неразбираемите игри на детето ?. За съжаление, нямаше необходимата енергия, за да се справи с извънредните ситуации в живота, които ѝ причиняваха болка. Ситуацията в нейното семейство стана доста напрегната, защото тя беше задължена по някакъв начин да "шпионира" собственото си дете. Искаше ѝ се в нейния безгласен, но безсилен отказ, да почувства до себе си съпруга си, но той веднага избра практичния вариант на проблема, в който нямаше усложнения.

- Не се изисква от нас да правим нищо лошо! - повтаряше ѝ Николае, за да я успокои - Не знаем изобщо какво да очакваме. Времето ще разреши всичко. - заключаваше той, както обикновено във философски стил.

Честно казано, това беше началният момент на скъсване на връзката между двамата съпрузи. Не непременно физическо, а по-скоро емоционално.

Цезар Брад не изговори нито една дума, докато не стана на три години и два месеца. За известно време родителите му смятаха, че е ням, но скоро разбраха, че не това е причината, защото детето се смееше, викаше и дори понякога гукаше. Вярно, твърде рядко, но все пак това беше безспорно доказателство, че проблемът - ако наистина имаше такъв - не беше патологичен.

Запознах се с полковник Датку още първия месец след срещата с двамата секуристи, когато - според поетия ангажимент - трябваше да го посетят и да му представят доклада. Стори им се любезен и сериозен мъж, дори състрадателен, който прави впечатление, че върши това, което трябва, само по задължение. Изпълняваше съвестно мисията си, обсъждайки с родителите в подробности поведението на детето и записвайки внимателно всичко, което му се казваше във връзка с това. Парите за специалното обезщетение даваше лично на господин Брад всеки месец. В края на всяка среща не пропускаше да добави:

- Не говорете с никого за тези неща и не посещавайте никой лекар за консултация. Ако възникнат проблеми, обадете се първо на мен, а аз ще взема необходимите мерки.

До тригодишна възраст детето не беше боледувало - рядък случай, който улесняваше задължението на родителите му да ходят в болницата; вместо това трябваше първо да уведомяват органите на Държавна сигурност. В тази възраст стана и първата голяма промяна в родителските доклади. Цезар ми каза, че страстта на майка му била рисуването и талантът ѝ бил очевиден. Дълбоко в душата си тя силно желала да рисува, но това би означавало финансови затруднения, ателие, време и още много други неща. Ограничаваше се само до обикновени скици, развлечения, които разведряваха моментите ѝ на самота. Листовите с рисунки пазеше из къщата, а по-успешните понякога закачаше на стената, докато сами не паднеха оттам или пък тя самата не ги сменеше. Смаранда имаше предпочитания към абстрактното изкуство, рисувайки комбинации от линии и кръгове в такава последователност, в каквато привидно нямаше никаква ясна идея.

Тя казваше на съпруга си, че по този начин се чувства спонтанна и свободна и това я зарежда с нови сили.

Един ден Смаранда Брад рисува серия обикновени концентрични кръгове в средата на един бял лист от блокчето за рисуване. Забавляваше се, когато сравняваше творенията си с мишена. Понеже кръговете ѝ станаха почти перфектни, тя залепи листа на стената в една от стаите. Всичко започна няколко часа по-късно, когато намери Цезар седнал пред рисунката, гледайки я съсредоточено, без изобщо да мърда и мига. Въпреки че това не беше нормално, майка му не обърна голямо внимание на случващото се и продължи да върши домакинските си задължения. Когато обаче Николае Брад се прибра от работа, детето все още се намираше пред рисунката мълчаливо и неподвижно. Това беше твърде странно: дете на три години, седнало на леглото, гледайки втренчено часове наред изнервяща със своята наивност рисунка, а майка му кърши ръце до него, плачейки тихо, без да знае какво да направи. Тя се опита да го вземе насила оттам, дори махна рисунката от стената, но напразно - когато биваше обезпокоявано, детето започваше да вика с глас.

Двамата родители се спогледаха продължително, а думите бяха излишни.

По-късно бащата каза:

- Време е да му съобщим. Кой знае какво още ще последва?!

- Стой, почакай! - развълнува се Смаранда - Да почакаме още малко! Може би не е нищо повече от детска прищявка!

Трудно го убеди да не разкрива още нищо. Загрижени, прекараха остатъка от деня, като опитваха по различни начини да отклонят вниманието на Цезар от рисунката. Надяваха се, че по този начин момчето ще се оправи, но всичко беше напразно. В момента, в който биваше обезпокояван, Цезар започваше да крещи и плаче и не можеше по никакъв начин да се разбере с него. Отказаха се да опитват и започнаха да го наблюдават, не вярвайки, че е възможно такова нещо: детето им гледаше право в рисунката, безмълвно, неподвижно, без да мигне. Не беше яло нищо и с нищо не показваше, че е гладно. Каквото и да ставаше около него, то не успяваше да го откъсне по никакъв начин от усилената му концентрация.

Около десет часа вечерта Николае Брад звънна на полковник Датку и му обясни ситуацията. Той им каза да не се паникьосват и да не правят нищо, докато той самият не отиде при тях заедно с някои оторизирани лица.

И наистина около шест часа сутринта пристигнаха трима души, придружени от полковника. Двама от тях бяха секуристи, носещи същата безпогрешна марка: строги лица, лъскави костюми и ледени погледи. Третият изуми родителите, защото беше възрастен човек с азиатски черти, къса, бяла брада и прегърбена походка. Говореше на английски с един от секуристите. Полковник Датку го представи като учен от Китай, експерт по подобни случаи и посъветва двамата родители да не се безпокоят.

Китайският доктор наблюдаваше внимателно Цезар, измери пулса му, докосна по специален начин дланта му, сложи ръката си на главата му и два пръста на челото му, внимавайки да не навлезе във визуалния обсег на детето. При всичко това Цезар остана напълно неподвижен и дълбоко погълнат от рисунката пред него. Докторът каза нещо на английски език и след това излезе с малки, но бързи стъпки от къщата.

- Всичко е наред, но не трябва да го притеснявате. - преведе един от двамата секуристи - Ще държим връзка чрез полковник Датку.

Веднага след това всички си тръгнаха. Дватама родители се чувстваха като обикновени марионетки в неразбираема игра, но обстоятелствата до този момент не им оставяха избор. Явно загрижени за странното поведение на собственото си дете, те останаха до него, дремейки от умора. Едва на втория ден по обяд, след близо 24 часа, Цезар даде първите знаци, че иска да стане. Детето продължаваше да бъде погълнато от себе си, но поне се нахрани с апетит. Родителите въздъхнаха облекчено и уведомиха полковника.

Това щеше да бъде началото на низ от странни събития, които завинаги оставиха отпечатъци върху живота на Цезар. Николае и Смаранда Брад изместиха на втори план своите интереси, защото вътрешният живот и необикновените преживявания, които имаше Цезар (някои от тях той ми разказа лично, за да мога да ги предам тук), щяха да оставят дълбока следа в неговата бъдеща съдба.

След това странно събитие Цезар често оставаше вгълбен и не помръдваше в продължение на минути със затворени очи. Това се случваше в най-необичайните моменти на деня, дори тогава, когато си играеше. Един път, докато майка му го хранеше, детето изведнъж затвори очи и стоя така повече от 10 минути, след което продължи да яде, сякаш не се бе случило нищо.

Тези случаи станаха нормална част от ежедневието, а родителите на Цезар свикнаха с тях, без все още да разбират

причините за това и без да получат обяснения в тази посока, защото момчето не беше изрекло нито една дума дотогава. Събитието се случи два месеца след случката с рисунката, когато Цезар изговори първите думи в своя живот. Той смая всички, които бяха тогава в къщата, както с лекотата и яснотата, с които говореше, така и със зрелостта на своите идеи.

В този ден на гости на семейство Брад бяха дошли някои роднини, които много обичаха детето. То беше по-дистанцирано и търсеше място, където да остане насаме за известно време. Затваряше очи, но около него се говореше активно, беше много шумно, поставяха се много въпроси. Всички бяха в еуфория и макар че той не беше в центъра на вниманието, подготовката на масата изискваше много движение, разговори, смях и шум. Когато дойдоха да го вземат и заведат в стаята, където беше приготвена масата, глезейки го по всякакви начини, Цезар проговори много ясно:

- Искам да помисля!

Без да се спирам на голямата изненада и радостта на останалите в къщата от случващото се ще кажа, че в този момент Цезар реално започна да говори без никакъв проблем, демонстрирайки голяма зрелост в това, което казваше. На четиригодишна възраст той обсъждаше неща, които объркваша дори възрастните. Един от проблемите, върху които наблягаше, бе този за съзнанието. "Откъде идват мислите?", "Къде отиват те?", "От какво са направени те?", "Защо всички хора не мислят еднакво?" - това бяха само част от най-често задаваните въпроси, с които Цезар успяваше да обърка хората около себе си. Горките

му родители - не знаеха какво да му отговорят, прашаха го да си играе, сменяха темата, но в повечето случаи Цезар беше непоколебим. На мястото на нормалните занимания на дете на неговата възраст той предпочиташе да потъва в размисли. Странен факт бе, че въпреки че често беше молен да сподели какво чувства и мисли в тези моменти, той твърдо отказваше да обясни и дори да отговори нещо. Все пак много рядко казваше, че, след като затвори очи, чувства, че изведнъж напуска стаята, но за мястото, където отиваше, не знаеше какво да каже и не можеше да го опише с думи.

До шестгодишна възраст Цезар беше посещаван веднъж годишно от двамата секуристи, които бяха придружавани от мистериозния китайски доктор. Той извършваше кратък преглед, поклащайки доволно глава и понякога съсредоточаваше огнения си поглед в очите на момчето. Цезар ми разказа, че помни много добре онзи безличен поглед - пронизващ и дълбоко мистериозен - на човечето, което стоеше пред него с едва доловима усмивка. Щеше да го срещне по-късно, след няколко години, и щеше да научи от него много неподозирани тайни за живота, защото съдбата ги бе събрала по много сложен начин.

Може би никога няма да разберем какво мислеше доктор Ксиен тогава, когато наблюдаваше Цезар, или как си обясняваше той необикновените му способности, но знаем със сигурност, че по-късно той ще изиграе изключително важна роля в съществуването на момчето и че правилно е предчувствал изключителните му сили и способности. Твърде е възможно той самият да е имал свръхестествени сили и способности, защото постигнатите резултати с Цезар като негов ученик потвърждават почти без никакво съмнение този факт.

Доктор Ксиен щеше решително да се намеси няколко години по-късно в специалната подготовка на момчето. Не помня

допълнителните подробности във връзка с този мистериозен персонаж, но от малкото информация, която ми беше предоставена от Цезар, разбрах, че в онзи период Чаушеску е бил много заинтересован от една определена програма за парапсихологична подготовка и използването на съответните субекти в строго секретните случаи с национален интерес. Струва ми се, че той беше повлиян от определени информации от областта на шпионажа, които привличаха вниманието му върху интензивните изследвания и парапсихологичните експерименти, осъществени от САЩ и СССР в този период. В качеството си на върховен държавен глава Чаушеску даде нареждане в рамките на Държавна сигурност да се създаде специален департамент за откриване, изучаване и развитие на човешки субекти с необикновени способности. Това нареждане включваше върховна секретност, която надминаваше обикновената служебна тайна по йерархичната стълбица. Що се отнася до запазването на департамента в тайна, не бяха срещнати големи трудности благодарение на това, че беше използван методът на йерархично блокиране на информацията. Що се отнася до персонала и техническото оборудване обаче, имаше какво още да се желае. Почти като всяка друга комунистическа инициатива, когато ставаше въпрос за инвестиции - особено в област, в която по-скоро никой не беше вещь - нещата напредваха трудно. Не се знаеше точно с каква цел Чаушеску искаше да използва новата насока на парапсихологичните действия, но можем да предположим, че най-вече той визираще процедурите за психично манипулиране и влияние на народните маси с цел запазване на диктаторската си власт и в по-малка степен способността да се запази националната сигурност или да се разреши някой външен конфликт.

Чаушеску разпорежда създаването на този департамент през 1968 г., малко след идването си на власт, искайки по този начин

максимално да използва своята популярност пред Запада по време на своето издигане. Дипломатическият му успех се появява като резултат от два основни аспекта: явна неприязън, що се отнася до сътрудничеството с Москва, и отказ от военни действия в знаменитата Пражка пролет от 1968 г.

Разпореждането на Чаушеску за създаването на специален департамент за изучаване и експериментирание върху субекти с изключителни способности беше доста необичайно и противоречиво в онези години. Това може да ни доведе до заключението, че той по-скоро кокетничеше с идеята, защото тя растеше обещаващо някъде в съзнанието му, но не се намираше непременно в списъка с неговите приоритети. И все пак, както всяка друга коварна личност с параноични наклонности, Чаушеску искаше на всяка цена да бъде заобиколен от повече сигурност и средства, които да му осигурят безспорна хегемония. Разбира се, нямаше как да развие по еднакъв начин всичките си идеи, но по принцип се връщаше по-късно към всяка една от тях, правейки така, че пъпчиците, които преди това са били едва забележими, да разцъфнат с пълна сила след това.

През 1968 г. румънската Държавна сигурност се сблъска с едно свръхсекретно нареждане, което не се подчиняваше на нормите за издаване. Беше издадено на 28 август с личния подпис на Чаушеску - твърде рядко срещано явление - и с пояснителна бележка лично от него. Декретът налагаше създаването на специален департамент, наречен "Департамент Нула", независим от дейността на другите департаменти и дирекции по сигурността от онова време, с директно информиране само на шефа по сигурността и президента (това уточняваше обяснителната бележка, написана от самия Чаушеску, което привличаше вниманието както върху високото ниво на секретност на заповедта, така и върху начина, по който трябваше да бъде

осъществена). Без да броим краткия тест за персонала и малкото указания за основните насоки на действие (които включваха в началото методите за откриване и наблюдение на бъдещите субекти), декретът не предлагаше друга информация. Затова той предизвика объркване в управлението на Държавна сигурност: защото, от една страна, се отнасяше за относително нова, неизследвана област на действие, а от друга, не можеше да се вмести в нормалната система за финансиране, защото изискваше абсолютна секретност.

В онзи начален период на съществуване на Департамент Нула от Чаушеску беше поискано разрешение за сътрудничество с една друга държава, която беше с традиции в тази област - Китай. Дипломатическите отношения бяха относително добри и през 1972 г. властите на двете страни се съгласиха на сравнително странна "размяна" - доктор Ксиен трябваше да ръководи и направлява от техническа гледна точка структурата на департамента в Румъния за период от 15 години, а в същото време Чаушеску се задължаваше да изплати стипендии на 100 китайски студенти в Румъния. Китай предложи да предостави на работниците от Департамент Нула (познат със съкращението "ДН") някои от резултатите от своите опити в парапсихологичната област, както и други полезни начини за развитие на дейността. По този начин беше поставена основата на едни от най-тайните и ужасни човешки действия в Румъния - на парапсихологичния метод.

Цезар Брад беше един от първите набелязани субекти, които бяха известни на ДН. Все пак нито дори доктор Ксиен, нито пък тези с отговорни функции в рамките на департамента, които получаваха писмените доклади от неговите родители, не познаваха в детайли преживяванията на детето - т.е. тези, които имаха вътрешен характер, тези, за които Цезар не говореше с

никого. Системата на действие, възприета от екипа на ДН, включваше на първо място период на "проучване" и държане под наблюдение на субекта и само след като той дадеше доказателство за своите изключителни психични възможности, биваше интегриран в структурата на департамента. Понякога това "проучване" и проверки можеха да продължат години, така, както бе в случая с Цезар. В други - субектът беше интегриран веднага след проверка на получената информация.

Цезар си беше формирал собствено поле за умствено експериментиране, в което му харесваше да се гмурка все по-надълбоко и от което се връщаше обогатен с изключителни усещания и възприятия. Това не бе един от онези светове, в които някой може да си помисли, че Цезар е търсил скривалище по някакви хипотетични причини, свързани с трудно психическо адаптиране или дори с някакво мисловно отчуждение. Напротив - истината беше друга. Фактът, че ние не можем да разберем това, което надминава нашите настоящи способности, не означава, че този предмет, същество, поведение или преживяване има негативен или дори престъпен аспект или по-лошо - че то не съществува.

Случаят с Цезар Брад бе странен. В онези времена се разбираше малко за него и почти не се приемаше дори от тези, които бяха част от структурата на ДН. Ситуацията все пак се вписваше в изготвения модел за подбор на субектите, които трябваше да са част от Департамент Нула.

Трябва да призная факта, че дори самият аз познавам само някои от удивителните постижения и преживявания, които е имал Цезар в крехката възраст на своето детство. Общо взето, се смятам за въздържан човек в мислите и чувствата си, но разказите на Цезар подлагаха на изпитание способностите на въображението ми. Разбира се тогава, когато го слушах, няхах пред себе си

психично неуравновесен човек, нито писател на научнофантастична литература, нито пък някакъв параноик. За тези, които познават някои езотерични аспекти, които все още заемат ключови функции в държавния апарат или притежават силата за достъп до някои информации и строго секретни архиви, може би нямаше да е много трудно да идентифицират основните елементи на историята от тази книга. Но за останалите, т.е. за повечето хора, които на практика нямат вярната информация и които са подложени почти постоянно на бомбардировка от данни и противоречиви сведения, е сравнително трудно да имат собствено мнение, свързано със здравия разум.

Чрез поста си на държавен съветник - длъжност, която заемах преди няколко години, направих някои дискретни проучвания и се убедих (базирайки се също така и на моите наблюдения и интуиция), че Цезар Брад беше изключителна личност. Скъмността, с която ми предаваше основните случки и своите реакции, както и някои малки поучителни "инциденти", с които се сблъсках аз самият в негово присъствие, постепенно ме убедиха в съществуването на реалност, която не можеше да бъде отречена - тази, че съществуват човешки същества, които надвишават нашите приети психични норми. Ако желаят, тези човешки същества могат да променят съдбата на другите хора чрез свръхестествените си сили и способности.

Едно от неоспоримите доказателства за техните способности получих още при първата ни среща, която той поиска след няколко години. Срещата беше резултат на сложна подредба между определени лица, на които може да се разчита, но нейната главна цел по онова време още бе загадка за мен. Бях дочул за съществуването на Департамент Нула в рамките на днешната Румънска Разузнавателна Служба, но не познавах допълнителните аспекти.

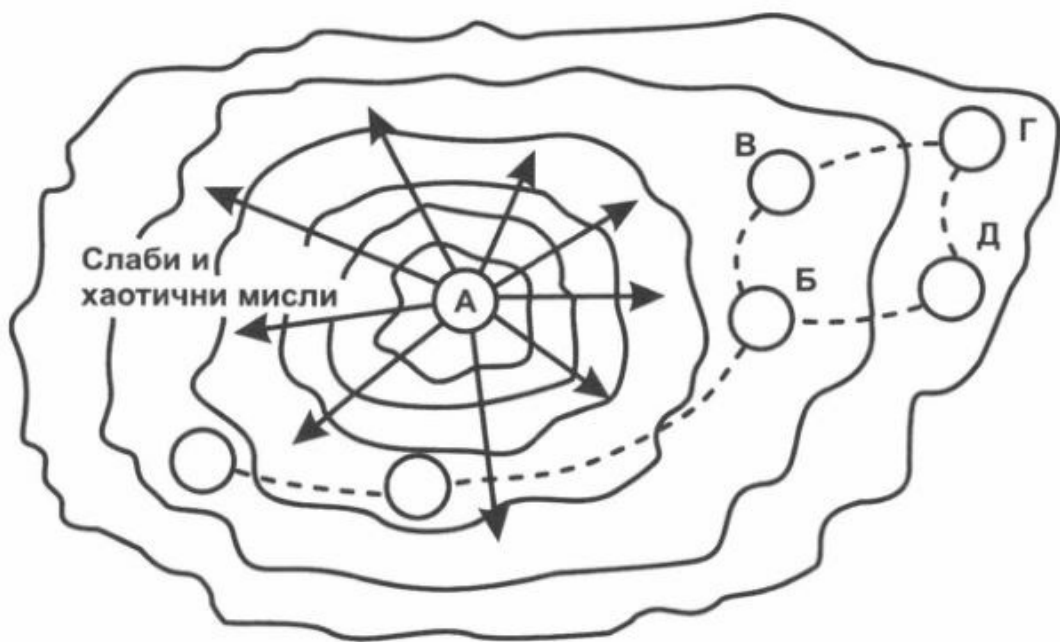

Пристигнах на мястото на срещата направо от работа със служебната кола. Навън беше нощ и валеше като из ведро, така че стоях вътре спокойно, говорейки с шофьора. След няколко минути вратата на колата се отвори рязко, Цезар седна непринудено на задната седалка до мен и започна да говори любезно с голямо спокойствие, преминавайки директно към повода за срещата. Веднага бях привлечен от темата на разговора, така че едва след няколко минути си дадох сметка, че шофьорът беше запалил колата и тихо шофираше към непозната цел, без аз и Цезар да го бяхме молили за това. След като пристигнахме пред хотел "Софител", където Цезар беше наел стая, изказах недоумението си относно шофьора, на когото не беше казано нищо. Докато вървахме към стаята, Цезар ми обясни, че в някои случаи да говориш е безполезно и мисловната дейност тогава, когато е добре концентрирана и изчистена от външни смущения, може да действа толкова ефективно, колкото изречените слова. С други думи тогава той ми казваше какви са принципите на телепатията. Първоначално си помислих, че се шегува, но веднага след това ми обясни начина, по който действаше: точно в момента, когато ме поздрави и седна до мен в колата, той е изпратил мислено на шофьора много точно дестинацията на пътуването и командата да потегли. Шофьорът, сигурен, че е чул изречените инструкции, веднага се подчини.

- Когато подготовката в тази област е упорита и интензивна, телепатичното изпращане на мисли не представлява проблем. - ми каза Цезар, усмихвайки се.

След като отидохме в стаята му, той нарисова на един лист следната схема, давайки ми необходимите обяснения:

- Да предположим, че един човек (А) се намира в общността на други хора. Мислите му нямат сила. Смесвайки се с мислите на останалите, формират един вид мисловна "мъгла", защото онези мисли по принцип са слаби, нямат нищо точно и добре дефинирано - те са само част от незадълбочени, повърхностни идеи. Можем да кажем, че всеки един от тези индивиди живее относително изолирано, в свой собствен мисловен свят. По един или друг начин те са повлияни - в по-голяма или по-малка степен - в зависимост от степента на възприятие, която показва всеки човек и в зависимост от мислите на другите наоколо.

Мисловна "мъгла"

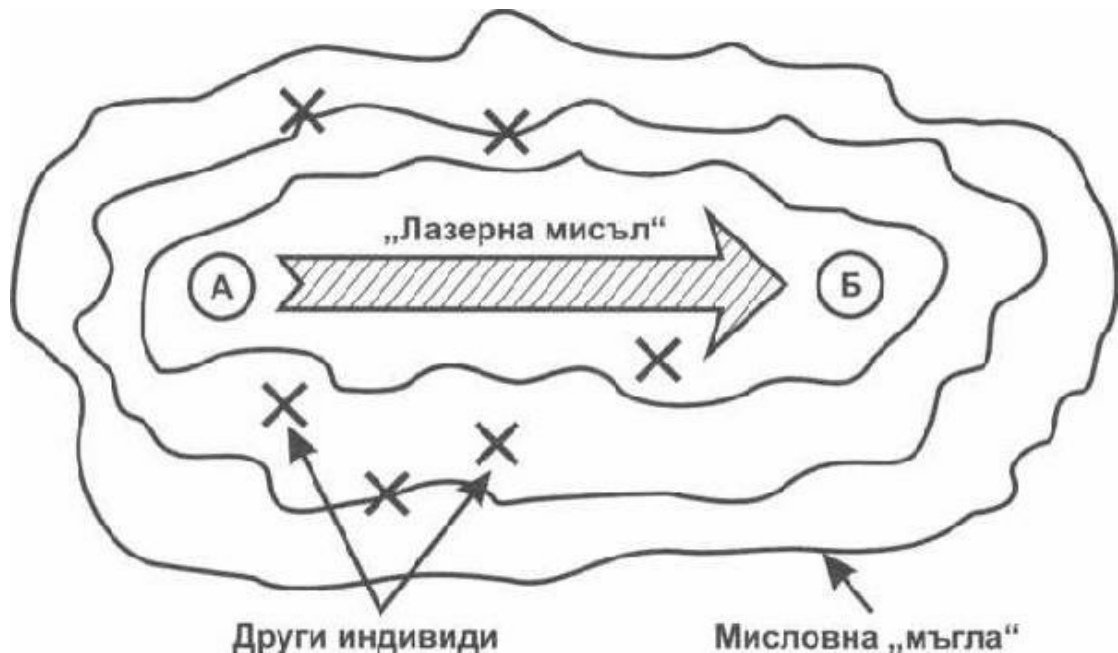
Най-често те приемат тези външни влияния несъзнателно, като

промяна на психичното или вътрешното състояние. По тази причина използвам термина мисповна "мъгла", защото на това ниво хората не се "виждат" едни други - като кораб, който плава в морето при мъгла, без никакъв ориентир.

Цезар не каза нищо известно време, рисувайки още една схема.

- Ако обаче един човек изпрати много силна, пречистена мисъл, тя ще бъде като концентриран светлинен лъч, като лазер. - обясни ми той - Плюс това, ако този човек насочи своя мисловен "лъч" много точно към друг индивид (Б), тогава вторият ще го възприеме и мислено ще го "види" като силна светлина през обгърналата го "мъгла" - точно както лъчите на фара, които водят корабите към брега. Следователно процесът не е сложен, но изисква старателна работа.

- Но какво искаше да кажеш с това мисловно "пречистване"? - попитах аз чистосърдечно, защото обясненията, които ми даваше, бяха абсолютно неразбираеми за мен тогава.

Мисловно фокусиране

- Това, което ние наричаме мислене или съзнание, представлява в действителност много сложна и фина система, която съдържа много функции и подразделения и в същото време е структурирана на различни енергийни и вибрационни нива - отговори ми Цезар доброжелателно - Някои наричат тези мисловни честотни ленти "способности" или "сили". Затова не всички хора могат да постигнат едни и същи неща - защото не всички хора имат еднакви "способности". Например "А" има способността да се концентрира бързо тогава, когато учи, "Б" контролира добре чувствата си, "В" има много по-добра памет в сравнение с другите, но всичко това представлява само някаква нищожна част от възможностите, които имаме на разположение. Дори и така, те изпъкват сред заобикалящата ни мисловна посредственост, но още не са нито шлифовани, нито облагородени по съответния начин. Чрез определени тренировъчни методи мисловните способности на човек могат да бъдат добре развити,

което по-късно ще спомогне за по-ефикасната му работа. Това наричам аз "пречистване" - тогава, когато мисълта, говорейки метафорично, се отърси от непотребния "баласт" в лицето на вторичните мисли, често покварени от лоши намерения, които нямат реално съдържание или пък са слаби и им липсва сила. Този, който успее да "изчисти" по този начин съзнанието си, прибавя изключителна мисловна сила. Тогава съзнанието му може да премине с лекота през мисловната "мъгла" на човешките маси, както стрелата пронизва пушека. Само след това ниво нататък човек разбира и в същото време преживява факта, че съзнанието като фина проява на енергията има надмощие над материята и като следствие я подчинява и контролира. Така се появяват паранормалните способности. Те включват също и висока степен на пробуждане на съвестта и съзнанието на индивида, защото тогава отговорността е много голяма. Свръхестествените способности, които има един индивид, могат да го накарат да действа егоистично или надменно, усложнявайки съдбата си. То е, както когато хвърлиш топка към стената: тя се връща към теб и те удря със същата сила. Трябва да действаш зряло и разумно в полза на другите около теб, а не само в свой интерес. За нещастие някои хора развиват подобни способности, за да си послужат за егоистични, лични интереси или за интересите на затворен кръг хора. В някои случаи проблемът е много по-сложен, защото се цели въздействие на масите с цел сдобиване с власт и абсолютен контрол над тях. Точно затова исках да се срещна с теб. Искам да разкрия тези истини, а ти можеш да помогнеш за публичното им представяне.

Бях напълно изумен от това, което чувах. За няколко минути се сблъсках с идеи и понятия, които дори не съм си и представял, че съществуват. Част от мен бе възмутена, казвайки ми без съмнение, че съм обект на опашати лъжи и подигравки. Целият сценарий звучеше нереално - твърде бързо, твърде много, твърде неочаквано.

Въпреки всичко основното чувство бе на пълно доверие в това, което Цезар Брад казва, и дори желание да му съдействам безусловно. Съмненията ми, нормални за подобна ситуация, не можах да пречупят дълбокото чувство, че това, което правя, е добро и благородно. Човекът пред мен ми вдъхваше някакво тайнствено доверие и вътрешна сигурност, които елиминираха всеки мой надигащ се контрааргумент, който искаше да ме отплесне и да запротестира. Това ми отвори път към една мистична реалност, която ме държеше омагьосан.

Цезар не искаше да загуби нито момент в безполезна дискусии или сложни и дълги уводи. Той ми даде ясното усещане за човек, който не би се поколебал в своята решителност. Говореше директно по въпроса, без заобикалки и ненужни отлагания. Въпреки всичко нито за момент не се почувствах задължен или притиснат да приема предложението му. Това беше от първостепенно значение за мен.

Цезар Брад имаше изумителната способност да те изпълни с ентузиазъм за определени неща, да задържи вниманието и интереса ти без никакво усилие, но това бе напълно спонтанно и естествено влияние от негова страна. Дължеше се на много финото му излъчване, което те обгръщаше по много приятен начин.

Нетърпелив съм да опиша колкото е възможно по-бързо изумителните аспекти, които последваха, но все пак "мисията" ми трябва да се развие постепенно, защото иначе рискувам да предизвикам някакви съмнения в съзнанието на читателите или объркване от изложените факти и хаотични обяснения без връзка помежду им. Ще се върна обаче към хронологичното излагане на основните събития от живота на Цезар Брад, за да може читателят да разбере колкото се може по-добре начина, по който той е могъл да вникне в тайните, целите и начините на действие на

определени лица и окултни организации, които действат на световно ниво. Организации, които по коварен начин са разпрострели пипалата си и в Румъния. Така, както ще се види по-нататък, това ще доведе до ефективна промяна на ситуацията, чийто главен протагонист е Цезар.

Както казах, кулминацията се състои в изумителното откритие в планините Бучеджи, където в момента няколко държави от земното кълбо имат интерес, но най-вече САЩ и дипломатията ?. Моите познания по тази тема ме карат да твърдя, че веднага след голямото разкритие в планините през 2003 г. дипломатическите отношения между Румъния и САЩ станаха много сложни, а равновесието им - много деликатно. Ситуацията се дължеше на напрежение, породено от различните намерения, които пък бяха резултат от изключителното разкритие в планините. Тези намерения се прицелваха в текущото състояние на човечеството. Така в последвалите месеци след епохалното събитие напрежението бе налице благодарение на общ план за действие, приет на най-високо дипломатическо равнище от двете страни. Ще представя също така в подробности и тези аспекти в подходящото време. Засега ще уточня само, че споразумението между Румъния и САЩ не се хареса на някои политически фактори от нашата страна, които имаха много по-прогресивни виждания. Това създаде ново напрежение и дори предизвика промени в политическото настроение в Румъния. Информацията от последния час, която получих, точно преди тази книга да отиде в печатницата, потвърди една предстояща среща с Цезар Брад (близо година след последната ни среща). На нея аз щях да науча нови изключителни и конфиденциални аспекти във връзка с "великата експедиция", която той е ръководил заедно със смесен румънско-американски екип, тръгвайки от откритието в планините Бучеджи.

Въпреки че вече познавам основните детайли на това пътуване, предпочитам да не избързвам и да представя всичко свързано и детайлно, след като получа още ценна информация. Смятам това за необходимо най-вече защото хората имат право да знаят историческата истина и също така да знаят кой и защо е целял да манипулира тази истина с течение на времето. Това е основната нишка на повествованието в тази книга. Дали тя ще отеква в съзнанието на хората, или обратното - ще бъде посрещната с ирония и недоверие, аз не знам. Но съм убеден, че постъпките за написването и публикуването на тази книга са много полезни и положителни, защото най-малкото ще доведат до появата на някои въпроси в съзнанието на хората и ще насочат интереса към окултните измерения и себепознанието.

На седемгодишна възраст Цезар тръгна на училище, но там той не се открояваше в никоя дисциплина. Беше нормален ученик на средно ниво. С нищо не даваше да се разбере за заниманията и мислите му, но оценките, които получаваеше, бяха резултат по-скоро на това, което чуваше и разбираше в час, защото никога не учеше вкъщи. Все пак в трети клас родителите му бяха повикани в училище от учителката, която беше дълбоко развълнувана и озадачена. Тя искаше да знае дали те са забелязали нещо странно в поведението на момчето, но както Николае, така и Смаранда Брад решително отрекоха, точно както им бе поискано от представителите на Държавна сигурност. Учителката им разказа това, което се беше случило.

Тъй като трябвало да провери някакви писмени работи, бе дала на учениците да научат наизуст едно стихотворение от няколко строфи, което преди това прочела със силен глас пред класа. Малко след това обаче с учудване установила, че Цезар гледа през прозореца, докато останалите учели стихотворението. Направила му забележка, но след няколко минути го видяла в същото

положение.

- Цезар! Стани прав! - извикала тя на детето - Защо не учиш стихотворението с останалите?

Момчето изобщо не изглеждало засрамено от заплашителния тон на учителката, оставайки спокойно и със самообладание.

- Но аз вече го знам. - отговорил тихо Цезар.

- Как така го знаеш вече? Защо лъжеш?

- Не лъжа. Научих го, когато го прочетохте.

Възмутена от куража на детето, но и любопитна да разбере истината, учителката поискала да чуе наизустеното стихотворение пред класа. Цезар повторил стихотворението без грешка.

- Мислех, че го е научил преди това вкъщи. Но това беше нов, допълнителен урок, а както добре знаете, той не хвърля особени сили в ученето. - обясни след това превъзбудено жената - Накарах го след това да изрецитира още две стихотворения, също толкова дълги колкото първото, които не се намираха в учебника и които му прочетох само веднъж. След като ме изслуша внимателно, Цезар ги изрецитира без нито една грешка или пауза. Затова ви

извиках да разговаряме, защото не съм виждала подобно нещо досега.

Скоро обаче случката бе забравена. Цезар ми каза, че бързо е разбрал полезността на факта да не се различава с нищо от другите тогава, когато се намира сред хора, защото по този начин избягваше любопитството, дори злобата и завистта, които идваха най-вече от страна на съучениците му.

- Чувствах, дори в онази крехка възраст, че беше много важно да не привличам вниманието върху себе си. Имаше много по-важни неща, които напълно обсебваха вниманието и интереса ми, когато се прибирах вкъщи, в моята стая. - разказваше ми той, усмихвайки се загадъчно.

Имаше предвид, разбира се, мистериозните случки от неуловимо естество, тогава, когато се самовглъбяваше, дълбоко откъснат от влиянията на външната среда. Родителите му отдавна се бяха отказали да го безпокоят с различни въпроси относно поведението му. То дори им се струваше нормално. Свикнаха и с докладите, които правеха всеки месец наред с неочакваните посещения на Секуритате. Докато навърши десет години, тези около него успяха да го видят само веднъж в "странна" светлина. Това бе, когато отправи специално предупреждение към леля си, която беше дошла на гости на семейство Брад.

Цезар не знаеше за пристигането на леля си и, когато влезе вкъщи и я видя, остана закован на място, гледайки през тялото на жената, която стоеше пред него. Всички видяха, че нещо не е наред, и го попитаха дали се е случило нещо лошо, или да не би да

се чувства зле, но момчето не отговори нищо и отиде в стаята си. Едва към вечерта, развълнуван и неспокоен, той попита леля си кога ще се прибере у тях в Букурещ. Когато разбра, че си е купила билет за следващия ден, се поуспокои. Все пак той я помоли да не пътува с кола, но това не беше взето под внимание от присъстващите.

Емилия, лелята на Цезар, трябваше да тръгне на следващия ден за Букурещ заедно с брат си Николае Брад, за да разрешат някакви семейни проблеми. Странно, но те не се събудиха навреме на следващата сутрин, защото алармата на часовника не иззвъня, и изпуснаха влака. Присъствието на Емилия в столицата беше крайно необходимо онази сутрин, затова тя хвана първата случайно минаваща кола за Букурещ, като зае последното свободно място. Баща му се прибра къщи; трябваше да замине със следващия влак.

Страшната вест дойде, малко преди той да тръгне към гарата. Колата, в която се беше качила Емилия, бе претърпяла тежък инцидент близо до Букурещ. От всички пътници само тя загинала. Всички били ранени, но все пак извън всякаква опасност.

Смаранда Брад беше единствената, която си спомни за странното държание на Цезар, както и за съвета, който той бе дал на леля си Емилия. Тя отбеляза случката в месечния доклад, но дори и това забележително събитие избледня като значение пред огромната изненада, която тя преживя малко по-късно. Това бе събитие, което щеше да отдалечи Цезар завинаги от семейството му.

Отделянето

Цезар беше на десет години, но нивото му на възприятие, преценка и поведение надминаваха възрастта му. Беше малко

познат на другите деца, които живееха на същата улица, защото рядко играеше с тях. Те го мислеха за странен, измисляйки различни подли истории за него. Цезар не им обръщаше внимание. Неговата страст беше в това да остава дълго време, дори с часове, със затворени очи, дълбоко погълнат от реалности, за които родителите му нямаха ни най- малка идея.

Слушайки го как ми говори за тези аспекти, сметнах, че е дошъл подходящият момент сам да го попитам за преживяванията, които имаше в онези специални, но напълно неразбираеми за другите моменти.

Цезар се замисли за няколко минути, явно търсейки най-подходящите думи.

- Много е сложно да обясниш с прости думи определени реалности, които не попадат в рамките на общоприетата логика и здравия разум, които преобладават днес, най-вече в западното мислене за живота. По-скоро тези невидими светове си приличат с историите на мистичните индуси, които разказват за духовните си преживявания. Тези разкази много наподобяват това, което преживявам аз самият.

Това беше единственият път, в който Цезар ми разказа накратко едно от мистериозните си състояния и дълбоки преживявания, които бяха толкова странни и ненормални за обикновения човек.

- Изведнъж се върнах в заобикалящата ме физическа

действителност напълно зашеметен, без да мога в продължение на минути да позная мястото, където се намирах. - продължи да ми разказва той - Въпреки че очите ми бяха отворени, виждах като през мъгла, или по-правилно казано, не виждах ясно контурите на предметите около мен. Постепенно, много бавно започнах да се връщам в нормалното си състояние. Тогава много ясно разбрах, че между разума и сетивата съществува определена връзка. Бях толкова дълбоко погълнат от някакво невидимо измерение, че въобще не се вписвах в тази връзка. По принцип е сравнително трудно да се откъснеш от реалния свят, т.е. да се фокусираш вътрешно, колкото се може по-добре, игнорирайки външните влияния, които идват от чувствата. Това за мен не представляваше проблем. Парадоксално, тогава проблемът беше в това да възстановя връзката между разума и чувствата, защото по този начин трябваше отново да се впиша във външния информационен цикъл. Без съмнение зрението ми беше много добро, очите ми бяха отворени, но въпреки всичко ми беше много трудно да се адаптирам към нормалните условия на външния свят. За да разбереш по-добре, представи си, че си живял няколко години в една от световните метрополии при висок стандарт на живот. По неприятно стечение на обстоятелствата се озоваваш на малък пустинен остров наскред океана, където доминира скалистият пейзаж, а условията на живот са примитивни. Нежеланият скок е огромен и ще ти е нужно време, за да се приспособиш добре. След този случай си дадох сметка, че човешкото съзнание е тясно свързано с физическите усещания, но въпреки всичко то може също така да бъде свободно от тях тогава, когато е строго контролирано и овладяно чрез упоритост. Понякога изпадах в толкова дълбоки състояния на транс, че майка ми биваше принудена да ми удари няколко шамара, за да се върна в реалността. Обхванат от еуфорията на радостта, която чувствах, излизайки от медитацията, искрено се опитвах да обясня на родителите си какво преживявам в онези моменти, които бяха

свързани с дълбоко пречистени състояния на съзнанието. За съжаление думите са недостатъчни, за да опишат богатството на нюансите на състоянията, които принадлежат на фините прояви, които са по-висши от физическото ниво. Извисените и едва уловими светове много пъти не могат да бъдат схванати поради стандартния модел на будното съзнание на физическо ниво. Веднъж направих опит да обясня с думи възприятията, които имах по време на една медитация, защото родителите ми много настояваха да им ги опиша. Казах им, че единствената асоциация с форми и цветове, която ми идва наум и която би била най-подходяща, за да опиша този изтънчен, паралелен свят, до който имах достъп, бяха квадрати с различна дебелина, червени и жълти на индигов фон. Чувствах се много щастлив, че бях вдъхновен да намеря тази пластична илюстрация, чрез която да предам по-добре характеристиките на онзи свят, но ентузиазмът ми се изпари почти веднага, когато забелязах невярващите им и състрадателни погледи, насочени към мен. Тогава разбрах, че всяко усилие в тази посока няма да постигне голям резултат. Игнорирането е страшен фактор за ограничаване на човешкото развитие. Отказах се веднъж завинаги да се опитвам да обяснявам това, което на практика беше невъзможно да се предаде. В моментите, когато изпадах в дълбока медитация и изчезвах от този свят, забележителните усещания, които имах, бяха на огромна свобода на действие и ясното чувство, че мога да разгадая мистерията на всяко място или постъпка на тази планета. С времето се научих да изследвам далечни места, но не мисли, че това се случваше като при обикновено пътуване с превозно средство.

Наистина, в онзи момент се опитвах да си представя подобно преживяване на мисловно ниво и си помислих, че то може да се

осъществи с космическа ракета в звездното пространство. Цезар веднага долови мисълта ми и ме поправи, изпълнен с разбиране:

- Мисловният и причинно-следственият свят са управлявани от различни закони и характеристики, много по-обширни от тези, които познаваме ние на физическото ниво, в което съществуваме. Все пак нашата среща няма за цел подобна дискусия. Достатъчно е да ти кажа, че в моите пътувания през безплътните измерения никога не се чувствах сам; всеки път бях ясно ръководен от сила, която аз възприемам като огромна, но пълна с любов, която често ми обясняваше и ми разкриваше много от мистериите, с които се сблъсках. Благодарение на този вид невидима "защита" аз успях да премина благополучно през първите години на детството ми и през паранормалните си преживявания - някои от тях много странни.

Цезар помълча известно време. Желаех и аз от душа да разберам и да стигна до познанието за тези по-висши светове, които може би щяха да ми предложат отговор за ролята ми в този свят. По повече или по-малко явен начин всеки от нас поне веднъж в живота си е почувствал този вътрешен подтик, но в повечето случаи съдбата е тази, която ни показва начина, по който да го последваме или не. Що се отнася до мен, смятам, че точно Цезар Брад бе "гласът" на моята съдба и бях много нетърпелив чрез него да науча колкото се може повече за основните аспекти, които по принцип са много окултни.

През 1980 г. се случи първата голяма промяна в живота на Цезар. Семейство Брад си бяха създали име на чудаци сред съседите най-вече поради факта, че членовете му не поддържаха

връзка с никого. Бяха се свили в черупката си и отговаряха само когато бяха попитани за нещо. От друга страна Цезар прекарваше все повече време сам в стаята си, дълбоко погълнат от медитациите си. Нещата протекоха бързо в характерния стил на Държавна сигурност, чието потисничество и заплахи над хората по онова време вече бяха много известни.

В началото на месец януари същата година, в един тих и спокоен зимен ден с много и пухкави снежинки, които покриваха с бляскавата си белота малкия град в полите на планината, Цезар се върна от училище, обладан от вътрешна жизнерадост, която той самият не можеше да си обясни много добре. Нетърпелив както винаги, когато се връщаше вкъщи, той влезе в стаята си и седна на леглото в любимата си поза, с кръстосани крака, за да може по този начин да навлезе по-дълбоко в състояние на медитация. Познавайки вече обичаите му, майка му не го обезпокои, но го предупреди, че не след дълго трябва да дойде на масата. Това, което се случи в следващите часове, подлага на голямо изпитание доверието на всеки човек. Ще се опитам да предам колкото е възможно по-вярно ситуацията, използвайки дори думите, с които Цезар ми я предаде, повече от двацет години след като той самият беше преживял този забележителен момент.

- Сравнително бързо преминах в огромното мисловно пространство, което вече ми беше познато и се задълбочих в съзерцаването на някои абстрактни аспекти, които имаха връзка с архетипната енергия на това, което ние наричаме "въздух". Когато съм в дълбока медитация, светът около мен се променя изцяло. Постоянно съм активизиран от непрестанен енергиен поток и изведнъж започвам да се чувствам много свободен и ненаситен да знам всичко. Имам предвид по-висше познание от светското, което по принцип можем да срещнем в книгите и наръчниците.

Модерното научно познание само по себе си е ограничено заради това, че се основава на последствията, но не познава основните причини зад тях. Имам предвид онзи вид познание, което не е разрушително, а е дълбоко интуитивно и духовно. То не може да бъде разбрано по теоретичен път, но може да бъде преживяно и така усвоено. Съзнанието, което в този момент вибрира в друг режим, съотнесен към целите на медитацията, вече не споделя ограниченията на физическото тяло. Гмурнах се във възвишения свят на един звук, който идваше отвсякъде; т.е. имах по-скоро усещане за светъл звук, пълен с чиста и изключително изтънчена енергия. Основното усещане, което имах тогава, беше това за безкрайно и безгранично величие. Не знам колко време мина, откакто се оставих на това звуково-светлинно влияние, но не мисля, че беше повече от час. Бях с неясно съзнание за тялото си и за заобикалящата ме околна среда и в един момент почувствах, че краката ми треперят и че физическото ми тяло леко се олюлява по странен начин, а аз сякаш го наблюдавах от страни. Беше чувство на нестабилност, но това не ме притесни, защото и по-рано бях изпитвал подобно усещане. Все пак нещо не бе наред, защото не чувствах никаква опора, все едно не седях на леглото. В някакво полусънно състояние отворих очи и се сепнах неволно, защото се намирах във въздуха над леглото на разстояние около половин метър от него. Краката ми бяха кръстосани почти както в началната поза, но малко по-отпуснати. Тялото ми се поклащаше бавно във въздуха, оставайки приблизително в същата зона. Не бях изплашен, а по-скоро превъзбуден от силната емоция, която усещах тогава с цялото си същество. Мислех си, че за в бъдеще трябва да се науча да контролирам този феномен много добре, ако не исках да си създам проблеми или сериозни усложнения в живота.

Точно в момента, докато размишлявах върху това, майка ми изведнъж отвори вратата, за да ме повика на масата. Мисля, че не е трудно да си представиш какво последва. Ие припадна, но се уплаши много, и, подпирайки се на стената, ме гледаше ужасена. Аз самият бях уплашен от шума при рязкото отваряне на вратата и от потиснатия вик на майка си. Върнах се в нормалното си състояние по неприятен начин - падайки на леглото на една страна. Имах смътното чувство на гадене и болка в областта на шията.

Цезар ми разказа това преживяване по най-обикновения и нормален начин, без изобщо да се опитва да ме убеди в истинността на казаното. В същото време искаше да разбере, че разкриването на някои различни аспекти или вярата в нещо по принцип обикновено не е пряк резултат от задоволяването на баналното любопитство. Имах ясното чувство, че, ако бях поискал подобно доказателство, щях да се сблъскам с любезен отказ.

В друг случай Цезар ми обясни, че тези, които имат някакви паранормални способности и са разбрали в дълбочина тяхното значение, причина и цел, никога няма да действат надутото и показно, за да демонстрират на другите хора различните си способности и не биха използвали свръхестествените си сили за лични и егоистични цели. Затова тези хора не биха поискали да им бъдат признати заслугите и не биха преследвали преходна слава. Плюс това всички, които са истински в познанието, опита и способностите, които притежават, не биха настоявали да убедят тези, които се съмняват (материалистите и невярващите), защото истинското убеждение трябва да бъде вътрешно, за да бъде то стабилно и да даде плодове за в бъдеще.

Съзнанието на повечето хора е слабо и неподготвено да се сблъска с някои шокиращи реалии. За да запълнят този недостиг, в повечето случаи те приемат арогантно и иронично поведение, що

се отнася до "забранените" области, т.е. до тези, които се намират на границата между материалните и нематериалните планове на Сътворението. Тяхното неверие всъщност маскира липсата на воля за знание, под което в основата стои дълбокото чувство на страх от неизвестното. Много пъти те искат да очароват както себе си, така и другите около тях, заявявайки, че, ако биха присъствали на демонстрация на паранормални способности, които не са измама, биха повярвали веднага в това, че онзи свят е нещо много повече от физическата вселена. Опитът доказва, че в случай на подобна демонстрация шокът, който преживява неподготвеното съзнание, често е внезапен и силен за ограниченото му ниво на разбиране.

По принцип зрителите на подобно събитие имат пред себе си два възможни пътя: да продължават да отричат яростно това, което е измолено и след това видяно със собствените им очи, дори изпадайки понякога в истински истерични кризи. Ако не в отрицание, те изпадат в състояние на формално моментно приемане, на което в действителност липсва вътрешна убеденост. Това приемане много бързо ще бъде заменено от старото неверие, като предпазна стена за психиката пред това, което не може да бъде разбрано или което би могло да смути рутината на ежедневието на един скучен живот.

Разбрах също така, че с времето практиката поражда вяра, защото точно усилията, които полагаме тогава, са вид вяра. По принцип по-голямата част от хората вярват твърдо в нещо, но то е грешно ориентирано по разрушителен и противоестествен начин. Също така много хора силно вярват, че не вярват, и това е достатъчно, за да подхранят купчината страхове, съмнения, мъки и предразсъдъци, лишавайки се от способността да разберат нещата в тяхната същност. Най-големият недостатък обаче е, че те се затварят духовно, без да си дават сметка. Стават повърхностни

и егоистични, а чувствата им са блудкави и лишени от силата и пулсацията на автентичния живот. Най-често човек сам си създава ограничения.

Най-вероятно Смаранда Брад не беше подготвена за това, което видя през онзи ден. Нейната способност за разбиране беше подложена на тежко изпитание, но, изглежда, че нямаше нужната сила, за да премине през емоцията на неизвестността. Когато Николае Брад се прибра от работа, жена му му разказа случилото се. И двамата се съгласиха, че трябва да уведомят новия човек за връзка (полковник Датку беше повишен в длъжност и преместен в друг град).

Късно през нощта пред тях пристигна автомобил, от който слязоха двама агенти на Държавна сигурност. Този път доктор Ксиен не присъстваше. Събитието, което беше отбелязано в доклада, изискваше друг род мерки и протоколът за действие беше различен. Под претекст за специален контрол, на който трябваше да се подчинят, Цезар бе взет от агентите и качен в колата, която изчезна като фурия в тъмнината на нощта.

Това бе последният път, в който момчето видя родителите си.

Втора глава

Департамент Нула

През 1980 г., тринадесет години след създаването на този "окултен" отдел на Държавна сигурност, бяха постигнати няколко неща, които позволиха да има по-ясна картина относно политиката, която трябваше да се следва в контекста на предназначението, заради което бе създаден департаментът. Ако през първите години "проучването" на Чаушеску за създаване на департамента предизвика много конфузни ситуации и реални трудности за приспособяването към работата, то новото десетилетие беше посрещнато с достатъчно добре подредена организационна структура и приемлива материална база. Въпросът за финансирането още от самото начало представляваше "гореща" точка, защото Чаушеску привидно - необяснимо как - беше "забравил" да уточни начина, по който то да бъде подсигурано. От друга страна никой нямаше смелостта да осветли неясното начало, защото пред лицето на диктатора-комунист подобен въпрос щеше да бъде равносилен на предизвикателство или най-малкото на некомпетентност. И двата варианта биха означавали съсипване на кариерата или големи житейски проблеми за дръзналия. Методът беше този, който се прилагаше в екстремни случаи - абсолютно позоваване на заповедта на държавния глава независимо от всичко, като фондът за финансиране се натрупваше чрез тегленето на парични суми от сметките на други отдели. Това беше компромисното решение за първите три години след създаването на департамента.

С времето нещата еволюираха, приемайки очертанията на две секретни бази за полева работа: едната беше изградена в близост до град Б., а другата - в планините Ретезат, на малко разстояние от Долината на Мечката (измислено име). Благодарение на факта, че малко след създаването си департаментът вече имаше някакво

материално-техническо обезпечение, от 1972 г. се премина към друга тактика за привличане на фондове чрез повторни "дипломатически" прояви на Чаушеску в подходящо избрани моменти. Убеден, дори ентусиазиран от възможностите, които би предложило развитието на този отдел на сигурността, той даде разпореждания Департамент Нула да бъде поддържан финансово от две "фирми-фантоми" от Уругвай. В официалните документи те фигурираха като посреднически фирми в петролния бизнес, но в действителност бяха специализирани в прането на пари от незаконните сделки на латиноамериканската мафия. "Revita Unio" и "Nann & Co." бяха двете фирми, които набавяха баснословните парични суми за семейство Чаушеску, управлявани от истински маестро за онова време в тази област - генерал Мереш, който имах честта да познавам лично. Той вероятно е един от малкото хора, които правилно предчувстваха много преди финалния етап развързката на комунистическия строй в Европа, както и свалянето на Чаушеску, или казано по-точно, на конюнктурата, в която се случваше всичко.

- Слушай какво ти казвам, Радуле... - казваше той - Съществуват неподозирани сили, които смазват основите на този народ..., хора, които поддържат димната завеса, подкопават Чаушеску, подхранват мегаломанските му импулси, сричат икономиката... и те дори не действат отвътре. Лично съм подсигурил бъдещето си и това на семейството ми. Напълно известно е на Държавна сигурност, но съм твърде добре пласиран, за да ме свалят оттам. Не мисля, че това ще продължи повече от три години отсега нататък.

Разговорът се състоя през 88-а година и трябва да призная, че

той беше като пророчески, защото генералът с ораторско въодушевление предположи, че Чаушеску няма как да излезе "чист" от гнева на народа и че тези "окултни" сили (които той не искаше да назове) тайно ще подготвят не само падането му, но и постепенното ограбване на държавната власт. Политическото и икономическото развитие на страната потвърдиха напълно казаното от него.

Мереш изчезна внезапно през 89-а година, малко преди Революцията. Дори да искаше, не можеше да избере по-подходящ момент за това, защото "вълненията", с които беше свързан комунизмът в Европа в онези времена, не предлагаха необходимото време за строго разследване, за намиране на "предателя", така, както се постъпваше обикновено. Въпреки че се осланияше на своето влияние и скрита сила, действайки по-често в сянка, генерал Мереш никога, по никакъв начин не намекна за предполагаемото място, където се е оттеглил заедно със семейството си. Сложната личност на генерала определяше това той често да действа много силно и ефективно, но на практика - като невидим кукловод.

Аз бях сред малкото хора, които имаха достъп до неговото близко обкръжение, но въпреки това не знаех почти нищо за него или живота му, който беше много дискретен. Инстинктът за самосъхранение, чистото его и изключителната интуиция в областта на бизнеса са спомогнали за забележителните му финансови успехи в управлението на двете фирми, лансирани благодарение на солидните му дипломатически връзки, до които лично Чаушеску прибягваше за реализирането на различни цели. Въпреки че в началото имаше само слухове, сега се знае със сигурност по високите етажи на властта, че Мереш е бил главното действащо лице, което се е заело с откриването и подхранването на спорната финансова сметка на семейство Чаушеску, чиято

стойност беше изчислена на близо един милиард долара. Само генералът и може би още двама-трима знаят точната сума в онази сметка, както и актуалната ѝ съдба - интересите в тази посока са огромни.

Лесно е да се предположи, че генерал Мереш, имайки тотална свобода и доверие от страна на Чаушеску, за да ръководи двете фирми фантоми от Уругвай, не се е ограничил само до напълването на личната сметка на диктатора, а е отклонил и изключително големи суми във валута в собствения си джоб. Може би Чаушеску е имал подозрения, защото това е единственият случай, в който той не прибягна до наказателни мерки, понеже ставаше дума за неговия личен финансов интерес, а намирането на заместник с времето би било трудна и в същото време деликатна задача. Можем да предположим, че между Мереш и Чаушеску имаше мълчаливо и взаимноизгодно съгласие, като всеки се преструваше, че не се интересува какво мисли другият. Затова позицията на генерал Мереш в политико-икономическата система на страната беше много специална. Тези, които го познаваха, гледаха на него като на управник в сянката на властта. По някакъв начин Мереш беше незаменим и, доколкото знам, това бе единственият случай, който Чаушеску прие без коментари в цялата си кариера на комунистически диктатор.

Най-вероятно в момента генералът изживява златните си години на някой от Балеарските острови или във великолепието на Крит, следейки в сянка със злонамерената си усмивка "развитието" на властта в Букурещ. От друга страна Румъния загуби човек с изключително решителни организаторски способности. Вероятно генерал Мереш би бил един от опорните стълбове на държавата, но почти сигурно е, че той знае някои тайни, което го принуждава да се "пенсионира", преди да му е дошло времето. Интуицията и дипломатическият му опит много

му помогнаха да се оттегли във възможно най-подходящия за това момент.

Чаушеску нареди щедрото финансиране на Департамент Нула от фондовете на двете чуждестранни фирми, управлявани от Мереш. От 1968 до 1980 г. в управлението на ДН се изредиха не по-малко от петима шефове. Сред всички тях полковник Обадя се отличи по специален начин (след упълномощаването му през 1979 г.) чрез отличната си инициативност и чрез някои новаторски идеи, които подобриха много дейността на департамента. Поради това, че сферата на действие на този отдел от Секуритате тогава беше почти неясна, и благодарение на факта, че никой нямаше идеи и опит в тази насока, Обадя имаше невероятната възможност да получи много голяма свобода на взимане на решения във времена, когато департаментът бе направен автономен и дейностите му бяха сложени под грифа "строго секретно". По подразбиране това означаваше, че функцията на полковник Обадя бе подобна на тази на министър в йерархията на държавната власт. Благодарение обаче на наистина специалното си участие в апарата на Секуритате позицията на полковника на теория беше по-важна и дори по-влиятелна от тази на министър, но без възможност да се упражнява в политическата сфера.

Управлявайки департамента, полковник Обадя се ръководеше от един прост принцип: информацията да бъде директна (най-много с един посредник), а работният персонал да бъде ограничен до минимум. В същото време беше необходимо тези, които са избрани за работа в тази структура, да бъдат компетентни, дори професионалисти в своята област. За да пусне в действие тези основни идеи, полковникът предусети факта, че не трябва да прави компромиси. Имаше нужда от специална техника и от елитна военна група, специално обучена за необичайни мисии.

Като се има предвид протокола на секретната длъжност, която

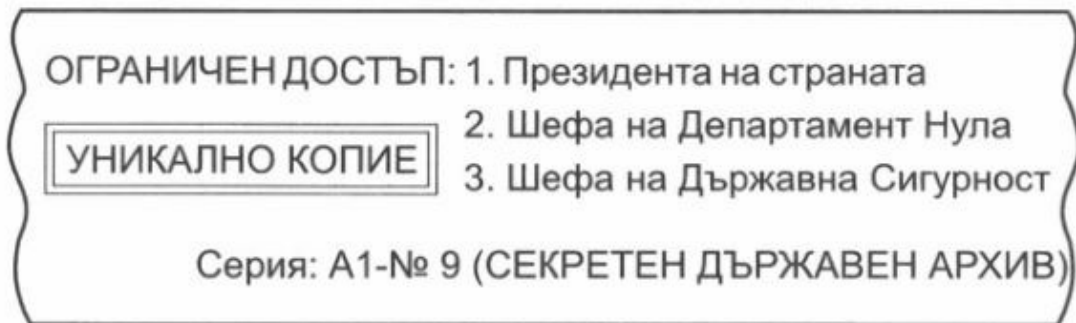
заемаше, полковник Обадя беше един от малкото хора, които имаха директен и незабавен достъп до Чаушеску независимо от обстоятелствата. Докладите бяха представяни на диктатора лично от Обадя, след което му се връщаха същия ден, отново на него, защото - като мярка за максимална сигурност - бяха напечатани в един-единствен екземпляр, подписан и подвързан от полковника. Функцията му бе толкова значима, че не трябваше да дава обяснения за действията си на никого, освен на президента и на шефа на Държавна сигурност. От друга страна той имаше властта да измоли помощта и подкрепата на която и да е държавна институция. Беше установена лична телефонна линия само между него и кабинета на Чаушеску, а информацията и докладите, които се получаваха в департамента, влизаха в категорията "ДЪРЖАВНА ТАЙНА" - пета степен. До нея имаха достъп само Чаушеску, шефът на Държавна сигурност, началник-щабът и, разбира се, самият Обадя.

Първоначално (малко след като пое длъжността на шеф на ДН) полковникът представи на диктатора списък с шестнадесет предложения, които представляваха основната структура за безупречно функциониране на департамента. Чаушеску даде съгласието си за всичките. По-късно обаче с неговата специфична хитрост, страхувайки се, че властта на Обадя може да му даде опасно предимство, той създаде някои "вратички". По този начин полковникът не можеше да действа и да се меси във всички държавни институции, а само в тези, които се вписваха в специфичната сфера на действие на департамента, който той ръководеше (макар че очертанията на тази специфична сфера не бяха много ясни). Друга наложена забрана беше тази, че Обадя нямаше достъп до други държавни тайни или пък до тези на Държавна сигурност, а само до секретната информация, която идваше от неговия департамент. В крайна сметка, когато се изискваше, той трябваше да приеме, че шефът на Секуритате има

възможността да пише дознателни доклади за нуждите на Чаушеску, но без главата на Държавна сигурност да има някакъв глас във взимането на решенията. Все пак заради необикновената специфика на работата на ДН тези малки "уточнения" не притесниха полковник Обадя. Неговата отлична работа през следващите години доказва професионализма и способностите му, които в повечето случаи се проявяваха в сложните отношения с подчинените му. Тези изключителни мерки за сигурност се доказаха като много ефективни, дори и няколко години след Революцията, което доказва солидните и непоклатими основи, върху които беше изграден Департамент Нула. Мисля, че тайните файлове на ДН бяха по-добре пазени от всяка военна тайна или чуждо разузнаване. Те биваха представяни на Чаушеску, а върху тях бяха написани много допълнителни данни, както на следния модел:

СЕКРЕТЕН ДЪРЖАВЕН АРХИВ № 00345789/Секция I	<u>ИНФОРМАЦИОННО НИВО: 5</u> Държавен глава СТРОГО СЕКРЕТНО
<u>ДОКЛАД – ДЕПАРТАМЕНТ НУЛА</u> № 9 – еднократно вписване Относно галерията в пещерата Стани	

След като държавният глава се запознаеше с доклада и имаше обобщителен разговор с Обадя, докладът се взимаше от полковника и се заключваше в специален сейф в неговия кабинет в базата в Долината на Мечката, където преди това се запечатваше с широка лента от червен картон и оловен печат. На картоната пишеше:

В паяжината от отдели и дирекции на Секуритате, армията и Министерството на вътрешните работи Департамент Нула се отличаваха като отдалечен остров от западен тип, отделен чрез своята специфичност от другите дейности в държавния апарат. Такава беше обстановката, когато доведоха Цезар в секретната база в близост до Б. през 1980 г. В сравнение със стандарта на живот в къщата на родителите му момчето имаше достъп до целия комфорт и изключителното техническо оборудване на съоръжението. Специалните планове и работата по изграждането на основите беше поверена на специализирана фирма от САЩ, техниката и апаратурата бяха поръчани и внесени от Холандия. Комплексът беше пуснат в употреба близо година по-рано, малко след като полковник Обадя пое управлението на департамента. Имаше два основни корпуса: една сграда за персонала и

извършването на рутинните дейности и втора - по-голяма и модернизирана, която беше предназначена за тези, които бяха селектирани и доведени там. Тя включваше няколко апартамента, една кухня, една столова и един изолиран сектор, където се намираха лаборатории за различни експерименти. Районът на базата беше заобиколен с бетонна стена, а около нея достъпът беше забранен на разстояние 100 м. Охраната беше военна. Привидно всичко приличаше на обикновено военно поделение, което не будеше подозрение, нито някакъв по-специален интерес. Снабдяваше се веднъж седмично, за да се ограничи до минимум връзката с външния свят.

Когато Цезар пристигна в базата, там вече имаше четири субекта - три деца и един възрастен. Всеки от тях бе заел по един от кокетните апартаменти на основната сграда, откъдето не им се позволяваше да излизат, освен в определени часове. Програмата им беше лека, но охраната - много строга. Персоналът се състоеше от десет души - девет мъже и една жена на около 35-40 години, която беше съветник на мистериозния доктор Ксиен. Ще спра дотук с даването на други детайли, въпреки че Цезар ми разказа с подробности за мястото и работата там. По-късно, поради благоприятното стечение на обстоятелствата, имах възможността да посетя това място и трябва да призная, че бях дълбоко впечатлен. Въпреки че тогава базата нямаше такова предназначение, както през 80-те години, дейността ѝ продължаваше при много секретен и суров режим.

Цезар остана в този технически военен комплекс за период от пет години. Той бързо разбра, че връзката с родителите му може би беше прекъсната завинаги, но поне там му се предоставяха неподозирани възможности да развие изключителните си способности. С другите обитатели на учреждението се срещаше или в часовете за почивка и спорт, или на специалните курсове,

които им водеше доктор Ксиен. Всеки един от тях притежаваше определени способности, които Цезар ми описа накратко и с много чувство за хумор.

Например едно от децата - момче на 14 години, се отличаваше с това, че пъпът му заемаше част от корема му с големина 10 см. в диаметър. Независимо от времето момчето винаги носеше чифт тънки памучни панталони. Казваше се Едуард. Неговото психично излъчване беше толкова силно, че всеки, който се намираше около него, се чувстваше неудобно, несигурно, обземаше го дори чувство на страх, чийто произход нямаше конкретно обяснение, но което скоро се превръщаше в завладяващо. Тези усещания се долавяха, когато Едуард беше спокоен и отпуснат, но, ако по някаква причина се ядосаше, можеха да се видят дори малки светкавици като искри, които се появяваха около тялото, и най-вече около главата му. В подобни моменти предметите в негова близост се чупеха или деформираха. Затова мястото, където живееше, беше обзаведено в по-голямата си част с дървени и пластмасови предмети, защото те по-лесно можеха да бъдат заменени. През лятото неговият апартамент се свързваше със система за охлаждане на въздуха, защото момчето не можеше да понася температури над 20°C. Вариантът с климатика не беше задоволителен, защото Едуард казваше, че въпреки че е студен, съответният въздух не съдържа енергийния жизнен компонент, характерен за него. Казано по друг начин, беше "мъртъв" въздух, който по-скоро вредеше, отколкото помагаше. Основната паранормална способност на момчето бе телекинезата, т.е. способността му да мърда и мести предмети, без да ги докосва, единствено чрез силата на волята си. Едуард можеше да вдигне във въздуха от разстояние различни неща, премествайки или задържайки ги в права линия за няколко минути. Въпреки че не беше много очарован от способностите на колегата си, Цезар все пак ми разказа за върховото постижение на Едуард тогава, когато

след дълбока концентрация формирал и след това вдигнал във въздуха сфера с вода, след което я движел из цялата стая.

Друго едно момче, Октавиан, на приблизително същата възраст като Цезар, до момента не изпъкваше с нищо специално. Неговата способност обаче беше изключителна, защото можеше да предвиди в общи линии големите събития, които щяха да се случат в рамките на 10-20 часа. Разбрах, че Октавиан е успял да подобри постепенно постиженията си до интервал 28 часа в бъдеще време и предсказанията му ставали все по-точни. Въпреки това, доколкото знам от Цезар, той никога не успял да премине тази граница. Интересът на длъжностните лица към това момче беше голям и благодарение на това той се радваше на по-различно отношение. Дори и в часовете за почивка, когато децата играеха, той беше придружаван от як и строг индивид, чието задължение беше да следи момчето да не предскаже нещо на някого. Мярка, която беше безполезна, защото Октавиан бе по-скоро уединен, замислен, а често пъти дори апатичен. Беше слаб, с вдлъбнати очи, често умислен и отдалечен от всякакво външно влияние. Цезар описа момчето като различно дори и от тези, които имаха паранормални способности. Тази странна способност да предсказва бъдещето в определен отрязък от време не беше само интуитивна, какъвто е случаят при повечето хора, които свързват тази способност с гледането на карти, кафе или някакво друго подобно занимание.

- Всичко, което се случва, всичко, което се развива в тази вселена, всяка постъпка, всяко действие, мисъл, емоция или чувство остава прецизно "съхранено" или "записано" на един вид енергийна "поставка". - обясни ми Цезар, отговаряйки по този начин на обичайните ми въпроси - Говорейки аналогично, това представлява "запис", който донякъде може да се сравни с това,

как някои мигове от твоя живот или живота на някой друг остават запечатани на чувствителната фотографската лента, когато се използва фотоапарат. В противен случай изследването на миналото или бъдещето не би било възможно.

Тогава се обадох плахо, с недоумение:

- Все пак как е възможно виждането на бъдещето, след като то още не се е осъществило?

Цезар леко се усмихна.

- Привидно логиката ти е правилна. Това, което най-вероятно още не знаеш, е, че времето само по себе си е илюзорно понятие. Съществува, разбира се, неуловима енергия на времето, но тя се променя по различен начин в зависимост от съзнанието или възприятията на всеки от нас. Например един и същ период от време, да кажем от един час, се възприема субективно от различните хора, защото на един му се струва, че "времето минава бавно", а на друг, че то "минава бързо". Някой може да каже, че "е минало като миг". Преценката е различна, въпреки че периодът от време е еднакъв. В съзнанието на човек остава само илюзията, че съществува минало или бъдеще, защото тези понятия се дължат на фрагментираното възприятие, което нормалното човешко същество има за времето. Представи си сега, че тази невероятно фина енергийна форма, която наричаш време, изглежда, образно

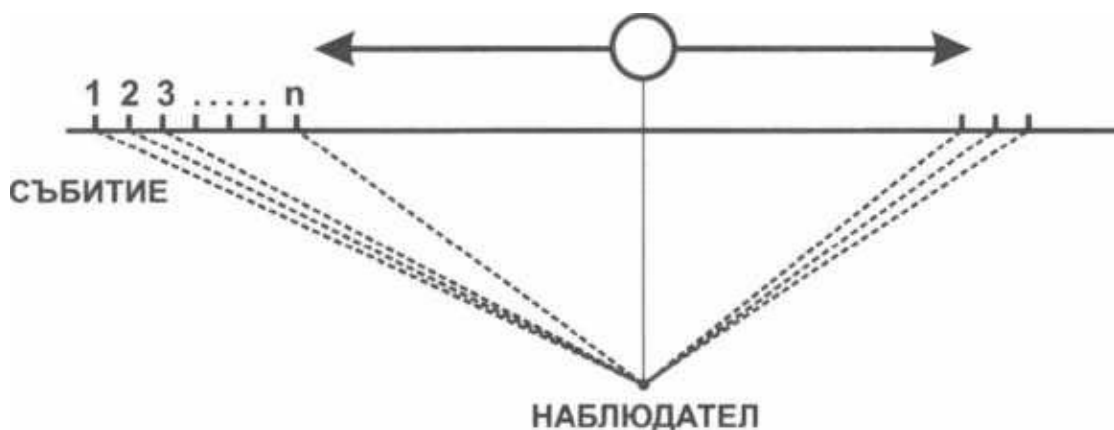

казано, като дълга ивица или развита филмова лента.

Тогава Цезар нарисува на лист хартия проста схема, за да може обясненията, които ми даваше, да бъдат по-ясни. Бях нетърпелив да ми разкрие нови тайни за някои реалности, които дотогава бяха недостъпни за моето познание. Виждайки многократно това искрено мое желание, Цезар даде мълчаливото си съгласие да ме напътства като същински учител през измамните сенки, отвъд които се крие истински просветляващото знание.

- Оста на времето е непрекъсната, но хората я възприемат частично, категоризирана като минало и бъдеще. За обикновеното възприятие настоящето е относително, защото настоящият момент става минало в следващия момент, след което на свой ред се превръща в настояще, въпреки че малко преди това е бил бъдеще.

НЕПРЕКЪСНАТАТА ОС НА ВРЕМЕТО

Бивайки непрекъснато, времето е като развита "времева лента". Хората живеят на тази лента и затова се идентифицират с нейния частичен вид. Те нямат цялостното разбиране за времевата лента, която е непрекъсната, и възприемат явлението частично - като минало и бъдеще, защото и тяхното съзнание е ограничено само до познаването на един или друг фрагмент. Да предположим сега, че това съзнание се разшири, порасне като гигантска сфера и обхване в нейното поле на възприятие и познание почти цялата вселена. Това е достатъчно, за да премине бариерата на времето, която тогава ще се възприеме като всеобщо и безкрайно настояще. Миналото и бъдещето губят своето относително значение. Тогава този, който преживява това ниво на съзнанието, се превръща в един вид отделен наблюдател, който има на разположение огромно поле за "наблюдение". Ако трябва да използвам аналогия, ти си като турист в град, пълен с традиции. В началото се разхождаш по улиците и посещаващ интересните места едно по едно, защото нямаш възможността да видиш всичките наведнъж. Сградите, хората, колите, дърветата ти възпрепятстват погледа. Веднага щом се издигнеш вертикално нагоре на голяма височина обаче, например в коша на балон, имаш възможност да обхванеш целия град с един поглед. Която и да е зона или сграда, която търсиш, можеш да я намериш мигновено, защото целият живот и суетата на града, въпреки че са фрагментирани за жителите му от различните му части, ти се разкриват цялостно, неразделно и едновременно. Надявам се, че тази аналогия е показателна, за да разбереш по-добре проблема с времето.

Пътуването във времето не представлява друго, освен разширяване на съзнанието, което тогава има достъп до енергийната реалност на времето. Това е нещо трудно за постигане и малко хора успяват да го овладеят и контролират

безупречно. Съществуват обаче и междинни етапи. В един такъв етап се намираше и Октавиан. За жалост той беше преместен на друго място през 1984 г. и оттогава не съм го виждал повече.

Въпреки че разбирах същността на обясненията, все пак оставаха някои неясноти. Например не ми беше ясно как ставаше разширяването на съзнанието, нито как единствено със силата на волята човек може да възприеме определен фрагмент от времето... Веднага щом в главата ми се появиха тези проблеми и се подготвих да формулирам въпрос, отговорът на Цезар дойде спонтанно:

- За да осъществиш истинско пътуване във времето на ментално ниво, е необходимо изключително пречистване на възприятията и определено ниво на познания. След като времевата "цел" веднъж е фиксирана точно на мисловно ниво, фокусирането на менталната енергия към тази зона ще предизвика резонанс, благодарение на който започваш всъщност да "живееш" в съответния период от време и перфектно да се идентифицираш със състоянията, емоциите и характеристиките на онези времена, точно както зрителят на един филм по определен начин "става част" от действието. С други думи: виждаш, чуваш, помиришваш, вкушаш и докосваш така, както го правиш нормално в своето време, само където усещанията се преживяват като тогава и там, защото те вече са се случили. Всъщност това дава увереността, че преживяното пътуване във времето е истинско и не е облечено само с дрехата на илюзията на развинтеното въображение. Съществува, разбира се, и пътуване във времето с физическото тяло, но начинът, по който се осъществява, изисква по-сложно обяснение. Освен това мотивацията за подобно пътуване през

времето трябва да е много голяма и значима, защото тогава смущенията са много.

Бях удовлетворен от тези обяснения и вътрешно си обещах и аз да преживея някои от тези забележителни реалности.

В периода, който прекара в база Б., Цезар направи забележителен прогрес, развивайки способностите си за възприятие и уменията си за метафизично влияние. Някои от изключителните му духовни преживявания бяха известни на загадъчния доктор Ксиен, който през цялото време направляваше компетентно и внимателно Цезар там, където той срещаше трудности.

Доктор Ксиен изчезна мистериозно заедно с асистентката си малко след Революцията през 1989 г. и сякаш никой не знаеше причината за това. Най-разпространеното мнение бе, че дългосрочният договор за сътрудничество просто беше изтекъл. Сигурен съм, че Цезар знаеше истината по този въпрос, но поради някакви причини не искаше да ме запознае с подробностите.

Договорите между Цезар и другите обитатели на учреждениято бяха много малко и само планови, с много строги условия. До началото на 1986 г. той бе единственият оставен на това място, без да бъде преместен. Никой от тези, които беше заварил през 1980 г., не остана до неговото заминаване. С времето колегите му били изпращани на други места, но причините за тези трансфери бяха неизвестни. На мястото на заминалите пристигаха други, за които Цезар нямаше възможност да научи повече, защото и те бяха премествани относително скоро.

1986 г. представляваше "повратна точка" в живота на Цезар,

който тогава постигна изключително духовно преживяване. Събитията от този период бяха тясно свързани с присъствието и действията на шефа на департамента, който беше полковник Обадя. Той оценяваше по специален начин способностите на Цезар и нерядко двамата дискутираха различни аспекти, свързани с работата на департамента. Въпреки че беше юноша, Цезар изобщо не отговаряше на нормалната представа за зрелост на тази възраст. Животът и опитът в база Б. имаха други стандарти, много по-високи от тези на общността отвън. Мястото сякаш беше част от паралелен свят, в който физичните закони, както и разбиранията и идеите на обитателите му не се съобразяваха изобщо с познатите общоприети норми. Вярно е, че в ролята си на командващ ДН полковник Обадя се ориентираше с предпочитание към нещата от военно значение, т.е. към тези, свързани със сигурността, административните и дори политическите аспекти, които се отнасяха до организационната структура, която ръководеше. Той познаваше с подробности тайното досие на всеки отделен "субект" и наблюдаваше с интерес действията и постиженията на тези, които бяха водени там. Обадя беше един от малкото хора на Държавна сигурност по онова време, които имаха свободен дух и изключително морално поведение. В същото време той беше и политически много внимателен, когато ставаше дума за различни сили и интереси в действие. Последвалите събития щяха да покажат, че планове и идеите на полковника вече бяха пуснати в приложение, но да не избързваме.

През 1986 г. Обадя се намираше в таен конфликт с главния шеф на Държавна сигурност, който не одобри "независимостта" на департамента. Той беше извършил доста проверки в базите на ДН. Проверки, които на практика нямаха никакъв смисъл, но които му позволяваха да "подкопава" постепенно позицията на Обадя пред Чаушеску чрез докладите си с неблагоприятна оценка, които изпращаше на диктатора. Целта му беше да смъкне от пост Обадя

и да обедини ДН с основната структура на Държавна сигурност. Това би му позволило да има власт по отношение на департамента. Планът на шефа на сигурността бе още недоразвит и му липсваше изтънченост, дори и Чаушеску, познат с подозрителността си, не взе поведението му под внимание, но напрежение си съществуваше. Затова Обадя беше принуден да действа предпазливо и да направи истински слалом, за да измами бдителността на по-висшия от него - шефа на Секуритате.

Същата година полковникът взе изненадващото решение Цезар да посети семейството си, оправдавайки се с т. нар. "емоционална "нестабилност" на "субекта", която трябваше да бъде коригирана.

- В действителност - уточни Цезар, усмихвайки се - намерението на Обадя беше друго. Посещението, което трябваше да направя при моите родители, представляваше параван, зад който да се скрие от другите заинтересовани фактори много по-важно действие. Що се отнася до мен, знаех много добре положението на семейството си, въпреки че привидно бях изолиран физически от него. Знаех, че баща ми беше починал преди две години при нещастен случай и че майка ми понасяше доста тежко тази загуба. Питаш се озадачено как знам това, без да съм напускал вътрешността на базата и без никой да ми е казал за това. Ще ти кажа, че само физическото ми тяло беше ограничено в действията си, но свободата на мисълта и дейностите в другите мои фини тела, бяха много.

След учудването и недоверието ми от чутото Цезар продължи да ми обяснява доброжелателно и търпеливо:

- Твоите съмнения идват от непознаването на някои основни реалности. То е, както когато имаш дреха, пълна с пари, които са скрити в подплатата ѝ и за които все още не знаеш нищо; продължаваш да носиш дрехата, но всеки ден просиш на ъгъла на улицата, за да се издържаш. Вярвам, вече разбра, че ние сме далеч повече от това физическо, ограничено тяло. Опитът без съмнение ще ти докаже тази истина. Тогава ще откриеш, че едно друго, много "по-подвижно" и "леко" тяло, ако мога да се изразя така, ще ти бъде на разположение, за да познаеш още много тайни и загадки. Разбира се, то притежава много по-ефирно естество от това на физическото тяло и е управлявано от определени закони и ограничения, защото съществуват структури на нашето същество, които са много по-деликатни и фини в сравнение с физическото ни тяло. Това тяло се намира в по-висше измерение, което окултистите и посветените наричат "астрал".

Придобиването на способности, с които осъзнаваш собственото си астрално тяло така, както осъзнаваш физическото си тяло, представлява относително лесен процес за някои хора и включва определено ниво на пречистване и издигане на съзнанието на това ниво. Съществуват много хора, които са преживели подобно нещо, наричано в тази област "съзнателна астрална проекция" или "екстра-сензорно преживяване". Подобно преживяване може да се случи инцидентно - например вследствие на много силни емоции или по време на КЕМ-фазата на сънуването - тогава, когато за по-дълги или къси периоди знаеш, че сънуваш; или волево, когато пожелаеш, но това е по-трудно за постигане. Някои хора, които са достигнали високо ниво на развитие на своите психически и духовни способности, напълно осъзнават действията на своето астрално тяло дори когато живеят и действат нормално в своето физическо такова. Това обаче изисква много издигнато ниво на

индивидуалното съзнание, за което няма да говорим сега. По принцип тези, които преживяват съзнателно астрална проекция, искат да получат информация или достъп до някои специални места или обстоятелства, в контекста на дребнавите или егоистични интереси, които преследват. Методът е бил и все още се използва с определена степен на неточност във военния, икономическия и дори политическия шпионаж от страна на великите световни сили. Все пак тези, които използват тази психична способност с егоистична цел, срещат постоянни поражения, заблуди и застои на по-ниските нива на мислене и поведение, защото те не познават или чисто и просто игнорират определени основни закони, които се отнасят до хармонията между действие и резултат. Аналогично, това е същото, както когато през канал минава свободно и безпрепятствено вода. Постепенно тръбата се напълва с наноси и други боклуци, докато накрая потокът блокира напълно. Затова тези, които в началото са се радвали на притежаваните или придобитите от тях различни психични сили, могат да наблюдават с времето постепенно отслабване, и дори в някои случаи - тяхното тотално изчезване.

Това трябва да ти помогне да разбереш значението на отговорността, която има човек за действията си в подобни случаи. Трябва да знаеш, че в по-голямата си част по-скоро от незаинтересованост и удобство хората предпочитат да отрекат нещата или действията, до които нямат директен достъп чрез чувствата или директните си преживявания. Много малко са тези - съобразно съответното им ниво на извисяване, което са постигнали - които наистина си дават сметка, че свободата на действията, на която се наслаждават по време на съзнателните си астрални проекции, представлява реалност, която те трябва да използват съзидателно вместо егоистично. Тогава някои могат да наблюдават обикновените страни на ежедневиия живот, но е възможно и познаването и разкриването на определени тайни,

които дадени индивиди биха искали да знаят, но нямат тази възможност.

Макар да съществуват някои "бариири" както в астралния, така и във физическия план, които блокират достъпа на информация до някои тайни места или аспекти, все пак свободата на действие и пътуване във времето в астрала е несравнима с тази на физическата реалност. Препятствията и бариирите от астрално естество имат за цел да селектират тези, които желаят да научат определени тайни и загадки. Това става чрез характерната за тях честота на вибрация и според причината, която стои зад действията им на астрално ниво. Придвижването в тази реалия лежи на принципи, коренно различни от тези във физическия свят. То се извършва волево и се случва с определена скорост, обикновено доста голяма и почти постоянна във всяка част на планетата - под водата, под земята, на повърхността или във въздуха. По-специални са придвижванията в космическото пространство, на други планети или небесни тела, като първоначално преживяванията трябва да се ограничат до нашата слънчева система. Единствено по-късно постепенно, с правилното разбиране на някои тайни аспекти и закони на вселената придвижванията могат да се разгърнат до галактическо ниво, позволявайки по този начин изследването на различни части на нашата галактика.

Що се отнася до проекцията на нашето индивидуално съзнание на интергалактическо ниво, тя се осъществява с други тела, много по-фини от астралното, но няма да разглеждаме тук и сега тази тема.

Основното, което исках да разбереш, е фактът, че физическата материя с нищо не влияе на придвижването на астралното тяло. Напротив - това придвижване е възпрепятствано от определени сили и същества, които действат в определени "точки" или

"ключови зони" както на астрално, така и на физическо ниво, където информационният достъп е ограничен. Например този вид забрана се използва при защитата на някои съкровища или специални тайни складове, на някои врати, галерии или пътища за бърз достъп до други точки на планетата, дори и до други светове. Друг път пък астралните "блокажи" ограничават достъпа до някои окултни общества или загадки, които са защитени от специално призовани същества-пазители.

Тези забрани не трябва да бъдат разбирани като абсолютни, но те се отнасят за недостатъчно напредналите, които още не са подготвени да се сблъскат с определени загадки, без да ги използват впоследствие в личен и егоистичен план. Може още много да се каже за практичните начини за сдобиване със способности за съзнателна астрална проекция, както и други подробности, които засягат практическото ѝ преживяване, но ще дойде време, когато ще имаме повод да говорим с подробности за всички тези аспекти.

Засега бих ти казал, че истинското желание на полковник Обадя не беше това да ме изпрати във Ф. да видя майка си - разбира се, придружен от специална охрана - а за да осъществи много секретно пътуване до манастира Черника, близо до Букурещ. Мисля, че разбираш факта, че в онези времена подобно пътуване на длъжностно лице или военен от управлението на страната до такава религиозна обител бе твърде опасно. Комунистическият режим, атеистичен в доктрината си, елиминира още в самото начало това присъствие под заплахата от съответно наказание.

Не знаех нищо за целта на пътуването ни, докато не стигнахме до портата на манастира. Бях придружен от полковник Обадя, а пътуването осъществихме през нощта от базата до Букурещ с

хеликоптер, а оттам до Черника с джип. По пътя полковникът ми каза, че иска да се срещна и да говоря с едно църковно лице - един свещеник, напълно различен, за когото казваше, че е истински жив светец с голяма сила и божия благодат.

На влизане в двора на манастира видях много коли, пълни с хора, които идваха от всички краища на страната да посетят манастира или да се помолят, изпълнени с вяра. Обадя ми каза, че почти всички, които чакаха на магистралата, бяха там, за да говорят с този монах, чието име беше Арсение Бока. Полковникът вече беше подготвил срещата няколко дни предварително. Минавайки през двора и отправяйки се към килията му, можах да видя двама цивилни пазачи, които стояха на пост от едната и от другата страна на килията. Двамата трябваше да осигурят ние да не бъдем обезпокоявани по време на разговора. Въпреки че утрото още не се беше показало и навън беше достатъчно студено, през двора преминаха няколко калугери, бързо и безшумно, вероятно за сутрешната молитва.

Преди да влезем в килията Обадя ми каза:

- Единственото нещо, което искам от теб, е да говориш много открито с отец Арсение. Ще бъдем само ние двамата с него в помещението, но този разговор трябва да остане в тайна. Имаме много врагове.

Мълчаливо дадох съгласието си. Полковникът беше интелигентен и способен човек, който знаеше как да лавира през

наложената от Чаушеску комунистическа система и правилно предусещаше, че дните на диктата са на практика преброени. Беше 1986 г. В този период способностите на полковника се състояха в това да оставя впечатление за безпогрешна работа, паралелно с подготвянето на почвата за предстоящия преход. Задържа се седем години в ръководството на департамента - много рядък случай за онова време - и не искаше да направи някаква грешка точно когато се появяваха надеждите за ново начало пред цялата страна. Всяко действие в тази посока трябваше да бъде планирано старателно и извършено много прецизно. Промяната, към която се стремяха почти всички - и населението, и някои политически и военни управници, беше непосредствена, но тя трябваше да се случи в условията на максимална секретност, за да се предотвратят евентуалните провали. Заговорите или групирането се оказаха опасни; доверието към другите беше почти невъзможно, така че на практика на Обадя му оставаше тесен коридор за действие - този на специфичната дейност на ДН, чийто шеф беше той. Ако беше интелигентно използвана, тази област на действие можеше да бъде много ефективна.

Полковникът нямаше политически стремежи, нито пък искаше да прави бизнес кариера. Интересуваше се особено много от прехода и поддръжката и развитието във възможно най-добри условия на това, което беше постигнал в рамките на департамента. Той имаше изключително практическо виждане за събитията, отдаваше дълбоко уважение и голямо доверие на окултните феномени и духовното посвещение и се стремеше да обедини колкото се може по-добре и ползотворно елементите и обстоятелствата от физическия живот с нефизическите методи на действие. Предпазливо, полковник Обадя предварително пресмяташе внимателно всяка своя крачка, преди тя да се окаже фатална. Като се има предвид ситуацията, в която се намираше, голямата опасност не се състоеше в загубата на поста, който

заемаше, а в загубата на живота му. Въпреки че отношенията му с Чаушеску бяха достатъчно добри, не можеше да си позволи нито една грешка. Знаеше, че диктаторът няма да се поколебае дори за момент да го екзекутира, в случай че стремежите му бъдат разкрити. "Вълците дебнат постоянно!", обичаше да казва той.

- Планът на Обадя беше относително лесен: ако евентуално се появят някои подозрения или неудобни въпроси във връзка с посещението в Мерника, всичко би било оправдано със "спецификата на дейността". Щеше да се позове на това, че става въпрос за много секретни "проверки" и "експерименти". Ако пък всичко минеше добре, тайната на разговора ни с отец Арсение Бока щеше да се знае само от трима души.

Монахът почина след три години, през 89-а, малко преди Революцията. Това означаваше, че единственият, който знаеше тайната, оставах аз. А аз представлявах сравнително "блокиран" източник за външния свят. Разбира се, в случай на разследване нещата никак не биха били прости, но този вариант се стори най-малко опасен на полковника.

Искам да разбереш също, че Обадя изчака да минат шест години, преди да реши, че може да ми има повече доверие. Сигурен съм, че старателно е проучил картоните от доктор Ксиен, свързани с мен. Тайно ме наблюдаваше в различните ситуации и косвено ме подлагаше на някои тестове. Това обяснява факта, че никога не бях преместен от база Б., както се случи с всички други мои колеги, които се изредиха там. В Мерника изведнъж осъзнах, че Обадя иска тайно да ме подготви, да ме "тренира" за някои бъдещи планове. Това се улесняваше от факта, че аз на свой ред симпатизирах на полковника, защото познавах искреността и добротата му.

Това, което ми разказваше Цезар, ме караше да потръпвам. Бях чувал за големия отец и светец Арсение Бока от манастира Съмбата в Ардял и знаех, че е бил преследван от комунистическия режим. Мълвата за божията благодат и силата му отдавна обикаляше страната, но тя бе потискана от комунистическата идеология с типичните за нея действия. За да попречат на потока хора да идва при монаха за благословия, властите често го местеха тайно в различни манастири или го пазеха и не го оставяха да говори на хората. Понякога, много рядко, отец Арсение идваше и в манастира Черника. Чувах се слухове, че присъствието на монаха на това свято място се дължи на намесата на дадени политически личности от онова време (дори на елита от управниците на страната), за да могат те да го посещават и лично да говорят с него, без да се излагат на голям риск. Въпреки че не политиците бяха тези, които водеха Арсение Бока в Черника близо до Букурещ, добре известен бе фактът, че в продължение на години те са имали лични тайни срещи и разговори със свещеника.

В случая с пътуването на полковника и Цезар до Черника проблемът беше малко по-различен. Не Цезар бе онзи, който измоли срещата с отец Арсение, и не той бе този, който искаше да научи нещо от него. Цезар вече бе имал много дълбоки духовни преживявания, което отшелникът долови веднага след като го видя. Това със сигурност беше една от най-странните и загадъчни срещи, които човек може да си представи.

Цезар продължи разказа си:

- Наистина, в утрото на онзи ден ситуацията в Черника бе доста странна. Никой не знаеше какво се случва, кой трябваше да дойде или какво следваше. Това относително безпокойство съществуваше само навън, сред вярващите, които чакаха да им бъде позволено да влязат в манастира. То бе подхранвано от различни съмнения, слухове и предположения. По-късно разбрах, че в един момент хората, които чакаха, са изтръпнали при слуха, че отец Арсение може да бъде арестуван и взет оттам. Психиката на масите е много лабилна и има условия за голяма възприемчивост. Определени хора и окултни организации знаят точните методи и процеси, които могат да повлияят решително - било то само на вербално ниво - на мненията и тенденциите на големи групи хора. Точно на тази характеристика за относителното безсъзнание на човешките маси се основават теориите за отклоняване на вниманието, клюките и манипулирането. Ако освен това те са подкрепени със средствата за технологично влияние и манипулиране - например посредством изпращане на енергийни вълни с определена честота - тогава резултатът е почти гарантиран. Не искам да си помислиш, че спонтанността напълно липсва у масите. Проблемът е много по-сложен, защото на манипулационните методи, които се използват на физическо ниво, може да се противодейства и успешно да бъдат елиминирани чрез определени действия от чисто духовно естество особено когато се изпълняват едновременно от повече хора.

В случай на зловредна манипулация хората се роботизират и механизират и действията, които извършват, са неясни и инертни. В случай на положителни и много полезни светли и духовни действия, използвайки различни специфични методи, те ще се радват на чудесна свобода и широта на личния хоризонт. Тогава хората наистина започват да разбират фундаменталното значение на свободната си воля. Точно в това се прицелват някои зловредни

окултни групи - заличаване с всякакви възможни средства на свободната воля на човека, на способността му да избира сам и без посредник, на способността да се опознае в дълбочина и да научи истината за съществуването си.

Ако си любопитен да анализираш поне отчасти днешната система за информиране, управление и ръководство на света, ще разбереш, че всичко в тази насока се прави с цел заличаване и затваряне на границите на индивида, а не с цел развитие и отваряне към свободното познание за себе си, така, както се пропагандира чрез различни фалшиви лозунги. Нямам за цел сега да говорим по този важен въпрос, от който в края на краищата зависи бъдещето на човечеството, но по-късно ще ти покажа други детайли, които ще ти помогнат да разбереш в дълбочина сложната система за доминация над света. За момента е достатъчно да знаеш, че "микробът", който спомага да се установи фаталната "болест" в живота на човека, е невежеството, подмолно поддържано от някои окултни групи, както и от липсата на персонална воля да преминем през тази "болест". Ще се върна сега на това, което ти разказвах за срещата ни с отец Арсение Бока.

Дълбоко концентриран в това, което ми разказа, Цезар смени позата, в която седеше, и веднага продължи:

- Направих отклонение за това, че хората започват да разпространяват лъжливи слухове. Истината обаче бе много проста. Няма да ти предам разговора със свещеника, който тогава продължи повече от три часа. Полковникът, научавайки някои неща за своето бъдещо съществуване, постепенно свали маската

на строгостта и непреклонността, която си беше изградил с времето вследствие на професионалното си изкривяване. Ще ти кажа още, че Арсение Бока бе част от онази категория мъдри хора, които, въпреки че притежават физическо тяло на Земята, духовно вече са на Небето. Този човек наистина остави дълбока следа у мен. Всички сили и способности, които имах или бях видял у други хора, не представляваха нищо пред това блестящо, чисто и свято величие, което излъчваше свещеника. Светостта и силата му за проникване в съзнанието и душата на човека бяха забележителни. Това не само че се получаваше мигновено, когато се намираш в присъствието му, но и предизвикваше в собственото ти същество някаква радост, стремеж и импулс от естество такова, че да предложиш на отеча познаването за себе си изцяло и целенасочено. Това бе необяснимо чувство, което имаше пряка връзка с най-дълбокия духовен източник на нашето същество, който е вечен, чист и неразрушим.

Метафорично казано, ако асоциираш пътя до този тайнствен източник дълбоко в нас с копаенето на кладенец, тогава може да се каже, че студената, бистра и прекрасна вода, до която ще стигнеш, е водата на живота, която ще пиеш във вечността. Арсение Бока имаше изключителното духовно влияние, за да те накара да усетиш присъствието на тази вода от дълбините на твоето същество, много преди ти сам да стигнеш до нея. Тогава в теб се ражда завладяващото, неудържимо и възвишено чувство на любов и преданост и това е най-сигурната проверка за автентичността на духовното ниво и божия благодат, до които бе достигнал монахът. Благодарение на това, че аз самият имах способността да чувствам и познавам в широки граници хората, с които се срещах, ми бе достатъчно лесно да доловя фините нюанси на необикновеното психично излъчване, което имаше Арсение. Неговото познание бе мигновено и толкова задълбочено, че в повечето случаи предизвикваше у отсрещния, истински

пречистващи преживявания, но дори и тези усещания се появяваха според възможностите и стремежите на всеки.

Това, което изпитах там, след като влязох в килията му, бе чувство на безкрайна дълбочина на познанието, което бе неразделно от чистата любов. Не искам да навлизам в абстрактната област на метафизичните наблюдения, не мисля, че ще са ти необходими на този етап и не съм сигурен, че ще ги разбереш напълно. Обикновено тяхното време идва след като са направени някои важни крачки в тази посока. По-голямата част от хората се съсредоточават в рутината на ежедневието и в участието в светски дейности, така че подобни идеи - като например връзката между познанието и любовта - им се струват нелепи и ненормални. В най-добрия случай може да чуеш някои коментари и забележки от околните, които са направени от една така наречена "по-висша" позиция, за да те накарат да разбереш, че грешиш. За да свържа нещата с примера за водата, тези хора на практика умират от жажда, но не си дават сметка за това. Отец Арсение беше жив неизказан пример за човек, който е постигнал това, наистина да живее в щастие в най-чистата му форма. Според степента на индивидуално разбиране и възприемчивост, тези, които се намираха в негова близост, можеха да усетят частица от това пълно щастие така, както когато един камертон вибрира сам с характерния си звук, намирайки се до пианото. Полезното енергийно влияние, търпението и състраданието могат да преобразят дори най-заблудените души.

Що се отнася до полковник Обадя, той резонираше почти от самото начало с тайнственото, невидимо влияние на свещеника. С една безкрайна добрина Арсение Бока го посъветва как да постъпи, за да избегне бурните времена, които следват. Що се отнася до мен, след като влязох в малкото помещение, забелязах че дълго време свещеникът не ме погледна изобщо, все едно ме

нямаше. След около час и половина, в които полковникът слушаше с благоговение думите на светеца, последният се обърна към мен и ми каза, че в моя случай не е необходимо да ми каже нещо определено, защото аз вече съм намерил пътя към светлината и ще продължа да бъда подкрепян без колебание. След това показа с точност начините, по които аз и Обадя трябваше да си сътрудничим, за да имаме успех в бъдещите си действия, които ще са от голямо значение. Те щели да извадят на повърхността някои открития и доказателства, които ще изумят целия свят и които щяха да бъдат разкрити след близо двадесет години. Въпреки че тогава се намирах в състояние на дълбоко вътрешно самовглъбяване, когато свещеникът направи това уточнение, бях разтърсен от силни тръпки по цялото тяло. Те от своя страна предизвикаха в съзнанието ми появата на някои предчувствия и сложни асоциации.

Тук Цезар спря за малко, замисляйки се. Аз станах малко нервен и напрегнат.

- Това означава ли, че отец Арсение е говорил и за мен, тоест за това, че ще се срещнеш с мен, ще ми разкажеш всичко това и ще ми предложиш да публикувам книга с тези събития? - попитах Цезар.

Той леко се усмихна, но остана концентриран.

- Посочи ни това, че ще намерим подходящите начини да посеем семената, които впоследствие да пораснат и така да се развият цветята на духовното преобразяване на този народ. Да, уточни, че ще бъде публикувана информация, която ще има важна роля в този процес, но второстепенните аспекти, които се отнасят до реализацията, включително твоето избиране и другите елементи, са свързани с плановете, които аз направих.

- Той спомена ли нещо за голямото откритие, което ще бъде направено и неговото местонахождение? - настоях аз.

- Не, не уточни нищо в тази посока. Каза, че със сигурност ще се случи в нашата страна и че ще има толкова голямо въздействие, че няма да има нужда да знаем подробности. Повтори няколко пъти обаче, че ще има свирепа битка. Не знам обаче какво имаше предвид.

Предварително ще кажа, че уточнението на Арсение Бока се изпълни с голяма точност. Така, както ще се види по-късно, изумителното разкритие беше направено през 2003 г., седемнадесет години след незабравимата среща в манастира Мерника. То наистина разтърси политическия, научен и религиозен интегритет на днешната най-голяма действаща сила - Съединените Американски Щати. Те веднага създадоха най-ужасната световна тайна и започнаха една свирепа дипломатическа война и изключителен политически натиск, защото Румъния пожела да представи това откритие на целия свят. Поради спецификата си откритието заплашваше както

политическото и идеологическото влияние на Ватикана (което щеше непоправимо да разруши антропологичната концепция на модерната наука), така и идеите за историята на човечеството и нашата планета.

Когато ми разказа за срещата с Арсение Бока, Цезар все още не познаваше същността на откритието, което щеше да бъде направено, както и къде и кога щеше да се случи, защото нашият разговор се състоя в началото на 2002 г. Начинът, по който събитията се случваха едно след друго, невероятните връзки и източници, които допринесоха за осъществяването на откритието, ми дават възможността сега - когато познавам всички включени елементи - да имам едно забележително цялостно виждане за всеобхватната, изумително сложна комбинация от сили и въздействия, които доведоха до момента на епохалното откритие. Сега този момент изглежда като централен, като първа, много важна "спирка" по пътя на промяната на човешкото съзнание. Фактът, че това се случи в Румъния ми изглежда още по-забележителен и внушителен.

Както ще се види по-късно, това откритие е като едно "преддверие" към дори по-възбуждащи реалности, които Цезар заедно с екип от специалисти - представители на САЩ и Румъния - откриха по времето на една невероятна експедиция, която продължи една година (от месец октомври 2003 до месец юли 2004 г.). Тъй като бях на мястото на откритието, познавам цялостно същността и локациите на тази експедиция. Знам, че не след дълго Цезар ще ме потърси и ще ми разкрие всички необходими подробности, а проблемът с публикуването на тази информация остава все пак много спорен. Първоначално румънската държава искаше да представи това откритие на целия свят и да го сведе до вниманието на учените. Считаше се, че това представлява нещо не от национален, а от световен интерес.

Задкулисната борба за възпрепятстването на това изключително важно за човечеството откритие, беше предизвикана от основната намеса на САЩ. Дипломатическите заседания, аргументите "за" и "против", както и обещанията и заплахите, траяха приблизително два месеца (август-септември 2003 г.). След едно свръхсекретно споразумение, което бе подписано от двете страни, Румъния се ангажира да не представя пред целия свят откритието, което бе направено на нейна територия.

Вероятно измежду другото е и приемането на Румъния в НАТО, което се направи набързо през пролетта на 2004 г.; сигурно е било част от тайния пакет "компенсации" за това решение. В контекста на тази картина, установяването на американски военни бази на територията на Румъния може да се превърне в една добра обезпеченост през следващите години, функционирайки като мощен "щит" за мястото в планините Бучеджи. Аспектите са много сложни и секретни. Засега не знам кои са предимствата за нашата страна в двустранните отношения със САЩ, но някои ясни знаци за странно благоразположение на най-високо дипломатическо ниво, започнаха да се появяват.

Въпреки всичко това "задкулисни действия" на САЩ трябва да се развият много предпазливо, за да не събудят твърде бързо недоумения и неудобни въпроси от страна на другите световни сили, които могат да видят, но няма да разберат интереса на Америка в Румъния.

Тайната на откритието е на практика абсолютна. Никога не съм виждал подобно нещо. Основната тежест по нейното опазване беше поета от американците. Ще опиша в подходящото за това време тези аспекти, но мога да кажа предварително, че не съществува нито един писмен документ, нито какъвто и да е запис или фотография, който да е напуснал мястото на откритието. Беше построен един огромен подземен хангар за складирането на

техническото оборудване и всички доказателства. Това бе истински завод, напълно оборудван, а идеята за изграждането му се оказа добре мотивирана. Все пак, от информацията която имам, Румъния не бе поела краен ангажимент що се отнася до запазването на тайната за голямото откритие, а договорените срокове все още не са ми известни. За момента методите, които се използват за пълното отстраняване на всеки опит да се научи нещо за това откритие, са дезинформацията и липсата на всякакво материално доказателство. Задачата не е лесна, но доколкото знам, бе осъществявана с успех до момента. По мое мнение обаче, това състояние на нещата не може да продължава още дълго. Ще анализирам тези аспекти след като представя всички елементи, които постепенно доведоха до извършването на това изключително откритие на територията на Румъния.

- Идеята бе в това да не се направят грешни стъпки точно в онзи период, в който диктаторът започваше да се чувства "хванат натясно". - продължи разказа си Цезар - Отец Арсение след това ни обясни, че Чаушеску го е посетил тайно два пъти, с всички необходими предпазни мерки. За последно идвал няколко месеца по-рано от нас. Искал да знае докъде е стигнало влиянието му в страната, защото се бяха появили някои обезпокоителни знаци за нестабилност на политическата, икономическата и социалната система както в Румъния, така и на други места, където действаше комунистическият блок. Тогава монахът му посочил, че, ако продължи да управлява страната чрез същите нехуманни методи, както досега, изведнъж ще загуби живота си по насилствен начин. Научавайки това, Чаушеску се ядосал много и изпаднал в истинска истерична криза, която не впечатлила Арсение Бока по никакъв начин. Диктаторът заплашил отчето и си тръгнал ужасно вбесен и сърдит. Свещеникът ни разкри, че знае, че го искат

мъртъв и подмолните действия в тази насока започнали веднага след срещата с Чаушеску. Призна ни също, че не след дълго ще тръгне към царството на Небесния си Баща и че ще напусне този свят благодарение на една подла конспирация, целта на която ще е да бъде отровен. Все пак той нямаше да предотврати това, защото дотогава неговата духовна мисия на Земята ще е приключила.

След това извади от един сандък за дрехи дебела и много овехтяла книга, написана на старогръцки, която беше от християнските светци от Атон и каза: *"В нея се намира описанието на хидрата с отровен дъх, която с всички средства ще цели да попречи на Божията светлина и воля. Вие трябва мъдро да се изправите срещу тази заплаха и мъдростта ще бъде дадена на вас и на много други, за да погубите Злото. Ще видите и ще разберете нечистотията, която е навсякъде около вас: на работа, в магазините, в държавните институции, в управлението на страната и най-вече в политиката. За нещастие тя ще влезе през покрива дори и в сърцето на църквата, изцапвайки по този начин много души. Хората почти ще изгубят надеждата си. Само тези, които запазят истинската си вяра ще бъдат спасени и голяма ще бъде Божията Слава над тях."*

След това отец Арсение разви темата и каза, че "Планът на Дявола" не е нещо, което се е появило в наше време, а съществува от древността, от стотици и дори хиляди години, подготвяйки малко по малко терена за финалната битка, която приближава. "Планът на Дявола" е внимателно обмислен и чрез силата на парите и пороците, сред които лъжата, лицемерието, интригантството и убийството са най-големите, тези които го изпълняват, са достигнали достатъчно близо до тяхната основна цел - контрол и доминация над целия свят. Тук свещеникът направи едно неочаквано изказване, което успя до известна

степен да ни шокира. Той каза, че е парадоксално, но не след дълго, вниманието на света ще бъде привлечено от нашата страна, благодарение на изключителните промени, които ще се случат и специфичните знаци, които ще надминат ограничените възможности за разбиране на материалното познание. Арсение Бока каза още, че всичко това ще стане по волята на Господа, защото всичко е циклично и трябва да се върне там, откъдето е започнало.

Слушах Цезар напълно втрещен, защото разказът му се противопоставяше на логиката и би накарал всеки нормален човек да подходи предпазливо. Що се отнася до мен, въпреки че имах голямо доверие в Цезар и неговите способности, все пак изказванията му трудно намираха своя път в съзнанието ми. На първо място, няхах никаква база за сравнение, за да ги разбера и приема и второ, вярата ми още не беше много силна. Ето защо, в началото смятах уточненията на отец Арсение за грешни и фантастични.

И все пак, дълбоко в сърцето ми проблясваше една светлинка, която ми даваше надежда и вътрешен въздигащ импулс за времената, които ще дойдат. Привидно случайно след това, което чух от Цезар, имах възможността да прочета няколко брошури, които разглеждаха същата тема, но бяха написани от различни автори. Бях принуден да отбележа с малко тъга факта, че разговорите на тези маргинални теми, които проведох с някои личности, хора от хайлайфа на Букурещ и от интелектуалния румънски елит, бяха посрещнати с отношение по-скоро иронично или в най-добрия случай, безразлично. Разбира се, не можехме да очакваме, че онези прогнози ще събудят веднага от тяхното духовно "вцепенение" онези, които са роби на външните условия за лукс, комфорт, богатство, влияние и сила. Все пак има шанс

една част от тях да си зададат някои въпроси за живота, който водят и за същността на действията, които извършват в света. С други думи, съществува все пак възможност те да станат по-зрели и отговорни, защото е общоизвестен фактът, че промяната на условията за живот на една нация, на първо място включва промяната на мисленето на хората, които я формират. Това се осъществява най-вече чрез виждането и възприемането на живота от висшите позиции, които се определят от изцяло други принципи и идеали, различни от нечистите, долни и груби такива.

Най-важните начини за бързото постигане на промяната в състоянието на съзнанието, дори на национално и световно ниво, са любовта и алтруизмът в чистата им, неподправена форма. За чувствителните, които имат чисто сърце и благородни стремежи, това уточнение може да е просто един аргумент, който разбира се поддържа и потвърждава вярата, която те вече носят в душите си. Но за надутите, материалистите и егоистите, една подобна идея може да бъде най-много една шега, ако не и знак за "неприспособяване към актуалната реалност" на тези, които я подкрепят. На първо място, това да обичаш искрено и да помагаш на себеподобните си тогава, когато трябва, без да искаш нещо в замяна, се противопоставя на идеите за живота и за начина, по който тези хора са свикнали да живеят. Практически Бог и светите неща не заемат никакво място в техния живот. На второ място, проблемът за вероизповеданието, религията, църквата, общо казано "духовните неща", се приемат от повечето хора като "пълнеж" - един вид като нещо необходимо за социалния баланс.

Докато аз още размишлявах върху тези аспекти, Цезар започна отново да говори:

- Отец Арсение отбеляза с точност основните проблеми, които щяха да се появят в близкото бъдеще на Румъния, но ни посъветва да не се отказваме от пътя, по който сме поели, независимо от трудностите, които ще срещнем. Това, което ме обърка тогава, бе фактът, че той постоянно говореше в множествено число за онова, което трябва да направя аз заедно с Обадя, считайки това за нещо естествено. Бъдещето щеше да потвърди, че имаше пълно право. В края на срещата заключи изводнъж, гледайки право към полковника: *"Радвам се, че имаше вяра в сърцето и послуша призива ми от съня си. Вървете сега с Бог и Неговата слава да бъде с вас!"*

След като си тръгнахме оттам, полковник Обадя ми обясни, че седмица по-рано е имал странен сън, в който отец Арсение му се е явил заобиколен от ослепителна светлина и го е повикал настоятелно, заедно с мен, в манастира Мерника. От този момент почувствах един подтик и вяра в сърцето си, както и едно състояние на тиха радост, която не изчезваше. Това, което правех на тайните тренировки в база Б., ме подготви за събитията, които предстояха в следващите петнадесет години.

Цезар прекъсна разказа си, защото получи важно телефонно обаждане. Бе спешно повикан на някакво място.

Разделих се с него с чувството, че бях проникнал в една неизследвана земя, пълна с мистерии и много важна в контекста на бъдещите събития. Асимилирайки "в движение" многото информация, която получих и в рамките на това, което ми позволяваше собственото ми ниво на разбиране, стигнах до някои заключения. Ако нещо не ми бе ясно, написвах на лист хартия

съответния проблем и го дискутирахме отново при следващото ни виждане.

Минаха няколко месеца от последната ни среща. Време, в което подредих основните си идеи и дори започнах да си съставям план за работа свързан със събитията. Бях прочел доста книги на езотерични и духовни теми, стремейки се все пак да имам една уравновесена позиция в преценката си на различните идеи, които бяха представени. По този начин постепенно и обстойно си изграждах база данни и си изяснявах някои основни положения, които чрез загадъчността и необикновеността си представляваха една мина с несметни богатства за всеки, който се интересува да ги открие.

До юни 2003 г. се срещнах с Цезар още два пъти. Темата на разговорите ни представлява най-разтърсващото доказателство за необходимостта да се напише тази книга. Също така смятам, че това бяха най-вълнуващите "рундове", в които Цезар ми разкри изумителни истини за окултните методи за световна доминация. В същото време успях да разбера в дълбочина по-фините нюанси на доброто и злото в света, които до този момент игнорирах почти напълно. Всички фактически, морални и психологически аспекти, които ще продължа да представям в следващите страници, ми бяха разкрити търпеливо и с постоянство от Цезар дори тогава, когато изисквах още обяснения, защото той считаше, че тези аспекти представят сами по себе си символиката и квинтесенцията на посланието, което той искаше да се знае от всички хора. На свой ред счетох, че в сегашната конюнктура, както на национално, така и на световно ниво, представянето в подробности на някои от плановите и дейностите на страховитите окултни организации, представлява едно морално задължение и един естествен импулс за действие.

По мое мнение хората трябва да знаят и да бъдат предупреждени за огромната опасност, която представлява организацията, която ще се разпространи по целия свят, като една чума. Те трябва да познават специфичните методи на действие на организацията, как се прилага в ежедневието и как може да се противодейства още в зародиш на тези машинации, интриги и измами, които задушават почти всяка склонност към свобода. Тъй като хората са устроени по различен начин, те чувстват, мислят и действат различно. Точно затова информацията, която ще продължа да излагам, ще ги направи или предпазливи, недоверчиви, иронични и незаинтересовани, или пък ще ги разтърси дълбоко и ще ги накара да разберат подмолните действия на най-ужасния бич, който някога е заплашвал човечеството - окултната организация на масонството. Като една тежка болест, тя смазва тялото на човечеството, заплашвайки да го стъпче докрай.

Световното масонство използва за свое основно "оръжие" метода "диктуване на общественото мислене". Тези хора могат да използват този похват във всяка една посока, която поискат, когато интересите им са заплашени. Същото "оръжие" може и трябва да бъде обърнато срещу този, който го използва. Когато правилно и задълбочено се разбират някои реалности, които само привидно са облечени в красива дреха, свободата в мисленето и действията на хората се превръща в истински източник на щастие за тях. Фактически свободата на мисълта и действията представлява най-ужасяващия и застрашителен аспект за масонството, защото тази свобода позволява на хората да станат чисти, що се отнася до условията им за съществуване, както и що се отнася до начина или системата на изграждане на съвременното общество. Свободата на мисълта и действията на хората неизбежно ще доведе до демаскирането и разрухата на огромния зловерден куп от планове, интриги и идеи, който толкова старателно е бил построен от масонството в продължение на много поколения. Това необходимо

"пробуждане" на човечеството за реалността, в която се намира, е свързано с промяната и преминаването на цялата планета към една нова ера. Тази на истинското духовно познание.

Трета глава

Първият сблъсък: Злото от дълбините

Годините, които последваха чак до Революцията през 1989 г., бяха години на интензивна подготовка и тестове за Цезар. Те се осъществиха в специален режим на работа, наложен от полковник Обадя. Освен различните експерименти програмата включваше и възпитанието, информирането и проверката на момчето за познанията му по икономика, политика и модерна социология. Също така полковникът започна да му дава определена свобода и дори влияние в рамките на базата, възлагайки му определени задачи, които в началото бяха сравнително лесни.

- В душата си полковникът беше искрен и почтен. - каза ми Цезар - Той наистина желаше доброто на страната и на румънския народ и затова искаше да направи някои "пробиви" в комунистическата система, която почти бе задушила живота на хората. Като мен Обадя също беше дълбоко развълнуван от срещата с отец Арсение и взе твърдото решение да действа така, както бе посъветван от монаха. До 1988 г. полковникът вече ми беше разкрил структурата и целите на департамента, както и идеите си за тайни действия, целящи подготовка за свалянето на Чаушеску от власт. Макар да не бе сам в приготовленията си за смяна на режима по онова време, полковник Обадя предпочете да спомогне в тази насока само чрез своя собствен департамент. Скоро узнах и причината за това му поведение. На практика полковникът беше заобиколен от потенциални заплахи, защото от всеки човек - от най-малкия подчинен до шефовете в кабинетите, дори до самите министри - можеше да се очаква предателство или изтичане на информация. Съществуваха, разбира се, индивиди, на които можеше да се има някакво доверие, и Обадя имаше

безпогрешна интуиция, що се отнасяше до евентуалните му съюзници. И той бе подкрепен от такива - съветници, хора за свръзка с влияние и авторитет. Но въпреки това поддържаше взаимоотношения с приближените си само до едно ниво, което можем да наречем "периферно", без да им позволява достъп до ядрото на нещата или същността на действията, които подготвяше.

В стремежа си към по-голяма ефикасност полковник Обадя осъзна, че не може да обезпечи сам сложния си план от централата си - чисто и просто нямаше времето за това, защото ръководенето на Департамент Нула изискваше голямо усилие. Имаше нужда от някого, на когото да има пълно доверие. От някого, който да не бъде корумпиран, а да бъде отдаден на една благородна цел и в същото време да е далеч от задкулиските игри. Идеята за обучението на такъв сътрудник се роди след няколко години, тогава, когато видя, че по-голямата част от тези, които идваха и си отиваха, бяха деца. След дълги наблюдения Обадя счете, че аз отговарям на изискванията и намеренията му, така че в онзи период преди Революцията той задълбочи подготовката ми.

Мога да кажа, че нашите взаимоотношения надминаваха нормалните граници на тандема шеф-подчинен, защото бяха ангажирани по-деликатните равнища на душата. Отношенията ни еволюираха в искрено приятелство, ознаменувано от уважение, защото по принцип няхмахме разногласия в концепциите и идеите си, нито пък в поставените си цели. Все пак беше нужна голяма предпазливост от наша страна, защото в онези нестабилни времена на терор и корупция изненадите можеха да се появят оттам, откъдето човек най-малко очаква.

На ниво Секуритате тенденцията беше към сливане на Департамент Нула с другите дирекции и отдели, защото, въпреки че беше част от апарата, ДН имаше собствена автономност, а това притесняваше горделивостта и интересите на някои хора.

Полковник Обадя знаеше твърде добре, че, ако осъществи "разтварянето" на ДН в другите структури на Секуритате, това автоматически би довело до неговото политизиране. Той предсещаше, че това би бил най-сигурният път за ограничаване на ефективността на департамента в дейностите, които развиваше. Освен това ръководството на ДН щеше да бъде подложено на външни влияния от страна на някои политически фактори, а корупцията бързо би го сринала из основи.

Значителността на Департамент Нула стана извънредна най-вече благодарение на поредица изключителни открития, които бяха направени през последните години в различни части на страната, за които сега няма да говорим, а само ще споменем. Освен парапсихологичните проучвания на надарените субекти и ролята му на "инкубатор" за човешки същества с паранормални способности на територията на Румъния, ДН предприе щателното изследване и свръхсекретна намеса в случаи с изключително важен стратегически и научен характер. За тази цел беше построена огромна база със специфични данни, наред със сформирането на паравоенна група за интервенции, която имаше на свое разположение изключителна техника. Тогава, когато имаше случай от естество "код червено", се вдигаше тревога и действията за намеса се осъществяваха изключително бързо и точно на няколко много добре установени етапа: придвижване до съответното място, обезопасяването му, запознаване със спецификата на откритието, провеждане на предварителен научен анализ и накрая отцепване на зоната. Намесите от тип "код червено", които от една страна са и най-зрелищните - като под това имам предвид начина, по който се развиват - се разрешават само след предварителна проверка, за да се избегне изпращането на елитните части на департамента на маловажни мисии. Акциите тип "код червено" са голяма държавна тайна. Точно затова са установени някои стандартни процедури от

гледна точка на степента на участие на тези, от групата за специална намеса.

Във времето се появиха и различни атаки от страна на някои политически личности и дори фалшиви доноси, свързани с дейността на департамента, които бяха представени на Чаушеску. Тези инициативи обаче не постигнаха нищо повече от това да подчертаят още по-добре отличната роля, която имаха взетите отначало мерки за сигурност на информацията от най-високо ниво, която се знаеше само от Обадя и диктатора (периферно беше свеждана до вниманието и на шефа на Секуритате). Затова опитите за сваляне на Обадя като глава на ДИ на основание "некомпетентност" се проваляха един след друг. От самото начало се виждаше, че обвиненията са фалшиви. "Аматьорите" не можеха да подготвят тактически валиден сценарий поради простата причина, че изтичане на информация почти не съществуваше, и те трябваше да си измислят истории и да лъжат. Все пак, притиснат от много страни (най-големите интриги тогава идваха точно от шефа на Секуритате) и намирайки се в деликатно положение заради обезпокоителната информация за падането на комунистическия блок в Европа, Чаушеску можеше да вземе някакво неподходящо решение. Затова полковникът се погрижи да му представи откритията и техните най-важни и секретни аспекти в много ясна, искрена и директна светлина. Това накара държавния глава да предостави на Обадя и за в бъдеще свобода на действие.

Разрешавайки проблема с доверието от страна на Чаушеску, Обадя можеше да се концентрира върху прецизната подготовка по прехода, който щеше да последва след смяната на режима в управлението на страната. Той вече знаеше, че беше само въпрос на време това да се случи. Започвайки през лятото на 1989 г., дейността на полковник Обадя стана трескава и много сложна. Аз

самият го видях само няколко пъти до края на годината. Макар да нямах достъп до каквато и да е външна информация, интуицията ми подсказваше, че се подготвяше нещо много важно на държавно ниво. Но това са неща, които ти вече добре познаваш, и няма смисъл да навлизам в подробности. Ще се съсредоточа най-вече върху описанието на основните начини на действие на департамента.

Когато се направи важно откритие, усвояването на информацията става много бързо, защото първите институции, с които влизаш във връзка, са полицията и Румънската Разузнавателна Служба. Благодарение на много стриктен протокол, който ясно очертава границите на естеството на откритията и тяхното значение, институциите веднага правят връзка с ДИ, а нашите екипи отиват на съответното място. Действията, които се предприемат в подобни случаи, са продиктувани от много строга процедура.

От 1988 г. станах част от основния екип за действие, придвижвайки се заедно с него до секретните места, на които бяхме викани. Присъединяването ми към този екип бе в резултат на заповед, издадена директно от полковник Обадя. Моята роля беше в това, да преценявам степента на риск в случаите на важни открития и да предлагам специфични начини за процедиране при тяхното изследване в условията на пълна сигурност. Част от основния екип бе и капитан от Секуритате, който беше негов ръководител. Той трябваше да взема необходимите решения на място, след като аз правех моите заключения. Ако ситуацията беше много необичайна, той беше този, който докладваше веднага на полковник Обадя, очаквайки решението му. Нашият екип включваше още трима военни от елитни, много добре подготвени групи, които играеха ролята на "челен отряд" тогава, когато започваха разследванията.

Вторият екип беше съставен от четирима изследователи и хора на науката, а броят им варираше в зависимост от характера на съответното откритие. Те бяха тези, които навлизаха в периметъра на района, който очертаваше откритието, и осъществяваха първоначален общ научен анализ на елементите, които намираха там.

Последният, трети екип беше формиран от двадесет военни, които трябваше да осигурят секретността на района, околността, охраната на обекта и нужния превоз. Полковник Обадя беше информиран според важността на откритието и пристигаеше на мястото възможно най-бързо.

Понякога обаче могат да се появят непредвидени фактори. Например през 1981 г., когато системата за реагиране не била разпределена на екипи и протоколите за сътрудничество не били надеждни, ДН бил помолен да се намеси в планинска област в близост до Бузю, в извивките на Карпатите. Зоната била много отдалечена и необитаема.

Двама братя алпинисти тренирали, изкачвайки висока скала, сравнително изолирана от планинския масив. Страните ѝ били много стръмни, образувайки в горната си част кухня, което било истинско предизвикателство за двамата алпинисти. Единият от братята се покатерил на три четвърти от височината на скалата, където видял някакви странни знаци, издълбани в камъка, почти напълно ерозирали с времето. Когато стигнал до тясната платформа горе, се навел и вдигнал странен предмет с жълт цвят, който приличал на верига. В следващия момент изведнъж изчезнал под смаяния поглед на брат си, който се намирал на земята, в основата на скалата. Била извикана местната милиция и било съобщено на родителите в Браила. Първоначално властите заподозрели, че този, който ги бил повикал, крие истината. Дори го заплашили, мислейки, че се подиграва с тях. Но баща им, бивш

алпинист, също изкачил скалата, взел съответния обект и в миг изчезнал пред лицата на повече от десетима свидетели.

Случаят взел опасен обрат. На мястото веднага пристигнали от Букурещ няколко офицери от Секуритате, които информирали ДН още същата вечер. Зоната била изолирана от военен екип на разстояние 100 м. в радиус около скалата. През следващите дни представителите на друг отдел на Секуритате се заели с дезинформирането на селяните и "успокояването" на очевидците. Познавам всички тези аспекти от свръхсекретния доклад за събитието, който проучих по-късно, след Революцията. Преди 20 години нямаш достъп до подобни операции, защото бях само дете, което скоро беше пристигнало в база Б. Все пак изглежда, че някои аспекти са изтекли в пресата много години след това навярно благодарение на факта, че тогава на мястото са присъствали някои политически личности и хора от научните среди. Ситуациите от подобно естество, които не могат да бъдат напълно информационно контролирани от самото начало, са регистрирани под специален код и се наричат "събития от тип К". Обикновено те представляват комплексни ситуации, които не могат да бъдат напълно предвидени или които пораждаат различни други усложнения.

През следващите дни хеликоптер кръжал в района на инцидента. "Обектът" представлявал един вид лост, закотвен в скалата, без да се знае кой, как и защо е направил това. Надписът от стената останал пълна мистерия, въпреки че били изпратени безброй снимки със съответните знаци, за да бъдат изследвани в най-престижните специализирани институти в света. Макар да съществували някои подобни по форма неща, никой не успял да намери някаква ясна връзка с писанията от древността. Имах достъп до всички снимки, които са били направени от различни ъгли, и лично се убедих в доста странния характер на онези знаци.

Изглеждаха много стари, но все още се различаваха, макар до голяма степен да бяха покрити с мъх. Тогава поради липса на опит и притиснати от създалата се паника, отговорниците решили да взривят скалата. По-късно станало ясно, че това нареждане дошло от висшестоящите в Букурещ. Днес, 20 години след инцидента, мястото е напълно "изчистено". Двамата изчезнали мъже никога не се върнаха. Много интересен бе фактът, че, след като скалата била вдигната във въздуха, на нейно място останал полупрозрачен светлозелен контур като лека мъгла. След няколко дни той също изчезнал.

Това е само един пример от многото К-събития в архива на ДН. Тяхното значение е огромно, а информацията, която съдържат, е секретна. Съществуват също така много други ситуации, възникнали най-вече след 1992 г., които могат да влязат в категорията "К".

Тогава Цезар ми разказа за още два изумителни случая, но бях помолен да не ги споменавам в тази книга, защото са свързани с природните богатства на страната и се смятаха за големи държавни тайни.

"Скокът" след Революцията

- Парадоксално, но смутът след Революцията почти не се усети в дейността на Департамент Нула. - каза Цезар, продължавайки разказа си за основните събития в онзи период от живота си - Две са вероятните причини за тази ситуация. От една страна, почти перфектната изолация и автономия, които полковник Обадя осигури на департамента, като пряк резултат от стриктното следване на изключителните мерки за запазване на секретната информация на върха. От друга страна, неизбежното падане на Чаушеску от държавната власт, което беше известно отдавна в рамките на департамента, въпреки че не се показваше явно. Сега

не му е времето да дискутираме окултните страни на Революцията от 89-а в Румъния. Ще ти кажа само какво ново донесе в живота ми десетилетието, в което навлязохме след Революцията.

През пролетта на 1990 г., няколко месеца след смяната на властта, за първи път бях преместен от база Б. в базата при Долината на Мечката, която беше разположена в планинската зона Г., в близост до масива Ретезат. За разлика от базата, в която прекарах 10 години, тази се простираше на две нива под земята. Техническото оборудване беше на изключително ниво, а персоналът - много добре обучен. Към края на годината полковникът ми каза, че доктор Ксиен е напуснал Румъния по причини, които не зависят от него. Това беше вест, която донякъде ме натъжи. Доктор Ксиен ме направляваше по много ефикасен начин през сложните лабиринти на знанието относно реалностите, за които другите хора не подозират изобщо, че съществуват. Методите му на действие бяха странни и различни и най-често се разкриваха в мълчание. За мен бе много компетентен духовен учител и безценен помощник в много сложни ситуации. Той самият бе много специално и окултно същество, за което дори румънските власти, които постоянно го следяха отблизо, не знаеха много.

Неочакваното и привидно необяснимо заминаване на доктор Ксиен отвори шанса за забележителна промяна в моя живот. Бях на 21 години и имах богат опит, свързан с дейността на департамента, в който се сдобивахме с някои лични психоспособности. Благодарение на тях се справяхме в много деликатни, дори опасни ситуации. Имайки предвид тези неща и следвайки едновременно съветите, които му бяха дадени от отец Арсение преди близо пет години, полковник Обадя ми предложи работа като изпълнителен директор на Департамент Нула. Знаех, че това беше стара идея на полковника и затова приех веднага.

Новият ми пост ме постави в много силна и авторитетна позиция. Моят единствен пряк шеф беше полковник Обадя, а над него беше само Чаушеску и до известна степен шефът на Румънската Разузнавателна Служба. Вероятно бяха нужни много задкулисни действия от страна на полковника, за да бъда аз този, който да заеме този пост. Усилията му бяха благотворни и що се отнася до продължаване на финансирането на департамента, въпреки че в много отношения той бе нещо като "фантом" сред другите отдели по сигурността. Не съществуваха външни архиви, дела или папки, не съществуваше нищо, което да издаде по някакъв начин "живота" на департамента. Всичко бе съсредоточено в базата в Долината на Мечката, до която никой нямаше достъп, освен ако не беше част от персонала. Затова почти никой не знаеше за съществуването ѝ и още по-малко - къде е разположена.

Освен участието ми в "събития от тип К", назначаването ми като изпълнителен директор на ДН включваше необходимостта от чести придвижвания, които трябваше да се осъществят в различни зони на страната. Постоянно имах на разположение лимузина за превоз, двама бодигардове, и дори при директна молба - хеликоптер, който беше собственост на департамента.

През 1992 г. отношенията между Департамент Нула и президентството бяха изгладени. След смъртта на Чаушеску почти никой не знаеше за съществуването на департамента, така че държавният глава нареди незабавното подчинение и политизиране на ДН с неизказаното, но явно желание за осъществяване на централизиран контрол над всички структури от РРС. Придружих полковник Обадя на секретната му среща с президента - среща, която продължи повече от четири часа. Държавният глава искаше дори да промени структурата на департамента и да обедини някои отдели, останали в наследство

от времето на диктаторството, с този на ДН. Когато обаче представихме някои от шокиращите неща, които бяха открити, както и техните безбройни приложения в политико-икономическото стабилизиране на страната, смайването на президента остави място за съгласие, подобно на това преди Революцията. Като условие се изиска шефът на РРС също да бъде уведомяван за развитието на дейностите на ДН. Разговорът с него бе проведен месец по-късно и не създаде никакви проблеми. Напротив, доведе до подобрения на административно ниво, както и до промени във връзка със специалните процедури.

Едно от предложенията беше за основаване на отдел, който да има ролята на "буфер" между РРС и Департамент Нула. Фактически този отдел има и днес функцията на "събиране" и "сортиране" на специфичната информация, която принадлежи към секретната област от открития и странни събития. Тъй като не всички данни и случаи представляваха предмет на дейност на ДН, те бяха разпределяни из другите дирекции на РРС. "Буферният" отдел получи наименованието Комисия за анализ на необикновените явления и се състоеше от служители на двете страни - РРС и ДН. Реши се, че шефът на тази комисия ще бъде някой от членовете на нашия департамент заради опита в областта. Аз бях този, който получи длъжността като разширение на тази от Департамент Нула. Шефът на РРС възрази, позовавайки се на това, че възрастта ми беше под официално приетите стандарти. Той твърдеше, че не е приемливо толкова млад човек да ръководи ефективно дейности от подобен мащаб, но полковник Обадя успя да усмири духовете, поемайки цялата отговорност.

Заради специалния ми ранг бе нужно степента на свободата на действията ми да бъде максимална. Този статут надминаваше дори парламентарния имунитет, защото бе директно свързан с достъп до големи държавни тайни. Въпреки че длъжностите ми не бяха

политизирани, абсолютният ми свободен достъп бе под формата на специална идентификационна карта, лично подписана от президента, съдържайки поредицата "ДН/А-0 [...]" в зависимост от номера на този, на когото се издава. Притежателите на подобни карти са изключително малко на брой и принадлежат само на най-секретните части на РРС и армията.

В периода 1992-1993 г. прегледах всички папки на департамента, за да се запозная с актуалната ситуация. Изучих най-секретните случаи и посетих добре скрити и изумителни места. Всичко това е конфиденциално и засега не може да бъде разкрито. Установих щабквартирата в Долината на Мечката и паралелно с това подготвих втори специален екип за бързо реагиране за по-маловажни случаи. До 2001 г. успяхме да скрепим "партньорските" си отношения с РРС и осигурихме информация от съществено значение на Върховния съвет за отбрана. Полковник Обадя имаше пълно доверие в мен и въпреки че стремително се приближаваше до пенсионна възраст, все пак бе много доволен от начина, по който се развиваше дейността на департамента. Беше повишен до ранг генерал на РРС и можеше да се каже, че много от плановите му бяха осъществени. Това в общи линии е картината на сегашната ситуация на департамента.

2002 г. бе повратна точка, що се отнася до включването ми в специалните събития, които касаеха някои много важни аспекти с дълбоки последици както на национално, така и на световно ниво. Но за тях ще ти разкажа при следващата ни среща, защото е много важно да съсредоточим вниманието си колкото се може по-добре върху тази основна тема, която държа специално да ти представя. Ще разбереш също, че заобикалящата ни реалност е проектирана в напълно друга светлина, различна от тази, в която хората са свикнали да я приемат.

Поех дълбоко въздух, сякаш излизах от състояние на дълъг транс. Нямах представа какви ще са бъдещите разкрития, но усещах, че бяхме стигнали възловия момент в актуалната ситуация. Цезар ми каза, че това представлява основната причина, поради която той искаше да направя публични тези разкази. Щях да се срещна с него само още два пъти. Време, в което ми разказа с подробности събитията, които могат да бъдат счестени за решителни за съдбата на тази страна. Последната ни среща се състоя през юни 2003 г. и тогава с изумление научих за начина, по който се е стигнало до откриването на секретното място в планините Бучеджи, където два месеца по-късно бе направено голямото откритие. Въпреки че събитията се развиха бързо, все пак Цезар ми предостави неочаквания шанс да бъда на онова място и самият аз да видя секретната структура в планината и нейните основни елементи. Това налагаше особено специална намеса от негова страна или по-скоро от страна на полковник Обадя в момент, когато нещата изглеждаха извън контрол. Решението да бъда повикан почти веднага след откритието бе много вдъхновяващо, защото няколко дена след това ситуацията се усложни изключително много поради американския дипломатически натиск. Настоятелно изисканото незабавно присъствие на американците се изразяваше в напълно оборудвани екипи с изумителна технология. От този момент никой, който не беше оторизиран от президентството, не можеше да проникне зад осигурителните прегради, които бяха охранявани както от румънски, така и от американски военни. Затова се смятам за късметлия и дори по някакъв начин привилегирован, че можах да видя това, което на много хора ще им се стори невероятно. През онези няколко часа, през които бях в основния периметър на откритието, Цезар ми разказа накратко аспектите (някои от които драматични), свързани с ефикасните начини, по които бе направено откритието. Описа накратко и незабавните последици, както и основните детайли, свързани с намесата на САЩ в

ситуацията.

През септември същата година получих нови вести от него по специален куриер, който беше и посредник в подготовката на срещите ни през изминалите години. Този път куриерът ми помогна да осъществя телефонен разговор с Цезар, използвайки специално подсигурен апарат и персонална телефонна линия. Тогава Цезар ми разказа за някои поверителни аспекти на румънско-американските "преговори", за които скоро бе научил. Разказа ми и че след няколко дни трябва да замине на "голяма експедиция", информирайки ме за някои основни нейни страни. Не знаеше каква ще е продължителността на това пътуване, но ми обеща, че, като се върне, ще ми се обади, за да ми каже всички подробности за него. След кратко колебание той изказа мнението, че имам достатъчно информация, за да напиша и публикувам книга, съдържаща тези елементи. Също като мен Цезар смяташе, че хората имат право да знаят за реалната ситуация и сами да взимат решения за бъдещето си. Това бе последният път, в който разговарях с Цезар.

Близко почти година след онзи телефонен разговор, точно в периода, когато редактирах финалната част на тази книга, получих индикации за неговото завръщане от "голямата експедиция". Това провокира у мен силно вълнение във връзка с евентуална среща, в която щях да науча нови подробности, за които подозирах, че са от изключително естество. Но да се върна на разказа на Цезар от предпоследната ни среща.

Аспектите, с които ме запозна в подробности, представляваха истинска информационна мина за задкулиските световни масонски организации. Цезар направи запомнящ се преразказ на разговора, който е имал с един от световно бележитите представители на тази организация. Изложи ми разбиранията, основните виждания, стремежите и начините на действие на

масонството. Това ме накара да разбера още по-добре подтекстовото значение на израза "вълк в овча кожа", който много добре приляга на световното масонство. Парадоксално е, че без инициативата на масонството, не зная кога и как щеше да се осъществи изключителното откритие в планините Бучеджи. Понякога нишката на съдбата - особено тази на някои нации или дори на човечеството - е много комплексна и е трудно да бъде разбрана в своята пълнота от човешкото съзнание. Остава ни само възможността да констатираме и анализираме случилото се, изпълнени с изумление от невероятната паяжина от факти, взаимоотношения, същества и лични съдби, които са се съчетали така, че крайният резултат да бъде една истинска крачка напред за човечеството. Въпреки че засега не можем да разберем в подробности тези изключително сложни комбинации и действия на невидимите сили, можем поне да се ориентираме по забележителните ефекти, до които те довеждат в точно определени моменти. Но тези обстоятелства представляват точните пространствени и времеви условия, които са необходими за пораждането на дадени събития от изключителна важност, дори на световно ниво.

Когато няколко месеца след последния ни разговор се срещнах отново с Цезар, той продължи разказа си точно оттам, откъдето беше спрял, все едно бяхме направили кратка пауза, за да пием вода:

- През месец май 2002 г. се намирах в базата в Долината на Мечката, чието кодово име е Алфа. Беше в периода, когато интензивно изучавах тайните папки на департамента, които обхващаха период от повече от 20 години на изследване и

проверка на терените, осъществени от екипите за специална намеса. В един тих и спокоен следобед се намирах в кабинета си, задълбочен в изучаване на папките, когато получих обаждане по директната линия за максимална сигурност от генерал Обадя. Учудих се, защото се бяхме разделили преди един ден, а тази линия се използваше за осъществяване на много спешна и секретна връзка. Каза ми, че в следващите часове ще имам посещение от важна личност, която желае да има персонална среща с мен. Изненада ме гласът на генерала - леко несигурен, а тонът му - малко сконфузен - неща, които не бяха характерни за него и досега не бях наблюдавал.

Каза ми, че няма никаква друга информация, че не знае за кого става въпрос и че желанието за срещата е дошло от страна на РРС вследствие на правителствена намеса. Съответната личност бе чужденец, но познаваше Румъния и също така говореше много добре румънски език. РРС знаеше само това, че е част от много важна масонска ложа от Италия, притежава висока благородническа титла и има голямо финансово влияние в Румъния. Вероятно неговите политически връзки бяха много високопоставени, защото успяваше да премине "стената" на РРС и да стигне до структурата на ДН. Беше загадка и това откъде ме познава и как бе разбрал за съществуването на департамента, чийто изпълнителен директор бях аз. Тогава си дадох сметка, че влиянието на този човек беше изключително, щом бе успял да "пробие" йерархичната система на една държава, без дори да се опитва да го прикрие. Що се отнася до мен, трябваше да приема молбата, въпреки че не знаех причината. Имаше доста неизвестни в уравнението за решаване, което идваше в противовес с малкото време до срещата. Освен всичко, необяснимо защо можех да усетя дълбоко в себе си един вид "тежест" и "натиск", които явно бяха свързани с тази личност. Тогава за пръв път разбрах какво ще бъде естеството на срещата. Щеше да бъде труден "дуел", защото вече

познавах "подмолното" излъчване на това същество, обвито от неприятен облак, който скриваше истинските му намерения. Оставах няколко часа до пристигането му, така че се изолирах в една стая и навлязох в състояние на дълбока медитация, за да разбера повече за този човек.

Бях напълно изумен. Вече знаех, че Цезар има изключителни психични сили, за които бе разкрил само най-необходимото, много естествено и скромно. Плюс това той никога не показваше възможностите си в мое присъствие, освен два-три пъти, в някои ключови ситуации, само за да ми демонстрира индиректно, че това, което ми разказва, не са празни приказки. Дори тогава действията му се вписваха по естествен начин в самата ситуация, така че не предизвикваха твърде голямо озадачение. Въпреки това не знаех, че той има способността да получава различна информация, когато насочи волята си в тази посока по време на медитация. Не можех да разбера как е възможно такова нещо. Искайки да науча повече за тази мистерия, го попитах как и къде успява да има достъп до информация за някого, за когото не е знаел нищо преди това.

- Може да се каже, че невидимата област на познанието, която използвам по време на медитация, когато искам да получа дадена информация, представлява един вид много обширен етер, но това не е етерът, за който говори съвременната наука. - започна да ми обяснява Цезар - От тази фина реалност произтичат всички неща и феномени, всички мисли и материята от всякакъв вид; на практика всяка информация, която се манифестира като форма във физическия план. От този безкраен океан от лични "кодове" започват да се конкретизират все повече и повече всички наши

намерения, мисли и идеи, които добиват ясна форма и се материализират на нивото на възприятията на всеки обикновен човек във физическия свят.

Представи си например голяма формация от носеща се пара. Тя е съставена от водни изпарения, образувани от много фини частици, които плуват из въздуха. Ако повлияем на температурата и я накараме да спадне, водните пари ще се кондензират и ще се превърнат в капки, т.е. те ще се намират в агрегатно състояние на материята, което е по-плътно от това на изпаренията, които от своя страна представляват газообразното състояние на водата. Ако понижим още температурата, течната вода ще се превърне в лед, т.е. в солидна материя, което е най-твърдото агрегатно състояние. Просто е за разбиране: едни и същи водни атоми, които в началото се намираха под формата на пара, се превърнаха чрез постепенни изменения в лед.

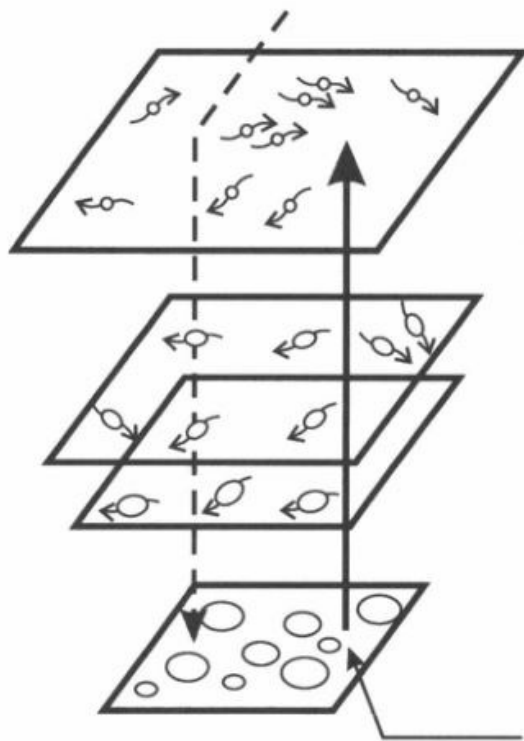
Образно казано, по същия път преминава и информацията от всякакъв вид, която се конкретизира на физическо ниво. В първоначалното си скрито състояние информацията не представлява нищо друго, освен вид вибрационна енергия, която е специфична за всеки аспект. Средата, в която виреят безкрайните идеи, мисли, стремежи и възможности, представлява универсалния невидим етер, за който ти разказвах по-рано. Всичко опира до достъпа на информация на съответно отговарящото вибрационно ниво, което е част от безкрайния океан на честотните енергийни вибрации от вселенския етер. Това е най-трудно осъществимият аспект, защото преди това е необходимо да имаш адекватното ниво на мислене, за да бъдеш наясно със съществуването на този безкраен етер. Също така трябва да имаш способността да селектираш с голяма точност сред множеството енергийни честоти тази, която те интересува.

Взимайки лист хартия, Цезар нарисува скица, за да ме улесни в разбирането ми.

- Фокусирано съзнание, което е добре подготвено и изчистено от порочни и паразитни мисли, би могло да проникне постепенно в метафизичните планове на проявлението на нивото на универсалния етер, за който ти обясних. Той е като огромно пространство с много особена природа.

ОБЕКТИВИЗАЦИЯ НА ИДЕИ НА НИВОТО НА ФИЗИЧЕСКИЯ ПЛАН

БЕЗКРАЙНИЯТ УНИВЕРСАЛЕН ЕТЕР

Вибрираща енергия (специфична дължина на вълната) от всеобхватния етер, която играе ролята на активатор за всяка една проява в който и да е от плановите на творението.

МЕЖДИННИ НИВА

Следващи, все по-плътни и все по-плътни планове на проява, където вибрацията на причинните активатори спада и достига до нивото на физическата манифестация.

ФИЗИЧЕСКИ ПЛАН

Най-грубото ниво (като честота на трептене) в йерархията от манифестации.

Силно и фокусирано съзнание

КАК ИДЕИТЕ СЕ МАНИФЕСТИРАТ НА ФИЗИЧЕСКИ ПЛАН

В това изключително обширно пространство може да се идентифицира специфичната "следа" или личната вибрационна честота на всеки аспект, същество, обект или феномен, който те интересува. Истинското предизвикателство се състои в правилното селектиране на вибрационната честота, която търсиш точно както когато искаш да хванеш радиостанция и мърдаш плъзгача по честотната скала на радиото.

Може би ще ме попиташ как съзнанието избира само една

специална честота сред безкрайното разнообразие в съществуващата реалност. Процесът е прост и се основава на универсалния закон за вибрациите. Всичко, което съществува във всемира и е дефинирано по някакъв начин - независимо дали е създание или предмет, явление или емоция - притежава един вибрационен "отпечатък", една специфична, безпогрешна "маркировка", чрез която може да бъде разпознато навсякъде във вселената. Това е т. нар. "дължина на личната вълна" точно както спиралата на ДНК е уникална за всяко същество. Трябва само да нагласиш "плъзгача" на вълната, която искаш да познаваш. Това е основно правило във физиката и се нарича "резонанс". Разбира се, всичко това включва адекватна и постоянна подготовка, но резултатите са налице. Не съм направил нищо повече от това да приложа с точност този принцип, фокусирайки се върху "енергийния образ" или "дължината на вълната" на човека, който трябваше да дойде. Въпреки че никога не го бях виждал и не го познавах, все пак имах някаква информация от генерал Обада. Оскъдни данни, които въпреки това ми бяха достатъчни. За сравнително кратко време силното ми и фокусирано намерение създаде необходимите условия за резонанс с "отпечатъка" на съответната личност. Все пак трябва да ти кажа, че феноменът не е толкова прост, колкото ти го описвам. По-правилно е да се каже, че е необходим дълъг период на интензивна практика, която включва изключително издигане на съзнанието.

Точността на информацията, която желаеш да получиш, зависи, от една страна, от яснотата на собствените ти мисли, които трябва да бъдат като гладката повърхност на планинско езеро, а от друга страна, от умението за активиране на специфичните условия за резонанс чрез ярката и силна визуализация на онова, което искаш да научиш. На практика в онези моменти се "настройваш" с по-голяма или по-малка прецизност на вибрационната честота, специфична за съществото, което извикваш в съзнанието си. Ако

успееш в това начинание, ще имаш директен интуитивен достъп до преобладаващата невидима страна на личността във всички нейни аспекти, дори този човек да смята, че тези страни са непознати за другите хора.

Истина е, че, както ти казах, проблемът е по-сложен, понеже съществуват много променливи, които освен всичко друго, включват личната подготовка и положените усилия в тази посока. Важен е обаче фактът, че всяко здраво човешко същество, което притежава воля и постоянство, може да придобие тези способности.

Ще се върна обаче на тази среща, зад която стои изключително важна тайна причина, която първоначално ми беше неясна.

След това Цезар ми разказа с подробности за странната среща в база Алфа, чието значение дълбоко ме разтърси и напълно ме убеди в това да напиша тази книга. Все пак, за да може разказите да имат някаква връзка, а също така за да улесня представянето на идеите, ще опиша тази среща чрез диалозите така, както са се провели между Цезар и мистериозната личност - част от световния масонски елит. Ще се постарая да се придържам стриктно към това, което ми беше казано и дори ще представя някои нюанси на дискусията. Моля за извинение от читателя за евентуалната непоследователност в изразяването, но както Цезар установи - тук важното е съдържанието, а не формата.

Компромисно решение

Около три часа следобед в базата при Долината на Мечката се появи хеликоптер на РРС, от който слезе строг господин. Висок, с черен костюм, изглеждаше елегантно, но надменно. В дясната си

ръка държеше бастун с дръжка от слонова кост с много сложни златни инкрустации. Лицето му излъчваше строгост, а зелените му очи имаха странно въздействие, придавайки му необикновена студенина. Това чувство се подсилваше и от изумително извитите му и добре очертани за човек в сравнително напреднала възраст вежди. Той се представи на офицерите, които го чакаха в базата, под името сеньор Мацини и търпеливо изчака да бъде съобщено на Цезар за пристигането му. С величествени маниери, сякаш бе свикнал да живее само в благородническите кръгове на обществото, шестдесет и пет годишният сеньор Мацини демонстрираше дръзко поведение и голяма самоувереност. Създаваше впечатление на човек, който е свикнал да доминира над хората. Той бе един от многоуважаваните членове на най-важната масонска ложа в Европа и бе част от най-влиятелната световна организация - Билдербергите.

Сеньор Мацини беше заведен до първото ниво на базата, където го очакваше Цезар. След обичайните поздравии Цезар го покани в една от конферентните зали, но почитаемият отказа. Без да бъде придирчив, начинът му на изразяване бе малко помпозен и леко отживял. Сеньор Мацини произлизаше от много стара благородническа фамилия с кралско потекло от Италия.

- Впечатлен съм и в същото време очарован от предложението Ви, но си запазвам правото да се предпазя от евентуални опити за подслушване и записване на разговора ни. Ще Ви бъда изключително задължен, ако не сметнете това за лична обида, но не мога да забравя все пак, че си имам работа с Румънската Разузнавателна Служба. - обясни почитаемият.

Цезар се усмихна едва доловимо. Още бе трудно да се разбере дали сеньор Мацини по принцип се изразяваше така, или думите му криеха лека ирония. Вторият вариант бе по-правдоподобен, но това по никакъв начин не притесни Цезар, който благосклонно му отговори:

- Разбирам страховете Ви, господине, и ги намирам до известна степен за основателни. Но тази база поради статута си има високо ниво на сигурност и се намира само в докладите за сътрудничество с РРС. Тоест тя не се намира под командването на Румънската Разузнавателна Служба. Можем да разговаряме спокойно в конферентната зала.

Сеньор Мацини остана непоклатим в искането си. Учтиво, но твърдо настояваше разговорът да се проведе на открито, на приемливо разстояние от базата. Уточни, че това било в интерес и на двете страни.

Понеже това искане не бе нещо прекалено, Цезар се съгласи. Избраха малка полянка, която бе разположена на приблизително 250 м. от базата. Занесоха там маса и два стола, а Цезар разпореди на известно разстояние от тях присъствието на охрана от осем души в кръг, които бяха обучени в охранителна дейност на високо ниво. Те бяха част и от третия екип за специална намеса в случай на "събитие от тип К". Монтирано бе високотехнологично електронно устройство за заглушаване. Подготовката отне почти един час - време, в което почитаемият Мацини каза само няколко думи, усмихвайки се леко и с насмешка. Спорадично хвърляше по някой проникателен поглед към Цезар, анализирайки го бързо и внимателно.

В четири и нещо следобед подготовката приключи и двамата седнаха на масата на открито. Цезар призна, че от определена гледна точка ситуацията бе сравнително странна. Един господин с безспорно влияние в най-високите политически кръгове искаше тайна среща с изпълнителния директор на най-окултния департамент за действие на румънските тайни служби. Всички "врати" бяха отворени почти без усилие, всички искания бяха приети на момента. Каква би могла да е същността на това мистериозно влияние, което е пробило дори най-високите политически кръгове на една страна? Каква беше целта на тази ненадейна и тайна визита на сеньор Мацини и какво действително целеше, още повече след като избегна всякаква намеса от РРС, която всъщност съдействаше за срещата? Стриктната заповед от страна на правителството забраняваше всякакво вмешателство на РРС в разговора, позовавайки се на държавната тайна относно областта на действие на ДИ. Всичко това правеше ситуацията да изглежда странна, защото създаваше впечатление за намесата на външни сили, които налагат волята си над румънската държава. Нещо повече - не беше разрешен никакъв таен запис на разговора между двамата и Цезар искаше да бъде почтен в обещанието, което беше дал на сеньор Мацини. От друга страна, дори РРС да притежаваше необходимите технически средства за подслушването на разговора, пристигането на почитаемия Мацини бе оповестено твърде бързо и нямаше необходимото време за организирането на подобна деликатна акция. Освен това влиянието, което изглежда сеньор Мацини имаше в най-високите политически кръгове на румънската държава, подсказваше, че евентуално негово недоволство можеше да доведе до последици от много неприятно естество за този, който евентуално би взел подобно решение в РРС. Следователно, колкото и странно да изглеждаше, сеньор Мацини успя - чрез бързи действия и без големи усилия - да получи за рекордно време и при максимална секретност разговора, който искаше да има с

Цезар. Сблъсъкът между двамата щеше да предложи едно от най-сензационните изложения за някои окултни истини, които в крайна сметка се проявяват все повече в ежедневиия живот на хората по целия свят.

Тестът

- Тук съм, за да разговарям с Вас, господин Брад, по малко по-различен начин, при специални обстоятелства. - навлезе директно в темата почитаемият Мацини - По наше мнение хората се разделят на две големи категории: такива, които могат да бъдат манипулирани и ръководени - те представляват по-голямата част от човечеството - и такива, които имат някакви добродетели, които притежават някакви сили и имат много силна индивидуалност.

- Ще Ви прекъсна за кратко уточнение. Фактически Вие кое мнение представлявате тук? - намеси се Цезар с привидна наивност.

Сеньор Мацини се усмихна широко, отпусайки се назад в стола. Цялостното му поведение бе израз на високомерието и несломимата му сила.

- Господин Брад, Вие сте младеж в разцвета на силите си, достигнал до пост, който парадоксално представлява затвор за гражданската свобода, но който в същото време Ви предлага удовлетворението от познаването и изследването на неща, за

които почти никой не знае нищо. Подобна позиция не се достига лесно, понеже тя изисква гаранция за изключителни вътрешни способности.

- Благодаря. - отговори любезно и в същото време предпазливо Цезар.

- Все пак дори и на много надарена личност като Вас ѝ остават непознати много аспекти, а някои от тях могат да бъдат изключително привлекателни. Групата, която представлявам и от чието име дойдох, е част от най-висшия масонски орден. Орденът силно се интересува от резултата от дискусията, която водим.

- Познавам някои аспекти, свързани с масонството. - каза Цезар
- Организацията е строго пирамидално йерархична. Ритуалите на посвещение са много окултни, а истинските ѝ намерения са неясни за по-голямата част от хората.

- От няколкото изречения, които казахте, и аз не бих се справил по-добре, скъпи мой! - смееше се високомерно и леко иронично почитаемият Мацини - Майстор съм в най-силната масонска ложа в света и, докато за повечето хора това трябва да остане добре пазена тайна, е ненужно да крия този факт от Вас, защото темата, която искам да засегна в нашата дискусия, надминава важността на моята окултна позиция. Напротив, дори е задължително да знаете още от самото начало с кого говорите.

Предавайки ми разговора, Цезар ми призна, че това е бил точният момент, в който си е дал сметка за целта на посещението на Мацини, както и как в общи линии щеше да протече разговорът. Тогава е и решил как да процедира и каква стратегия да използва, за да научи колкото се може повече елементи и да разбере възможно най-добре механизма на работата на масонството. Изглежда, това щеше да е битка между вниманието, бдителността, интелигентността и изкусността на двамата в съперничество на идеи, планове, предложения и отговори, които трябваше да бъдат внимателно водени, защото силите, които бяха пуснати в действие - и последиците, които можеха да произтекат от тях - бяха колосални. Първоначално Цезар си постави за цел да проучи терена в област, в която вече видя, че почитаемият Мацини бе уязвим - високомерието и надутото му его, което можеше от стратегическа гледна точка да намали бдителността и вътрешната му сила.

- Тоест постът, който заемате, е един от най-високите. Знам, че йерархията се основава на т. нар. "степени", които са тридесет и три.

- Групата Билдерберг не е точно ложа... Тя представлява много повече от това, но не е необходимо да навлизам в подробности. Наистина на нивото на ложите съществува такава йерархия от тридесет и три степени, а посвещаването в стълбицата се съобразява с някои ясни критерии. Трябва да знаеш също, че тези степени са вид фасада. Истинската власт е много отвъд тези тридесет и три степени и изисква други условия, които ще ти

разкрива само при определени обстоятелства. Зависи единствено от теб да бъдеш отворен към такава ситуация.

Представи си голяма къща. За да изглежда колкото се може похубаво, тя трябва да бъде боядисана с финес и голямо внимание за детайла. Образно казано, това биха били степените на посвещение. Големите богатства и тайни се намират вътре в къщата, невиджани и неизвестни на никого, освен на стопаните на къщата, които са много малко и управляват в сянка цялата сграда. Те имат грижата за поддръжката, администрацията и просперитета ѝ. За да се случва това, не е нужно стопаните и начините им на действие да бъдат познавани от другите хора. Интелигентен си и лесно можеш да разбереш какво имам предвид.

Цезар видя, че постепенно сеньор Мацини преминава към по-фамилиарна и директна форма на общуване. Това можеше да се окаже предимство, понеже фамилиарниченето в разговора можеше да подпомогне разкриването на много тайни. Разбира се този вид общуване бе подпомогнат и от голямата разлика във възрастта на двамата. Почитаемият Мацини безспорно показваше голяма жизнена и необикновена психична сила в контраст с преклонната възраст, на която беше. За нещастие неговото енергийно излъчване - чрез което почитаемият беше в състояние по всяко време да доминира над обикновените човешки същества, по-голямата част от които бяха слаби или физически или психически лабилни - беше концентрирано около огромно високомерие, арогантност и чувство за превъзходство над другите, оправдано вероятно с благородническото му потекло. Ето защо въпреки заслугите на Цезар и добрите отзиви за него, които можем да предположим, че бяха добре известни на елита от групата Билдерберг, Мацини не успя да пребори високомерната си природа.

- Поисках тази среща посредством властта и връзките, които притежаваме, понеже познаваме силите и възможностите ти за действие. Оценяваме ги високо, особено ако подпомогнат интересите ни.

Изричайки тази реплика, почитаемият направи първия важен ход в играта между двамата. Както ще се види, задкулиските действия и скритите планове щяха да излязат много по-сложни от обикновено индиректно предложение за сътрудничество на най-високо масонско ниво.

- Господин Мацини, ако трябва да разбере нещо конкретно и ако проблемът се поставя по специален начин, тогава уточнете това още от самото начало. Например коя е главната причина за искането Ви да стана част от групата Билдерберг?

Държанието на Мацини изведнъж стана студено, а тонът му - доста твърд:

- Наистина ли това е проблем за Вас, господин Брад? Мислите, че имате свободата да избирате или да поставяте условия? И кой Ви каза, че ще станете част от групата Билдерберг? Имате ли представа кои са в действителност тези, които я съставляват, и кои са критериите за достъп до това ниво? Казвам Ви, че сте много

далеч от тази позиция в йерархията и дори повече - никога няма да успеете да проникнете в тесния кръг на тази група поради причини, които, ако бихте разбрали, щяхте да останете напълно смаян. Те не са част от този свят. Така че се върнете към почовешките идеи и разберете, че предложението, което Ви направих косвено, е свързано с приемането Ви в една от най-висшите масонски ложи в света, пряко подчинена на групата Билдерберг. Нашата организация ще има нужда от твоя специален принос. Фактът, че аз самият дойдох дотук, за да проведа този личен разговор с теб, може да те накара да разбереш факта, че ние те оценяваме изключително високо. Според информацията, която имаме, трябва да призная, че силите и възможностите ти за действие са забележителни. Както ти казах, заинтересовани сме да си сътрудним с теб. Съществува таен съвет на нивото на тази ложа, който прави предложения за основните насоки на действие в света, а тези предложения впоследствие се анализират от групата Билдерберг. Това е нещо като обратна връзка. Можеш да бъдеш много важна фигура в този съвет и да получиш всичко от този свят, което някога си си представял, тайно притежавайки всичко, което искаш - бизнес, хора, лукс, закони и дори правителства. Нищо не може да те спре. Ние не сме свикнали да преговаряме, защото това, което предлагаме, е огромно. Какъв е смисълът да водим други безполезни дискусии, когато нещата са така добре изяснени? Честно да ти кажа, нямаш друга възможност, освен да приемеш сътрудничеството.

Казвайки това с непоколебима самонадеяност, почитаемият Мацини направи специфичен жест с изпъната ръка, порейки въздуха.

Вероятно друг на мястото на Цезар би се засрамир и дори слисал от бързината, с която напредваше разговорът, както и от

невероятната перспектива, която лежеше насреща. Цезар ми откри, че това е бил критичният момент в срещата. Макар привидно да изглеждаше сложна, ситуацията предлагаше само две очевидни решения: да приеме предложението за сътрудничество, което включваше влизането в масонската общност и бързото преминаване през най-високите степени в нейната йерархия; или да отхвърли тази оферта, което по-късно щеше да доведе до непредвидима верига от неприятни последствия, що се отнася до него самия и до дейността на ДН. В този момент Цезар още нямаше основната информация за интересите "на върха" на масонството, но беше изключително любопитен да ги научи, за да разбере окултните мотиви на тази световна организация и пътищата, по които тя искаше да постигне целите си. Обстоятелствата изглеждаха благоприятни и точката, до която стигна дискусията, му предложи възможност да поведе нещата постепенно към това, което го интересуваше. Щеше да направи това, стимулирайки високомерието и чувството за превъзходство на сеньор Мацини, които той явно демонстрираше. Все пак задачата не беше никак лесна, защото почитаемият бе много изкусен и хитър събеседник, който също така беше и много интелигентен и притежаваше силна психика. За нещастие тези му качества вече бяха насочени в твърде отрицателна посока.

Цезар усети, че, ако веднага бе отказал предложението, "играта" щеше да приключи и Мацини щеше да си тръгне, без да направи опит да го разубеди. Цезар нямаше да може да научи нищо, а последиците от отказа му щяха да бъдат непредвидими. Затова взе решение да измами бдителността на почитаемия и под маската на приемане на неговото предложение да научи колкото се може повече неща относно задкулисните страни на световното масонство. От една страна той предприе мисия "камикадзе под прикритие", но се чувстваше уверен и вярваше в собствените си възможности да се справи с евентуалните сложни ситуации, с

които щеше да се сблъска.

Окултната истина за масонството

- Вълнуващо е това, което ми казвате, господин Мацини. Бих искал все пак да разбера как е възможно да притежавате толкова голямо влияние. Признавам, че това ми се струва много интересно.

Удовлетворен от обрата, който разговорът претърпя, сеньор Мацини с готовност отговори, привидно попадайки в "мрежата", която бе заложил Цезар.

- О, скъпи мой, много са начините за получаване на влияние и в тази област трябва да ти призная, че сме невероятни майстори. Основното нещо, от което имаш нужда за това, е търпение. Не можеш да построиш грандиозни и изящни палати, за да се радваш на всички удоволствия, които ще имаш на разположение, без да си упорит, бдителен и най-вече търпелив, дори и пред лицето на привидния неуспех. Всичко добива някаква форма с времето и понякога този период може да бъде твърде дълъг. Нашите почитаеми майстори от миналото са имали невероятна всеобхватна визия за финалния резултат, който сега е много близо. Те не се полакомиха с дребнави, егоистични интереси и с всички сили искаха да затвърдят и укрепят основите на масонството, адаптирайки с течение на вековете ръководните му принципи според спецификата на човешката еволюция. Защо да се грижат само за себе си и за семействата си? Нямаха ли и без това най-голямото богатство и най-добрите условия на живот? Не бяха ли си дали твърдо обещание да си помагат и да се подкрепят взаимно

при нужда? Казвам ти: те бяха истинските архитекти, които създадоха и след това утвърдиха принципите, според които функционира днешната социална система. На този етап не мога да ти разкрия нищо повече, свързано с тези "архитекти", които са създали целия план още преди хиляди години, защото това е голяма тайна, която не всички от групата Билдерберг знаят. В модерния свят - имам предвид последните 200-300 години - почитаемите майстори не са правили нищо друго, освен да прилагат интелигентно основните принципи, които са били утвърдени, и да ги приспособяват към структурата на времето, в което са живеели. Действията им са били развивани от поколение на поколение, запазвайки същия импулс и същите основни идеи, защото трябва да ти кажа, че на върха на нашата йерархия се намират само потомци по кралска линия, чието родословно дърво може да бъде проследено стотици, дори хиляди години назад. Много внимаваме да не се смесим с други раси. Въпреки всичко са съществували някои изключения, но с времето сме успели да елиминираме рецесивните гени.

- Говорите вероятно за европейските кралски фамилии и тези на големите банкери от края на Средновековието? - попита Цезар, за да предостави поле за развитие на темата.

- Точно така. Те не били революционери, не подкрепяли никаква конкретна или стабилна идеология, нито пък имали собствена комплексна философия. Тяхната мощ никога не е била в мускулите, нито в експанзивния им дух. От редовете им никога не са се раждали герои или активисти. За сметка на това те много бързо разбрали, че, за да успеят, имат нужда от по-различен алгоритъм, който да извлече силата и енергията от самите

решения и действия на хората. Били фини психолози и още от самото начало направили някои основни наблюдения. Установили например, че животът на обществото, независимо дали основната му форма е монархия, република или някакъв друг вид управление, се основава на лидерството. Тази ситуация се изразява в две т. нар. "групи". От една страна, тълпата, т.е. по-голямата част от населението, и от друга - управляващият елит, който по един или друг начин се опитва да води "стадото". Това обикновено наблюдение било основата, на която са изградили целия си план.

- Но защо е било толкова важно за тях това, че хората попадат в тези две категории? - бързо попита Цезар.

Като истински масонски майстор, посветен в тъмните тайни на организацията, от която беше част, сеньор Мацини започна да разкрива идеологическото ядро на световното масонство:

- Тази ситуация бе и е много важна благодарение на това, че постоянно са съществували антагонистични интереси между двете групи от населението. Нещата трябва да се подредят така, че тези противоположни интереси никога да не изчезнат напълно. Тоест, казано по друг начин, никога да не се стигне до истински мир между хората. За да бъде това осъществено, е необходимо да се поощряват и двата "лагера" чрез различни методи, но без те да знаят това. Нашите илюминати използваха това умение до такова съвършенство, че успяваха да стоят с единия крак и в двете лодки и все пак никога не падаха във водата - никога не се проваляха в

тази двойна игра!

Цезар не пропусна възможността да вдигне топката на мрежата:

- Но как са успявали? Какви са техните методи?

- Имали са нужда от някои силни "лостове" и съобразно естеството на действията им те могли да бъдат само два: парите и нисшата същност на човека, която се предава пред лицето на изкушенията, които му се предлагат. Тази комбинация винаги им е осигурявала успех, защото това, което биваше неподходящо за едната страна, беше добре дошло за другата, и така се стигна до тази "рецепта". Интригата, лъжата, изкушенията и лицемерието позволиха бързото разпространение на влиянието ни по целия свят. Разбира се, днес трябва да имаме предвид цял низ от други фактори, между които смятаме за най-важен броя на жителите на планетата и забележителния технологически прогрес. Но главното е, че основите на нашата масонска организация са били поставени много отдавна и са толкова солидни и така дълбоко проникнали в съзнанието на хората, че пълното осъществяване на нашата програма е само въпрос на време.

Казвайки това, сеньор Мацини се усмихна удовлетворено и запали дълга цигара. Очевидно очакваше ефекта от казаното върху Цезар, който, за да изиграе още по-добре ролята си, го попита:

- Все още не разбирам коя е основната причина, поради която са се полагали тези огромни усилия хиляди години?

Издишвайки леко тютюневия дим, сеньор Мацини погледна Цезар през присвитите си клепачи. В своето огромно високомерие той смяташе, че бе постигнал пълен успех в това, което си бе поставил за цел. Цезар прецени, че тази погрешна представа ще отслаби бдителността на почитаемия, карайки го благодарно да навлезе в нови и подробни обяснения.

- Скъпи мой, тук нещата са прости. Основният мотив винаги е бил и ще продължава да бъде сдобиването с власт! Какво друго си представяш, че бихме искали да получим за толкова огромен период от време? Хайде, кажи ми, не се притеснявай! Пари? Почти всички световни финанси ни принадлежат благодарение на банковата паяжина, която изплетохме през последните векове. Понеже цивилизацията се развиваше все повече и повече, искахме да създадем социална система, в която хората да зависят тотално от финансовите си приходи. Пари, пари - все повече пари! Една ясна идея, която трябва да бъде разпространена навсякъде. Но, за да имаш пари, трябва да произвеждаш, а за да произвеждаш, трябва да работиш, а за да работиш, ти трябва време. Създадохме уравнение, което представлява порочен кръг почти без решение, защото никога не можеш да стигнеш до края. Резултатът е такъв, че хората стигнаха дотам, да работят за нас до изтощение, привлечени от миража, че ще се сдобиват с все по-големи парични суми, които на практика са похарчвани много бързо в динамичния ритъм на света и изкушенията от всякакъв вид, които го

съпровождат.

Все пак колкото и пари да спечели човек чрез работа, истинските богатства и огромните парични суми са все наше притежание, съхранявани в нашите банки или инвестирани в различни нотариални актове и полици. Дори ако се появят десет или сто много богати хора в света, които не са част от нашите ложи, те не представляват никаква заплаха, защото са отделни изключения, които не преследват никаква определена цел от голям мащаб. Разбира се, повечето от тях се стараем да привлечем в организацията още от самото начало на блестящата им кариера и по този начин силата ни расте. Тези, които ни отхвърлят, не издържат дълго време сами. Ако по един или друг начин станат заплаха за нас, тогава обединяваме усилията си, за да предизвикаме фалита им с риск за някои евентуални загуби в нашия лагер. Огромният финансов апарат, който сме създали, обаче ни позволява бързо да възстановим равновесието на финансовия си баланс чрез растеж в друга посока. Целта е съответната личност да бъде надвита. Обикновено когато тази личност се намира на прага на тоталния фалит и когато се чувства безвъзвратно загубена, ние предлагаме още веднъж шанса за присъединяване, който отначало е отхвърлен. В повечето случаи този бизнесмен приема. Следва, разбира се, зрелищно възстановяване на собствения му бизнес, но човекът вече трябва да се съобразява с определени стриктни условия от наша страна, които не може да отхвърли.

Винаги имаме нещо за спечелване. Например даден политик с влияние, който да защитава интересите ни - това е най-често срещаният случай и най-лесният за постигане. Или пък някой бизнесмен, чиято по-голяма част от парите му управляваме ние чрез собствените си изградени мрежи.

Интересува ни да създадем колкото се може повече такива

"порочни кръгове". На тяхна база основахме модерното общество, формирахме т. нар. "клетка на обществото", т.е. семейството, което вързахме в оковите на безкрайна зависимост - работата, къщата, комфорта, колата, банковите заеми, дългосрочните договори, които понякога обхващат едно или две поколения на дадено семейство.

Ролята на "порочните кръгове" е да правят хората зависими, защото, когато това се случи, те вече не са свободни. Зависимостта води след себе си вид поробване и ограничение, а ние имаме нужда хората да бъдат колкото се може по-ограничени и механизирани в действията си, които трябва да станат почти стереотипни. Това беше основната причина, поради която наложихме постепенно разделение в колкото се може повече области и подобласти. Ако изискванията за съответното работно място са прости, почти минимални, но стандартни, човек за кратко време се превръща във вид "робот", който слуша, каквото му се каже, и прави, каквото му се нареди.

Не искаме хората да мислят твърде много. Това може да се превърне в нещо опасно, може да роди идеи, които да се противопоставят на нашите цели. Затова потърсихме начин да разпространим контрола си върху все повече и повече хора, дори и извън работата - в тяхното свободно време. Допуснахме технологиите и изобретенията да завладеят вниманието на масите чрез определени средства, чиято липса днес би ни се сторила катастрофална: телевизията, телефоните, компютрите. Идеята ни имаше изключителен успех, защото наред със създаването на зависимост от тези технически средства, това ни предложи и контрол над разпространението на информацията.

Днес поради времето, в което живеем, информацията държи първо място, що се отнася до "оръжията", които използваме в света. Следващата стъпка бе лесна: контролирайки средствата и

масмедийните институции, контролираме, разбира се, съдържанието и качеството на информацията. Затова една от основните цели беше да получим контрола над най-големите обединения на световната преса, радио и телевизия.

- Искате да кажете, че всичко това е било достатъчно, за да получите контрол над света? - попита Цезар.

- Очевидно, не. Медията бе достъпна в ограничена зона в света. Затова бяха необходими някои "методи" за подчиняване, които трябваше да изкушат мнозинството. Превърнахме се в "тайния благодетел" на разпространението на дрога, най-вече на синтетичната. Знаейки прекрасно, че тези наркотици наред с тютюна, алкохола и кафето разрушават човешкото тяло, ние умишлено изфабрикувахме "антикампания", която засили още повече нуждата от консумацията на тези субстанции. Създадохме огромни фабрики за производство на цигари, хубави питиета и кафе. Почти всички президенти и управители на тези гиганти в света на бизнеса са почетни членове на най- високопоставените ложи на нашата организация. - добави сеньор Мацини, изпълнен с удовлетворение.

- Всичко това ми изглежда като съсредоточена атака против човечеството! - каза Цезар, преструвайки се, че тъкмо бе схванал идеята.

Без изобщо да се засегне, почитаемият отговори с лекота:

- Скъпи мой, трудно е да контролираме и направляваме над 6 милиарда души. Трябва да знаеш, че колкото по-отчаяно и объркано е едно мнозинство, толкова по-лесно е да бъде управлявано то. Ако освен това то не надвишава определен брой хора, тогава нещата са още по-лесни, имайки предвид технологията за манипулиране на съзнанието, с която разполагаме днес. Мислиш ли, че няколкото милиона души, които умират ежедневно - голяма част от тях от болести, предизвикани от наркотиците - са от значение?

Почитаемият направи кратка пауза на циничната си презентация, сякаш обмисляше как да продължи.

- Една от нашите основни цели бе да спрем човешката популация на планетата. Дори нещо повече - да намалим драстично земното население. За тази цел имахме нужда от методи, които за кратки срокове да убият голям брой хора. Финансирахме свръхсекретни изследователски проекти за създаването на смъртоносни вируси. Някои експерименти се провалиха, но други ни удовлетвориха с постигнатите резултати.

- Тоест резултати в смисъл на "естествени" убийства?

- Трябва да погледнем проблема от практическа гледна точка. Само така можем да постигнем целите, които сме си поставили докрай. Ако нещо или някой се противопостави, не би устоял дълго време срещу нас. Както ти казах, нашите методи никога не са очевидни. Напротив, те винаги са облечени в хуманна дреха, но натискат слабите места в системата, които отново ние сме създали и които в по-голямата си част не са познати на населението. Основният ни скрит източник на манипулация е конституцията на една държава. Създаването ѝ е истинска наука за човешката психология и нейното манипулиране. Ето защо внимавахме при приемането на конституциите на големите държавни сили в света да са въввлечени наши представители. Конституциите трябва да имат хуманна, дори помпозна и относително сложна форма, но в същото време да крият в дълбочина ефективните начини за подриване и контрол на популациите.

Навярно най-разпространеният метод, който създадохме и подкрепяхме индиректно с течение на времето, е този на конфликтите, революциите и войните в различни части на планетата. Военните сблъсъци са съществували винаги, за нас те са огромен реален източник на доходи, както и фин начин за поддържане на контрола и властта на световно ниво. Капитализираме всяка икономическа или социална трудност, в частност в по-слабо развитите страни. Благодарение на банковото си влияние действаме в сянка на управленско ниво на съответната държава и правим същото с нейния противник. Никога не действаме само в една посока, защото резултатът не е сигурен. Тайно подстрекавайки двата лагера, ние печелим независимо от крайния резултат от конфликта. Ефективността днес изисква създаването най-вече на икономически и етнически конфликти. Лесни са за осъществяване, траят дълго и привличат много други интереси от страна на другите по-силни държави. Те си

съперничат така, че в крайна сметка съответната война се превръща в битка между великите сили и в по-малка степен в такава с национален интерес. Почти всички големи международни организми, било то политически, или военни, имат масонски произход. Нашите почитаеми братя са пласирани на ключови позиции и следват с точност нашите планове. Казах ти, че ние сме търпеливи. Гнилото прояжда бавно, но сигурно, дори и най-дебелото стебло на дървото. ООН и НАТО, за да спомена поне две от най-влиятелните наши "оръжия", се доказаха като решения, достойни за похвала.

- Господин Мацини, все пак има нещо, което не разбирам. - каза Цезар, вдигайки възразително ръка - Как е възможно някой да вярва, че всичко най-важно в света е директно последствие от плановете и действията на световната масонска организация? Това е абсурдно и неприемливо!

Сеньор Мацини се изсмя доволно и си запали още една цигара. Прецени мълчаливо Цезар през сивите облаци дим, които бавно се стопяваха в прохладния планински въздух. За момент Цезар помисли, че е преувеличил в скритите си намерения и че почитаемият е разкрил плана му. Но страховете му скоро изчезнаха.

- Скъпи мой, това е една от основните точки в нашата доктрина. Така, както ти ги представям, нещата наистина изглеждат абсурдни и странни, така че обвиненията, които можем да си навлечем, изглеждат в дадена светлина напълно правдиви! В

известен смисъл това е ядрото на нашата идеология - да следваш плана, но в същото време да направиш да изглежда така, сякаш твоите действия са напълно противоположни на подобен план. Сега можеш по-лесно да разбереш защо не желаем медийно внимание, почести, реноме или публично признание - понеже това са преходни неща. Освен това те са ръководени точно от самите нас посредством инструментите за контрол, които притежаваме. Успехът ни се състои в това, че сме група. Действията ни не преследват единствено личния интерес. Те са винаги съобразени и ясно насочени. Взаимната помощ и тоталната дискретност са основни съставки на нашия успех. Също така правилата и клетвите на нашия орден са много стриктни, а наказанията - много сурови.

Вероятно се питаш какво ме кара да ти говоря толкова откровено и уверено, без никакъв страх. Уверявам те, че, правейки това, добре съм преценил ситуацията. Или си мислиш, че, научавайки всичката тази информация, можеш да я направиш достояние на целия свят?

Тук сенъор Мацини се засмя доволно, но веднага след това очите му станаха студени и пронизващи.

- Нямах никаква сила или влияние навън, господин Брад! Веднъж станеш ли обект на нашето внимание, не можеш да се измъкнеш от него. Вариантите, които имаш на разположение, са ясни: или ни следваш безусловно, или се превръщаш в персона нон грата. Анализирай ситуацията - сам си, нямаш връзки с външния свят и си обект на режим на най-висока секретност. Мислиш ли, че ще ни бъде трудно да те накараме да се

присъединиш към нас, ако наистина го искаме? Но защо да го правим, когато ти самият можеш да подкрепиш плановете ни? Плюс това ще се запознаеш с неща, които дори не си си и представял, и ще се радваш на абсолютен имунитет и защита. От една страна ти си ценен, но ценността трябва да докаже своята полезност. Затова, скъпи мой, не виждам никаква причина да крия от теб нашите принципи и начини на действие. Това би означавало да те смятам за обикновен привърженик със слабо съзнание, но това не е така. Освен това, за да не ти изглежда това излагане на проблема твърде прямо, искам да си показваме взаимно уважение и да можем да проведем този разговор по цивилизован начин. Наистина искам да ти създам усещане за избор и да ти дам време да си помислиш. Но ще ти повтора още веднъж: в действителност нямаш нито избор, нито време, защото ние сме тези, които притежаваме властта. На практика не ти остава нищо друго, освен да се присъединиш към нас.

Обмисли спокойно цялата ситуация. Какво смяташ, че можеш да направиш? Кой мислиш, че би те изслушал, без да те помисли за луд? Масонството винаги е било окултно. Би било против нашите истински цели да се отдадем на големите идеи и културно-социални течения, на авангардните светски идеологии и принципи, защото ние сме тези, които създадохме по-голямата част от тях. Вместо това ние избрахме дискретността, тайнствеността, отдръпването от сцената и действието в сянка. Относително малко са тези, които са чували наименованието "масон" или "франкмасон" и дори думата да им се струва смъртно позната, те нямат никаква представа какво представлява в действителност това. Тази мистерия, която внимателно тъчем около себе си, ни помогна много с течение на времето. Като имаш предвид обстоятелствата, представи си, че някой излезе пред света и разпространи информацията, която ти дадох. Кой ще му повярва, кой ще го послуша?

- Може и да имате право, но не пренебрегвайте силата на общественото мнение, което може да разруши всичко, което сте градили до този момент. - отбеляза Цезар проникателно.

- Наясно сме, че вече има много хора, най-вече интелектуалци, които знаят поне част от истината за нас и които не можем да продължаваме да лъжем. Но в сравнение с останалата част от населението, която е оглупяла от социалната система, която отново ние създадохме - и най-вече от информационната мрежа, която почти изцяло управляваме - тези хора са наистина малцинство. Освен това те са обезнадеждени и изплашени от индиректните предупреждения, които им изпращаме. В подобна ситуация, дори някои хора да познават нашите истински намерения, те ще приемат пасивно поведение, смятайки, че са безсилни и че им липсва способността да действат ефективно. Така те заемат позицията на окайващата се жертва: "Знам, но какво мога да направя? Какво можем да направим ние? Ръцете ни са вързани. Контролирани и следени сме във всичко, което правим. Не мисля, че вече имаме шанс." По този начин една важна част от народа, която може да ни създаде големи трудности и проблеми, е оставила оръжията, преди да е започнала битката.

Ако евентуално някой се опита да ни атакува или да разкрие истинската природа на нашите действия на тези, които са невежи, имаме множество средства за неговото "успокояване". Реакциите ни в такъв момент са добре обмислени и съдържат в основата си фино познаване на човешката психология. Почти винаги започваме с лансиране на фалшиви, негативни новини за тази личност, защото, както ти казах, твърде добре контролираме мрежата за разпространение на информация чрез масмедията. Да

предположим, че новината се появи в няколко вестника, които се разпространяват в цялата страна. По този начин читателят научава тази фалшива новина, която е с отрицателен характер. Въпреки че на следващия ден или след няколко дни тя е бурно отречена или се появи опровержение, факт е, че първо вече е била усвоена. Изобщо не е задължително този, който е прочел фалшивата новина, да прочете и опровержението на следващия ден, оставайки по този начин с негативно впечатление за съответната личност дори ако тази информация е фалшива. На второ място трябва да спекулираме колкото се може повече със склонността към пороците на съвременния човек, което води до сензационни новини с изразено негативен характер.

Познаваме твърде добре влиянието на подобни негативни внушения и тяхното ужасяващо въздействие върху човешката емоционалност. Знаем, че те разрушават хармоничните енергийни структури на аурата и водят до форма на стрес на психично ниво. Наясно сме също, че те понижават както възможностите за положителна възприемчивост, така и благородните стремежи на човека. Всичко това служи много добре на нашите интереси, защото изтощава хората, карайки ги да бъдат разсеяни и повърхностни.

По този начин постигаме целта, която винаги последователно сме следвали - увеличаване на социалната ентропия. Смея да кажа, че ние сме тези, които доведоха почти до съвършенство тази истинска наука. За да осъществим тази социална ентропия, която предизвиква състояние на почти пълна обществена неадекватност, използваме противоречиви новини със зловещо, изцяло отрицателно съдържание. Финансираме и промотираме книги, които представят детински и несериозни теми. Те все пак имат доза привлекателност, за да могат да получат внимание от страна на слабите съзнания, които се намират в търсене на сензации. Ние

самите измислихме този механизъм и имахме грижата появата на подобни издания да дадат плодове и да бъдат приети от хората, които сега ги считат за много стойностни.

Икономическата и социалната система, които наложихме, окуражават съревнованието в неговата нехармонична форма, което стимулира нелоялната конкуренция и води до свръхконсумативизъм. За всичко това сме измислили хуманното оправдание, че живеят в среда, която цели да тренира и мотивира хората да преминат през "джунглата на живота", която носи смъртоносна заплаха за тях. В действителност тази зашеметеност и безпокойство на хората, които постоянно ги карат да бъдат заети и напрегнати, води до значително намаляване на стойностите, които са наистина морални и етични в живота, и в крайна сметка порочната природа на човека бива развита.

Използваме тези идеи и възможности в пълния им капацитет на всички медийни равнища. Това ни накара да насърчаваме разпространението на сексуалността в нейните изопачени форми, както и на порнографията, до немислими граници. Разбрахме, че силата и енергичността на мъжа и женската чувствителност и интуиция много бързо отслабват тогава, когато се сблъскат с подобни нечестиви практики. В тези условия човек става неустойчив, поддава се много по-лесно на изкушенията, и най-важното - може лесно да бъде манипулиран. За да осъществим плановете си, е необходимо съпротивата да е минимална. Затова отначало предлагаме на хората идеи с предимства и възможности, за да може по-късно да се възползваме напълно от слабостите им или от някои предвидени клаузи в договорите, с които те сякаш са се ангажирали.

Днешното общество отговаря много добре на този модел на действие. Понеже позволихме огромен технологичен прогрес, ние предлагаме все повече и повече изкушения и хората лесно стават

жертви, попадайки в капана на стимулантите и удоволствията от всякакъв вид почти без подбор. Знаем, че тези неща смачкват волята им, а един човек без воля е като животно, водено на заколение.

Отделяме специално внимание на младежта, защото, ако искаш едно дърво да няма плодове, трябва да го унищожим още докато е фиданка. Това, което може да подпомогне формирането на навиците при децата и юношите, е представено по много атрактивен и изкусителен начин. Използваме филми, в които доминира насилието, и филми на ужасите, където се набляга върху садизма и изключително негативни характеристики. За да насърчим тяхното гледане, използваме особено много рекламата. Мога да кажа, че рекламата се е превърнала в сърцето на търговията. Стимулирахме в най-висока степен консуматорската склонност на населението. Тя се превърна във вид "съвременна болест" на човечеството. Дори да не се нуждаят от нещо определено, хората следват тенденцията да купуват, да консумират и пак да купуват - в повечето случаи маловажни неща или пък, за да трупат излишни запаси.

От друга страна съществува тясна връзка между изкушението, упражнено от парите, и начините, по които могат да бъдат получени. В икономическата и законовата система, които сме наложили, не е лесно да станеш богат и на практика е почти невъзможно да го направиш по честен начин. Затова класата на богатите е в по-голямата си част порочна и извратена. Непочтеността и деформираната природа на богатите ги кара да имат лични тайни, а тогава, когато човек има тайни, се появяват задължения към другите най-вече посредством шантажа. Знаем прекрасно как да се възползваме от подобни ситуации, понеже самите ние сме създателите на този метод.

- Все пак мисля, че не всички хора реагират по този начин. Как постъпвате в подобни ситуации, сеньор Мацини? - поинтересува се Цезар.

Почитаемият повдигна безразлично рамене.

- На практика малко са тези, които са останали. Не си заслужава да се интересуваме от тях. Да вземем за пример твоята държава. Тук лесно внедрихме наши хора, понеже знаехме как да извлечем печалба от преминаването от тоталитарен режим, чиито основи отново ние поставихме, към привидна демокрация. Правилно усетихме лакомията и липсата на скрупули, които се появяват при хората, подчинени дълго време на различни страхове и лишения. Подобен човек е като жаден пътник в пустинята Сахара, който, когато стигне до оазис, отива веднага да пие вода, без да се интересува дали е гол, или от мнението на другите хора. След Революцията във вашата страна нямаше какво друго да направим, освен да чакаме и да насърчим икономическия срив, и по-скоро корупцията и изкушението на румънеца от блясъка на парите. След дълъг период на трудности и лишения, които предизвикаха голямо страдание, се очакваше човек лесно да се поддаде на изкушенията, когато се появят. И наистина почти всички паднаха в този капан. Тогава започнахме да действаме и на политическо ниво. Не се притеснявай - това е метод, който прилагаме в почти всички държави. Трябва да сме сигурни, че основните парламентарни и държавни постове са заети от възрастни хора, повечето със слаб, лесен за манипулиране характер. У тези, които бяха зрели и активни, грижливо култивирахме високомерие, и най-вече измамно чувство за власт, което в техния случай не бе признак за истински лидерски

качества. По този начин изострихме у тях егоизма, дребнавостта и лицемерието. Бе необходимо да имаме такива хора на ключови постове поради техния апетит за нечестен бизнес и готовността им да направят всичко, за да запазят поста и функцията си. До голяма степен успяхме да го постигнем. Нашите усилия в тази посока бяха минимални, защото алчността и лакомията за пари, подплатени с голямо малодушие и двуличие, превърнаха повечето ваши политици в жалки персонажи. Тази ситуация ни удовлетворява, но не мисля, че сега е необходимо да говорим по тази тема.

Цезар побърза да се възползва от кратката пауза:

- И за какво е всичко това, сеньор Мацини? Какво фактически цели масонството? От казаното дотук не виждам какво може да му липсва и все пак ми се струва, че упорито преследвате нещо определено.

- Много е просто, скъпи мой. Кога един крал е владетел на всичко в кралството и на народа си? Разбира се тогава, когато притежава абсолютната власт. Това за нас е черешката на тортата. Скоро силата за доминация над целия свят трябва да бъде в ръцете ни. В края на краищата тази жажда за власт е мотивация за много политици, държавници и бизнесмени, които са приели да станат част от нашите редици. Над всички се намира елитът на нашите почитаеми илюминати, чийто план е превземането на световната власт и налагането на тотален контрол, дори над всеки индивид на планетата. Начините за изпълнението на този план са толкова

много, че ще ми е нужно изключително много време да ти ги опиша. Ще ти дам само някои обяснения, а останалото ще разбереш и научиш, веднага след като приемеш правилата и разбиранията на нашата организация.

Ще постигнем абсолютна власт и контрол над човечеството само когато успеем да надзираваме всичко. Задружните сили и възможности на всички членове на нашите организации водят постепенно до тоталитаризъм, където свободата и автономността на личността ще бъдат под надзор още от самото ѝ раждане. За да сме сигурни в резултата и за да опитахме неговата валидност, изобретихме комунизма. Констатирахме все пак, че дългите лишения, мъките на хората, както и култът към личността, който се появи към всички лидери в комунистическите страни, създават някакво напрежение и дори можеше да провокират яснота на мисълта у някои хора от народа, които във времето биха могли да създадат проблеми. Комунистическата система доказа, че бе адекватна само за определен период от време от няколко десетилетия. След това стана безполезна и дори опасна за нашите интереси.

Когато разбрахме това, решихме да приключим експеримента и дадохме зелена светлина на промените от политическо естество. Беше необходимо да се създаде илюзията за нещо "различно", но ние знаехме много преди това, че нищо не може да се промени за една нощ. Очаквахме много народни бунтове, които да променят менталитета, целите и мисловността на хората. Ние сме тези, които пропагандирахме по коварен начин основните идеи на новия социален статут. Направихме това чрез различни масмедийни средства, посредством политиците и постоянното създаване на нови пробиви в обществената система с цел нарастване на напрежението в отношенията народ-държава.

Благополучието не трябваше да бъде масово явление, но ние

търсихме определена прослойка от корумпирани хора, които да послужат на нашите интереси, без дори да подозират това. Привидностите винаги ги караха да си мислят, че те са тези, които действат, които решават, които имат властта. Тази илюзия се поддържа от нас, за да не изчезне миражът.

Това, което ти казвам сега, е част от върховните тайни на масонството. Не мисли, че всеки член познава нашите планове. Достъпът до идеите и целите ни винаги се достига стъпка по стъпка. Разкриването на информацията също е структурирано по подобен начин - на етапи във възходящи по важност степени. По принцип ние винаги действаме на три различни нива, което много ясно подчертава качествата и стойността на брата масон. Въпреки че, погледнато цялостно, тези нива изглеждат напълно независими, поставени един над друг няколко слоя, те съдържат връзки, които са основни за разбирането на нашия план на световно ниво. Тези връзки обаче не са известни на никого друго, освен на нашите лидери - великите илюминати.

Първото ниво включва тези, които току-що са се присъединили към нашите ложи, или тези, които не показват особен интерес, за да им се поверят сериозни отговорности. Те са "работниците", т.е. тези, които вършат много дребни полезни неща. Като цяло те подготвят терена за големите удари, които нанасяме. Като например започването на различни военни конфликти, революции, невъзможност за заплащане на национално ниво, което е част от нашата "тежка артилерия", която се използва стратегически от важните личности на нашата организация. Но такива мащабни действия се осъществяват едва след като "материалът" е бил подготвен, т.е. след като нашите "работници" действат известно време, направлявани от нас в сянка, без да си дават твърде добре сметка за истинската цел. Хората, принадлежащи към това ниво, са най-вече новобогаташите, които

са много ограничени и преследват единствено титли, рангове или обществено признание. Накратко това са снобите с комплекси за малоценност, които търсят начин да се самобалансират, представяйки си, че са част от хайлайфа, и дори че съставят високите обществени кръгове. Те трябва да са високомерни, лицемерни и егоисти с определена финансова сила, но все пак недостатъчно богати, за да могат тайно да копнеят за един наистина царски живот. Освен това трябва да имат сравнително важни функции в държавния апарат, понеже имаме нужда от инструменти и влияние както на най-високо управленско ниво, така и на по-ниско, местно административно равнище - т.е. там, където започва интригата, която си проправя път към центъра. Ето защо към това ниво се опитваме да привличаме най-вече хора като университетски професори, адвокати, доктори, инспектори, кметове и някои от местните бизнесмени.

Създадохме мотивация за всички тях, за да ги изкушим и по-късно използваме за нашите цели. Съществуват селектирани клубове като "Ротари" ("Rotary Club" в оригинал. - бел. ред) и "Лайънс" ("Lion's Club" в оригинал. - бел. ред.), които пораждат у тези хора чувството, че са част от голямата аристокрация на страната и че се намират начело на обществото. В действителност тези клубове са прах в очите и параван за евентуални външни атаки, защото хората, които са част от тях, стоически се борят да запазят привилегиите, които са получили като членове на т. нар. "хайлайф". Те са привлечени и стимулирани от представителния подбор на съответното елитно общество, до което откриват, че достигат само добри хора. Хора, които представляват каймака на обществото, които имат сила и влияние в различните държавни системи. Тази много привлекателна фасада поддържа чрез лукса и способността ни за високопоставени връзки и финансова подкрепа. Но ще повторя отново - всичко това създава задължения.

Нашият основен интерес е да създадем изключително големи различия между социалните прослойки. Това означава много богати и много бедни хора, ако е възможно без междинни и поддържащи елементи, каквато е средната класа. По този начин поддържахме едно общо за всички социално състояние, което кара хората да вярват, че трябва да се изправят срещу някакво непрекъснато нападение, че трябва постоянно да се борят, за да подсигурят ежедневно си преживяване или за да подпомогнат бизнеса си. Това напрежение и безпокойство подхранва чувството на страх. А докато съществува страхът, няма място за спокойствие, релаксация и духовност. Затова сме заинтересовани да възпрепятстваме всичко, което би довело до нещо добро, хармония или истинска вяра, защото по този начин контролът и силата ни няма да са ефективни.

- Какво означава това? Че Вие нямате религия и напротив, се стремите към нейното подкопаване? - възрази Цезар.

- Религия? Анализирай внимателно това, което става по света. Помисли за расистката омраза, за сектите, които се фанатизират в името на един-единствен, но специален Бог. За безкрайните етнически конфликти, повечето от които имат в основата си религиозна нетърпимост. Помисли за корупцията и подлостта в християнската църква - православно високомерие и католическите манипулации! Истина е, че ние организирахме всичко това в сянка чрез извратени интриги и идеи, осъществени в правилните моменти на определени ключови места, поддържани от лабилни хора.

В замяна ние предлагаме на хората царството на Великия

Архитект на Вселената - на този, който може наистина да се погрижи за тях. Вие го наричате Принца на Тъмнината. Какво значение има?! На първо място трябва да следваш собствения си интерес във всичко, което правиш. Това изисква големи усилия и обвързвания, понякога доста сериозни. Например това може да означава да се отречеш от вярата си и дори да продадеш душата си, но по този начин ще познаеш силата, богатството и изключителното влияние във високите кръгове на обществото.

- Интересно. Аз имах друга философия, но все пак това, което ми казвате, е доста впечатляващо. - коментира Цезар с лека ирония, следвайки по този начин първоначалния си план.

- Не мисли, че тези факти са познати на всички. - продължи да говори вдъхновено почитаемият Мацини - Далеч не е така. Казах ти за трите основни нива и за тяхното йерархично значение за нашата масонска организация. Сега ти е ясно, че първото ниво на "работниците" няма достъп до подобна информация, нито до други детайли, които визират по-окултните аспекти на масонството и които засягат дейността ни на световно ниво.

Членовете от второто ниво имат възможност да се запознаят с част от нашите международни машинации. Така те могат по-активно да участват в политическите и правителствените споразумения, имайки по-голяма подкрепа от страна на нашите влиятелни ложи. Те са по-скоро тези, за които създадохме определена форма на йерархия в степени до тридесет и трета. Важно е да се отбележи колко привлечени са хората от титли, длъжности и признания. Респективно ние доста спекулираме с това. Един масон от тридесет и трета степен може да

представлява основна фигура в нашата главна структура. С течение на времето се постарахме да разпространим вярването, че това по някакъв начин е апогеят в пирамидалната йерархия, според която се управлява масонството. Все пак лично ти споделям факта, че второто ниво представлява само началото на масонския световен елит. Пазим тези неща в голяма тайна, но дори така, пак се появиха някои слухове. Трябва да разбереш освен това, че ние от върха на пирамидата не можем да бъдем атакувани юридически, нито пък има друга държавна институция над нас поради простата причина, че ние сме ги създали.

- Това означава власт при взимането на решения на най-високо ниво. - каза замислено Цезар - Как става така, че третото ниво на масонството, онова, за което ми казвахте, че представлява световния масонски елит, има решително влияние, без да бъде познато?

- Не е нужно да бъдем известни по начина, по който си мислиш ти. Обикновено се появяваме пред света във връзка с наследените ни титли или като големи банкери, които се занимават с бизнеса си. Имаме грижата винаги да бъдем асоциирани с благотворителни дейности посредством някои фондации, които са създадени от нас. Фактически те ни позволяват да действаме и да придвижваме огромни суми под привидна легалност и добри намерения. Ние сме тези, които притежават световния финансов монопол, контролирайки всяка пазарна борса. Проектът за властване над света е много добре изготвен.

- Но как успяхте да получите контрол над световните финанси?
- попита Цезар - Никой не може да има достъп до всички парични потоци!

- До голяма степен ние контролираме тези пари, но истинското влияние упражняваме посредством огромните кредити, с които на практика задължаваме различните световни правителства да действат в икономическата област - а по този начин и в социалната - според нашите желания. Фактически това е главната цел, поради която основахме двете огромни финансови системи - Световната Банка и Международния Валутен Фонд (МВФ). Но най-важният удар, който доведе до голямата ни победа, бе да хванем в дълг Съединените Американски Щати, които в момента почти изцяло зависят от финансовата политика, която ние налагаме. Както казах, основата на тази политика се състои в заемите и оттук дълговете, които се появяват, както и всички други форми на задължения или концесии, които обслужват интересите ни на по-късен етап. По този начин владеем икономическия свят, направлявайки го в посоката, която желаем. Можем да създадем истински дисбаланс или дори невъзможност за плащане там, където сме заинтересовани да постигнем нещо определено. Банкрутиралите държави са наш специалитет, защото ни предлагат индиректен достъп до управлението на цял един народ. Разбира се, ние определяме и координираме тези стратегии предварително чрез дезинформацията, излъчвана от международните масмедии. Това е система, която се е доказала с времето като твърде ефикасна и която управляваме много добре. Ако някой се противопостави, неговото елиминиране от политическата или социалната сцена не представлява никакъв проблем благодарение на многото връзки, които имаме, както и на корупцията и финансовата система, която управляваме. В по-

особените случаи като например този със САЩ не можем да си позволим грешки или външни действия, различни от тези, предвидени от нас. Затова всеки американски президент в действителност е наш избор и е резултат на нашите масонски цели. Той задължително трябва да е изявен член от нашите ложи, обикновено от второ ниво.

За да можем да прикрием колкото се може по-добре политическите и финансовите маневри, които правим в такива случаи, използваме най-зрелищната и в същото време най-жива идея, която успяхме да прокараме сред масите през последните 200 години. Това може би е едно от най-стойностните ни надграждания, което ни даде много предимства и което се доказва като много ефективно дори и в момента. Ще се учудиш, но то носи много познато име - демокрация! Концепцията ѝ сама по себе си не струва нищо. Въпреки това тя е най-важната част от нашата планова система, която има голям успех сред народните маси. Основната причина е, че събужда високомерието и чувството за власт у хората. В действителност обаче не прави нищо друго, освен да произведе вражда, борба и изкушение, предлагайки по този начин възможност за манипулация. Привидно тайните политически игри и големите финансови интереси са в ръцете на избирателите - на тези, които гласуват. Трябва да правиш малки компромиси, за да можеш по-късно да се радваш на всички предимства. Какво на практика получаваме ние от т. нар. "демокрация"? В по-голямата част от случаите тя води до разделение и единоборство между различните социални категории, които изграждат една нация и до открити конфликти между народите. Идеята, която популяризираме в контекста на това да прикрием истинските си действия, е тази да създадем илюзията за свободен избор на всеки човек. Когато става въпрос обаче за десетки и стотици милиони различни хора, стресирани и покварени, техният т. нар. "свободен избор" може да бъде лесно

насочван посредством различни методи. Бурята трябва да бъде оставена да бушува, а нейната основна посока може да бъде повлияна така, че някои зони да бъдат запазени, а други - разрушени. Ние сме намерили най-лесния и сигурен начин да предизвикаме хаос и разделение. Виждаш ли, въпреки привидната висока хуманност и морални стойности, с които сме полирали идеята за демокрация, това само скрива същността, от която сме тръгнали и която сме развили с времето - враждата между себеподобните, сляпата битка за лесна и достъпна временна власт и липсата на единство. За нас обединението на хората в идеи и представи за полезност и позитивност е много опасно, защото само тогава човешките маси стават наистина силни в действията си. Това е причината, поради която често гледаме да предизвикаме разделенията на държавните територии на колкото се може повече етноси, всеки с интересите, културата и религиозните си вярвания. Това, което целим в крайна сметка, е изчезването на културните и религиозните традиции на различните страни и народи дотам, че да нямат повече необходимата индивидуална сила. Тогава те стават лесни за контролиране и ще бъдат претопени в една-единствена парламентарна форма, която разбира се ще бъде ръководена от нашия елит на световно ниво.

Едно от големите препятствия, които имаме пред себе си и през което трябва да преминем, са различните традиции на народите и желанието им да се опират на тях. Ние се стремим да се сдобием с "колективно стадо животни", което действа автоматично, на което се дава сено и вода в точно определени моменти и което служи безусловно. Както казах, за тази цел е нужно да се отслабят корените на традициите на дедите им, трябва да бъдат сринати и дори игнорирани истинските стойности и символи на народа. Душите на младите хора трябва да бъдат развратени и покварени, а чувствителността им - отровена с фалшиви идеи, лъжи и

изкушения. До голяма степен успяхме да го постигнем. В Америка това бе доста лесно, защото на практика тя няма традиции. Понастоящем там е мястото, където нашият план се осъществява най-добре - абсолютна зависимост от социално-икономическата система плюс тотален контрол и финансово подчинение. Всичко това е облечено в миража на изключителните технологии и нелепата и арогантна идея за "върховна световна сила".

Хората имат нужда от убеждение, дори то да е във фалшива сила. Те изпитват несъзнателна нужда да се хванат за нещо, което би могло да им създаде вътрешна сигурност. Ние поддържаме тази идея за "сила" в съзнанието на американците, понеже тя ги кара до голяма степен да не въстават против системата, която на практика разпространява тази удобна идея за надмощие. Освен това високомерието и лекомислието, които произтичат оттук, са ни особено нужни. Докато са по-малко бдителни и лесни за манипулиране, американците представляват "върхът на напредъка" в нашия план за спечелване на абсолютната власт на Земята.

Тук Цезар поиска да узнае повече подробности:

- Ако демокрацията е само блъф, защо се поставя толкова голям акцент върху нея?

- Демокрацията, мили мой, само привидно има положителна страна, но на практика позволява извършването на най-големите престъпления и конфликти. - отговори сенър Мацини - Не

съществуват ли хора, които са умирали или умират в името на демокрацията? Всички закони и принципи на днешната цивилизация не са ли изградени според демократичните закони? Възникването на този полюс, който е демокрацията, също така предизвика и възможността за появата на противоположната идея и борбата против демокрацията. По този начин ние постигнахме конфликта. Конфликтът представлява солидна основа, чрез която можеш да владееш целия свят. Напомням ти един основен закон на нашите масонски методи: обслужвай тайно двата лагера, бъди до тях чрез умели политически и икономически маневри и давай рамо на всяка от страните, като по този начин си осигури успеха, който желаш. Терминът и фалшивата концепция за "демокрация" са се превърнали в параван за много парламенти, за да действат те необезпокоявано в посоката, която следват, служейки по този начин на собствените си интереси.

Повечето от страните са затънали в дългове, за да могат да покриват военните си разходи, без дори да се намират във война. Ние предлагаме тези заеми, но искаме от правителствата да ни гарантират за тях чрез множество активи - мини, гори, железници или някои индустриални сектори, които са от особено значение. Това е основният начин, по който заграбваме постепенно богатствата на една държава и контролираме народа ѝ.

- Все пак вярвам, че демокрацията е добра идея, просто начинът, по който се прилага, е извратен. - отбеляза Цезар с цел да види реакцията на почитаемия Мацини.

- Това е вярно, сама по себе си демокрацията има стойност само тогава, когато цивилизацията е достигнала висока степен на

разбиране и приложение на загадките на вселената и живота. Но дори тогава тя трябва да се използва в рамките на тесен кръг хора, които взимат големите решения за общността или на нивото на нацията. Демокрацията в истинския си смисъл не може да функционира ефективно в случаите на големи разнородни множества от хора. Знаем, че тя е осъществима само в общества, които са ориентирани положително и в които хората мислят и се държат сравнително еднакво, притежавайки високо съзнание. Но това не е случаят на модерната цивилизация.

- Но църквата няма ли какво да каже в това отношение? Знаем, че народните маси вярват много на църквата и следват съветите ѝ.
- намеси се Цезар.

Сеньор Мацини не успя да скрие раздразнението си:

- Християнската църква е един от най-опасните ни врагове. Нейното влияние е достатъчно голямо, но ние действаме внимателно, за да го ограничим колкото е възможно повече. За тази цел предварително насочваме вниманието си към младото поколение, което се стремим да отклоним посредством нашите идеи. Предпазливо сме се ориентирали да насадим в съзнанието на хората идеите за свобода и демокрация, които модерната цивилизация тълкува грешно, без да умее да ги използва по адекватен начин. Целият свят говори за свободата и демокрацията и ги подкрепя, но почти никой не се запитва как става така, че въпреки добрите намерения на човечеството и желанието за мир, което се демонстрира навсякъде, съществуват повече войни,

конфликти, напрежение и неразбирателства от всякога във всички части на света. По този начин издигнахме лицемерието на управленската класа до върховно ниво и се възползваме максимално от тази ситуация. Заложихме също така на липсата на здрав разум, на високомерието и суетата на голяма част от хората, които си мислят, че разбират много добре аспектите и механизмите на демокрацията и свободата на словото. Предлагайки им възможността да действат по този начин, обикновените хора придобиват чувство за собствена значимост, което понякога води до наистина неприятни и комични моменти. В дребнавостта и терзанията на ежедневните им задължения и притеснения те започват да си мислят, че личностите с политическа отговорност - тези, които ги управляват - се ръководят от тях и от техните възгледи. По този начин политиците създават впечатлението у обикновените хора, че мнението, което те изразяват, е много компетентно. На практика обаче се преследва влияние над избирателите не в посока, която наистина е необходима и потребна за тях, а в такава, на лидерските интереси, които най-често са маскирани с обещания и лъжливи политически платформи без покритие. По този начин ни предпазват точно тези, които искаме да подчиним.

Ако се появи позиция, противоречаща на нашите намерения, тогава нейният представител трябва да бъде елиминиран колкото се може по-бързо. По принцип използваме техниката на дискредитирането чрез масмедийните средства. След това продължаваме със сатира и осмиване, будейки подозрения и недоверие у хората заради поведението и твърденията на съответната личност. По този начин никой няма да се довери на казаното от нея. Понеже нашите атаки са концентрирани и постоянни, понякога придружени и с метода на шантажа в различни посоки, човекът скоро започва да се чувства изоставен от всички, дори обвинен за това, което е имал куража да каже или

напише. Той е заплашван, изнудван професионално и отхвърлен от обществото, така че в края на краищата се предава. Отказва се от действията си по собствена инициатива, искайки да си възвърне предимствата, които е имал. В някои случаи той дори става наш съюзник.

Това е голямата драма на създаденото от нас общество - по-голямата част от хората са слаби и страхливи. Много малко са тези, които издържат на нашите атаки и методи. Все пак те затрудняват действията ни и това, което е по-неприятно за нас, е, че се радват на симпатията и помощта на други. Това означава обединение на силата на общото мнение, т.е. точно това, което се опитваме да възпрепятстваме. Още по-неприятен е фактът, че някои от тези хора и групи познават много добре определени езотерични техники, които използват, за да парират нашите действия. Не по-малко вярно е и това, че нашият елит, великите илюминати, също прилагат тайни похвати за влияние с цел осъществяване на специални проявления на физическо ниво. Все пак понякога сме затруднени, дори възпрепятствани в някои от нашите планове от противниковите сили. Затова е важно да привлечем в редовете си хора като теб, които вече притежават някои забележителни способности. Можем да ти предложим много в замяна. Едва тогава наистина ще познаеш живота.

- Но атаките срещу масонската организация не изкарват ли наяве точно плановете и намеренията ѝ пред света? - избегна Цезар директния отговор.

- Някои хора, които се противопоставят с всички сили на плановете ни, знаят истината за нас. Понеже обикновените

методи за отстраняване действат по-трудно в подобни случаи, измислихме една хитрост. Избираме няколко почитаеми братя, най-вече от второ ниво, които да представят на света дадени страни на нашата организация, използвайки за тази цел средствата на масмедиите. Те дават интервюта и написват няколко книги или статии, в които са изложени някои истински, но безобидни страни на структурата и дейността ни. Следваме принципа да пуснем една част истина и четири части лъжа в смесицата от данни, която се представя. Така че съществува и доза истина, която ние така или иначе не можем да оспорим, но която се появява пред света като информация, изнесена от самите членове на организацията. Как е възможно тогава някой да ни заподозре в потайности, когато ние самите излизаме насреща с информация? Естествено тези истини са облечени и пълни с лъжи, така че никой да не разбере много от тях и впоследствие интересът му към изучаване на темата да изчезне. Ние печелим от всичко това, понеже противниците ни вече не могат да представят истините, които ние вече сме представили по изопачен начин. Дори да опитат да се занимават с други страни от нашата дейност, ние ще застанем в позицията на невинната жертва, имайки на наша страна подкрепата на някои зрели и влиятелни личности. В наши дни започнахме все по-често да прилагаме този метод, защото е време да излезем до някаква степен от анонимността, която умишлено избрахме през вековете. Поради изострянето на битката твърде голямата потайност би ни създала повече проблеми, отколкото предимства. Затова през последните 15-20 години започнахме внимателно да се показваме, разкривайки зрънце истина, примесено с много други лъжи. Знаем прекрасно, че, повтаряйки много пъти една лъжа, накрая тя се превръща в истина. Това е, което в повечето случаи приспива бдителността на хората. Въпреки всичко битката в момента е много по-напрегната, защото начинът на реакция на народа стана по-неочакван. Трябва да създадем впечатлението, че помагаме на хората, че сме до тях

при "нужда и страдание". Нашите насоки за действие, най-вече посредством политиките, са за симулиране на голям интерес към съвременните социални проблеми и човешките нещастия, предизвикани най-вече от световната икономическа рецесия, ръководена от нашата организация. Чрез посредничеството на нашите "работници", за които ти казах, внушаваме идеята, че тези аспекти дълбоко ни вълнуват и че се борим за подобряването им. На практика целият този "спектакъл" има за цел да спечелим доверието на народните маси, за да може в най-подходящия момент и в най-добрата конюнктура да превземем политическото и икономическото управление на цялата планета чрез създаването на едно-единствено световно правителство, което ще се намира под нашия директен и тотален контрол. Затова трябва колкото се може повече да печелим доверието на човешките маси, за да създадем илюзията за естествена последователност на събитията, които ще се случат. А именно: предстоящата ужасна световна криза, от която ние ще излезем на повърхността в образа на спасители на човечеството, понеже имаме необходимите финансови ресурси да направим това. По принцип задачата не е толкова сложна, понеже бдителността на народните маси вече е доста отслабена чрез други методи, които отдавна прилагаме с успех. Това са ежедневната рутина на работата; телевизионните програми, структурирани така, че да вдъхнем в човешкото подсъзнание пасивно поведение и липса на опозиция и разсъдливост; храната, пълна с химикали; наркотиците и болестите от всякакъв вид.

Изричайки това, сеньор Мацини изведнъж погледна към елегантния часовник на китката си, инкрустиран с диаманти. Беше се свечерило и станало хладно.

- Мисля, че е време да спрем. - каза почитаемият - Разчитаме на изключителната ти способност за адаптация. Смятам, че успях да те накарам да разбереш достатъчно добре основните аспекти на действие на нашата организация. Тази вечер отивам в Амстердам, където трябва да разреши някои проблеми. Между другото ще осведомя другите почитаеми членове за впечатлението, което ми направи.

Сеньор Мацини погледна към Цезар добронамерено.

- Оценявам резултата от нашата среща като положителен и очаквам съответната помощ от твоя страна. Беше необходимо да се запознаеш с по-голямата част от истината за масонската организация, за да избегнем по-късно пречки в разбирането. След известно време ще дойда да те посети отново и това ще бъде важен момент. Дори мога да кажа, че ще бъде труден тест за теб. Дотогава ще подготвим всичко необходимо за твоето приемане в нашата организация.

Почитаемият се изправи на крака, подпирайки се на великолепия си инкрустиран бастун. Цезар го придружи до хеликоптера. Стратегията му, изглежда, щеше да даде плодове, понеже нямаше трудности по пътя си и не се задължи с нищо. Всъщност сеньор Мацини бе толкова увлечен в динамиката на обясненията си, че на практика съгласието на Цезар се смяташе за даденост. Невидимото влияние на почитаемия бе колосално. Единствено изключителното енергийно равновесие на Цезар и перфектното владение на неговата мисловна енергия направиха

така, че той да устои безпроблемно на изумителното активно влияние, което притежаваше големият масон, когато желаше да получи нещо. Цезар ми призна, че в онези моменти енергийното въздействие на почитаемия е било толкова силно и доминиращо, че би предизвикало без съмнение дълбоко хипнотичен ефект върху обикновен човек, който не може да контролира висшите си ментални нива. Цезар чувствал в своята аура твърдото въздействие на това енергийно було, чиято вибрация била крайно негативна. Същевременно той я издигнал до по-висша форма, на по-горните нива на своето съзнание. Твърдата му воля му позволила да има перфектен контрол над ситуацията, оставайки адекватен в сблъсъка със сеньор Мацини.

Читателят може би ще сметне за маловажно значението на срещата между двамата. Сега, когато познавам всички детайли относно ситуацията, мога да призная, че беше истинска изненада дори и за Цезар да научи истинската причина за дискусията и коварството, което я съпътстваше постоянно. Все пак последвалите събития щяха да дадат предимство на Цезар благодарение на изключителните му умения да мине "по ръба на острието" в драматична и много напрегната ситуация, която изискваше много важни решения на държавно, управленско ниво.

Четвърта глава

Вторият сблъсък: Съществената информация

Няколко месеца след последната ми среща с Цезар, в която той ми разказа за изумителните разкрития на почитаемия Мацини, бях потърсен отново, за да се срещна с него. Беше началото на месец юни 2003 г. и това щеше да бъде изключително важен момент за задълбочаването на разбирането ми за световното масонство. Обясненията на Цезар хвърлиха светлина върху някои неясни за мен аспекти от първата му среща със сеньор Мацини. Имах нужда от тези разяснения, за да добия колкото се може поточно, цялостно виждане за някои скрити механизми и закони, които убягват на светското разбиране, както и за връзките между масонските манипулации и илюзията, в която живеят по-голямата част от човешките същества.

Друг важен аспект на тази среща бяха големите тайни, които сеньор Мацини бе разкрил на Цезар. Това бе и основата, от която се тръгна за изумителното откритие, което щеше да бъде направено в планините Бучеджи, малко след разкриването на тези тайни. Събитията започнаха да се развиват главоломно, а аз бях в ролята на зрител, който проследява с благоговение загадките, които се разгръщаха и чието значение се простираше отвъд времето.

Няколко месеца след първата им дискусия, сеньор Мацини спази обещанието си и посети отново Цезар, но този път срещата се състоя в една луксозна вила в Букурещ. Тя представляваше дипломатически конферентен център на една от най-силните страни в света. Поканата и необходимата подготовка бяха направени от сеньор Мацини посредством дипломатически връзки от най-високо държавно ниво, почти както първия път. Разликата беше в това, че този път не генерал Обадя бе онзи,

който осведоми Цезар за тази инициатива, а един от държавните секретари, по нареждане на един от министрите.

Срещата между двамата бе много по-кратка от последната и се състоеше в сравнително странна оферта, която сеньор Мацини отправи към Цезар. Почитаемият предложи изключително поверителна информация в замяна на обещанието Цезар да подсигури достъпа на няколко масонски представители на мястото на откритието, до което тази информация щеше да ги доведе. Малко по малко булото върху скритите намерения на почитаемия започваше да се отдръпва. Цезар разбра, че причината за първата среща със сеньор Мацини представляваше на практика подготовка на терена за получаване на неговото съгласие при втората среща. В този ред на мисли бе твърде вероятно всички съблазнителни предложения на почитаемия да не са били нищо друго, освен прах в очите, за да се спечели доверието на Цезар. Така целеше да улесни масонския контрол върху това, което може да се окаже голяма държавна тайна за Румъния. Последвалите събития щяха да докажат подозренията на Цезар.

Втората среща със сеньор Мацини се състоя през месец май 2003 г., когато Цезар получи секретната информация, която му беше предоставена от почитаемия масон. Заради ранга си в ДН и поради факта, че департаментът бе единственият, който имаше подготовката и оторизацията да се намесва в подобни специални ситуации, Цезар бързо разбра защо сеньор Мацини се нуждаеше от него. Както бе обяснил, висшестоящите масонски представители на световно ниво имаха умопомрачителна власт над почти всяко едно правителство по Земята, но все пак тяхното влияние не можеше да премине отвъд едни определени граници. Например те можеха да изфабрикуват и да дадат началото на военни действия между държави и народи, но не можеха да се намесват в определени решения, които касаеха вътрешната

структура и начина на действие на механизмите по сигурността и защитата на дадена държава. С други думи те можеха относително лесно да създадат конфликт на даден континент. Не можеха обаче да предизвикат военни действия във вътрешността на страната, освен ако не съществува сериозна причина за това, като например междуетнически борби или завладяването на нови територии.

Изключително важната информация, която сеньор Мацини предложи на Цезар, влизаше в рамките на съвсем друга категория. Тази информация се отнасяше до определено място в планините Бучеджи, но беше непълна. Това, което Цезар разбра от почитаеми, бе, че там има нещо, което не може да бъде определено дори чрез най-модерните технологични средства и фактически представляваше голямата въпросителна на проблема. Цезар си даде сметка, че почитаемият все пак имаше някаква допълнителна информация, която запази за себе си. Макар да не знаеше защо, разбра, че тази информация бе много важна за лидерите на световното масонство, тъй като се възползваха от цялото си влияние, за да си осигурят достъпа до нея. Бе очевидно, че не можеха дори и да си помислят за чуждестранна военна намеса в Румъния независимо от причината. Даже да бяха опитали да използват териториалния конфликт в Трансилвания, това би изисквало по-дълъг период от време, голямо напрежение, войни, разрушения, и най-вече голям европейски дипломатически скандал. Ясно бе, че този път масоните не желаеха подобно нещо. Заключение е, че това, което ги интересуваше най-много, изключваше силова намеса, и още по-важно - не допускаха възможността други хора да се докопат до тази информация. Това на практика обясняваше върховата секретност, която бе настойчиво изисквана от сеньор Мацини по време на двете срещи. Хвърляше светлина и върху решението на основните представители на групата Билдерберг да се свържат единствено с Цезар във връзка с проблема. Основанието бе просто: трябваше да

бъде намерен подходящия човек, който да притежава голяма власт за взимане на решения в подобни случаи. След което трябваше да бъде изкушен посредством много обещания, спечелвайки по този начин доверието му; и накрая трябваше да бъде принуден да приеме сътрудничеството с масоните, като им позволи да упражнят контрола и влиянието си на това ниво. Бе преценено, че Цезар е идеален за този план, но сътрудничеството трябваше да се развие бързо, за да не му се дава много време за мислене, с идеята да се избегне всяка евентуално непредвидена реакция от негова страна. Навярно мисията се смяташе за жизненоважна за световното масонство и непременно трябваше да бъде успешна. Това е и причината, поради която бе изпратен почетен член на Билдербергите - експерт по психологията на вербуването, който освен това притежаваше някои психични способности за влияние от разстояние.

От данните, които имаше, Цезар разбра, че масоните се стремяха да получат контрол за възможно най-кратко време, върху една секретна зона в планините Бучеджи. Това изключваше каквато и да е гласност около случая с идеята да се скрие дори самото съществуване на онова място от властта в Букурещ.

Подобни ситуации се развиваха по ръба на острието. Както винаги в случаите на големите държавни тайни, изтичането на информация можеше да застраши цялата операция, защото съществуваха противникови политически структури, които не бяха напълно контролирани от масоните. Така че ситуацията бе изключително деликатна. Трябваше майсторски да бъдат съчетани влиянието, дискретността и упражняването на контрол върху събитията, което бе изключително сложно дори и за масонските майстори. Това се дължеше на ограничения достъп, който имаха до изследователската работа в планините Бучеджи. В общи линии тази бе ситуацията, която Цезар ми описа още в началото на

срещата ни.

Предните месеци размишлявах върху множеството аспекти и последици, които произтичаха от разговора при първата среща между Цезар и сеньор Мацини. Недоумението, от което бях обхванат, донякъде се обясняваше с неспособността ми да схвана всички нюанси на информацията, които научих тогава. Тъй като нямаше от кого да получа допълнителни детайли, задоволих се поне с това, да направя някои дискретни проучвания и да подредя в съзнанието си основните елементи, които повдигаха някои фундаментални въпроси. Търпеливо зачаках знак за нова среща с Цезар, за да намеря отговори за тях. Щеше да бъде среща, изпълнена с ценни пояснения, чиято кулминационна точка щеше да бъде тайната, разкрита от сеньор Мацини.

Противно на обичайното, Цезар поиска да се видим само две седмици след срещата си с почитаемия. Призна, че е постъпил така, защото събитията били от изключителна важност и ако не се фокусираше върху правилната насока на бъдещите си действия, те можеха да излязат извън контрол, а последиците биха могли да бъдат пагубни. Цезар не знаеше дали в близкото бъдеще щеше да има нужното време и възможност да ме срещне, за да ми разкрие всичко. Затова предпочете да избърза, за да е сигурен, че ще узная цялата необходима информация, която да ми позволи да издам правдоподобна книга.

Следващите месеци щяха да бъдат изключително напрегнати, но в същото време невероятни, благодарение на неவிжданото откритие, което бе направено в планините Бучеджи. Що се отнася до срещата ми с Цезар, която предшествах голямото събитие от месец август 2003 г., то тя бе като затишие пред буря, която вече се показваше на хоризонта.

Пояснения

Щастлив от възможността да си изясня неизвестните относно някои аспекти от първия разговор между Цезар и сеньор Мацини, попитах, каква бе причината масоните и тези, които са приети в техните редове, да избират - често пъти съзнателно - злото и дейностите специфични за него. Знаех че в днешно време човечеството следваше тенденцията да се пързали по наклона на моралната, етична и духовна деградация, но също така бях сигурен, че доброто може да победи това хипнотично състояние, което бе взело превес.

Тогава Цезар ми обясни сериозно, че основният елемент в човешката съдба е свободната воля.

- Така както е структурирано, човешкото същество съдържа в себе си както добро, така и зло. Ето защо можем да кажем, че възвишената природа на човека съществува съвместно с неговата нисша природа. Важното в случая е, кой от тези аспекти е пробуден и подхранван в нас. Сега навярно ще ме попиташ какво представляват доброто и злото. Не искам да се губим във философски анализи и наблюдения, но ще поясня, че на практика доброто може да бъде разбирано като отсъствие на зло. Очевидно, следвайки същата логика, злото е липса на добро.

Мисля, че не е тайна за теб фактът, че християнската традиция асоциира тези два аспекта като рая и съответно ада. Но отвъд сферите на метафизичните планове на проява, с които раят и адът - или общо казано, доброто и злото - са свързани, техните сложни нюанси се срещат в ежедневиия живот на всеки човек. Затова неслучайно, някои хора стигат дотам, да кажат в своето нещастие: "животът ми се превърна в истински ад", или пък, когато са много

щастливи, да кажат, че живеят райски живот. Ясно е, че изборът, който прави човек, може да се насочи, образно казано, към ада или към рая. Ако неговият избор е да прави зло, без съмнение, той се отправя към ада и тогава в определен смисъл, той ще се прояви чрез него. Излъчването и влиянието на една подобна личност ще бъде зло и това ще го отдалечи от доброто и щастието.

Тези, които избират злото, не разбират целта на усъвършенстването в живота и затова се борят яростно против доброто, хармонията, любовта и красотата. Все пак трябва да знаеш, че човешкото същество е напълно свободно да избира между двете крайности. Никой не го насилва или задължава. Това е изцяло негов избор. Тук, разбира се, голямо влияние оказват личната съдба и някои много дълбоки склонности на подсъзнанието. Дори когато силата и подбудите за тези импулси изглеждат непреодолими, остава все пак един определен процент свобода на избора. Свободната воля никога не изчезва напълно. Ако не бе така, човек щеше да представлява една обикновена марионетка, напълно подчинена на едни неясни външни сили. Затова дори и в най-драматичните ситуации хората са свободни да избират. Те имат възможността да изберат доброто, което може да им предостави неподозиран шанс. Оттук стъпка по стъпка могат да оправят живота си, базирайки се на коренно различна основа.

Също толкова вярно е и това, че всеки избор на добро включва в себе си жертва. Чувал ли си някога някой да се жертва, за да направи зло? Злото винаги е лесно и се основава на инерция, защото то не изисква усилие. Ето защо е казано, че е много лесно да извършиш зло, но много трудно - да направиш добро. Основната идея, която искам да разбереш тук, е тази, че тогава, когато човек "пожертва" инертността си и действа по хармоничен начин, той се отправя към друго състояние и условия на живот. Развива се, защото се жертва, т.е. - отказва се от това, което е низше, за да има

достъп до това, което е висше. Много хора нямат вътрешната сила, която е необходима, за да се откажат от вредните си навици и затова има световна тенденция за увеличаване на злото и покварата.

- Това означава, че масонският елит използва точно тази инертност, мързел и умопомрачение на мнозинството хора, за да контролира земното население! - намесих се аз.

- Напълно вярно. Масоните си служат много лесно с тази ниско вибрационна енергия на мудността, инертността, липсата на реакция и неяснотата у някои хора. В подобни ситуации масонството, на практика, генерира едно състояние на колективна "сънливост", което много добре служи на техните интереси. Този аспект е много важен, ако искаш правилно да разбереш начините на действие на масонството.

Доста често тези действия - които в някои висши масонски кръгове включват извършването на тъмни магьоснически ритуали - са осъществявани от разстояние. Хората, които са отворени към тези потискащи и заробващи енергии, стават лесна плячка, попадайки в странен сън. И тук нямам предвид само физическия сън, а един вид безволево състояние, което ги кара да станат много послушни и да се държат като марионетки. Това са идеалните условия, в които те могат да бъдат контролирани и ръководени без да се съпротивляват. Тази е и една от основните масонски цели - стремят се да я осъществят на планетарно ниво. От друга страна трябва да знаеш, че този "сън", през който преминават хората, е вид защита, чрез която злите сили се предпазват от разкриването на някои духовни истини. Ако

внимателно наблюдаваш реакцията на хората в моментите, когато им се съобщят някои висши, духовни и стойностни аспекти относно живота и развитието им, с голямо учудване ще констатираш, че повечето от тях реагират със странна неадекватност. Очевидно, подобно вътрешно инертно състояние изключва всякакво висше разбиране, конструктивно поведение или реакция.

- По начина, по който ми представи нещата - намесих се аз - разбирам, че масонските организации притежават почти всички инструменти за действие в общността, които използват с цел разцепление на народите и ефективен контрол върху тях. Бих казал, че те разпалено нападат всичко духовно, истинско и възвишено, стремейки се да трансформират човечеството във вид жив механизъм, който могат да движат и ръководят според собствената си воля!

Бях угнетен. Една безпомощна ярост разтърсваше цялото ми същество и не можех да намеря противоотрова за нея. Усещайки вътрешното ми състояние, Цезар ми отговори с много доброта:

- Имаш право в това, което казваш. За нещастие, хората са се превърнали в "роботи", слушайки и изпълнявайки с точност нарежданията, които им се дават. Все пак трябва да разбереш, че силата на доброто е колосална и всяко действие в тази насока може да бъде изключително ефективно. Винаги има надежда. Само трябва да знаеш как да я подхранваш с много вяра и чистота. Това ще изостри бдителността ти и ще ти помогне да действаш

адекватно. Знай, че дори и масоните имат своите слабости.

- Точно щях да те питам... Предходните месеци се опитах да събера сведения в тази посока и с изумление разбрах, че има много противоречия и несъгласия между различните масонски ложи по света. Ако наистина е така, това означава, че те самите са разединени и безсилни. - казах аз.

Цезар се усмихна разбиращо и поясни:

- Един от големите фарсове на масонския елит е да създаде впечатлението, че две или повече масонски ложи воюват помежду си. В действителност, на върха на тяхната пирамидална структура големите масонски майстори се разбират много добре. В основата на структурата им обаче, те изглеждат като врагове.

Идеята е да се създаде объркване и смущение, понеже се знае, че тези неща приспиват бдителността на обикновения човек. На практика става въпрос за дяволска измама. Този, който попадне в мрежите ѝ, бивайки в неведение, няма да избере една от ложите, мислейки, че е зла, а ще избере другата, за която смята, че е добра. Нещата изглеждат по този начин само привидно, защото в действителност масонството е и ще остане едно и също независимо от "хитростите", до които прибегва, за да измами обикновения човек. Трябва да имаш вяра и да си постоянен в благотворните дейности, които вършиш. В края на краищата дори силите на злото са подчинени на силите на доброто. Голяма вселенска тайна е начинът, по който силите на злото играят своята

окултната роля в еволюцията, и по-специално начинът, по който злото се вмести в рамките на сътворението.

Онемях от изумление. Както повечето хора знаех, че бялото е бяло и черното - черно. Сега ми бе казано, че на практика съществува взаимовръзка дори между тези две крайности.

- Какво искаш да кажеш? Че дори и злото има някакво предназначение в нашия живот?

- Много важно при това. Все пак, за да разбереш правилно този аспект, трябва да имаш отворено и освободено от предразсъдъци съзнание. Фанатизмът, най-вече религиозният или идеологическият, няма нищо общо с духовното развитие.

Мълчаливо се съгласих. Бях целия в слух, готов да попирам ценната информация, които ми предлагаше Цезар.

- Както сам можеш да констатираш, фактът че във вселената съществува и добро, и зло, е достатъчно красноречиво доказателство, което потвърждава съществуването на избора, за да може индивидуално да се упражнява свободната воля в живота. Много пъти този деликатен аспект кара човека да избере злото, което в същността си е разрушително. С други думи в своето

невежество човек избира да се самоунищожи, предпочитайки по този начин да отрече себе си. Затова при по-дълбок анализ да избереш злото означава да избереш да воюваш със собственото си същество, което в крайна сметка води до саморазрушение. Което пък задълбочава мистериозната връзка между доброто и злото, защото това съдържа в себе си факта, че злото има скрито предназначение във вселената и в живота на всяко човешко същество. Не знам до каква степен си запознат с идеите за смисъла на живота и духовния прогрес, но мога да ти кажа, че човешкото развитие означава преди всичко връщането му към чисто духовния първоизточник, от който е произлязъл. Представи си за момент, че този произход е сам по себе си вечна реалност на върховно щастие, за което всеки човек мечтае. Това връщане на съществото към неговото духовно начало трябва да стане напълно съзнателно и свободно от всяко ниско изкушение, от всичко, което би могло да означава илюзия, принуда или предразсъдък. Ако разбереш правилно този аспект, може да се каже, че си разбрал необходимостта от съществуването на злото в творението.

Бях малко объркан, защото все още не схващах същността на проблема. Цезар продължи да обяснява търпеливо:

- Ако злото не съществуваше, нямаше как да си дадеш сметка за необходимостта за завръщането при източника. Ще се загубиш зад някой ъгъл на вселената. Така че злото има главната роля в рамките на сътворението да тества човешките същества. По този начин на практика се тества нивото на познание, духовност и способността за обич на всяко същество. Всеки върви по пътя на неговото духовно развитие и според реакциите и изборите, които прави, може да се каже дали е преминал съответния тест на

живота или не.

- Подобно на изпитите в университета. - отбелязах аз.

- Точно. Като тях или като тези в професионалната област с тази разлика, че, докато те имат илюзорно и краткотрайно естество, вместени в ограничена време-пространствена рамка, тестовете или изпитите на живота имат духовно значение и представляват много важни стъпки в личната ни еволюция. Успешното преминаване на подобен тест е важна победа в битката за доминиране над низкото естество на човека. Тази победа може да се конкретизира в нарастване на способността за разбиране на някои невидими страни на живота. Което пък може да премине в постепенно придобиване на зрелост и духовна разсъдливост или в множество други полезни и позитивни аспекти.

Цезар направи кратка пауза, за да ми остави време да помисля върху нещата. Аз от своя страна исках да бъда сигурен, че съм разбрал:

- Какво точно се тества и как разпознаваш тези тестове? - попитах много внимателно.

- По-голямата част от изпитите на живота тестват вярата и

разсъдливостта ти. Често пъти поради невежеството хората приемат тези тестове като големи нещастия, като напаст или зло, което ги връхлита и ги кара да се поклашат. В подобни случаи злото се проявява главно за да изпита и пречисти човешкото същество. През еволюцията си никой не се разминава с различните видове тестове, уроци и изпити на живота. На практика тези тестове са нашите собствени сблъсъци със силите на злото, които са част от невидимите демонични и сатанински планове на сътворението. Това е валидно както в индивидуалните случаи, така и в случаите на двойки, общества или дори на дадени нации.

- Добре, но много често другите ни помагат, когато се сблъскаме с нещастия или когато им искаме съвет за някой сложен житейски проблем. - казах аз - Кой преминава тогава теста: ние или хората, които ни помагат?

- Трябва да осъзнаеш факта, че да помогнеш, не означава да насилиш. Човек може да бъде посъветван или подтикнат в правилната посока, но не забравяй, че той има собствена свободна воля. Да имаш свободна воля, с други думи да имаш възможността да избираш, включва по подразбиране осъзнаването и отговорността, която носи със себе си тази свобода. Може да се помогне на човек - да бъде подкрепен или да се стимулира, но над всичко това е свободата му да избере между наличните възможности. Ако бъде притиснат от другите да следва един определен път, дори този път да е изключително благоприятен, това на практика би означавало, че неговата/нейната свобода е заличена. Затова е много важно на човешкото същество да бъде оставена свобода на избора, но този избор ще бъде продиктуван от

степената на осъзнаване и разбиране, които има това същество.

Вече знаеш достатъчно за масонската намеса по света и осъзнаваш, че на тази планета вече се води една ужасяваща битка между силите на доброто и злото. Въпреки всичко, свободен си във всеки един момент да избереш на коя страна искаш да бъдеш. Ако благодарение на вътрешната ти нагласа, както вече е очевидно, си избрал доброто, то тогава ще продължиш да действаш в тази посока и упорито ще се бориш за разрушаването на масонските планове. Същото се отнася и за другите хора, само че повечето от тях дори не познават реалността, свързана с начините на действие и влияние на масонството. Нещо повече - игрите на злите сили са толкова извратени, че те проникват по коварен начин навсякъде, където намерят благодатна почва, навсякъде, където се появи достатъчно слабо или покварено съзнание. Подобна слабост и поквара се проявяват, когато някой започне да пропагандира, че сме заобиколени само от параноици, които виждат навсякъде около себе си атаки, конспирации, манипулации или задкулисни игри, докато на практика - нищо от това не съществува, всичко е наред и следва естествения си път. В действителност, подобно поведение е типично за едно същество, измъчвано от влиянието на различни демонични сили, които го принуждават да играе тази игра. Ако съответният човек е част от интелектуалния елит, ако е учен, журналист или писател - толкова по-добре за масонските планове. Пагубното мнение на една подобна личност, за която може да се каже, че има някакъв интелектуален авторитет, за нещастие влияе в значителна степен на разбиранията на другите хора. Вероятно знаеш, че една от най-големите измами на Сатаната е тази, да накара човек да си мисли, че Сатана не съществува. По същия начин действат и масонските организации, създавайки впечатление, че вършат и желаят само добро. В крайна сметка всичко е една маска, защото в действителност те открито се борят, повече или по-малко, срещу

доброто, религията, вярата и духовността.

- Не разбирам как е възможно хората да живеят в тази огромна конспирация и да не си дават сметка за съществуването ?! - възкликнах аз с възмущение.

- Защо се учудваш? Ти самият съвсем до скоро живееше живота си без да имаш ни най-малка представа за масонството и за неговите ужасяващи планове. Виждал си вероятно, както всички други, че много неща не са както трябва, но въпреки това не си подходил към проблема по-зряло. Сега познаваш истината и вътрешната ти природа, която е много добра, те кара веднага да вземеш отношение и да споделиш с другите, това което знаеш. Имаш изключителната възможност да го направиш, публикувайки това, което ти разказах до този момент. Първата стъпка е да привлечеш общественото мнение върху заобикалящата ни действителност. Това е, образно казано, като да биеш камбаната в неделя сутрин в един заспал град. Хората започват лека-полека да се събуждат и да питат за повече подробности. По-важното обаче е, че те ще станат много по-внимателни относно това, което се случва около тях и дори в целия свят, понеже вече ще имат една солидна информационна база. Тяхната бдителност е първият и много тежък удар, нанесен на масонството, защото един бдителен човек много по-трудно може да бъде измамен, манипулиран или контролиран. След това ще се роди цяло течение от подобни мнения, което ще набира все по-голяма сила и така много от плановите и инициативите на масоните ще бъдат блокирани в зародиш.

Цезар спря и ме погледна пронизващо, за да види дали съм разбрал.

- Все пак реакциите на хората ми изглеждат много слаби и дори се питам как ще успеем в това, което сме си поставили за цел. - казах аз.

- По-голямата част от пророчествата предвиждат, че в края на краищата, силите на доброто ще победят. От друга страна, битката е много тежка. Световното масонство, точно като една ужасна хидра, дирижира тази сатанинска ориентация, която потиска хората по целия свят. Напоследък в Румъния например, масонството действа както пожелае. Горкият народ, който е манипулиран и държан в невежество, дори не подозира каква е причината за трагедията му. Ако хидрата бъде победена, тогава можем да станем свидетели на едно много бързо регенериране на всички нива на планетата. За нещастие, огромното множество хора от Запада не обръщат никакво внимание на методите за манипулация на масонството, някои от които са твърде прозрачни. Апатични и егоистични, повечето от тях предпочитат да се изолират в една странна форма на градски "зимен сън", оставяйки с погрешната представа, че сами управляват живота си. Дори да научат за дяволските дейности на масоните, те предпочитат да ги отрекат или да се осланят на факта, че другите ще вземат отношение вместо тях. Нещо повече - те с лекомислие споделят някои сатанински наклонности, които са подхранени и подкрепени от масоните посредством бушуващата рок музика, дрогата, алкохола, тютюна и материалистичните разбирания. В тези условия на постепенна, но сигурна деградация на човешките същества, те губят собствената си воля и идентификация, което

прави нещата твърде лесни за масоните.

Цезар замлъкна изведнъж. Бе една достатъчно дълга пауза, в която и двамата останахме дълбоко замислени. По-късно той продължи да говори, но в гласа му долавях нотка на тъга:

- За съжаление ситуацията в нашата страна е същата. Хората спят. Не са будни и проникателни. Макар да бяха публикувани някои основни данни за масоните и техните световни планове, инертността и драматичната сънливост на хората - която е свързана с приспиването на разсъдъка - толкова много са се разпространили, че са твърде малко останалите, които вярват, че това, което се казва за масонството, е възможно. Това е на практика жестоката реалност. Всичко им се струва толкова ужасно и неправдоподобно, че подтикнати от един подсъзнателен импулс на страх и самосъхранение, те предпочитат да вярват, че ситуацията не е чак толкова лоша, колкото изглежда. Преценяват, че информацията от този род просто очерня действията на някакви удивителни сили, овладени по неясни причини. Така те избират отново да се затворят в своята черупка и да продължат да се поддават на инертността, от която са били обхванати по-рано. Ситуацията е дори по-лоша от онази, в която не са знаели нищо за сатанинските планове на масоните, понеже да знаеш, но въпреки това да не реагираш по никакъв начин, е признак за голяма низост и тежко отклоняване от елементарния морален кодекс. В ситуация като тази, не е глупав този, който не знае, а онзи, който знаейки, постъпва така сякаш не знае нищо. Затова първият и най-важен етап е пробуждането на човешкото съзнание от този ужасен сън. Ако не дойдат на себе си, хората никога няма да разберат защо условията на живот са толкова тежки, нито защо

се случват толкова абсурдни неща. Това се осъществява и защото в повечето случаи същността на масонските действия е добре прикрита зад окултни символи.

Това бе един от слабите пунктове, които исках да изясня с Цезар, защото вече си бях направил някакви взаимовръзки, но все пак имах нужда от повече обяснения. Възползвах се от случая и го попитах:

- Използват ли някакви определени символи в ритуалите си, за да повлияят на резултатите от своите сатанински планове?

- Наистина съществуват дадени символи, които са твърде познати, каквито са пергелът и мистрията да речем. Други са много по-окултни - например пирамидата с "всевиждащото око" на своя връх, поставена неслучайно на гърба на американската банкнота от един долар. Освен символите, девизите на масоните също са много важни за тях, но те са много малко познати на другите хора. Например отново върху американската банкнота от един долар стои мотото на латински "E Pluribus Unum", което в груб превод звучи "Ред чрез Хаос" (*В случая казаното не е правилно. Това, което се има предвид, е девизът "Ordo ab Chao", който наистина означава "Ред чрез Хаос". Фиктивният хаос се използва, за да има ред на по-висше ниво. Т.е. - за масите остава видим само хаосът, докато за елита, това е форма на ред, която се използва за контрол. Този девиз е пряко свързан с лозунга "E Pluribus Unum", който в превод означава "От Много към Един". Езотеричното му значение е в обединението на множеството*

древни и настоящи религии и култове, а впоследствие и на всички нации, правителства, армии, валути и т.н. Всичко това е втора фаза на един много мащабен и разгърнат в огромна времева рамка план. - бел. ред.), което може да ти подсказва много взаимовръзки. Ако анализираш актуалната ситуация в света, както и в Румъния, в социална, икономическа и политическа перспектива, лесно ще прозреш как този хаос е структуриран така, че постепенно да доведе до Новия световен ред. Който между другото не е наречен "Новият масонски ред" единствено, за да не могат невежите да разберат кой на практика стои зад него.

Един друг принцип, който стриктно се прилага от масоните, най-вече в масонските ложи и в "братствата" им, е императивът: "Един за всички и всички за един". Може да изглежда странно, но знай, че спазването на този лозунг им създава едно усещане за обединеност и е израз на значителна сила и упоритост. Трябва да признаем, че ако хората в Румъния, както и от всяка друга страна по Земята, покажат същата упоритост и сила за действие, както в случая с масоните - но съвсем естествена, дълбоко полезна и положителна - тогава актуалната ситуация на човечеството или на част от него, ще бъде съвсем друга. Но - и този аспект е много важен и трябва да се отбележи - докато обикновеният човек винаги има постоянно свободата да избира, зад гърба на масоните действат силно демонични сили, които оставят отпечатък у членовете на тази организация. Говорим за едно състояние на страх и склонност за покорство, като в армията. Това кара тези, които са в подобни масонски групи или ложи да бъдат почти неумолими в решенията си. Една масонска заповед не се обсъжда, защото от момента на посвещението в организацията, членовете дават една ужасна клетва и участват в един извратен ритуал, чрез който се задължават на тотално подчинение и послушание. В противен случай доброволно се съгласяват да бъдат убити.

- Това означава, че освен действията им във физически план, масоните прилагат и някои окултни ритуални практики, които са пагубни. - констатирах аз.

- Те са част от тяхната практическа и идеологическа система, но само от определено ниво нагоре. За да разбереш по-добре, ритуалите и заклинанията се изпълняват само от тези, които са достигнали определена степен или висока йерархична позиция в рамките на ложата, към която принадлежат. По принцип информацията, която се разкрива за масонството, не набляга на въздействията от невидимо или паранормално естество, които тези зловердни групировки упражняват върху своите членове. По тази причина за обикновения човек, който научава някои истини за тях, масоните са по-скоро нещо като банда крадци или измамници. На практика обаче присъединяването към масонството има силно отрицателни ефекти от окултно естество, които ще поставят човек в резонанс с отличителните вибрации на групировката. Фактически обединението на всички тези енергии ще доведе до толкова дълбоко негативни промени в аурата на съответния човек, че в сравнение с предприединителното си състояние той ще бъде принуден да признае дълбоко пагубното естество на масонството.

- Тогава как си обясняваш огромната им сила в основните области на ежедневиия живот, например в икономиката и политиката? - попитах аз.

- Наистина масоните са една от най-силните групировки в момента. Мога дори да кажа, че са единствената окултна организация с политически цели. Всички други окултни общества имат по принцип духовни цели. Те не се ангажират с осъществяването на политически действия, защото според тях това са ефемерни неща. В случая с масоните ситуацията е напълно различна. Те поставят голям акцент върху политическата си дейност, за да накарат тези, които се присъединяват към организацията, да останат там заради влиянието и силата, които имат над масите. Хората, които се присъединяват към масоните, така да се каже, "губят душата си" вследствие на демоничното въздействие. Естествено е масоните да действат по този начин, защото окултното посвещение, което предлагат, изобщо няма за цел да развие или да направи по-чувствителна душата на присъединяващия се. Ако душата на съответния човек се пробуди, тогава той няма как да бъде манипулиран и принуждаван да върши пагубни и сатанински деяния. От тази гледна точка привързаността, добротата и съчувствието са непознати за масона, понеже в противен случай не би било възможно да му се заповядва каквото и да е. Посредством окултните ритуали за посвещение човек на практика бива "лишен" от тези чувства, защото той сключва нещо като пакт със силите на мрака. За нещастие в повечето случаи засегнатото същество дори не си дава сметка за това.

Когато висшата масонска класа издига някой член на ложата до висока и много важна позиция в организацията, има някои енергийни критерии, по които елитът разпознава дали съответната личност е достатъчно променена в демоничен аспект.

Аз самият разбрах по-късно много от тези истини за масонството - чак след първия ми разговор със сеньор Мацини. Бе почти невероятно колко човешка нищета може да съществува на

върха на тяхната йерархична пирамида. Но всичко е полирано и направено да изглежда блестящо и благородно посредством баснословните им богатства, връзки и световно влияние. При условие, че те са експерти в тестването на тези, които приемат или повишават, бях наивен да повярвам, че мога да измамя почитаемия Мацини, карайки го да мисли, че приемам без коментар неговото предложение за присъединяване и сътрудничество. Старецът бе много прозорлив. Дори изумителната информация, която ми даде относно методите им на действие, бе част от теста или по-скоро "капанът", който ми залагаха. Най-вероятно той е знаел много преди това, че аз никога нямаше да приема. Наистина изобщо не отговарях на техните стандарти за душевна гнилост и имах вече голяма духовна сила и разсъдливост, за да мога да разбера ужасната истина за тях, без да бъда подмамен от техните предложения. Все пак, както ще имаш възможност да видиш, "картите", които разиграваха с мен, бяха много по-важни и трябваше да рискуват. Направиха го обаче по много сложен начин.

Масоните не са глупави. Напротив, те са много интелигентни, но по техния покварен и дори демоничен начин, защото ползват интелекта си в служба на зловредните си планове. Нещо повече - висшите членове от йерархията им ползват някои природни окултни енергии, но само онези, които са негативни или низши. Както ти казах, масонството неслучайно е единствената окултна организация с политически цели.

Така че те не са никак глупави. В някои крайни случаи обаче, могат да си дадат вид на такива, преследвайки определена цел. Такъв бе и случаят при двете срещи, които имах със сеньор Мацини. Много вероятно е, почитаемият предварително да е проектирал мислено цялата ни първа дискусия. Фактически това бе един негов монолог, което потвърждава хипотезата ми. Знаел е

точно какво да ми каже, как да се държи, как да ми отправи предложението за сътрудничество и как да ме накара да приема. Но преди всичко знаеше как да ме накара да си мисля, че аз самият съм го измамил, правейки се, че съм приел предложението му. Той знаеше, че лъжа, но аз не бях наясно с това! Едва няколко седмици по-късно бях изненадан да науча истината, посредством някои тайни канали за информация и шпионаж на РРС. Изглежда Мацини егоистично се е хвалил за разговора с мен на някои високопоставени политически личности в европейската йерархия и по този начин научих действителната причина за първата ни среща.

Ситуацията си оставаше твърде заплетена. Ако той е знаел, че лъжа и се преструвам, че съм на тяхна страна, тогава защо продължаваше да разиграва целия този маскарад, казвайки дори, че ще ме посети още веднъж, за да ми сподели нещо изключително важно? Ролята, която изигра при първата ни среща, бе майсторски изпълнена. Казвайки ми всички онези потресаващи истини за масонството, той на практика ме принуди да предприема стратегия, в която да лъжа - нещо, което Мацини очакваше. След това бе необходимо аз да се убедя, че той е повярвал на моите лъжи. Нещо повече - насрочи втора среща, която щеше да бъде по-важна от първата. Какъв бе сложният му окултен план? Какво преследваха толкова яростно, че бяха готови да рискуват с подобно поведение от моя страна? Това означаваше, че целта е била наистина много важна за тях и нямаше да пестят сили, за да я постигнат. Първият извод, до който стигнах, бе, че по някакъв начин представлявах основната фигура в този загадъчен сценарий, за който още не знаех нищо. Бе очевидно, че, ако продължават да искат моята помощ, значи не могат да разчитат на друго, освен на мен, във връзка с преследваната цел. Но каква бе тя? Поради същността на дейностите, които отдавна извършвах в Департамент Нула, можех да предположа, че техният интерес бе

свързан с нещо паранормално, което е достъпно само чрез операционните екипи на департамента, които самият аз ръководех. По пътя на логиката това предполагаше, че искат да получат достъп до някаква държавна тайна, която дори аз не познавах, но до която знаеха, че могат да стигнат само с моя помощ благодарение на специалната ми функция в департамента.

Това бяха единствените изводи, които можеха да се направят, като се имаше предвид поведението на почитаемия Мацини. Бе ясно, че, за да постигне целта си, той бе готов да рискува всичко. Но какво можеше да предизвика такъв голям интерес към Румъния сред най-големите масони по света? Знаех за съществуването на големи окултни пророчества, направени от двама големи християнски светци в началото на миналия век. Те визираха бъдещето на Румъния в контекста на бъдещето на цялото човечество. Също така разбрах и за тайното съществуване на много ценен пергамент в голямата библиотека на Ватикана, който "говори" по същите въпроси, свързани с територията на Румъния - почти неприемлива ситуация за манталитета и високомерието на световните сили. Също така в секретния архив на историческия музей във Виена съществува много стар документ, който описва историческото, много далечно и приказно минало на цивилизациите, които са живели в онези времена на територията на Румъния. Всички източници са различни, два от тях са много стари, но в голяма степен се отнасят до едни и същи неща. При това положение е трудно да се повярва, че си имаме работа с нещо изфабрикувано. Освен това съществуват и много други взаимовръзки.

Например пророчествата твърдят, че е въпрос само на няколко години знаците, които ще привлекат вниманието към тази територия, да изплуват на повърхността. Трябва да знаеш, че масоните са с повишено внимание, когато става дума за тази

страна, защото те отдавна знаят, че най-големият проблем за тях е тук. Те самите познават много добре пророчествата, свързани с близкото бъдеще на Румъния, и са наясно, че вероятно ще имат най-много проблеми точно в тази област. Затова са много заинтересовани какво се случва в нашата страна. С това се обясняват интригите и задкулисите им машинации в икономиката и политиката ни - точно за да си осигурят този контрол и за да формират всякакви странни групировки, които масоните подкрепят и често финансират с баснословни парични суми. Към тези организации те са примамили и все още примамват наивни хора със слаб характер, които търсят лесна печалба, дори ако трябва да продадат душата си, за да се издигнат в така нареченото "висше общество" сред богатите. Основната цел на тези миниорганизации е да възпрепятстват всеки опит за духовно развитие или за нормална общественост и икономика, създавайки в същото време впечатлението, че техните усилия са насочени към разрешаване именно на тези проблеми. Затова, когато научих за коварния план, който подготвяше елитът на групата Билдерберг, свързах всички тези фактори, защото ситуацията изглеждаше ясна. Освен това знаех за някои тайни аспекти, засягащи бъдещето на този народ, които бях научил от отец Арсение Бока преди повече от петнадесет години. Всеки, който се е запасил с поне малко здрав разум, ясна преценка и някаква интуиция, не може да не забележи невероятния и заплетен начин, по който се сбъдват по-голямата част от пророчествата.

Базирайки се на това, което вече знаех, и виждайки настоятелността на сеньор Мацини в този случай, разбрах, че проблемът е от изключителна важност както за масоните, така и за цялата страна. Не ми оставаше нищо друго, освен да очаквам следващата среща с почитаемия, за да разбере какво фактически искат масоните от мен. На практика това, дали ги лъжа, или не,

нямаше никакво значение, защото те така или иначе нямаше да спазят обещанията, които ми дадоха. За тях бе важно да улесня достъпа им до нещо, което в момента не ми беше известно. Изглежда, че проблемът беше много деликатен, след като не си позволяваха да се обърнат към хора с по-голяма власт, т.е. към политици и влиятелни личности, свързани с управлението на страната. За да искат дискретност и потайнство дори от тези, с които заедно поддържаха повечето интриги и планове, означаваше, че ситуацията бе екстремна и изискваше максимална секретност. Признавам, че аз самият бях много развълнуван от този аспект, но тогава не знаех нищо друго. Макар да базирах теорията си само на логически умозакljučения, интуиция и на секретната информация, която получих, втората среща щеше да потвърди всичките ми подозрения. Държавните политически власти бяха избегнати.

- Питам се защо почитаемият не е избрал да подходи към този проблем чрез високите си дипломатически връзки. - обърнах се към Цезар аз - Разбрах вече, че масонският елит се е опитвал да избегне публичността във връзка със своя план, но от друга страна едно директно нареждане, идващо от високо, би избегнало всички усложнения в срещата със сенyor Мацини. В случая с теб не са могли да бъдат сигурни за крайния резултат, докато при директна правителствена намеса щяха да имат бърз и лесен достъп до това, което искаха.

- Наблюденията ти са правилни. Не забравяй обаче, че и те имат определена граница на политическо влияние, което е различно във всяка страна. Навярно са сметнали този метод за несигурен в Румъния, въпреки че очевидно той би бил по-лесният. Дори да

бяха избрали този вариант, те щяха да имат достъп, но не и контрол над това, което ги интересува. На втората ни среща, сеньор Мацини бе много конкретен относно параметрите на сътрудничеството ни. Каза ми, че там ще има техни представители, с които трябва да поддържам близко сътрудничество, следвайки по този начин масонските директиви. Ако бяха въвлекли политици в този проблем, нещата нямаше да са същите, поради високомерието и непредвидимите им реакции. Беше ми пределно ясно, че не искаха да рискуват нищо в тази посока. Оттук си направих заключението, че това, което основно ги интересуваше, бе запазването на абсолютна секретност.

Затова са предпочели по-заобиколния и труден път, свързвайки се с мен, опитвайки се да ме убедят и привлекат в редовете си. Използвали са дипломатическите пътища единствено за да стигнат бързо до мен и да избегнат всякакво недоумение от страна на други високопоставени лица.

- Все пак влиянието и намесата им в политиката на страната са достатъчно големи, че да могат да направляват или дори да блокират при нужда всеки слух или новина, които не им харесват.

- отбелязах аз.

- Нещо повече - продължи Цезар - те са много заинтересовани да поддържат невероятното ниво на бедност и невежество на тази нация. Знаеш добре, че почитаемият Мацини наблегна на това. Въпреки това тяхната политика стана твърде очевидна, особено в последно време. Почти спряха да се опитват да крият това, като поддържат външните форми само чрез лицемерие и лъжа, което просто показва безграничното незачитане и тоталната липса на

респект към тази нация. Тяхната многостранна и коварна политика, на първо място, цели да изтощи икономически румънския народ и да го доведе до безволево състояние на тотална зависимост, налагайки междувременно различни външни помощни заеми, които създават задължения. Те правят всичко възможно да поддържат хората в това състояние и за жалост, в много от случаите - успяват. Ако нещата продължат по този начин и пробуждане на отговорните за това хора не се състои, възможно е тази ситуация да продължи и дори да се задълбочи за един по-голям период от време. Точно затова ти казвах, че е много важно хората да научат причините, които стоят в основата на тази ситуация, съществуваща на национално и световно ниво. Тогава може да бъдеш сигурен, че тези, които имат някаква духовна възприемчивост, ще са способни на свой ред да "събудят" и другите. Това е като лавинообразен ефект. След достигането на една критична точка - която е приблизително 5% от населението на страната - неговото развитие става изразително, като снежната топка, която в началото е малка, но докато се търкаля и събира все повече сняг - бързо става много голяма.

В незнанието си много хора действат неволно в съгласие с масонските директиви, без дори да предполагат, че по този начин играят мръсните игри на масонските организации. Тези игри, които ползват посредници, са силно отровни и коварни. Методът на използване на посредници, които са като "пушечно месо", в действията на масонството, е много стар и често прилаган. Чрез него те се освобождават от отговорност, ако нещата не се развият така, както са искали. Източникът на посредничество ще бъде посочен с пръст и обвинен за извършените действия.

Поех си дълбоко въздух и се изправих във фотьойла. Тази информация ми изглеждаше почти невероятна, но все пак не

можех да отрека, че съдържахше очевидната истина. Помислих си, че въпреки всичко трябва да съществува някакъв път към победата дори тогава, когато страданието е огромно. Затова с голям интерес попитах Цезар:

- Сега нещата са ми достатъчно ясни, но се питам кои биха били най-ефикасните начини за неутрализирането на пагубната сила на масоните и демоничните им планове?

Знаех, че Цезар е доволен от отношението, което показвах.

- Това е едно добро начало. - отвърна той с усмивка - Най-практичният начин в актуалния контекст е, на първо място, разкриването на действията на масоните, било чрез директен разговор, било чрез публикации, така както ти предлагам да направиш с моите разкази. По този начин се създава общ фронт на тези, които не са ангажирани в масонските организации, което ще разкрие много от плановете на масоните. Очевидно е, че техните действия са били и все още са много коварни, особено тези, ориентирани, например, към блокирането на всяка гениална идея, всяко изобретение или качествен напредък, който може да подобри съществуването на хората.

Те са тези, които дават указания за противодействие на изобретенията или съответните идеи, както и за натиска над изобретателя и довеждането му до едно състояние на упадък, стрес и безпомощност. Затова много хора предпочитат да напуснат страната си и да приложат изключителните си интелектуални

способности в други части на света. Това е абсолютно парадоксална ситуация, която не мисля, че си имал възможността да срещнеш в други страни. Тоест, масоните като цяло се стремят да пропагандират анти-ценности и да заличат или елиминират изключителните човешки същества, които имат голяма инициативност и сила за полезни действия. Мога да кажа, че в нашата страна този план е много добре изпълнен. Освен това, политическата и икономическа обстановка в страната доказват, че масоните действат точно така, както описох. Те се стремят постоянно да издигат слаби, корумпирани хора и дори да създадат обща корупционна атмосфера, за да си осигурят успех в мръсните си игри. Помисли: ако на ключовите постове са пласирани непримирими, добросъвестни хора, те няма да се унижат с интригите, игрите и задкулисите мизерии, които, както добре знаеш, в момента изобилстват в политиката и икономиката на страната. Те няма да следват директивите на масоните и скоро ще се състои изключително възраждане във всички области в живота на хората. Фактът, че нещата не следват тази посока - въпреки всички опити, промени, преустройства, поемане на ангажименти и даване на всякакви обещания - е достатъчен, за да ти покаже истината за масонското влияние, което безпроблемно поддържа състояние на напрежение в страната чрез лъжи и лицемерие.

Колкото по-бързо хората станат по-прозорливи и будни относно масонските планове, толкова по-бързо ще се противопоставят на техните мръсни игри. След това трябва да се състои публично разкриване на злите им планове и намерения. Разобличаването е един много полезен инструмент в борбата срещу масонството. Много от действията им вече са известни на целия свят, но просто все още не се свързват с масонската организация. Дори ако се позова само на един единствен пример - този на екстрадирането на интелигенцията от Румъния - това би било достатъчно да предизвика сериозно внимание върху начина, по който

масонството манипулира населението. Има много други хора, които са забелязали това изселване и са писали за този феномен, изразявайки загрижеността си, но все пак те не познават истинския източник, причината за тези "бягства" на румънския интелектуалец зад граница. Не знаейки нищо или почти нищо за масонството, те отдават този факт на бедността в страната и на желанието за забогатяване на тези хора. Все пак, когато подобен феномен съществува от много години, е необходимо да го анализираш от по-различен ъгъл. В действителност много често масоните примамват личностите с изключителни интелектуални способности към съблазнителен, лесен живот, без притеснения за утрешния ден, в западните институти или изследователски компании. По този начин стотици и хиляди надарени "мозъци" от Румъния напускат. В крайна сметка така масоните успяват да пуснат в действие злия си план за унищожение на духовното пробуждане, което трябва да се случи в тази държава, за което биха имали значителен принос тези, които са заминали в други страни, и особено надарените интелектуално.

Това духовно пробуждане е от голяма необходимост, защото то позволява на хората да осъзнаят своето призвание в тези тежки условия. Дори им дава нужната сила да понесат някои предстоящи промени, неразривно свързани с периода, през който преминава Румъния. Оставайки там където са, те ще помогнат и на другите хора да се събудят. Но чрез масовото екстрадиране на тези изключителни човешки същества духовното пробуждане може да закъснее. Една златна сплав е толкова по-ценна, колкото количеството на благородния метал - в случая златото - е в по-големи размери. Ако количеството се намали, тогава спада и стойността и дори устойчивостта на сплавта.

- Искаш да кажеш, че в края на краищата е възможно масоните

да победят? - попитах малко угрижен.

- Казах само, че духовното пробуждане на този народ може да се забави известно време, но без съмнение то все пак ще се случи, противно на стремглавите усилия на масоните да го спрат. Духовното преобразяване е неизбежно, въпреки че някои скептични човешки същества, резонирайки с негативните масонски идеи, изказват съмнението и дори вярата си, че никога няма да успеем да победим. Тази подмолна политика, която дяволски се поддържа от масоните, има основна цел да създаде негативен резонанс с липсата на надежда у хората и липсата на вяра в изключителните и благотворни сили на този народ, докато цялата нация не стигне дотам да изгуби напълно надеждата си. Понеже, когато голяма маса хора има надежда, която култивира, подхранва и поддържа с ентузиазъм, мислейки за нея съзидателно и положително, тя създава един огромен енергиен поток, който ускорява реализацията на колективния им стремеж. Затова ти казвам, че ако човешките маси "прегърнат" една дълбоко благотворна и духовна идея, то тя ще генерира една огромна вълна от положителна енергия, която може да се окаже ключът за трансформацията на този народ. Това важи и за всички други народи по света. Една от най-важните и полезните идеи е тази, хората да се събудят от "дълбокия сън" наложен от масоните. Да станат по-прозорливи, решително да действат вече от съвсем друга перспектива, с едно по-висше разбиране за голямата картина.

Разглеждайки другия полюс - ужасно е, когато една негативна идея обхване масите. Принципът на резонанса е същият, но естеството на генерираната енергия е изключително негативна, деструктивна и вредна. Тя предизвиква у хората състояние на гниене, липса на надежда, липса на увереност в собствените им

способности; и това което е особено тежко, е че описаното състояние е силно заразно, генерирайки равнодушие, леност и липса на позитивен принос. Ясно е, че в една подобна среда масонските игри могат да се осъществят достатъчно лесно. Това обяснява защо те действат изключително решително и с максимална твърдост чрез масмедиите, тогава, когато някои хора или духовни групи правят обществено достояние истината за действията и намеренията им. В подобни ситуации масоните от върха търсят с всякакви средства да унищожат съответните хора или организации, възползвайки се от наивитета на обикновения човек, който лесно може да бъде манипулиран.

- Да... останах дълбоко изумен от лукавството и коварството им в манипулирането на хората, най-вече след като ми разказа за сложния план на почитаемия Мацини. - изкоментирах аз - Изумително е това, което може да роди дяволската им интелигентност.

Цезар се съгласи; и понеже времето, с което разполагаше бе ограничено, започна да ми предава разговора, който имаше с големия масон.

Паника в Пентагона

- Втората ми среща със сеньор Мацини някак си балансира ситуацията. Макар да продължи играта си от първия път, сега поне вече знаех истинските му намерения. Почитаемият обаче не знаеше това. Вярно е, че малкото ми предимство над него не променяше много същността на проблема, но все пак ми позволяваше да бъда много по-бдителен. Моите действия трябваше

да бъдат много изкусни, за да не наруша деликатното равновесие на ситуацията. Ако например бях демонстрирал възмущение и бях заплашил, че ще разкрия всичко на високо държавно равнище, най-вероятно веднага щях да бъда премахнат от позицията си. Това щеше да доведе до непредвидени резултати по отношение на преследваната от масоните цел, и дори можеше да струва живота ми. На практика може да се каже, че аз не съществувам в тази страна. Единственото регистрирано досие е това на бюрото на генерал Обадя. Нямам политически връзки, дипломатически взаимоотношения, бизнес в икономически план, нито социални задължения. Това е много специална ситуация, която има много предимства, но носи и определени рискове. Предимството е това, че мога да имам достъп до най-важните данни и държавни тайни, които се отнасят до някои специални открития или събития на територията на страната. Под "специални открития" имам предвид онези ситуации, които са част от необяснимата област поне от гледна точка на модерната наука или конвенционалното разбиране. Недостатъкът е, че нямам друга подкрепа, освен от генерал Обадя, който наближава пенсионна възраст. Нямам и врагове, понеже департаментът е много добре прикрит, но въпреки това той остава на "територията", към която РРС може да предяви права. Едва след това могат да се появят проблемите.

Така че скандалът не бе решение. Заинтересован съм да помогна на тази страна, а не да избягвам благоприятните случаи, които се появяват. Вероятно за почитаемия Мацини не би било много сложно да изиска моята смяна - въпреки цялото противопоставяне на генерал Обадя - но това би означавало повече напрежение и несигурност. Но което е най-неприятно за масоните - би предизвикало прекратяване на действията за неопределено време. Струва ми се, че това би ги притеснило най-много.

- Защо е цялото това бързане? - попитах аз с явен интерес.

- Веднага ще ти кажа, но имай предвид факта, че нито аз, нито дори тези от световния масонски елит - поне от това, което разбрах - знаем твърде много в тази посока.

- Доколкото разбрах - казах аз - изглежда, че са приели компромисно решение. Не одобряват сътрудничеството си с теб, макар да ти казват обратното, нито пък искат да рискуват да усложнят нещата като те премахнат от длъжност, което може да се превърне в истински скандал.

- Да, ясно е, че вече можеха да са поставили техния човек на мое място. Това би разрешило моментално проблема им изцяло. Но въпреки че могат да ме отстранят от длъжност, все пак ми се струва, че им липсва власт да ме сменят с когото поискат. Тогава са приели компромисното решение, към което трябваше да се приспособят в движение.

- Кой определя в момента промените в длъжностите на нивото на ДН? - попитах невинно аз - Ако познаваме дипломатическите канали, не мисля че е много трудно да разберем кои са истинските задкулисни игри и кой ги осъществява. За нещастие функцията, която имам в парламента не ми позволява да имам достъп до

подобна информация.

В стаята настана потискаща тишина. По-късно Цезар ми отговори с понижен глас:

- Да оставим нещата, каквито са. Фактът, че влиянието на почитаемия Мацини не е гарантирало разрешаването на проблема така, както той би искал, може да ни покаже, че не всички са корумпирани. Това е нещо радостно. Навярно след първата ни конфронтация, когато е докладвал резултатите на групата Билдерберг, почитаемият Мацини е предложил продължаването на първоначалния план, който, въпреки че беше относително рискован за масоните, все пак имаше като свое предимство бързите действия, продиктувани от моето участие. Междувременно разбрах, че почитаемият се преструва, и коригирах първоначалния си план. Ако при първата среща мислех да играя играта им, привидно приемайки сътрудничество, при втората среща, бидейки наясно с коварните им стремежи, реших да се преструвам само докато разбера какво наистина ги интересува. След което следваше да блокирам достъпа им чрез разкриването на проблема по върховете на държавата. Това фактически бе рискът, на който се излагаха, но който - както ти казах - вярвах, че са премахнали до голяма степен.

- Както се казва, картите вече бяха раздадени. - казах аз много заинтригуван от разказа на Цезар.

- Така е. - отговори той, усмихвайки се - Когато преди месец ми казаха, че почитаемият отново ще ме посети, знаех, че е настъпил кулминационният момент. Тези хора никога не правят нещо без причина или без да имат някакъв личен интерес. Затова очаквах сеньор Мацини да ми представи същината на проблема. Фактът че потвърди отново посещението си, ми даде да разбера, че на върховния им съвет за решения са приели да разгърнат докрай варианта, в който присъствам аз, след като първата среща вече "бе подготвила терена". Също така обстоятелството, че този път домакин в луксозната чуждестранна вила - където системите за сигурност бяха перфектни - бе именно големият масон, затвърди убеждението ми, че това което щях да науча, бе много важно.

Тръпнех от очакване. Умолявах Цезар по-бързо да ми разкрие тайната. Леко развеселен той продължи да говори:

- Срещата не продължи дълго, може би около час. Трябва да ти кажа, че информацията, която ми предложи сеньор Мацини, стъписа дори мен. Успях да се убедя още веднъж в огромната власт, която притежават масоните, дори и по най-високите държавни етажи в света, прониквайки все по-дълбоко и имайки достъп до информация от изключителна важност за човечеството и неговата сигурност. Дори повече - масоните искат да контролират и манипулират свръхсекретния поток информация в своя лична полза, за да осъществят плана си за контрол и доминация на световно равнище колкото е възможно по-бързо.

Срещнах се с почитаемия в съответната вила и след няколко минути, в които се държахме любезно и се шегувахме - време, в което имах грижата да потвърдя по завоалиран начин готовността

си да се присъединя към тяхната елитна организация - сенър Мацини навлезе директно в темата с характерния си стил. Тогава той ми каза, че има свръхсекретна информация, която идва директно от Пентагона и че тази информация се отнася до определено място в Румъния. Призна ми, че групата Билдерберг има представители в най-важните политически, икономически и отбранителни организации на САЩ. Връзки, стигащи дори до президентското кресло. Отделно от влиятелната позиция на американския президент съществуват все пак няколко окултни групи, чиято власт е много голяма благодарение на връзките, интересите и сложните двустранни политически взаимоотношения, които те имат, с някои ръководни фигури, държавни глави и банкери на международно ниво. Отделно от тези много силни масонски групировки съществуват три елитни организации, които направляват съответно развитието на научния живот и технологиите по света, посоката на движение на световната икономика и установяването на политическите течения и тенденции в различните части на планетата. Над всички тях обаче се намира групата Билдерберг, а в нейните рамки съществуват три личности, които имат върховната решителна сила за най-важните действия и идеи, които следва да бъдат пуснати в ход на световно ниво. Тук обаче забелязах колебание у сенър Мацини, сякаш се двоумеше дали да ми каже нещо, или не. Тогава почувствах, че става въпрос за някакъв изключително важен аспект, който би ми разкрил нещо основно за световното масонство. Все пак след кратка нерешителност почитаемият Мацини се отказа да ми разкрие каквото и да е, продължавайки да ми говори за свръхсекретните данни от Пентагона. Каза ми, че всичко с по-особено значение, което се открива на планетата, веднага се свежда до вниманието на световния елит. Такъв бе и случаят с тайното откритие, което касае територията на Румъния.

Пентагонът осъществява паралелно няколко секретни военни

програми, една от които е тази за геодезичен шпионаж. В това се инвестират баснословни суми за технология, която надминава актуалните научни познания. Източникът на тези приказни технологии се държи в съвършена тайна. Важно е да се знае, че възможностите им надминават с приблизително двадесет години настоящите, при актуалния ритъм на развитие. Пентагонът притежава много геостационарни сателити, които имат точни цели за наблюдение.

През 2002 г. един от тези сателити, който се базира на бионика и вълнова технология, засича определена структура във вътрешността на планинска област в Румъния, по-точно в определена зона на планините Бучеджи. Отначало се смятало, че става дума за странно карстово образувание, каквито са били идентифицирани многократно по цялата планета. Все пак, както ми разкри сенъор Мадзини, специалистите от отдела за анализ на секретните данни на Пентагона информирали по-късно началниците си, че има три аспекта, които повдигат големи въпросителни около регистрираните данни от зоната в Бучеджи.

На първо място, кухнята открита в планината, нямала връзка с външния свят, намирайки се директно във вътрешността на планинските образувания, на определено разстояние от техния склон. На второ място, формацията имала форма на тунел, който регистрираните данни описват като много симетричен, завивайки изведнъж под ъгъл от 26° към центъра на планината. Отгоре на всичко, траекторията на тунела била идеално равна. За сравнение, ако считаме за определяща основата на планината, тунелът започва на близо една трета от нея, но продължава в перфектна хоризонтална равнина. Третият елемент обаче най-много стъписал служителите на Пентагона. Сателитното сканиране разкрило две огромни прегради на структурата в солидната каменна вътрешност, които блокирали началото и края на тунела. Тогава

почитаемият ми показа фотокопие на компютъризираната скица на странната конструкция от вътрешността на планината, която бе пресечена от множество цифри и данни. Блокираните зони бяха обозначени с червено и той ми обясни, че те чисто и просто отблъсквали всякакъв вид сондаж или анализ, като че ли пазели нещо.

- Много е възможно да става въпрос за изкуствена енергийна преграда. - казах аз на един дъх, изумен от чутото.

- Точно това заключили и те, след като елиминирали подред всички други възможности една по една, включително евентуални смущения от метали или руди. Това ги накарало да вземат под внимание един много по-деликатен проблем...

- Навярно са си задали въпроса, кой е създал цялата структура, нали така? - избързах аз превъзбудено.

- Да, били доста разтревожени от онази информация и веднага повишили до максимум степента ѝ на секретност. Първата енергийна преграда, тази от началото на тунела, е равна и права като стена и блокира достъпа до входа на тунела. Втората енергийна преграда е огромна, като купол или полусфера и се намира на другия край на тунела, близо до центъра на планината.

Почитаемият Мацини ми обясни, че там, докдето води тунелът,

явно има нещо изключително важно, но в същото време много добре защитено. Ще ти нарисувам схемата, която видях, но много по-опростено, за да можеш да имаш колкото се може по-добра представа за това, което беше засечено там.

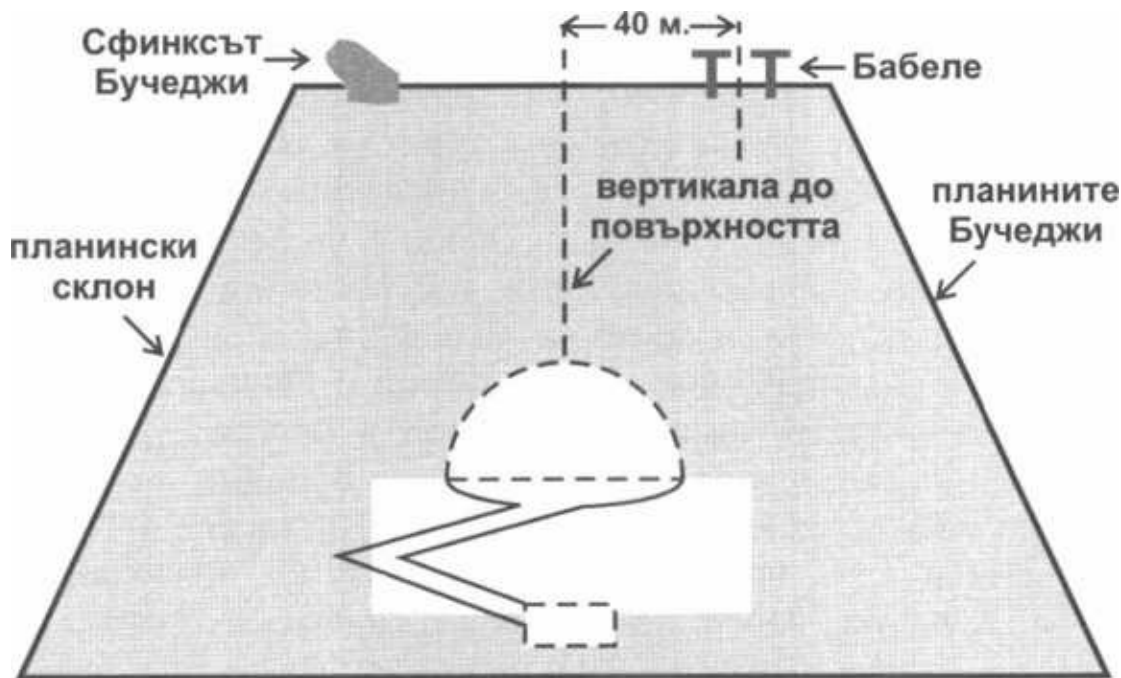
Почти онемял от изумление, гледах как Цезар рисува с точни движения приблизителната схема на странната структура от вътрешността на планините Бучеджи.

**СХЕМА НА ЗАГАДЪЧНАТА СТРУКТУРА, ОТКРИТА ВЪВ
ВЪТРЕШНОСТТА НА ПЛАНИНТЕ БУЧЕДЖИ В РУМЪНИЯ**

- Хората от Пентагона не успели да разберат защо тунелът завива зигзагообразно към централната зона на планината, нито пък разгадали значението на ъгъла от 26°, който се появява в неговата система. Структурата е разположена успоредно на земята, а куполната енергийна преграда се намира по вертикалата и е проектирана под скалната формация наречена Бабеле (*Бабеле в буквален превод означава "възрастна жена" (аналогът в звученето с българското "баба" е очевиден и говори сам за себе си), но самият феномен е по-известен като "Стариците" и прилича на огромни скални гъби. Повече за окултното значение на това място, както и негови снимки, можете да откриете в следговора на книгата, - бел. ред.*). На практика, както показаха измерванията ни базирани на данните от Пентагона, вертикалът излизаше на приблизително четиридесет метра от нея - между Бабеле и Сфинкса на Бучеджи (*"Сфинксът на Бучеджи" (снимки в края на книгата) или по-популярен за чужденците като "румънският сфинкс", е каменно лице, наподобяващо в профил египетския сфинкс. Намира се буквално на метри от Бабеле и заедно, двата обекта са навярно най-популярните туристически дестинации в Румъния. За значението на румънския сфинкс и мистериите около него, можете да прочетете повече, отново в следговора на книгата. - бел. ред.*).

Тогава на друг лист Цезар нарисова схемата на структурата.

ВРЪЗКАТА МЕЖДУ СФИНКСА НА БУЧЕДЖИ, БАБЕЛЕ И ВЪТРЕШНАТА СТРУКТУРА

- Сеньор Мацини ми даде да разбера, че елементите на вътрешната изкуствена структура в планините Бучеджи не биха предизвикали такъв интерес у световния масонски елит, ако техните представители в Пентагона не бяха забелязали, че полусферичната енергийна преграда има същата честота и форма като тази от друга много секретна подземна структура, която те бяха открили няколко месеца по-рано в близост до Багдад. По причини, които засега не са ми известни, защото почитаемият Мацини ги премълча, масонският елит бе крайно заинтересован от секретните данни, регистрирани от сателита за военен шпионаж, свързани със странната и загадъчна структура от

подземята в Ирак. Малко след това бе обявено началото на войната там и само няколко месеца по-късно, под булото на абсолютната секретност, американците имаха достъп до тази област, за която иракчаните не знаеха абсолютно нищо. Почитаемият призна, че колкото и да са се мъчили, не са успели да преминат енергийната бариера, но не ми даде повече подробности. Цялата операция бе пазена в изключително голяма тайна. Каза само, че това, което се намира там, има връзка с мистериозното минало на планетата и по някакъв начин с историята на тяхната организация. Усещах, че сеньор Мацини има още информация, навярно дори някои документи или доказателства, свързани с тези аспекти, за които не искаше да говори.

Фактът, че разследването на Пентагона отбелязало сходството на данните между подземната структура в близост до Багдад и структурата във вътрешността на планините Бучеджи, твърде много обезпокоил масонския елит. Доколкото успях да разбера, това което се превърна в една почти истинска паника, бе предизвикано от факта, че структура - много по-голяма и комплексна от тази в Ирак - се намира на територията на Румъния. Факт, който сам по себе си изглеждаше относително странен, но свързвайки го с някои аспекти, относно бъдещето на Румъния, за които вече ти говорих, можеш да си изградиш достатъчно ясна картина защо масоните бяха угрижени. Колкото и да се стараят да прикрият това, действията и намеренията им ни сочат обратното. Щурмът им при решаването на проблема, рисковият фактор, който поеа, голямото им желание да имат достъп и контрол до съответната структура, са само някои от елементите, които затвърждават вътрешното ми убеждение в тази посока.

Сеньор Мацини ми довери всички основни секретни данни за

областта в планините Бучеджи, включително и най-бързия и достъпен път, по който може да се стигне до отвора на тунела. Голяма загадка бе начинът, по който тези, които са конструирали комплекса, са успели да създадат структурата и празните ѝ пространства директно във вътрешността на планината, без никаква връзка с външния свят. И двамата предположихме, че това е направено като мярка за максимална сигурност, с цел да се запази целостта на мястото. Единственото обяснение за използваната технология би било, че по някакъв начин са затрупали главния вход на тунела, след като са активирали енергийна предпазна преграда. Това обаче изисква огромни количества камък, да не говорим за технологията, която е необходима за една подобна работа.

Сеньор Мацини ми даде карта за достигане до тунела, така, както е било изчислено от специалистите в рамките на Пентагона. Най-лесно можеше да се проникне челно в планината при оптимална посока. Началната точка се намираше на нейния склон на около приблизително 60-70 м. от първата енергийна бариера, разположена вътре. Макар това да бе най-бързото решение, все пак съществуваше енергийната преграда в отвора на тунела, за която не се знаеше дали може да бъде преодоляна. Дори да нямаше същата честота като голямата полусферична енергийна бариера, не знаехме дали ще имаме възможността да я преминем, или не. Заобикалянето ѝ беше възможно, но това бе свързано с посложни технологични проблеми. Вторият вариант се състоеше в проникване в скалата под наклон, някак над тунела, за да се излезе зад преградата. Разстоянието, което трябваше да се издълбае, бе много по-голямо, защото се налагаше да се спазва определен ъгъл, но поне съществуваше шансът да се заобиколи енергийната преграда.

Що се отнася до мен, бях относително скептичен към това

решение, защото бях наясно, че тези, които са създали съответната конструкция, са можели да се досетят за тази възможност и да вземат някакви предпазни мерки за нея. Все пак почитаемият ми гарантира високотехнологичната подкрепа на армията на САЩ, която щяла да осигури изключително професионално съоръжение за бързо пробиване в скалата. Тази технология използва много мощна плазмена струя и въртящо се магнитно поле, като по този начин може да достигне до стените на тунела за по-малко от два дни, взимайки предвид и необходимата подготовка. Разбрахме се първо да използваме този вариант и в случай на провал да използваме по-краткия - за директно проникване до енергийната преграда на тунела.

Цялата операция трябваше да се осъществи в пълна секретност. След като почитаемият осигуряваше основното технологично средство, ние трябваше да организираме останалото по такъв начин, че всичко да изглежда просто като рутинна мисия на ДН. В допълнение, едно от основните условия на големия масон бе тази акция да бъде погрешно докладвана на РРС и президентството, като едно обикновено откритие на карстова структура. Също така, сеньор Мацини искаше да доведе един специален екип от САЩ, както и няколко представители на масонския елит, които да се присъединят към нашия тандем по време на операцията. Не бях съгласен с това искане, позовавайки се на факта, че така не мога да предотвратя изтичането на информация навън, но предложих тези екипи да се присъединят към нас веднага след проникването в тунела. В действителност, секретността не би била никакъв проблем дори в случай, че присъстваха американските екипи, но нарочно преувеличих възможността за разконспириране на тайната, защото знаех, че това е ахилесовата пета на масоните в този случай. Разбира се, не исках да проникнат заедно с мен във вътрешността на планината. Първо исках сам да проверя за какво ставаше въпрос и в зависимост от това, какво щях да открия там -

да взема решение на място. Ситуацията щеше да е много напрегната и с много променливи. Ето защо можеше да стане непредвидима и дори опасна за всички ни, по всяко време. Важното, така или иначе, бе да стигнем до тунела, а после до куполната енергийна бариера. Затова бе необходимо да създам впечатление у почитаемия, че открито ще съдействам, защото той щеше да осигури така критично важните технически средства. Натискът му е много голям, но от друга страна е ограничен в действията си поради желанието му да запази всичко в абсолютна тайна. Очевидно, никой от нас не знаеше какво се намира там долу... Но, както ти казах, подозирам че почитаемият има някаква жизнено важна информация, която не ми разкри и която иска да контролира изцяло. Така си обяснявам, например, настояването му да присъства на мястото в момента на проникването в тунела.

Струваше ми се, че сънувам. Щеше да се случи нещо от изключителна важност и все пак чувствах, че всичко е някак нереално.

- Разговарял ли си с някого за това? - попитах Цезар.

- Говорих на четири очи с генерал Обадя. Той е единственият, който познава всички тънкости на проблема. Съгласихме се да отсрочим оповестяването на тази информация на висшите политически структури, защото иначе реакцията на масонския елит можеше да бъде ужасяваща. Не искахме да рискуваме най-вече защото имяхме нужда от модерната технология, която те бяха готови да ни предоставят. Това е въпрос, касаещ националната

сигурност, и в зависимост от това, какво ще бъде открито там, може да представлява най-голямата държавна тайна изобщо. Следователно не можем да си позволим да действаме глупаво.

Загледах се в Цезар. Странната съдба на този човек ме караше задълбочено да анализирам сложния механизъм на човешките взаимоотношения и интереси в този свят. В крайна сметка всички сме като едни повече или по-малко сложни "зъбчати колелца", които предаваме правилно или неправилно "информацията" на живота. Сложността на ситуацията, най-вече във връзка с критичната ситуация около откритието, ме караше да усещам неподозирани тръпки по цялото си тяло от интензивната емоция.

- И сега? В какъв стадий се намира процесът? - попитах аз.

Вътре в мен хранех скрита надеждата, че вероятно и аз ще успея да видя мистериозната структура от вътрешността на планината след като бъде открита. Наблюдавайки мислите ми, Цезар ми каза:

- В момента се намираме в разгара на подготовката, която трябва да ръководя с голямо внимание. Първо подсигурих секретността на зоната, която за наше щастие е труднодостъпна и почти непроходима. Прибягнах и до помощта на армията, организирайки дори един минилагер около периметъра, който изолирахме заедно с нашия екип от специалисти. Вече съм осигурил постоянна охрана на зоната от почти двеста войници.

Построй се малък път за достъп, а зоната бе оградена с бодлива тел. Осигурих и над тридесет охранителни гранични застави. Във вътрешността организирахме втори кръг, формиран от третия екип на департамента. Има две бариери за достъп по импровизирания път с няколко контролни пункта между тях. Сега обаче материално-техническото обезпечение е голямо и сложно най-вече защото продължителността на действията можеше да отнеме няколко седмици. Генерал Обадя се зае с връзките с Военното министерство, искайки тяхната подкрепа. Бяха донесени палатки за вдигането на военен лагер и се монтираха комуникационни установки. Искях всичко да носи отпечатъка на военна мисия. Вероятно всичко ще е готово в следващите 2-3 седмици. В края на юли ще пристигне плазменото съоръжение за пробиване, а след това не ни остава нищо друго, освен да проникнем във вътрешността на планината.

Въпреки че никой не навлиза в периметъра без моето разрешение или това на генерал Обадя, ще направя възможно и ти да можеш да видиш това, което ще открием. Ако разбира се всичко върви по план. Има много други детайли, които не са особено важни. Сега вече знаеш основното. По принцип, пробиването на вътрешността ще започне в последните дни на месец юли. Няма да се видим дотогава, защото събитията набират скорост, а спецификата им изисква изключителното ми присъствие на онова място. Но както ти обещах, ще те извикам, когато всичко е сигурно и добре подготвено.

Казвайки това, Цезар стана и си взе довиждане с мен. Разделихме се с надеждата да се видим скоро при други условия.

Предпочетох да се прибера пеш. Мислите и предположенията завладяха съзнанието ми, а множеството възможности и

комплексните интриги почти ми създадоха главоболие. Онази нощ заспах с мисълта за енигматичната цивилизация конструирала това, което бе във вътрешността на планината, давайки по този начин доказателство за съществуването на невероятни технологии. Кой са били онези същества? От кои дълбини на времето ни изпращаха своето послание? Дори не подозирах за огромната изненада в сърцето на планината, която очакваше да бъде разкрита от десетки хиляди години...

Пета глава

Голямото откритие

След онази среща с Цезар през повечето време мислите ми бяха заети с тайната на структурата, идентифицирана във вътрешността на планините Бучеджи. Имах голямо желание да участвам в предварителните действия и в момента на проникването в големия тунел, но знаех, че това е невъзможно. Трябваше да се задоволя с шанса да имам за кратко достъп до мястото на голямото откритие, ако евентуално нямаше усложнения дотогава.

Месец и половина след разговора, който имаш с Цезар, нетърпеливо очаквах някакъв знак от него. През съзнанието ми преминаваха всякакви сценарии, представях си всякакви възможности и на практика, във всеки един момент в мен се пораждаше настойчивото желание да стигна до онова място в планината. Имах огромно доверие на Цезар и знаех, че ще направи всичко възможно, за да улесни навлизането ми в основния периметър на зоната. Бях наясно за напрежението, което лежеше върху него и генерал Обадя, дължащо се на сложните задкулисни игри, които изискваха да се поддържа едно крехко равновесие. Това, което се случваше в планината, представляваше една наистина изключителна ситуация, чието значение визираше не само националната сигурност, а и положението на цялото човечество, ако вземем под внимание огромния интерес, който показваше в тази посока световният масонски елит.

Операциите и планът, които измисли Цезар, бяха затруднени и от факта, че паралелно с това бе необходимо залъгването на бдителността на сеньор Мацини и на другите почитаеми от елита. Към всичко това се прибавяше и напрежението от надвисналата опасност информацията да достигне до държавните структури на върха. При подобно стечение на обстоятелствата успешното

контролиране на ситуацията бе малко вероятно. Планът на Цезар включваше информирането на политическото управление на страната в добре подбран момент.

Секретната планинска база

Дългоочакваният момент настъпи малко след средата на август. В едно слънчево утро се свързаха с мен по обичайния начин, макар да забелязах, че този път предпазните мерки бяха много по-строги. Няма да навлизам в подробности, които така или иначе не са много интересни. Следобед пристигнах в една от секретните военни бази в полите на планината, откъдето бях поет от хеликоптера на Департамент Нула. Още от Букурещ бях придружен от двама военни със специална униформа и оръжие. Явно поради нарежданията нито един от тях не изрече и дума. Смяната на транспортните средства и охраната бяха придружени само с кратки заповеди. Цялата акция бе изпълнена бързо и точно. Въпреки че много добре познавах аспектите и причините за тази максимална сигурност, признавам, че бях малко объркан от стриктните мерки, които бяха взети, и ги сметнах за преувеличени. Скоро си дадох сметка, че изобщо не бях в позиция да оценявам истинската стойност на цялата операция и че трябва да се смятам за късметлия, че ми се предлагаше неочаквания шанс да имам достъп до това, което смятах вероятно за най-важното откритие на новото време. Фактът, че бях повикан от Цезар и че мерките за сигурност бяха толкова строги, ме убеждаваше, че наистина бе открито нещо от огромно значение. Осъзнавах, че, докато по-голямата част от хората се бореха с ежедневието си, много често по твърде банален начин, това събитие можеше за много кратък период от време радикално да промени разбиранията на всички. Горчиво се усмихвах при мисълта, че в настоящата световна конюнктура моето мнение бе твърде идеалистично. За да се предизвика огромна промяна, която да

включва правилен анализ и разбиране както за миналото на човечеството, така и за дълбокото значение на живота, са нужни фина дипломация, интелигентност и добродетели, за да се "промъкнеш" през многобройните препятствия от съзнателно, психично или дори материално естество, които все още доминират над човешките маси.

Потънал в тези мисли, почти не забелязах снишаването на хеликоптера, който се приближаваше до новата база, построена в планината. Мислите ми внезапно се разсеяха при гледката, която се намираше на няколко десетки метра под мен. Въпреки че бях що-годе запознат с военните операции и съпровождащата ги технология в подобни случаи, това, което видях, надминаваше многократно представите ми. На първо място усетих огромното присъствие на американски войски поради големия брой джипове, които са характерни за тях, и няколкото масивни купчини, скрити под огромен брезент, на който беше нарисувано знамето на САЩ. Можех да видя и единствения направен път, доста широк, който идваше от долината през гората. Имаше и два кръга, формирани от военни, които охраняваха достъпа до базата. Приличаха на нещо като широки граници. Всеки образуваше почти пълна окръжност около големия вход в стената на планината. Между двата концентрични кръга имаше военни камиони, няколко джипа, както и автомобили, чиято форма и цел не успях да разбера веднага. Прецених, че в кръговете има приблизително 200 войници. Тези от вътрешната формация носеха специална униформа в черен цвят, а военните от външната линия носеха обикновена униформа. Всеки имаше автоматично оръжие, а разстоянието между тях беше само няколко метра. Видях, че кабинките на заставите бяха разположени между двата кръга, а тези на специалния екип - веднага след втората формация. Пътят беше блокиран от двойни масивни бариери пред всеки от кръговете, с двоен контролен пост от всяка страна. Бих казал, че

разстоянието между двата осигурителни пояса бе приблизително 50 м. Дейността изглеждаше много бурна, защото забелязах постоянно движение от единия до другия команден център, особено в горещия периметър до дупката в планината.

Общите ми наблюдения бяха прекъснати от кацането на хеликоптера на едно специално подготвено място във вътрешността на основния периметър, отвъд втория осигурителен пояс. Слязох и веднага бях обграден от двама войника, този път американци. Извървяхме около двадесет метра, като двамата от специалния екип бяха отпред, а американците зад мен. Казаха ми да спра и петимата останахме на място за около час. Те очевидно очакваха нареждане, за да ме отведат на мястото.

Едва тогава започнах да виждам истинските размери на операцията, която се извършваше в зоната, и да осъзнавам нейната изключителна важност. Първоначално бях учуден от "отношението", на което бях подложен, не защото се чувствах засегнат, а по-скоро заради невероятната стриктност, с която се осъществяваха действията в рамките на базата. Наблюдавах четиримата, които ме бяха обградили вежливо, но много непоколебимо. Не помръдваха от позицията си, не се отпускаха, не говореха и почти не премигнаха за този един час, докато чакахме там. Бяха напълно безразлични и приличаха повече на роботи, отколкото на човешки същества. Без да имам какъвто и да е избор, и аз останах почти неподвижен между тях, навеждайки се от време на време, за да не се схвана. Опитах да разбера причината за нашето чакане, но сякаш говорех на четири статуи. Тогава разбрах, че нарежданията бяха крайно строги и стриктни, и не зададох повече въпроси, чакайки примирено идването на Цезар.

Въпреки че бе изморително да стоя на крака дълго време на едно място, използвах случая, за да наблюдавам внимателно това,

което се случваше около мен. Чувството, от което бях обзет още при тръгването ми от Букурещ, се засили още повече. Намирах се на по-малко от сто метра от мястото на мечтите, надеждите и подозренията ми, до едно феноменално откритие, което вероятно очакваше да бъде направено от десетки хиляди години. Тръпката от непознатото, която плуваше из въздуха, сякаш изпълваше цялата база с една специална атмосфера, вдъхвайки на всички по тайнствен начин вътрешна концентрация.

Пред мен, малко вдясно от мястото, където се намирах, се откриваше гърлото на тунела, направен в планината. Можех да видя модерната осветителна система, монтирана на входа, която продължаваше и във вътрешността на тунела. За нещастие, една голяма палатка и две модерни модулни конструкции във формата на полукълбо, блокираха перспективата ми. В същата зона, в която се намирах, имаше няколко американски джипа и други превозни средства. От лявата ми страна имаше две огромни купчини покрити с брезент, които според формата си, изглеждат подслоняваха огромни сандъци, чието съдържание бе неизвестно. Отворът на тунела беше блокиран от една широка метална бариера, пазена от всяка страна от двама американски военни. Униформата им подсказваше, че бяха елитни морски пехотинци.

Това, което прикова вниманието ми, бе гигантският хангар, издълбан в скалата на планината, вдясно от пазения тунел. Беше абсолютно огромен със своите близо 10 м. височина и, доколкото можех да преценя, около 50 м. дълбочина - перфектно направен, с измазани стени и заоблен по безупречен начин свод. Питам се каква ли технология са използвали, щом са успели да направят всичко, което видях, само за месец. По-късно с изумление щях да науча, че издълбаването на хангара е отнело само един ден.

Във вътрешността на халето, от едната страна бяха скупчени много сандъци, а от другата се намираха три специални

конструкции като дълги стаи, чиято цел навярно не бе друга, освен за тестове и анализи. В хангара имаше относително оживление, защото можах да видя много хора с бели дрехи, които бързо влизаха и излизаха в онези минилаборатории, носейки различни предмети или документи. Както по средния коридор на хангара, така и навън, близо до отвора на тунела, видях доста малки моторизирани превозни средства, които някои хора използваха, за да се придвижат вътре. Нито тунелът, нито хангарът имаше плъзгащи се врати вероятно заради евентуалните трудности при конструкцията на такива и защото в момента не бяха необходими. В горната си част хангарът все пак имаше механична система като "перде", направено от полупрозрачен материал, което бе спуснато само на една четвърт от височината на входа. Осветителната система беше безупречна и забелязах два големи генератора, които работеха малко по-долу по склона на планината, между двата пояса за сигурност и контрол. На известно разстояние от голямата палатка, вляво от мен, се намираха редица модерни навеси, а зад тях - още палатки със средна големина, които със сигурност представляваха нощните подслони за изследователския персонал и войниците. Не забелязах нищо, което да прилича на място за приготвяне на храна. Заключих, че тя се доставяше всекидневно с камион, вероятно под много строга охрана. По-късно разбрах, че кухнята бе на няколко километра долу, в долината, и че наистина група военни от специалния екип на ДН ежедневно пътува с камион, носейки храна на тези от базата. Това решение беше предпочетено, за да се ограничи още повече страничната дейност на персонала, а също така и за да се намалят рисковете, свързани със сигурността. Храната се сервираше поотделно на всяка група войници в бараките им. В централния периметър тя се сервираше в голямата походна палатка както за румънските и американските военни, така и за изследователските екипи. Разбрах, че американците са пристигнали със собствени провизии и готвачи,

но те бяха изпратени в кухнята в полите на планината заедно с румънските.

Двете полусферични конструкции бяха резиденции на румънския и съответно на американския персонал. По-късно Цезар ми разкри, че в по-малката живееше той и генерал Обадя, а другата се обитаваше от двама генерали от Пентагона и един съветник по проблемите на сигурността от Вашингтон. Тези изключително ергономични постройки приличаха повече на изследователски станции от друга планета и създаваха приятно усещане за комфорт и голяма сигурност. Материалът, от който бяха направени, беше бял и бе ограден от шестоъгълни повърхности. В близост до върха имаше широка лента от материал с тъмносин цвят. По тази лента бяха разположени нещо като огромни крушки, за които ми казаха, че, когато светят през нощта, създават спокойна и изключително красива атмосфера.

Известно време наблюдавах дейността в периметъра. Всеки се движеше бързо, създавайки впечатлението, че знае точно какво трябва да направи. От време на време идваше или заминаваше някой джип или пък военните разтоварваха нещо от сандъците под брезента. За нещастие разстоянието и препятствията не ми позволиха да видя ясно нещата, които местеха. Бях учуден от сравнително голямото американско присъствие, понеже Цезар ми каза, че ще има само един екип, който да борава с плазменото устройство за пробиване.

В момента, в който започнах да правя някакви предположения, свързани с този аспект, забелязах, че един от румънските войници, които бяха пред мен, доближи ръка до дясното си ухо, слушайки внимателно, след което каза бързо няколко думи. Веднага след това се отправихме към тъмния вход на тунела, до който, колкото повече се приближавах, ми се струваше все по-голям и по-страшен.

В същата формация спряхме до една от полусферичните конструкции, само на няколко метра от едната страна на тунела. Сърцето ми започна да бие силно. Отвъд широката бариера, пазена от двама неподвижни американски войници, се намираше вероятно най-грандиозната загадка на планетата. Какво се бе случило за месец и половина от последната ми среща с Цезар? Какво бе открито в тази планинска зона? Тогава забелязах, че между предната част на тунела и вътрешността му, на широка ивица от приблизително 2 м. имаше лента от нарязан каучук, по която бяха разположени няколко американски електрически превозни средства. Сега виждах вътрешността на тунела, която бе дискретно осветена от неоновите инсталации, разположени по тавана и страничните стени, но тунелът завиваше наляво само след десетина метра, така че не можех да видя повече.

Тогава се появи Цезар. Идваше от вътрешността на коридора, управлявайки едно от електрическите превозни средства. До него стоеше възрастен мъж с прошарена коса, но с ясни и решителни черти. Двамата бяха сериозни и мълчаливи. Цезар слезе до мен. Четиримата отдадоха чест и едва тогава се оттеглиха дискретно. Запознах се с генерал Обадя, който ме гледаше изпитателно известно време. Стисна силно ръката ми и след като си разменихме няколко любезности, се оттегли в полусферичната конструкция. Беше явно, че генералът знаеше всичко за мен от Цезар и че даваше съгласието си да бъда доведен на това място. Може би това бе част от техния план за разкриване на масонските действия и чувстваха, че и аз трябва да присъствам там. Макар да се възприемах като малко колелце в огромния апарат от мистериозни елементи, аспекти и интриги, бях много щастлив, че имах този изключителен шанс и бях готов да оправдая с най-голяма отговорност задължението, което поемах.

Голямата Галерия

- Ситуацията е доста критична. - каза ми замислено Цезар -
Отношенията със сеньор Мацини се обтегнаха, но най-лошото е,
че всичко се знае от върховете на властта. Очаквахме го, но не
толкова скоро. Намерението ни бе да представим цялата
информация в някакъв бъдещ, по-подходящ момент. Сега нещата
са много напрегнати както във вътрешен, така и във външен план.
Не знаеш много от нещата, които се случиха през последния
месец. Ела, ще ти предам накратко основните елементи, докато
вървим през тунела. - каза той, отправяйки се към входа.

Не взехме електрическо превозно средство. По този начин
печелехме време, за да може Цезар да ми разкаже как са се
развили нещата. Освен това така имах възможността да
наблюдавам нещата отблизо, с по-голямо внимание за детайла.

Тунелът беше "павиран" с дебел слой каучук. От двете му
страни до каменната периферия на планината имаше само скала.
На входа и няколко метра по-навътре се бе просмукала вода, но
след плавния завой на тунела наляво, приблизително 10 м. след
входа, всичко бе напълно сухо. Бях изумен от точността на разреза,
и най-вече от завършеността на каменните стени, които
изглеждаха като шлифовани. Бялата светлина подчертаваше по
блестящ начин цветовете на различните геологични образувания,
осветлявайки дискретно вътрешността на тунела в нереална игра
на светлини и сенки. Шумът от стъпките ни бе приглушен от
каучуковия килим и цареше загадъчна, но много вълнуваща за мен
атмосфера. Бе хладно за начина, по който бях облечен, но Цезар
ми каза, че това няма да продължи твърде дълго.

- Първоначално машината дълбаеше, следвайки някакво
странно отклонение на магнитното поле. Малко след това обаче
осъзнахме грешката и коригирахме траекторията. Погледни тук. -

каза Цезар, спирайки се на завоя отляво на тунела.

Спрях се и аз, възхищавайки се на елегантния начин, по който продължаваше галерията. След този завой се простираше перфектно прав път от около 50 м., който много приличаше на тунел на метро, въпреки че бе малко по-широк. В дъното, в самото сърце на планината, видях нещо, което приличаше на огромна порта, която сякаш се плъзгаше наляво, заемайки по-малко от една четвърт от широчината на галерията. Там стояха двама въоръжени военни, а мястото беше много добре осветено по цялата окръжност на тунела. Отдясно, непосредствено преди големия вход на друга галерия, която вече можех да видя, имаше тясна, но достатъчно дълга кабинка. Този вход се пазеше от огромната плъзгаща се врата. Тогава разбрах, че това бе началото на приключението. Сетих се за скицата, която ми беше направил Цезар при последната ни среща, и разбрах, че тя беше свързана с това, което виждах там, поне що се отнасяше до мистериозната галерия в планината.

- Бях изумен от технологията, която донесоха със себе си американците. - каза ми Цезар - Плазмената машина за пробиване не беше голяма, но изискваше специална екипировка за тези, които се намираха около нея, заради отломките от издълбаното. Беше нещо подобно на радиационната екипировка. Аз самият облякох такъв костюм и наблюдавах пробиването от много близо. Гледката, която се разкрива зад гърба на лещите, които съдържаха течна протекционна субстанция, е направо невероятна. Имаш усещането, че камъкът наистина се "топи" под плазмената струя, но на практика скалата ставаше много гъвкава близо до мястото на преминаването ѝ и веднага се моделираше кръгово под

упражнения натиск от въртящото се магнитно поле, което в същото време насочваше и плазмената струя. Нямаше никакъв прах, а остатъците бяха незначителни. Скоростта на проникване беше колосална за подобна работа. Разстоянието от входа до двамата войници, които виждах там, бе преминало само за 5 часа. След това всичко оставаше толкова чисто, сякаш е било шлифовано. Каучуковият килим и светлинните инсталации вече бяха подготвени на входа на тунела, преди машината дори да бъде изнесена навън.

Докато се отправяхме към Голямата Галерия, Цезар ми каза, че отначало са копали в друга зона на планината, за да избегнат енергийната бариера от входа на основния тунел. Избрали място, по-нагоре по хребета, на приблизително 300 м. от зоната, в която бе установен военният лагер. Пробивали няколко дена, понеже разстоянието до тунела било много по-голямо, а проникването не било в хоризонтален план, което затруднявало много техническите процедури. Най-накрая стигнали до стените на тунела, но всяко усилие да се проникне било напразно. Не се поддавало нито на плазмената струя, нито на магнитното поле, нито на ножовете на фрезите. Били принудени да се откажат от този вариант и да запушат входа на галерията, която току-що били издълбали. Върнали се в начална позиция и се започнало хоризонталното проникване в скалната стена, докато стигнали до енергийната бариера.

- Пробиването се следеше във всеки един момент от монитори за контрол и беше в съотношение с разстоянието до енергийната зона. Няколко метра преди нея стигнахме до началото на галерията, която виждаш сега, така че всичко, което оставаше да

се направи, бе да свържем двата тунела. - обясни ми Цезар.

Междувременно стигнахме до входа, който бе пазен от двамата войници от специалните части. Според униформите и обозначенията по тях, единият беше румънец, а другият американец. Военните поздравиха Цезар, който се запъти към кабинката, няколко метра вляво. Американецът влезе вътре, където вероятно имаше команден пулт, защото след няколко секунди от една ниша в конструкцията се появи едно дълго метално устройство със сложно приспособление в края си. Металното устройство беше свързано с приспособлението. Цезар го вдигна на нивото на очите си и след няколко секунди се чу кратък звук за осигурен достъп.

- Взехме всички предпазни мерки. - каза ми той, идвайки до мен - Ирисът ми бе анализиран и бе запазен под цифрова форма. Охранителната система не реагира, освен ако не разчете с лазерен лъч ириса ми или този на генерал Обадя. Сега например бе деактивирана сложната лазерна система, която беше монтирана тук, на входа. Невидима е, но, ако преминем директно, алармата в базата ще се включи автоматично. Отказахме ирисов пропуск на американските генерали и настояхме достъпът до Голямата Галерия да бъде изключително и само наш. Оттук започнаха истинските проблеми. - каза той замислено.

Забелязах, че кабинката имаше удължение отвъд портата в Голямата Галерия, от което излизаше същото лазерно приспособление за сканиране на ириса. Цезар ми обясни, че то е

за излизането от Голямата Галерия. Разбрах също така, че той можеше да анулира охранителната система, ако направи едновременно сканирането на ириса и положи ръката си на специално място. Методът се използваше, когато трябваше да се правят много преноси през Голямата Галерия.

Цезар извървя няколко метра и започна да обяснява:

- Енергийната преграда действаше приблизително в тази зона. На практика представлява енергийна проекция, но не успяхме да разберем как е осъществена. Не можахме също така да разберем как е възможно тази енергийна преграда да съществува хиляди години наред. Не знаем източника, който я подхранваше, нито технологичните методи, чрез които е реализирана. Общо взето, с изключение на това, че успяхме да проникнем отгъдето нея, не ни се изясни нито един друг аспект. Нейното преминаване обаче бе свързано с трагичен инцидент.

Намирах се зад гърба на Цезар, гледайки тавана на галерията, където бе свързката с големия тунел. В действителност имаше няколко метра от галерията, врязани в скалите на планината, които бяха по-големи от тунела, направен от американското плазмено устройство. В тази част стените не бяха измазани и бяха неравни, с много ъгли. Освен това тази част на галерията, която бе дълга почти 6 м., не бе заоблена, а имаше квадратно сечение. Връзката на двете галерии беше направена само на наземно ниво. Спускаше се леко полегато от нашата галерия към древната, която беше с по-големи размери. Разликата

в нивата беше около 1 м. и зоната на тавана, където двата тунела се свързваха, се открояваше ярко. Издълбаното бе почти концентрично на фона на древната галерия, но никой не можеше да обясни как е възможно този тунел да започва изведнъж във вътрешността на планината. Очевидно бе изкуствена конструкция, която изглеждаше ръчно изработена. Бе абсурдно да се смята, че входът на галерията е бил запълнен в разстояние от близо 60 м., защото масивната скална структура бе идентична с тази наоколо. Попитах Цезар какво се случи, когато са стигнали до енергийната бариера.

- В онзи момент разговаряхме с полковник Обадя и генералите от Пентагона за някои неща, свързани със сигурността на базата. Бе ни съобщено, че проникването и обединяването на двете галерии е направено. Докато пристигнем, военните бяха започнали да изкарват плазменото приспособление от галерията. Трима души от първия екип за реагиране на Департамент Нула се промъкнали вътре, за да видят новата галерия. Това бе голяма грешка, защото пренебрегнаха протокола. Прескочили еднометровото стъпало между двете галерии и започнали да изучават приблизително четириметровата зона, за която знаеха, че е безопасна. Тя се намираше точно преди невидимата енергийна бариера. За нещастие никой не може да обясни какво се е случило после. Вероятно тримата са се доближили твърде близо до енергийната преграда, защото малко по-късно се чул странен, но силен шум, като от късо съединение. Намерихме ги строполени в основата на невидимата бариера, а телата им бяха странно изкривени, сякаш бяха заклещени от стена. И тримата бяха мъртви. Медиците казаха, че сърцата им са спрели. Това създаде известна паника, въпреки че се опитахме да покрием инцидента. Както щях да разбера много скоро, паниката бе завладяла повече

американския персонал и се дължеше на факта, че първоначалните им страхове започваха да се сбъдват. Наистина в онзи момент на практика нямаше никакъв шанс за достъп до древната галерия. Страничното копаене се провали заради непознатия материал, който издържа на всеки наш опит за проникване, а енергийната преграда бе непробиваема.

Сеньор Мацини също бе там и поиска мнението ми. В онзи период десантните части на американците още не бяха пристигнали. Бяха само специалистите, които се занимаваха с устройството за пробиване, един изследователски екип и представителите на сеньор Мацини, които и сега са тук - двамата генерали от Пентагона и президентският съветник. Дори не съм убеден, че президентът на САЩ бе известен за тази операция. Това, очевидно, бе вътрешна задкулисна игра, от която се опитваха да се облагодетелстват колкото се може повече. Почитаемият знаеше повече за произхода на откритието и, доколкото разбрах, познаваше поне един от елементите, които се намираха в голямата зала, но ще стигнем и дотам. Нетърпението на масона бе съдържано, но силно. В този момент можех да разпоредя отстраняването им от зоната, но така нямаше да постигна нищо, освен че щях много да усложня нещата. Влиянието на сеньор Мацини можеше по-късно евентуално да доведе до заменянето ни с генерал Обада от ръководството на една операция, която още не бе стигнала до знанието на политическите сили. Имахме, разбира се, на разположение всички основания и смекчаващи обстоятелства, но беше добре информацията да дойде от нас, а не от други. Един напълно непредвиден елемент радикално промени ситуацията, отвеждайки я към много напрегнато и опасно развитие, което все още ни застрашава. Надявам се това напрежение да не ескалира в определен момент, защото е трудно да се каже какво може да се случи впоследствие.

Цезар отиде по-близо до огромната каменна врата, която пазеше входа на Голямата Галерия. Доближи се до дясната стена на тунела, където се плъзгаше вратата и каза:

- Сега се намираш точно в зоната на енергийната бариера, когато е активирана. Виждаш ли нещо на стената до мен?

Погледнах внимателно и в грапавата скала забелязах един голям, перфектно изрязан квадратен участък със страна приблизително двадесет сантиметра, който изглеждаше инкрустиран в стената на планината. На него бе начертан един равноностранен триъгълник с върха нагоре.

- Това е "ключът", който са ни оставили тези, изградили структурата. Без него бихме били напълно безсилни. След смъртта на тримата войници дойдох точно където си ти сега. Внимателно изследвах мястото и забелязах този много добре шлифован скален квадрат с триъгълния символ. Тогава обаче галерията бе блокирана от гигантската врата, която виждаш. Проблемът бе, че аз се намирах много близо до енергийната бариера, която беше на около 2 м. пред вратата, т.е. там, където си ти сега. Както виждаш, шлифованият квадрат в скалата на планината се намира между огромната врата и енергийната бариера. Разбира се, предположих, че неговата функция е да отваря вратата. Но как да се стигне до него, когато пътят е блокиран от невидимата енергийна преграда?

Гледах колебливо към Цезар. Двамата военни отдавна бяха влезли в кабинката, оставяйки ни сами на входа на мистериозния древен коридор. Бях дълбоко белязан от емоцията при узнаването на една тайна на хиляди години, която постепенно се разкриваше пред мен. От възбудата чувствах тялото си по-леко, а думите на Цезар стигаха до ушите ми притъпено. Въпреки всичко, добих една изключителна бистрота на съзнанието и разбих интуитивно всичко много бързо.

- Проблемът се е състоял в честотата на вибрациите. - казах аз, учудвайки се на спокойствието, с което изрекох тези думи. Цезар ме погледна изненадано.

- Точно така! - потвърди той - Търсейки решение, затворих очи и се концентрирах върху енергийната преграда. След известно време почувствах, че тя е "жива", но по много специален начин, който не можех да обясня на тези, които се намираха там. Навярно само почитаемият би разбрал, но точно на него не исках да разкривам нищо от мистериите, пред които бях изправен.

Почувствах, че между мен и енергийната преграда съществува някаква "съвместимост", нещо от рода на взаимен магнетизъм, и усетих, че бях преминал теста по "личната вибрация" с успех. Не спрях все пак да се питам каква степен на технологично и духовно развитие са имали тези, които бяха създали този истински "праг" за енергийна проверка, който съвременната наука не може да разбере, камо ли пък да възпроизведе по някакъв начин. Взех няколко парчета скала и ги хвърлих към невидимата енергийна

стена. Веднага щом камъкът достигаше енергийната преграда, се трансформираше във фин прах, който падаше на земята, формирайки права линия. Поисках да ми донесат други предмети - от метал, пластмаса, дърво и кожа. Изводът бе ясен. Всичко, което бе съставено от аморфно вещество, се превръщаше завинаги в прах, и всичко, което представляваше органична материя, беше отхвърлено, освен ако нямаше определена висока честота на индивидуална вибрация. Занесох праха в лабораторията за анализ и след това леко докоснах с ръка повърхността на невидимата енергийна бариера. Почувствах само леки тръпки по кожата, които бяха много приятни, така че тръгнах с цяло тяло, преминавайки от другата страна на енергийната стена. Дебелината ѝ беше най-много 1 см.

Гледах учудените лица на американските представители и на няколко членове на моя екип, които се намираха от другата страна на енергийната преграда. Доближих се до стената и натиснах триъгълника от перфектно шлифования скален квадрат, който виждаш тук. Бе нужно само да го докосна, защото той нямаше луфт и не се отместваше, само повърхността му беше очертана в стената. Каменната врата, от която сега виждаш само малка част, веднага започна да се плъзга тихо, почти без никакъв шум наляво и спря в позицията, в която е в момента. Това бе мигът, в който всички видяхме за пръв път Голямата Галерия. Бе миг на изключително емоционално напрежение. На първо място бяхме шокирани от факта, че тя беше осветена така, както я виждаш сега, без да съществува никакъв светлинен източник, поне не от конвенционалните, които ние познаваме.

Цезар направи кратка пауза. Наблюдавах изумен вътрешността на Голямата Галерия и чак тогава си дадох сметка, че в нея не съществува никакъв светлинен източник. Дълбоко погълнат от

това, което ми разказваше Цезар, и от личните ми наблюдения на зоната, обединяваща двата тунела, си помислих, че светлината в Голямата Галерия идва от светлинните инсталации, които вероятно бяха монтирани по нейното продължение, така, както бе в случая с наскоро изкопания тунел. Едва сега смаян осъзнах, че тази светлина сякаш нямаше никакъв източник, въпреки че бях изкушен да кажа, че идва от изключителния материал, който покриваше стените на галерията. Светлината бе по-слаба от тази в нашия тунел, но беше много приятна и предизвикваше състояние на физическа и психическа релаксация.

- Имаше някакво много комплексно и дълбоко чувство, което бе провокирано от големината на коридора, цвета и естеството на материала, от който е изграден. - продължи да говори Цезар - Трудно можеш да видиш другия му край оттук, но мога да ти кажа, че тунелът завива рязко надясно след около 300 м. След малко ще се убедиш сам в това, но да се върнем на енергийната преграда.

Докоснах отново шлифования триъгълник и вратата се придвижи на мястото си, затваряйки достъпа ни до Голямата Галерия. Едва след като отново отворих вратата, преминавайки през зоната на енергийната преграда, разбрах, че тя бе деактивирана. Тоест една-единствена команда премахваше енергийното препятствие и в същото време отваряше каменната врата, която блокира достъпа до Голямата Галерия. По-късно проведох още експерименти, най-вече след като очертахме зоната на действие на енергийната преграда. Генерал Обадя дойде и докосна само с един пръст невидимата повърхност на енергийната бариера, но въпреки че нищо сериозно не му се случи, получи световъртеж и силни позиви за гадене. Президентският съветник бе силно блъснат в земята, въпреки че контактът между кожата му и енергийната стена бе много фин. По-късно дойде на себе си под

лекарските грижи. След това никой повече не пожела да опита да премине енергийната стена. Вероятно тримата военни, които загинаха, са имали едновременно досег на по-голяма повърхност от телата си, който е бил смъртоносен за тях.

Проблемът е, че дори зад тази невидима бариера, т.е. между затворената врата и енергийната стена, тези, които не могат да преминат сами, не могат да останат вътре твърде дълго време. Направихме опит с няколко войници. След като затворихме вратата и енергийната система, те ми казаха, че сякаш се задушават и с времето това чувство става все по-силно. Бяхме принудени да оставим отворена както енергийната преграда, така и вратата за достъп, но, както виждаш, поставихме двама души за охрана и прибягнахме до алармената система, която предпазва от всякакво непозволено проникване в Голямата Галерия. Системата за идентификация на ириса се пренастройва след пет секунди, които са достатъчни, за да се премине линията за влизане в галерията, откъдето преграждащата система на вратата. Ела до мен, искам да ти покажа как функционира вратата.

Цезар леко докосна каменния квадрат от шлифованата скала. Огромната врата, която беше дебела около 30 см. и бе висока колкото Голямата Галерия, т.е. над 6 м., се отмести много тихо благодарение на система, която не мога да припозная. Когато вратата затвори напълно входа, видях, че е перфектно шлифувана, без никакви надписи по нея; беше само огромна каменна стена, почти блестяща и вероятно тежеше над 20 т. Какво обаче я караше да се движи толкова леко и деликатно? Докато търсих отговора на този въпрос, изследвайки внимателно основата ѝ, усетих, че започвам да дишам трудно и да се замайвам. Цезар, който внимателно ме следеше, отвори отново вратата и ефектът изведнъж изчезна, както се и появи. Той прочете въпроса в очите ми.

- Не знам какво точно отключва този специфичен ефект. Вероятно е някакъв вид взаимодействие между повърхността на вратата тогава, когато е затворена, и енергийната бариера, която засяга съответно всеки жив организъм в това междинно пространство. Не успяхме също така да дешифрираме тайната на отместването на огромната врата. Ако внимателно наблюдаваш, ще видиш, че, когато се отмества надясно, тя избутва тази каменна плоча, която покрива площта на дебелината на портата. Когато се плъзва наляво, шлифованата каменна плоча също се връща обратно, плътно долепена до края на вратата, сякаш е натисната от пружина. Все пак не мисля, че става въпрос за такъв примитивен технологичен метод, защото всичко протича по много гладък и тих начин. Трябва да е използвана съвсем друга технология. Американските генерали предложиха да разбием каменния праг, за да видим какво има под него, но ние не приехме. Стори ми се незряло решение.

Внимателно погледнах пътя на отместване на вратата. Свързките бяха невероятно точни и много добре шлифовани. Нищо не можеше да премине през тях, нито пък можеше да се види какво има отдолу. Прецизно направената врата чисто и просто "излизаше" от лявата стена на галерията и се приплъзваше до дясната стена, до която прилепваше перфектно.

- Докато правехме тези опити и наблюдения след деактивирането на енергийната бариера, един от войниците дойде при нас и ни каза, че американските техници изискват присъствието ни в базата, за да ни съобщят нещо специално. - продължи да ми разказва случилите се събития Цезар - Генерал Обадя и единият от двамата американски генерали бързо излязоха

навън, където се намираше техническият център за обработка на данните. След известно време те ми предадоха, че веднага след деактивирането на енергийната преграда от входа към Голямата Галерия огромният полусферичен щит в другия край изведнъж се е активирал, преминавайки на по-високо вибрационно ниво и излъчвайки голямо светлинно лъчение.

Като каза това, Цезар се отправи към кабинката на военните.

- Да вървим. - каза той - Време е да влезем в Голямата Галерия. Ще имаш възможност сам да се убедиш в това, което ти казвам.

Цезар отново извърши процедурата с ириса и така преминахме през прага на вратата, стъпвайки за пръв път върху онзи толкова странен и специален материал на древния тунел. Зад нас двамата войника отново тихо заеха поста си.

Точно на входа на Голямата Галерия имаше две електрически превозни средства, но ние предпочетохме да вървим пеш, за да може Цезар да има необходимото време да ми разкаже всичко, което се бе случило. Докато той говореше, аз изучавах с интерес галерията.

На пръв поглед можеше да се каже, че стените и подът, по който стъпвахме, бяха направени от старателно шлифования камък на планината. Доближих се до лявата стена и я пипнах. Беше покрита с материал, който приличаше на синтетичен, но в същото време създаваше странното усещане, че има и нещо органично в него.

Имаше петролен цвят, но често отраженията му бяха зелени или дори тъмносини. Присъстваше и някакво вълнуващо чувство за вода, което идваше от неправилните ивици, които набраздяваха стената във всички посоки. Изумителен бе и фактът, че, докато вървахме, ивиците също променяха позицията, ширината и цвета си, но това се случваше много плавно, създавайки впечатлението, че е ефект, съответстващ на нашето движение спрямо стената. Цветовите нюанси имаха дълбоко отпускащ ефект върху психиката и леко променяха правилното възприемане на разстоянието. Когато отбелязах това, Цезар каза:

- И ние го забелязахме. Трябваше да измерим цялата дистанция на галерията, както и отделни нейни части и дори да поставим маркировка отстрани.

Наистина от дясната страна на галерията можеха да се видят гранични знаци, които отбелязваха разстоянието в метри от входа на тунела. Забелязах, че материалът бе относително грапав на пипане и не можеше да бъде одраскан или огънат. Цезар ми каза, че издържа на всеки опит за счупване, пробиване или срязване, независимо колко остър е използваният инструмент. Освен това по странен начин пламъкът на огъня или горелката беше поглъщан във вътрешността му. На практика не можеше да се поддържа огън върху този материал.

- Американските изследователи не могат да се произнесат относно вида на този материал, защото нямат проба от него. Единственото, което можаха да кажат, е, че материалът представлява странна комбинация между органична и неорганична материя, но начинът, по който те са обединени във

вътрешната му структурата, остава голяма тайна за тях.

При знака, който обозначаваше двеста и осемдесет метра, галерията рязко завиваше надясно под остър ъгъл. Значението на тази траектория също не можеше да бъде разгадано. На голямо разстояние в далечината можех да забележа една лека синя светлина, която проблясваше като звезда. Виждайки вълнението ми, Цезар се усмихна и ми каза:

- Там се намира краят на нашето пътуване. Но в същото време той е и едно начало на нещо много грандиозно според данните, които имам досега.

Технологичните средства, чрез които ни бяха разкрити тези данни са изумителни, но за съжаление не можеш да имаш достъп до съответната информация. Ще разбереш по-добре, когато стигнем до "Залата на Проекциите", както решихме да я наречем.

- Това означава, че и американците са проникнали там. - казах аз.

- Веднага след като разреших проблема с първия енергиен щит, сеньор Мацини поиска да влезе в коридора и да стигне до голямата зала. Използвах проблемите със сигурността, които предизвикаха смъртта на тримата войници и на необходимостта от една строга система за сигурност и аларми, които трябваше да се поставят на входа на главния коридор. Не беше съгласен, но нямаше какво да направи. Гледах да спечеля възможно най-много

време, най-вече за да мога да стигна до голямата зала без да бъда последван от някой масон. Не знаех какво искаха те оттам, но се надявах да разбера веднага щом вляза в залата и видя съдържанието ѝ. Сателитните записи показваха съществуването на едно огромно пространство в края на Голямата Галерия, но и то бе защитено от енергийна бариера.

В една от организационните паузи, възползвайки се от отсъствието на американците и това на сеньор Мацини в тунела, взех електрическо превозно средство и сам преминах този коридор - след повече от 15 000 години, в които е бил пуст - до светлината, която виждаш сега пред теб в далечината. Все пак това, което виждаш да проблясва, е само отражението на част от защитния енергиен щит на голямата зала, до която скоро ще стигнем. Както ще забележиш, в края галерията прави още един остър завой. Тайно се надявах, че ще мога да мина и зад тази бариера по същия начин като в случая с първата енергийна преграда. Когато пристигнах там, бях зашеметен. Галерията, през която преминаваме в момента, се разтваряше в гигантска зала точно в сърцето на планината, която включваше огромен куполен енергиен щит. На свой ред този щит обграждаше Залата на Проекциите и всичко, което съдържаше тя. Величествеността на структурата беше несравнима, но точно когато се подготвих да потърся най-подходящия начин за проникване вътре, бях спешно повикан по радиото в базата. Новините, които щях да получа, щяха изключително много да усложнят нещата. Това бе решителен момент, който не можах да предвидя.

Голямото дипломатическо напрежение

- Веднага се върнах в базата, влязох в стаята на американците, където бях очакван и от генерал Обадя. - продължи да разказва Цезар - Появи се непредвиден елемент, който объркваше всички

планове - както нашите, така и тези на сеньор Мацини. Почитаемият седеше на един стол встрани, погълнат от мислите си. Вероятно кроеше нови планове, преосмисляйки позицията си.

- Румънската преса ли е научила нещо? - попитах аз.

- По-лошо. Спомняш ли си, че почитаемият ми каза за откритието, което са направили американците близо до Багдад? Че там също съществува енергийна бариера, която не можеше да се премине, но чието естество било същото като на полусферичния енергиен щит, който обгражда голямата зала тук?

Кимнах в знак на потвърждение. Американското откритие не бе направено случайно, а следваше определени индикации, предоставени от същия сателит за военен шпионаж, който разкри и данните за приблизителната карта на структурата от вътрешността на планините Бучеджи. Цезар продължи:

- Американският съветник по проблемите на националната сигурност получил секретен факс, в който му бил съобщен фактът, че полусферичният енергиен щит от подземиято в Багдад изведнъж се активирал, пулсирайки с голяма честота. Изумителната информация бе тази, че пред него се появила холограма на планетата, която постепенно показала континента Европа, след това неговата югоизточна зона, след това територията на Румъния, планините Бучеджи и накрая мястото на

конструкцията от вътрешността им, показвайки коридора на Голямата Галерия и полусферичния енергиен щит, който пулсираше силно. Бе очевидно, че двата куполовидни енергийни щита бяха в директна, но мистериозна връзка, така че активирането на единия да доведе до активиране и на другия. Кой знае, вероятно съществува мрежа на подземните структури в целия свят. Лошата новина бе тази, че президентството на САЩ е било информирано за всички тези неща и се е свързало с румънската дипломация посредством тайните служби. Само за няколко минути цялата операция бе разконспирирана. Вече беше оповестено предстоящото пристигане на държавна комисия от Букурещ, която да оцени ситуацията на място.

Бях толкова погълнат от това, което ми разказваше Цезар, че дори не си дадох сметка, че съм спрял да вървя. Имахме още приблизително 100 м. до последния завой на коридора и светлината на енергийния щит, която се отразяваше по стените на Голямата Галерия, сега бе много по-силна.

- Искаха да поемат контрола на политическо ниво? - попитах нетърпеливо.

- Мисля, че това бе първоначалната заповед, но проблемът се усложни, когато видяха за какво наистина става въпрос. Страхове ми се сбъднаха, защото нашите политици - тези, които имаха право да бъдат осведомени за случващото се - изпаднаха в паника. Бе очевидно, че не можеха да се справят със събитията и съществуваше вероятност решенията да бъдат взети под голямо

напрежение.

Генерал Обадя бе повикан в Букурещ. Беше много критичен момент, който поставяше на карта съществуването на департамента или поне на неговата независима структура.

Генералът трябваше да обясни прикриването на действията си пред държавните политически сили на върха. Преди да отпътува за столицата с двамата от комисията, Обадя се посъветва с мен и заедно решихме да разкрием всички аспекти, интриги и планове от последната година, включително отношенията ми със сеньор Мацини. Най-сложният проблем бе в това да се намерят точните хора, за да се направи този доклад от решително значение за страната, защото иначе всички наши намерения и планове щяха да бъдат разконспирирани, а последиците можеха да бъдат пагубни що се отнася до мен и генерала. Същото можеше да се каже и за националната сигурност. Междувременно, беше ми забранено да напускам базата, а всички дейности бяха прекратени.

Американският екип беше изолиран в една палатка, а охраната на тунела, както и нашата, бе поета от един военен батальон за специална намеса. Дипломатическото напрежение се покачваше все повече и повече, Вашингтон изискваше задължителна комуникация с генералите от Пентагона, и най-вече с президентския съветник.

Тогава все още никой не знаеше какво се намира в голямата зала, която беше пазена от енергийния щит. Преустанови се всякаква инициатива и изследователска дейност. Никой нямаше правото да влиза в базата с изключение на охранителните патрули. Новите работни действия бяха направлявани от двама главни генерали на румънската армия, които постоянно поддържаха

връзка с най-висшите политически структури в държавата. В цялата тази крайно напрегната ситуация, единствената личност, която успя да се "измъкне" извън базата, вследствие на едно много специално нареждане от Букурещ, бе сеньор Мацини. Не съм го виждал оттогава, но повярвай ми, чувствах изцяло влиянието му, предвид начина, по който се развиха нещата по-късно. Визирам безгласната, но много сурова задкулисна битка между румънската и американската дипломация, както и същността на политическите решения, които бяха взети след това във връзка с операцията тук в планината. Всичко стана много бързо; изминаха само осем дни оттогава.

Слушайки разказа на Цезар, бях много учуден от обрата, който взеха нещата, но най-вече от това, че аз все още се намирах там, като че ли нищо от това, което чувах, не се бе случило в действителност.

- Щом аз съм тук и доколкото разбирам, си успял да проникнеш в Залата на Проекциите, това означава, че генерал Обадя е имал успех в Букурещ.

Цезар се усмихна загадъчно.

- До голяма степен отговорът е утвърдителен. Успехът се състоеше най-вече в свеждането на фактите до ушите на правилните хора - хора с висок морал, които освен това имат

дълбоко патриотично чувство. Бе свикано спешно заседание на Върховния Съвет за Отбрана (ВСО) на страната. Повечето бяха разтърсени от това, което научиха. Тогава възникна вълна на одобрение към генерала и неговите действия и на място се реши проучванията да продължат под абсолютното командване на Обада и мен. Въпреки всичко дипломатическата криза все още не бе преодоляна. На американските военни им бе позволено да напуснат страната на следващия ден, но екипът от изследователи и специалисти, както и цялата материално-техническа база и апаратура бяха задържани. Тогава решихме, че нещата са разрешени, и почти се зарадвах, че всичко се разви така, защото вече нямаше нужда да се преструвам или да отстъпвам повече или по-малко пред исканията на почитаемия. За нещастие влиянието и натискът, които масоните упражняваха по дипломатически път, бяха огромни.

С Цезар стигнахме до края на коридора, който отново рязко завиваше, този път наляво и само за около 4 м. Гледката, която се разкри пред очите ни, беше наистина грандиозна. Гигантският купол, който беше формиран от енергийния щит, имаше прекрасен син цвят и постоянно беше пронизван от множество бели блестящи светкавици. Въпреки че Цезар ми каза, че Залата на Проекциите не бе изолирана от външния свят чрез врата, както в случая с Голямата Галерия, все пак не можеше да се види нищо в нея заради енергийния щит. Коридорът свършваше внезапно в огромна зала, издълбана в скалата на планината под формата на полусфера. От прага на коридора до енергийния щит нямаше повече от 7-8 м. В това пространство бяха подредени четири електрически превозни средства. Куполът, образуван от енергийния щит, бе част от полусферичната планинска кухня, но забелязах, че зоната от задната страна бе обща с каменната стена.

Прецених, че разликата в нивата между купола и тавана на залата бе приблизително 10 м. Леката светлина, която излъчваше енергийният щит, се отразяваше в чудни проблясъци и сенки по каменните стени на планината. Красотата и великолепието на тази картина бяха неземни и сърцето ми бе разтърсено от емоции и възхищение.

- Как успя да проникнеш вътре? - попитах Цезар, дълбоко развълнуван от силното преживяване, което предизвика тази гледка.

- Много по-лесно е, отколкото очакваш. Вероятно тези, които са проектирали целия комплекс, са сметнали първата преграда за истинския "препъникамък" за евентуалните претенденти, преценявайки, че тя е достатъчна за сигурността на цялата конструкция. Трябва да призная, че са имали право. Нищо не може да премине първата енергийна преграда, ако не е с по-висше, дълбоко благотворно съзнание. Дори в случай на атомна експлозия комплексът е много добре защитен от планината. Вероятно точно затова Голямата Галерия започва изведнъж във вътрешността ѝ. Още не знам как са успели да реализират всичко от техническа гледна точка.

Когато получихме новите нареждания от Букурещ, бях много радостен. Предчувствах, че битката едва започваше, но все пак имахме важна политическа подкрепа и ръководехме операцията. Същия ден влязох в Залата на Проекциите, която е пред теб. Бях сам, когато открих голямата тайна, която бе скрита от 15 000 години. Трудно можеш да си представиш чувствата, които изпитах в онзи момент. Въпреки това има някои аспекти, които не мога да ти разкрия.

- Спомена този брой години и преди това. - прекъснах Цезар - Откъде знаеш, че това е периодът от време, от който датира всичко, което е тук?

- Това е резултат от последвалите научни изследвания на определени данни, които "те" ни предоставиха и които ще видиш, веднага щом влезем в залата. Всички събития, които ти разказвам, се случиха в последната седмица. Доста от тях се случиха много бързо, а повратите в ситуацията понякога придобиваха драматична форма. Ще ти разкажа всичко тук, преди да влезем в залата, защото там ще бъдеш завладян от това, което виждаш.

Спряхме се на разграничителната линия между Голямата Галерия и гигантската зала от вътрешността на планината, която приютяваше енергийния куполен щит. Слушах Цезар, докато гледах очарован неземните отблясъци по синята повърхност на полусферата.

- След решението на Върховния съвет за отбрана на страната проучванията да продължат под ръководството на Департамент Нула, идвахме в Залата на Проекциите няколко пъти и инвентаризирахме всичко заедно с нашия екип от специалисти. На следващия ден започнаха да пристигат противоречиви сигнали от политическата власт. Заповедите следваха една след друга, анулираха се взаимно, бяха категорични и уклончиви и говореха за голямо напрежение. Предположих, че драмата бе от калибъра на

една истинска битка. Вече бяхме изпратили чрез секретна телефонна линия резултатите от откритията ни в Залата на Проекциите. Това бе фитилът, който запали "бомбата". Преди два дни, след като се върна от Букурещ, генерал Обадя ми каза, че членовете на ВСО били на продължително съвещание и поддържат връзка с нас. След като разгледали проблема от всички страни, те решили да направят публично достояние това невероятно откритие в планините на Румъния. Генерал Обадя бил включен в структурата на ВСО и имал тежката дума в полза на декларацията, която румънската държава щеше да направи пред целия свят. Той ми каза, че някои от членовете на ВСО се противопоставяли бурно, но те били малцинство. Емоцията взела такъв връх, че в един момент тези хора станали и напуснали залата. Съветниците на президента били в постоянно движение, предавайки информация от Службата по международни дипломатически отношения до съвета на ВСО.

Когато американските дипломати били информирани, че Румъния ще изпрати комюнике от решителна важност за човечеството на световната преса, настъпил хаос. Генералът ми каза, че никога не бил виждал такова напрежение и паника сред дипломатите. Никой не знаеше причината, но всички предполагали, че се случва нещо сериозно и важно. В един момент президентът бил повикан за директен телефонен разговор с Белия дом. Един много специален и секретен разговор. Не се върнал дълго след това, но оповестил, че към Букурещ вече се е отправила американска делегация от най-високо дипломатическо ниво.

Информацията се разпространявала с бързината на вятъра. За няколко часа били блокирани всички транзакции и споразумения на румънската държава с международните финансови институции. Очаквало се всеки момент да бъде обявена тревога в планинската зона.

Министърът на отбраната обяви обща тревога на офицерите. Имаше моменти на голяма паника и дори страх сред включените в операцията, понеже никой не знаеше истинската причина, която предизвикваше това напрежение.

Разговорите между американските представители и румънските части се осъществиха без преводач. Те бяха толкова агресивни, че имаше немалко моменти на криза, в които дипломатите си крещяха колкото се може по-силно едни на други, отправяйки множество заплахи за репресии. Добрата вест бе, че останалите държави още не знаеха за този проблем. Американците обаче знаеха много добре, че съществуват много силни държави, които веднага биха подкрепили Румъния в нейната декларация.

- Какво искаха да кажат в декларацията? - попитах с любопитство.

- Главно тя би обхванала основните данни за откритието в планините Бучеджи, предлагайки на целия свят доказателства, снимки и други основни елементи в контекста на изясняването на различните аспекти, свързани с тази структура от вътрешността на планината. Щяха да бъдат поканени големи учени, за да проведат изследвания, и щяха да бъдат вложени всички ресурси за разгадаването на многобройните загадки, с които се сблъскваме. Но най-важният аспект щеше да бъде откритията, свързани с изключително далечното минало на човечеството и на истинската история, която е била почти напълно подправена. Освен това съществуват и някои много деликатни елементи, които мога да ти разкрия само отчасти.

- Но откъде са разбрали всичко това?

- Веднага ще видиш. Имай още малко търпение. Американците реагираха бурно, защото тази декларация би унищожила за миг световното им влияние. Нещо повече - би хвърлила в истински хаос икономиката и обществото им, вероятно дори и икономиката на целия свят. Фактически това беше основният мотив, на който са се позовали. Не искали да създават паника и безредие сред населението на Земята. Те обаче не подозират, че това евентуално безпокойство и социален смут биха се появили като резултат от лъжата и манипулацията, които са били поддържани умишлено от управленската класа в продължение на векове, най-вече от масонските организации.

По много специален дипломатически канал се съобщи и личната позиция на Папата, който призова към голяма сдържаност, преди да се направи тази много важна стъпка за човечеството. Ватиканът вече беше информиран от американците, смятан от тях за възможен съюзник в блокирането на откритията. Странно, но въпреки че представянето на тези аспекти пред целия свят би намалило значително влиянието на Ватикана и влиянието му сред вярващите християни, Папата не зае твърда позиция "против", а призова за равновесие между страните "за" и "против" преди представянето на декларацията. Дори съобщи, че ще предаде на румънската държава някои по-стари документи от секретния архив на папската администрация, които са от голямо значение за Румъния и подкрепят с доказателства откритията в планината.

Накрая, след близо 24 часа дискусии и заседания, се стигнало

до окончателно споразумение за сътрудничество с определени условия, което балансира интересите и на двете страни. Не мога да ти разкрия тези подробности, но знам, че позицията на румънската държава бе за отлагане на оповестяването на разкритието и неговото бъдещо представяне пред човечеството. На следващия ден, след като водите поутихнаха, въз основа на споразумението за сътрудничество между двете страни с максимална скорост пристигна екип от американски командоси с необходимата техника, която вече видях вътре в базата. Заедно с тях дойдоха и двамата генерали и съветникът по националната сигурност, вероятно с много ясно очертани задачи. След това издълбаха огромния хангар в планината. Съобразно разбираемия протокол се предприеха най-стриктните мерки за сигурност, защита и наблюдение, които бяха развити през следващите дни. Затова няма да имаш достъп до някои зони на Залата на Проекциите, но ще ти кажа накратко какво бе открито там.

Залата на Проекциите

Цезар ми даде знак да продължим. Голямата Галерия свършваше изведнъж в гигантската зала във вътрешността на планината. Тя бе висока около тридесет метра и дълга около сто метра. Залата на Проекциите, която на практика беше оградена от енергийния щит, имаше по-малки размери от тази на залата в планината. Височината на Залата на Проекциите бе около двадесет метра, може би дори повече. Изглеждаше ми огромна. От края на коридора до енергийния щит, по права линия бяха около 7-8 м. Това разстояние бе ограничено от две ивици от същия материал, който покриваше коридора. Ивиците продължаваха до щита, точно според ширината на коридора. От двете страни бяха разположени четирите електрически превозни средства. Развълнуван, преминах през коридора до зоната, ограничена от линиите. Това сякаш бе моментът на истината. Щях да проникна в сърцето на една тайна,

пазена от десетки хиляди години и да стана част от малкото хора, които са имали достъп до разкриването на загадките ѝ.

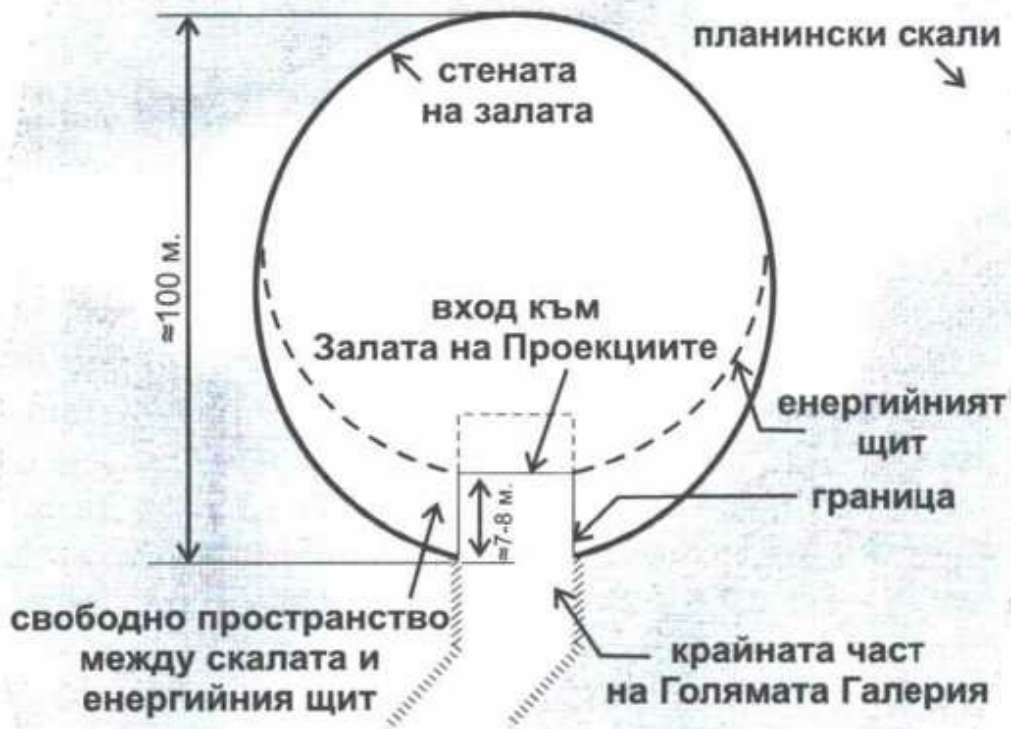
- Енергийният щит имаше задачата да ограничи залата като стена от останалите пространства в планината, както и да я предпази от различни външни влияния, които са нежелани. - каза ми Цезар, помагайки ми да дойда на себе си от мислите си - Тя има само един-единствен път за безусловен достъп, нещо като врата, която е точно пред теб.

И наистина, щом стигнахме по-близо до енергийната стена, зоната от щита, която бе ограничена от двете ивици, стана първо мъглява, а след това напълно изчезна, ясно очертавайки контура на вход, висок приблизително 5 м. Преминах във вътрешността на голямата зала, следван отблизо от Цезар. Зад нас щитът се спусна плътно. Цезар ми обясни, че това бе единственото място за достъп до залата; във всяка друга част щитът би се задействал. Той отблъскваше като непробиваем зид всеки опит за проникване. Все пак органичната или неорганичната материя, която влизаше в контакт с него, нямаше как да пострада, както при случая с първата енергийна преграда, но не можеше и да премине. Щитът беше като перфектна холографска проекция, но неговата консистенция беше чисто енергийна, оставяйки същото впечатление за живот като в случая с материала, който покриваше коридора. Във вътрешността повърхността на щита нямаше същия син цвят, а златистобял, отразявайки ясна и силна светлина, която изобщо не изморяваше очите. Видях, че за разлика от голямата зала в планината, която я обхващаше, Залата на Проекциите беше почти кръгла. Съзерцавах това необятно пространство, което заради странния оптичен ефект изглеждаше гигантско като

космоса. Подът бе покрит със същия материал като този от Голямата Галерия, но тук специалната светлина създаваше отражения от прекрасни тюркоазени сенки. Имах ясното усещане, че се намирам в друг свят - почти нищо от това, което виждах, не отговаряше на обичайните стойности и измерения на цивилизацията, в която живея и с която бях свикнал.

Още в началото вниманието ми бе приковано от задната страна на залата, противоположна на мястото, на което се намирахме. На половината от обиколката си залата се свързваше с каменната стена на планината. Енергийният щит не стигаше до нивото на пода, като в зоната на предната част, през която преминахме, а се извиваше под формата на купол до най-много десет метра височина от пода, допирайки се до стената на планината. Половината от обиколката на Залата на Проекциите бе покрита от каменния зид на планината.

В този масив каменните стени бяха високи приблизително 10-12 м. и в тях видях разположени три огромни входа на тунели - един отпред, а другите два симетрично от едната и от другата му страна. Бяха леко осветени в зелена светлина. От това разстояние не можех да видя ясно детайлите, въпреки че видях други устройства около всеки един от тунелите. Все пак забелязах, че всеки от тези тунели бе пазен от по двама войника, както при входа на Голямата Галерия.

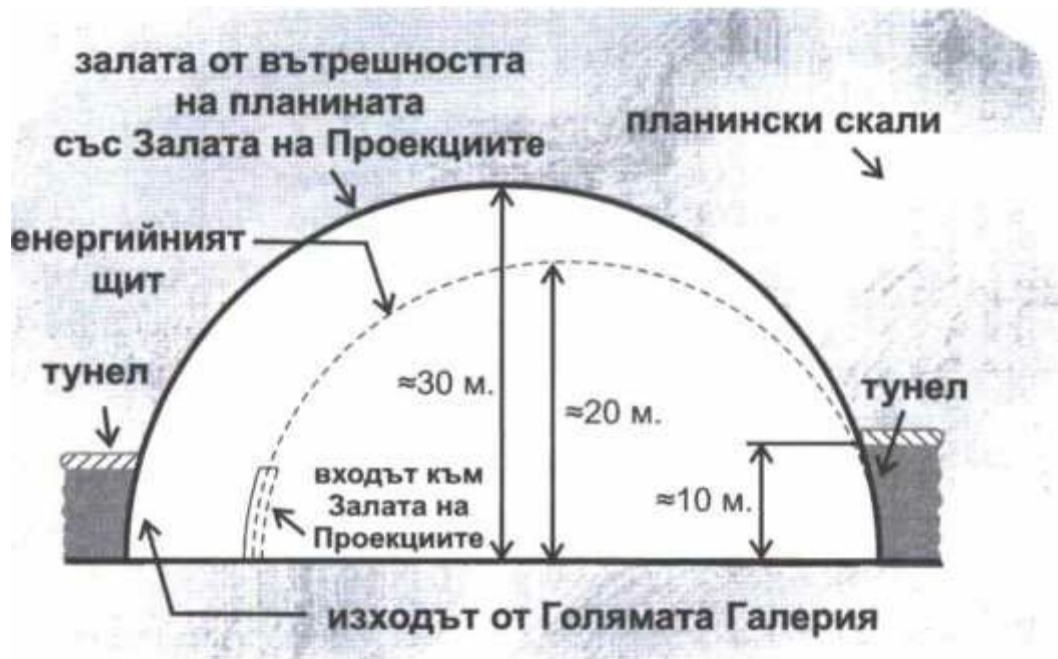

ПОГЛЕД ОТВИСОКО НА ЗАЛАТА В ПЛАНИНАТА

Обърнах се с недоумение към Цезар:

- Монтирали сте охранителни системи дори тук? Защо? Къде водят тези тунели?

- Това е зоната, до която ти нямаш достъп. Строго забранена е чрез секретния протокол, който беше подписан между румънската държава и САЩ. Мога да ти предоставя малко основна информация в тази насока, но определени неща трябва да останат скрити поне за известно време. Да започнем оттук. - каза Цезар, показвайки ми нещо вдясно от мен.

НАПРЕЧЕН ПОГЛЕД НА ЗАЛАТА В ПЛАНИНАТА

Обърнах се и видях редица от огромни каменни маси във формата на "Т", които бяха разположени по продължението на стената, следвайки извивките ѝ. Нито една от масите не бе по-ниска от 2 м. На горната плоча бяха врязани релефно с изумителна

точност различни знаци на непозната писменост, които доста приличаха на древни връхчета на стрели. Имаше само една такава поредица от знаци по ширината на всяка маса. Писмеността бе сложна, но съдържаше и по-основни символи, като триъгълника и кръга. Въпреки че знаците не бяха оцветени, те се отличаваха чрез леко флуоресциращото си излъчване в различни цветове за всяка маса.

Имаше по 5 маси от всяка страна на залата. На някои от тях можех да видя различни предмети, чието предназначение не познавах. Приличаха на технически инструменти от научен характер. Множество блестящи жици се спускаха от тях и се събираха в правоъгълни кутии извън масата, директно на земята. Кутиите бяха от блестящ сребрист материал, който не можеше да бъде повреден. Опитах се да преместя една от тях, но беше много добре закотвена в земята. Фините кабели бяха изключително гъвкави и леки, а във вътрешността им можеха да се видят малки светлинни импулси, които се "плъзгаха" по цялата им дължина. Две от масите бяха празни, покрити само от фин слой прах с оранжев цвят. Цезар ми каза, че са взели проби от този прах, които са изпратили за предварителен анализ в лабораторията на базата, но още не бе получен никакъв резултат.

Истинската изненада обаче беше отличителният елемент, който накарал тези от изследователския екип да дадат името "Залата на Проекциите" на онази огромна зала от вътрешността на планината. Когато заставах пред някоя маса, едновременно с това на повърхността ѝ се активираше холографска проекция, която представяше аспекти от определена научна област. Триизмерните цветни изображения бяха перфектни и много големи, приблизително 2,5 м. Понеже масите бяха високи, не успях да разбера кой бе източникът на проекциите. Разбрах от Цезар, че

шлифованата правоъгълна повърхност на каменните маси имаше в центъра си тесен процеп, дълг няколко сантиметра, успореден на дългата страна на масата. Оттам се появяваха и холографските изображения.

- Използваната технология е изумителна. - каза Цезар - Проекциите се появяват сами и в същото време са интерактивни и зависят от човека, който ги наблюдава и докосва повърхността на масата.

Отидохме до маса, до която стоеше трикрака стълба, донесена от екипите от базата, и изкачих няколко стъпала, докато не надвиснах над масата. Беше дълга приблизително 5 м. и широка 1,5 м. Бе покрита с тънък слой материал, подобен на стъкло, който не беше прозрачен, а тъмен. Можех да видя главата и тялото си, които се отразяваха като в огледало в повърхността на тази лъскава материя с тъмносин цвят и отблясък. Беше разделена на големи квадрати, ограничени от прави хоризонтални и вертикални линии, които формираха един вид карета. От централния процеп излизаха лъчите, които формираха холограмата в перфектна последователност. Изглежда, съответната област бе биология, защото пред очите ми преминаваха изображения на растения и животни, някои от тях напълно непознати. Докоснах леко един от квадратите, който беше най-голям, и холограмата започна да представя анатомичната структура на човешкото тяло. Всъщност бързо разбрах, че става въпрос за собственото ми тяло, от един специфичен белег, който имах на ръката. Въпреки че не се движех, видях холографско изображение на различни части от тялото си, които постоянно се сменяха, представяйки ме от различен ъгъл. Ако вдигнех пръста си от този квадрат,

изображенията с растения и животни се връщаха. Ако придвижех пръста си към средата на квадрата, изображението показваше вътрешността на тялото ми, предлагайки по този начин проекцията на вътрешните ми органи според позицията на пръста ми върху квадрата. Разбрах, че, премествайки пръста си по определен начин, получавам увеличение на зоната, която наблюдавах. Изумлението ми беше безгранично, защото увеличавах до невероятно малки пространства, преминавайки през собствените си клетки, през ядрата им, стигайки до молекулярно ниво. Струваше ми се, че сънувам, виждах една съставна молекула от собствения си черен дроб, която бе представена в извънредно големи размери. За няколко мига надминах дори и най-смелите мечти на съвременните учени. Изображението представляваше нещо като енергиен облак, който постоянно променяше цвета си вероятно заради енергийните промени, които ставаха в реално време. В различните му точки наблюдавах някакви съгъстявания, свързани помежду си с нещо като мост, които постоянно вибрираха. Помислих си, че това може би бяха молекулярните връзки. Когато навлязох до нивото на атома, изображението се концентрира върху един от атомите, но после стана нестабилно и блокира. Тогава видях това, което сметнах за атом, като неясна енергийна мъгла с много малък и ярък център.

Изумен, докоснах и други квадрати. Всеки път съответният квадрат светваше в оранжево и във вътрешността му се появяваха знаци от непознатата писменост. Запленен, преминах през няколко квадрата, проследявайки невероятните проекции на живота на други небесни тела. Констатирах, че, ако едновременно докосна повърхностите на два различни квадрата, холографското изображение представяше много сложен научен анализ, показвайки ДНК молекулите на съответните същества и възможностите за тяхната съвместимост. Изображенията бяха

придружени по краищата си с вертикални линии, състоящи се от странната писменост, които вероятно бяха наблюдения, коментари или указания към направения анализ. Те бяха динамични и представяха последователно възможните фази на съчетаване на двете форми на живот. Накрая се появяваше най-вероятната хибридна форма като комбинация между двата вида генетика.

Слязох от стълбата, треперейки. Съзнанието ми отказваше да разсъждава свързано. Започнаха да ми се появяват странни мисли от сорта, че ми се прави постановка или че всичко е просто сън.

Давайки си сметка, какво се случва с мен, Цезар постепенно успокои параноичните ми наклонности, които най-вероятно се дължаха на огромния шок, предизвикан от напредналите технологии, до които получих достъп за много кратко време. След няколко минути се свързах и казах:

- Тук можеш да прекараш години наред, без да ти доскучае! Почти не мога да повярвам, че са достигнали толкова високо технологично развитие. Кой са те? Не може да не знаеш.

Когато ми отговори, Цезар беше много сериозен:

- Колкото и странно да ти се струва, до този момент нямаме никаква идея. Сякаш са искали да оставят цялото това безценно съкровище, но не са искали да знаем кои са те. Единственото, което можем да предположим, е, че вероятно са били много високи. Не можем да си обясним по друг начин огромните

размери на някои предмети тук. Все пак можеш да бъдеш горд, че през последните 15 000 години си бил първият, който щателно и доста подробно е изследвал масата по "биология". Очарова ме по-специално начинът на съчетаването. Интересно е, че нашите учени още не са открили варианта на едновременното докосване на квадратите. Вярно е, че трябваше да направим много неща за много кратко време. В края на краищата минаха само 5-6 дни, откакто проникнахме в тази зала, и фактически имахме само 3 дни за изучаване.

Отидохме по-нататък. От всяка страна на залата до средата бяха разположени по 5 огромни маси на около 7 м. разстояние от предпазния щит. Бързо преминахме пред всяка от тях, защото Цезар ми каза, че моето присъствие бе ограничено във времето. Всъщност цялото ми идване в базата бе резултат от специалната намеса на генерал Обадя, защото дори Цезар не можеше да наложи тази мярка.

В Залата на Проекциите имаше петима румънци и трима американци. Трите огромни тунела в задната част на залата бяха пазени от по една двойка военни всеки, а двама офицери осигуряваха основното наблюдение на залата.

- Нарездането е да не докосват и проектират нищо, когато са сами. - обясни Цезар.

- Добре, но какво пазят тук? Или по-точно от кого? - запитах аз.

- Такъв е протоколът. Освен това, както ти казах, съществуват някои аспекти, които не мога да ти разкрия, но те са свързани точно с тези мерки за сигурност.

Продължих бързите си изследвания пред всяка маса. Имаше проекции от областта на физиката, космологията, астрономията, архитектурата, технологията, религията и една област, която представяше характеристиките на няколко интелигентни раси, които не приличаха особено на хора. Бързо си дадох сметка, че информацията бе толкова обширна, че няколко екипа от учени можеха да прекарат там няколко години без да се притесняват от изчерпване. Всичко ми създаваше впечатление за една огромна вселенска библиотека, която бе синтезирана по гениален начин от една мистериозна, изключително напреднала цивилизация, както от духовна, така и от технологична гледна точка.

Отправих се към средата на залата, където се намираше нещо като подиум, висок около 2,5 м. с пет стъпала, които улесняваха достигането до него. Цялата конструкция беше направена от същия материал като този от Голямата Галерия. Заедно с Цезар изкачихме стъпалата и се озовахме пред приспособление, което приличаше на заоблена екранирана кабина от прозрачен материал. Беше висока приблизително 3,5 м. и широка 1,5 м. Фактически представляваше полуцилиндър, във вътрешността на който имаше много сложни инсталации. На около една трета от основата на цилиндъра от стените му излизаше нещо като платформа, а по-нагоре имаше някакви метални кабели с нещо като сензори по краищата.

- Заключихме, че това представлява инсталация за мисловно излъчване. - каза Цезар - Вероятно усилвател на мислите, истинска "мисловна машина". Очевидно бе конструирана според размерите на нейните създатели. Металните сензори, които виждаш по-нагоре, биха паснали перфектно на главата на човек, висок приблизително 3,5 м., стоящ на тази платформа. За нещастие още не съм имал възможност да разбера как функционира. Трябва да се пригоди, но скоро се очаква да пристигнат още американски превози, които ще доставят последната дума на техниката. Ще дойде и екип от специалисти, който ще започне систематичното изучаване на цялото място.

- Знаеш ли какво е било предназначението на това приспособление? - попитах с голям интерес - Мисля, че е било много важно, щом заема централно място в залата.

- Истина е, но още не знаем истинското му предназначение. Вероятно съществото, което се свързва със сензорите във вътрешността на цилиндъра, е било в състояние да контролира много голяма психична енергия и съответно да я насочва. Засега обаче ми е невъзможно да си представя точно каква е била целта на това.

Слязохме и отидохме по-нататък, отдалечавайки се от подиума. На разстояние от около 15 м. по същата централна линия, видях това, което в съвременни термини представлява командно табло. Не беше много голямо. Имаше квадратна форма със страна от около 1 м. и беше закрепено на един централен крак, който

излизаше от земята. Не можех да видя добре, какво се намира на повърхността му, защото и то, както и другите неща в залата, бе високо и стигаше малко над главата ми.

Донесохме друга трикрака стълба и изкачихме няколко стъпала. Останах изумен от начина, по който бе замислено устройството. Бе много сложно, оставяйки впечатление на проекционна мрежа от компютърни плочи. Това, което ние наричаме бутони, бе представено от точни геометрични фигури с различен цвят. Видях най-вече триъгълници, квадрати и спирали. В средата на командното табло имаше два успоредни процепа, от които излизаха 2 метални лоста на височина от около 20 см. И двата бяха в позиция надолу до основата на процепите и бе ясно, че можеха да се плъзгат нагоре. Това, което изключително привлече вниманието ми, бе един голям квадрат отдясно на командното табло, в долния му ъгъл. В средата му се намираше червен "бутон", който представляваше кръг, много по-голям от останалите знаци на таблото. Прецених диаметъра на кръга на около 10 см. Бе обграден от серия сложни знаци, които, изглежда, бяха част от същата непозната писменост. Това бе единствената зона на таблото, която бе означена по този начин.

Цезар, който ме гледаше отдолу, ме помоли да не докосвам абсолютно нищо по командното табло, и най-вече червения "бутон", но ми предложи да поставя ръката си над квадрата, където се намираше той. Направих, каквото ме помоли, и веднага пред мен на около 2 м. от таблото се появи огромна холограма, която представяше изображение на Земята, гледана от около 25 км. височина. С вълнение разпознах Карпатите със специфичните им извивки, но с изненада наблюдавах стичането на огромни количества вода към равнината и полето, докато земята се изчисти. След това холографското изображение се застъпи в едната си част с проекцията на сребристия квадрат с големия

червен бутон. Бутонът просветваше по различен начин, докато знаците отстрани на него се променяха с голяма скорост, сменяйки постоянно цвета си. Видях как постепенно от земята на територията на днешна Румъния и на голяма част от Унгария и Украйна се появяват, от всички страни, все по-големи потоци вода като гигантски реки, отправяйки се към планините и Трансилванското плато. След това изображението се фокусира по-отблизо и видях как за кратко време цяла Румъния се превърна на практика в ново море, от което се показваха само някои планински върхове или малки парчета земя като острови.

В този момент проекцията на квадрата с червения бутон се спря на холографско изображение, без да просветне. Веднага след това в лявата страна на холограмата се появи проекцията на двата централни процепа и лостовете от командното табло, които започнаха да се плъзгат леко надолу. Наблюдавах едновременно как водите започват да се оттеглят от територията на нашата страна. Странно, но те се отправяха на юг, към една-единствена точка, която прецених, че е в масива Ретезат, най-вероятно в зоната на планините Годяну. Цялото количество вода се отводни в почвата през това място и Румънската територия отново изглеждаше суха с геологичните образувания, които познаваме днес. Все пак в извитата зона на Карпатите, на известно разстояние източно от тях, към територията на днешна Вранча, видях тъмен процеп, чиято дължина прецених на около 30 км., но не можах да разбера какво представлява. Освен това делтата на Дунав не съществуваше и на мястото на Черно море лежеше огромно плато, което се простираше към Средния Изток.

В този момент холографското изображение изчезна толкова ненадейно, колкото се и появи. Погледнах изумен към Цезар.

- Оставили са ни дори "ръководство за употреба", нали? - каза ми той, смеейки се - Процедурата е подобна за всички други бутони и команди на таблото, но исках специално да видиш до какво може да доведе докосването на червения бутон. Изглежда, че все пак съществува система за защита. Хората от изследователския екип идентифицираха поредица от три сложни стъпки, които трябва да бъдат реализирани според командите на таблото, така че натискането на червения бутон да предизвика започването на потопа и катаклизма, който наблюдава накратко. Начинът, по който "те" ни учат, е много практичен, лесен и интуитивен. Подозираме, че тези инсталации поддържат - по някакъв начин, който ни е напълно непознат - основното енергийно равновесие на тектоничната зона, върху която се намира Румъния. Видя катаклизма, който може да се случи, ако се наруши това равновесие.

Смаян от възможния изход, кимнах утвърдително. След това с Цезар продължихме към дъното на залата. Зад огромните маси във формата на буквата "Т" по краищата на залата, видях разположени няколко много високи метални съоръжения, от които настрани излизаха няколко метални разклонения с различни сложни форми. Цезар ми каза, че до този момент никой не е разбрал, каква е ролята на тези огромни съоръжения, които по-скоро оставяха впечатлението за едни гигантски антени.

На разстояние приблизително 10 м. зад командното табло имаше много голям квадрат, ограничен от материала от пода. Страната на квадрата беше около 3 м., а повърхността му бе перфектно гладка, със златистожълт цвят. По средата имаше малък купол с височина приблизително 15 см., който имаше процеп в горната част. Пред купола се намираше съд във формата на антична амфора, висока около 0,5 м.

- Съдържанието на амфората е една от основните части на откритието. - обясни Цезар - Лично аз съм склонен да вярвам, че именно това сеньор Мацини желаше с такъв плам за себе си и масонския елит.

Амфората нямаше шарки, нито надписи. Бе направена от специален червеникав метал и нямаше дръжки. Елегантният капак не позволяваше да се види съдържанието. Цезар го повдигна и тогава, навеждайки се напред, видях един много фин блещукащ пращец с бял цвят. По странен начин вътрешните стени на амфората дискретно излъчваха една лека синя светлина, която придаваше още по-магически отблясъци на белия прах.

- Анализира се част от този пращец. - обясни ми Цезар - Американските изследователи бяха изумени да констатираат, че той представлява непозната кристална структура на моноатомното злато. То е производно на златото и е блестящо бяло, като атомите му са разположени в двуизмерна решетка за разлика от обикновеното злато, което има жълт цвят и атомите му са разположени в триизмерна решетка.

Много е трудно да се получи моноатомно злато на прах, особено в неговата много висока проба, както е описано в някои антични текстове и малкото автентични алхимични указания от Средния Изток. На практика, съвременната наука и до ден днешен не може да получи тази изключителна чистота на моноатомното злато. Дори така са наблюдавани невероятни терапевтични ефекти върху живите тъкани, по-специално отнасяйки се до способността

им за регенериране. Затова съществуват много малко източници на информация, отнасящи се до технологията на получаване на моноатомното злато. Доколкото разбрах от един от американските учени, съществува голям интерес от страна на НАСА за изследвания в областта и в тази посока се инвестират огромни суми.

Никога досега не бях чувал за моноатомното злато, нито пък ми беше особено ясно за какво можеше да послужи.

- Но защо някои хора проявяват толкова голям интерес към този прах? - попитах Цезар - Каза ли на сеньор Мацини за съществуването на златния прах?

- Почитаемият знаеше за него, още преди да проникнем тук. Не знам как и откъде масонският елит има подобни източници на информация, но със сигурност те отдавна знаеха за съществуването на моноатомното злато на това място. Питам се защо сеньор Мацини бе толкова заинтересован да го получи. Разговарях както с нашите, така и с американските учени, които, изглежда, знаеха повече по темата. Казаха ми, че в чистата си форма пращецът стимулира много някои енергийни потоци и промени на клетъчно ниво най-вече на невроните. С други думи предизвиква много бърз процес на подмладяване. Казаха, че теоретично човек може да живее в едно и също физическо тяло повече от няколко хиляди години, при условие че консумира на определени интервали от време и в точно определено количество този пращец. Това е изумително и трудно разбираемо за

съзнанието на съвременния човек, но обяснява много мистериозни страни от историята на човечеството, свързани с невероятното дълголетие на някои важни личности. Също така осветлява и тайните намерения на световния масонски елит.

Онемях от изненада. Останах на място, очаквайки още обяснения от Цезар.

- Модерната технология все още не ни позволява да получим чистия моноатомен златен пращец, необходим за стартирането на основния енергиен процес на подмладяване и поддържане на тялото. Лабораторният анализ показва, че атомите на златото са разположени в хоризонтална решетка, но също така са комбинирани с атомите на някакъв друг елемент, все още непознат на Земята. Това усложнява още повече нещата, защото не се знае какви други характеристики има пращецът, освен упоменатите в античните текстове, които ортодоксалните учени игнорират напълно.

Цезар ме накара да стъпя на повърхността на квадрата, пред малкия купол в центъра.

- Ако мислиш, че вече нищо не е в състояние да те впечатли, това ще бъде една от големите изненади, които ще имаш в тази зала. - пошегува се той.

Тогава видях огромна холограма с движещи се елементи, проектирана от процепа на купола. Бързо разбрах, че това бяха основните аспекти на изключително далечното минало на човечеството, още от неговото създаване. Макар да бе кратка, презентацията на миналото ни съдържаха информация, засягаща скрития произход на човечеството. Убедих се във фалшивостта на еволюционната теория на Дарвин, що се отнася до човешкия вид. Нейната основна грешка не се състоеше толкова в концепцията, която е общоизвестна, колкото в непознаването на конкретни елементи, които са се случили на Земята в изумителното далечно минало. Аспектите, които видях, бяха синтезирани и реализирани по изключително интелигентен и в същото време дълбоко интуитивен начин. Почувствах, че краката ми омекват от емоции, и застанах на колене, продължавайки да наблюдавам реалните изображения на най-важните аспекти от историята на човечеството, включително истинския му произход, който поражда толкова разногласия в наши дни. За нещастие не ми бе позволено да разкажа в тази книга определени основни елементи от миналото на нашата планета, които видях в сбита форма така, както са се случили десетки и стотици хиляди години по-рано. Това бе условието, което Цезар ме помоли да спазвам, за да се вместим в рамките на двустранното свръхсекретно споразумение между Румъния и САЩ. Искрено си признавам, че по моя преценка 90% от това, което се знае в момента за историята на човечеството, е фалшиво и подправено. Невероятно е как това, което се смята за действително случило се, е до голяма степен лъжа, докато митовете и легендите, които пълнят книгите с приказки и които се смятат от повечето хора за продукт на развинута фантазия, са почти напълно истински. Това странно "изопачаване" е причинило много проблеми и конфликти между хората във времето.

Повечето от идеите и предположенията на археолозите и учените са грешни и въпреки оставените доказателствата, които понякога са много явни, те не променят погрешните си виждания. Някои от техните "фантазии" като забавната теория за изчезването на динозаврите преди 65 милиона години или позицията им, че старите континенти Атлантида и Лемурия са само мит, сега са напълно унищожени, защото аз видях възможно най-ясно как са се случили нещата в действителност! Вероятно за повечето учени е много по-удобно да "спят" спокойно, вместо да приемат провокацията на неизвестното и да признаят своите ограничения.

От време на време, когато достигаше до някой забележителен момент от времето, холограмата запазваше изображението на събитието. Като фон се появяваше карта на небето с маркираните позиции на основните звезди и съзвездия в онзи времеви отрязък. Цезар ми каза, че това се е доказало като много лесен начин за историческо датиране. На учените не им оставало друго, освен да наложат тези позиции на звездите върху своята актуална позиция, получавайки по този начин съответните периоди от време, в които са се случили тези събития. Проблемът бе, че периодът, обхванат от холографските проекции, бе огромен - няколко стотици хиляди години. Земният прецесионен цикъл от 25 920 години довежда съзвездията в съответната им позиция спрямо нашата планета на същите места за периоди от време, съставени от около 26 000 години всеки. Ключът бе да се следва холографската проекция от начало до край и после да се изчисли колко "Велики години" (от приблизително 26 000 години всяка) са отбелязани. Така например се стигна до заключението, че комплексът в планините Бучеджи е бил конструиран преди 50-55 хиляди години, защото изображението на Голямата Галерия и основната зала с всички предмети вътре, така, както ги намерихме ние, бяха проектирани със заден фон - позицията на съзвездията спрямо Земята. След това изображението се появи само още веднъж, за да покаже

преминаването на два прецесионни периода на равноденствията.

("Прецесия на равноденствията" е период, през който слънцето изгрява над различно съзвездие, прекарвайки приблизително 2150 години във всяко (общо му отнема около 26 000 години да премине през всички - период, наричан "Великата година". Оста на Земята е наклонена на $23,5^{\circ}$. Когато Земята се движи около Слънцето, оста ѝ остава наклонена, на което се дължат годишните времена. Но тъй като и самата ос се движи, получава се и осова промяна с изместването. Оста се придвижва с по 1° на всеки 72 години. По този начин прави пълна обиколка за 25 920 години. - бел. ред.)

"Уроците" бяха лесни и все пак крайно объркващи поради съдържанието си. Видях истината за египетската цивилизация и начина, по който са били построени структурите на територията на Египет. Истина, която е напълно различна от нелепостите, поддържани днес от египтолозите. Видях какво в действителност се е случило по време на Големия Потоп, къде са корените на последвалата човешка цивилизация и как по-късно тя е населила територията на Европа, Азия и Африка. Не ми бе позволено да разкрия тези аспекти засега, защото включват реалности, които са много шокиращи за съзнанието, идеите и познанията на съвременния човек.

Отначало помислих, че холографската проекция ще ми покаже миналото на човечеството, започвайки от произхода му и стигайки до момента на изграждането на комплекса в планините Бучеджи. След това видях, че проекциите представят основните исторически аспекти на развитието на различните раси на планетата до V век сл. н.е. Това означаваше, че гигантите, които са построили цялото съоръжение във вътрешността на планината, или имат много добър достъп до клишетата на времето, или - това, което е по-вероятно благодарение на огромния период от време,

който беше обхванат от проекцията - "актуализират" по загадъчен начин източника на холографската информация. Изглежда, че последната актуализация е станала около 500 г. сл. н.е. Никой обаче не може да каже каква е причината, поради която историческата информация свършва в този момент.

Видях във вълнуващо представяне на изображенията живота на Исус и разпъването Му на кръста, което и днес е отричано от някои. Трябва да кажа, че в онзи период са се случили събития, много по-изумителни от представените в Евангелието. Проекциите ми разкриха също така много от хората, които са били на хълма при разпятието на Исус - хора, които не бяха от неговото време, а бяха дошли там от други исторически периоди. Тези човешки същества, които не се отличаваха по облеклото от присъстващите евреи в момента на разпятието, все пак имаха напълно различни черти от тях и по тази причина гледаха да крият лицата си колкото се може по-добре под диплите на дрехите си.

Холограмата представи също и част от живота и духовната мисия на други изключителни личности от много далечното минало на човечеството, които наистина демонстрираха едни изумителни божествени дарби. Видях също така действията на големи духовни реформатори от преди приблизително 18-20 хиляди години, за които не се знае абсолютно нищо. Тогава социалната система и разположението на населението по цялата планета все още са били напълно различни от това, което познаваме днес. Археолозите, антрополозите и историците трябва да преразгледат основите на разбиранията, които имат за тези времена.

Тогава станах свидетел на много елементи и те бяха представени по толкова компактен начин, че без съмнение биха ми били необходими няколкостотин страници, за да ги опиша

поне отчасти. Все пак холографската проекция продължи само час и половина. Двата офицери, които се грижеха за сигурността на залата, и шестимата часови, които бяха разположени на входа на тунелите - всички смаяно и мълчаливо следяха смяната на изображенията, въпреки че явно не ги виждаха за пръв път.

След изчезването на холограмата останах неподвижен за известно време, гледайки в нищото. По-късно Цезар ми каза, че трябва да се върнем в базата, защото това бе времевият предел, в който можех да имам достъп до Залата на Проекциите. Погледнах напред. Оттатък квадрата, върху чиято повърхност все още се намирах, нямаше нищо друго, освен гигантските страховити входи на трите загадъчни тунела в стената на планината на около 20 м. разстояние. Пред всеки от тях, на разстояние от около 7-8 м. се намираше по едно командно табло, подобно на онова, разположено в центъра, но по-малко от него.

Попитах Цезар каква бе мистерията зад трите тунела. Обясни, че не може да ми разкрие много подробности около тях. Каза обаче, че това, което са научили за гигантските планински тунели, било от холографските проекции, излъчени от командните пултове пред всеки един от входовете. Единственото нещо, което можеше да ми разкрие, бе, че трите тунела бяха дълги хиляди километри и се отправяха към три различни точки на планетата.

Тунелът отляво водел до Египет, до някакъв таен комплекс, който се намира под пясъка и все още не е открит - между Сфинкса и Голямата пирамида на платото Гиза, близо до Кайро.

Десният тунел имал връзка с една подобна структура, която се намирала във вътрешността на планина, разположена на тибетското плато. Тя е по-малка от тази, която се намира в нашите планини и не е толкова сложна. В този втори тунел съществуват второстепенни разклонения, които водят до подземна зона в Бузю,

близо до извивките на Карпатите, след което се отправя и прави връзка със структурата под Ирак, близо до Багдад. Оттам продължава още едно разклонение до подземията на платото Гоби в Монголия.

Според онова, което ми каза Цезар, третият тунел, който беше централно разположен в Залата на Проекциите, представляваше световна тайна, която САЩ изисквали да запазят изключително за себе си. В онзи момент нито Цезар, нито генерал Обадя познаваха новите елементи на румънско-американските преговори, но несъмнен бе фактът, че се извършваше един вид взаимно изгодна "обмяна". Познавайки ужасяващото политическо влияние на масоните и връзките на сеньор Мацини в политическите структури на двете страни, можем да предположим, че се очакваше постепенно "превземане" на контрола над базата и интересите на нашата страна от външни фактори. Цезар ми каза, че все пак съществуват хора, които са много важни в нашия политически и административен апарат, които за щастие знаят за омерзните машинации на световното масонство и които бурно се противопоставят на това влияние, най-вече що се отнася до контрола над голямото откритие в планините Бучеджи. Той ми каза, че централният тунел слиза във вътрешността на земната кора, и дори по-надълбоко, но не пожела да ми каже повече. Отбеляза, че холографските изображения, които се отнасяха до този гигантски планински коридор, са почти невероятни, но в същото време те предлагаха възможен отговор, свързан с произхода на структурата от вътрешността на планината, в която се намирахме ние, и на тези, които са я конструирали.

Преди да напуснем залата Цезар ми каза, че под голяма секретност вече се осъществяват интензивни подготовки за експедиции: първо през тунела към Египет, после през този към Тибет и едва накрая щеше да се организира голяма експедиция

към вътрешността на Земята през централния тунел. Двустранните румънско-американски преговори постановили да се сформира екип от най-способните шестнадесет личности - шестима американци и десетима румънци. Ръководството на операцията била поверена на Цезар, който заедно с това бил повишен в чин полковник. Каза ми, че повишаването му в степен е важно за екипа от психологическа гледна точка.

Заминаването щеше да се осъществи в края на месец септември 2003 г., защото подготовката бе сложна. Цезар не ми каза нищо за това, което се намираше в тези тунели, но структурата им бе различна от тази на Голямата Галерия. Не ми каза и как ще се осъществи придвижването през тунелите, като се има предвид фактът, че трябваше да се изминат хиляди километри. Накрая и за жалост той не ми даде подробности за холографските изображения, които се отнасяха до всяка от отделните дестинации. Дори така, смятам, че елементите, представени тук, могат да бъдат тема на дълбоки размишления, които да ни подготвят за бъдещите събития.

стената
на планината

Тунел 1
ВЪТРЕШНАТА ЗЕМЯ

Тунел 2
ЕГИПЕТ

Тунел 3
ТИБЕТ

(1)

златисто-жълтата
повърхност
на квадрата

куполът, излъчващ
холографски проекции
на историята
на човечеството
амфора,
съдържаща пращец
от моноатомно злато

устройства,
чиято функция
не е изяснена

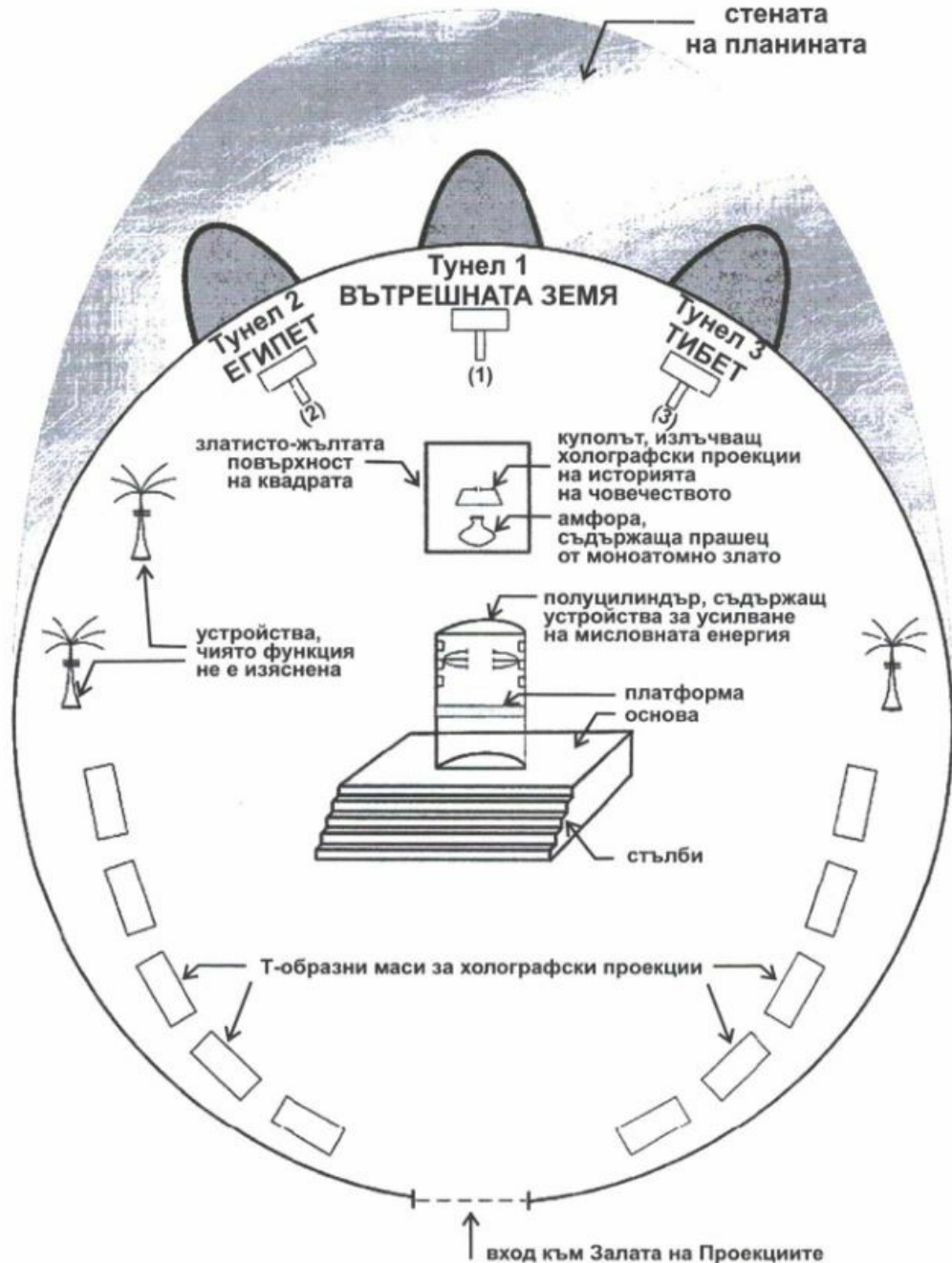
полуцилиндър, съдържащ
устройства за усилване
на мисловната енергия

платформа
основа

стълби

Т-образни маси за холографски проекции

вход към Залата на Проекциите

По разбираеми причини пропуснах умишлено да уточня някои данни, които биха могли да доведат до идентифицирането на планинската зона, в която се осъществи голямото откритие.

Година след посещението ми на това място, продължих да нося живи в съзнанието и сърцето си завладяващите впечатления, които добих в продължение на няколко часа, в които бях в тази почти нереална атмосфера, създадена от тайнствената структура от вътрешността на планините Бучеджи. Над всички тези открития плува древната загадка на времето и мъдростта на тези, които са успели да го контролират, чакайки търпеливо десетки хилядолетия момента, в който ние ще познаем истината...

КРАЙ

Следговор

Окултните войни на Балканите

Анализ, потвърждения и лични преживявания, свързани с книгата от Издателство "Паралелна Реалност" *

(*Изследванията, поместени оттук нататък, нямат никаква връзка с Раду Чинамар в контекста на мнението изразено в тях. Това, което ще прочетете, не бива да се свързва по какъвто и да било начин с автора и неговото отношение към развитите теми. Те са писани специално от издателите на българското издание на книгата и не фигурират нито в румънския оригинал, нито в американския превод. Философията и гледната точка на Раду Чинамар може да бъде открита в самата книга, към която следващите страници не принадлежат. Те само я изследват отчасти, в контекста на общата картина)

Безспорно книгата, която току-що завършихте, провокира съзнанието поне на няколко нива. Изникват множество въпроси, а желанието за потвърждение на разказаното е разпалено от смесените чувства, с които това четиво ни оставя. Така бе и с нас.

Случи се, че за пръв път прочетохме този текст преди година, веднага след излизането му в САЩ. Бяхме наясно за рамката на историята, защото Питър Муун ни я беше преразказал в Атлантикрон през 2008 г., но все още не познавахме всички обстоятелства около нея. Когато през 2009 г. книгата излезе в Америка, Питър ни прати копие, защото знаеше, че бяхме заинтригувани да я прочетем в цялост. Още в Румъния обсъждахме възможността случилото се на Раду да е обвързано по някакъв начин с България и, докато нашият американски познат не знаеше

нищо за страната ни и нямаше как да има мнение по въпроса, ние бяхме вътрешно убедени в това. Тази карта обаче щеше да се разиграе две години по-късно, което само по себе си накара Питър Муун да посети България като наш гост за две седмици.

Това доведе до множество обстоятелства и разкрития, които ще опишем в следващите (немалко) страници. Съветваме ви да четете представената информация **на части**, понеже е огромна като размер и е невероятно комплексна не само по същността си, взета сама по себе си (като множество самостоятелни и независими истории), но и като свързка. Защото всички данни и случки, които ще прочетете, са свързани едни с други, и, за да успеете да следите това, трябва да четете бавно и на порции. В противен случай информацията ще ви залее като потоп и повечето читатели ще се изгубят в множеството детайли, които така или иначе **нямаше как** да избегнем и трябваше да разкажем подробно с цел да ви покажем **голямата** картина. Умишлено в определени моменти сме направили смислови паузи, за да направим възможни информационни почивки. Личното ни мнение е, че те ще ви бъдат от полза.

Ние самите много се изморихме в процеса на "сглобяването" на всичко, което се случи, защото бе много трудно то да бъде написано в разбираем за читателя вид. Повечето от вас разбират, че да преживееш нещо и да го обясниш в опит да помогнеш на отсрещния (поне до някаква степен) да съпреживее с теб, е много трудно. Надяваме се да не изтощим и вас и да получите наслаждение и удовлетворение от това, което имаме да ви предложим :)

Когато за пръв път прочетохме книгата на Раду Чинамар в края на 2009 г., бяхме в един от етапите на подготовката на "Историята на Звездния Старейшина и Документите Тера - Скрытая История

на Планетата Земя". По тази причина не успяхме да обърнем сериозно изследователско внимание на разказа на Раду Чинамар и за момента той остана просто прочетен еднократно и нищо повече. Оставихме нещата така известно време, работейки по другия си проект.

Интересното е, че от един момент нататък нещата около румънската история започнаха да се разтварят сами, без ние да правим каквото и да е съзнателно усилие в тази посока. Въпросите сами намираха своите отговори, които сякаш от само себе си се стичаха към нас от множество източници и места, а новата информация се разкриваше постепенно, но следвайки ясен модел и посока. В този ред на мисли можем да кажем, че нашето "разследване" не се вместише в широко разпознаваемия контекст на ровене по библиотеки, разгадаване на шифри и търсене на зависимости. "Разследването" просто се случваше, лееше се, а на нас не ни оставаше нищо друго, освен да се леем с него. Това направи тази книга най-леката за изработка, която сме издавали досега. Всичко започна и свърши за не повече от 2 месеца, което само по себе си поне за нас е невероятно.

Но нека първо започнем с допълнителната информация около самата книга и нейния анализ, а след това ще ви разкажем и за нашите приключения, които така или иначе в един момент просто ще се слеят с другото - просто защото такова е естеството им. Съпровождащите данни, с които започваме сега, са добити по същия спонтанен начин и се навързват и публикуват в цялост за пръв път в българското издание на историята.

Множество доказателства в потвърждение на верността на разказа на Раду Чинамар започват да изплуват на повърхността веднага след излизането на книгата в Румъния през 2004 г. Между другото историята получава огромен обществен отзвук в своята родина и бързо се превръща в най-продаваното и коментирано

заглавие в своя жанр. Изглежда, че откъм публичност Цезар и Раду постигат своята цел, което, разбира се, е прекрасно. В същото време, както бегло споменахме в предговора, издателската къща на румънския издател се изстрелва на челно място благодарение на "Врагът отвътре". Самият издател Сорин Хурмуз споделя, че вярва в историята, но за всички тези години никога не е виждал автора на живо. Ръкописът на книгата и по-важната си комуникация с него издателят получава по специален куриер на тайните служби, което много напомня на начина за свързка между самия Цезар и Раду. Обикновената си кореспонденция авторът води със Сорин по електронната поща от адрес, който се обновява редовно. Само в много специални случаи Сорин използва предплатена телефонна карта, за да се свърже с Раду на определен номер.

Когато оригиналната версия на тази книга бива публикувана в Румъния, издателят буквално е обсаден от стотици телефонни обаждания и писма. От своя страна Сорин споделя, че веднъж, когато бил при един от своите дистрибутори, се случило да срещне пенсиониран човек от службите. Последният бил много изненадан да види "Врагът отвътре" и казал, че не може да повярва на очите си. Човекът разлистил книгата и казал, че е запознат с някои аспекти, описани в нея, потвърждавайки ги като истинни. Други хора от службите също писали на Сорин, подкрепяйки различни елементи на историята - тези, до които те самите са имали достъп. Предполагаме, че тази информация се отнася най-вече до съществуването на Департамент Нула и окултните му дейности и изследвания. Следват много различни доказателства, които са описани от Сорин в предговора му към втората книга на Раду. Няма да поместваме тези данни в тази първа книга, защото не искаме да разваляме хронологичния ред на случващото се, разкривайки факти, случили се след написването на историята, която прочетохте.

Както читателят сам е забелязал, настоящата история свършва внезапно, без да има завършен вид. Точно това е начинът обаче, по който завършва и оригиналното румънско издание. В интерес на истината втората книга от поредицата, чийто предварителен превод на английски език вече прочетохме, свършва по същия внезапен начин. Това по-скоро навежда на мисълта не толкова за писателския усет и възможности на автора, колкото до обстоятелствата около него и международната ситуация, чиито аспекти са описани в книгата му. Тъй като Питър Муун поддържа спорадичен контакт по електронната поща с Раду Чинамар (недиректна комуникация, осъществяваща се през Сорин Хурмуз), имаме някои данни за настоящия му статус и периферната история, съпровождаща политическата интрига между Румъния и САЩ.

Факт е, че въпреки забележителното естество на откритията тази история остава до голяма степен незабелязана. Особено в Америка (за Балканите е безсмислено дори да говорим) тя се познава само от тези, с най-висок достъп до секретна информация. Ако прочетеното в книгата не ви убеждава в правдивостта на историята, приканваме ви да направите свое собствено проучване и анализ на дипломатическите отношения между Румъния и САЩ. Ще забележите, че "изведнъж" двете държави стават политически съюзници. Не само че Румъния става член на НАТО през този период, но държавата е избрана като дестинация за срещи от високо равнище на тази организация в последно време. Между другото важно за окултната връзка е да споменем, че България стана член заедно с Румъния през пролетта на 2004 г. Както Раду сам казва, това стана много "набързо". Още по-интересно е, че отново заедно влязохме през 2007 г. в ЕС. Нищо от това не е случайно. Има няколко фини нива на този феномен. На първо място това ни дава следи за общата съгласувана съдба на България и Румъния. Сякаш има някаква

предначертаност да вървим, хванати за ръка в даден контекст, чиято обща рамка засега е неясна и мъглява. Сигурно е обаче, че значението на всичко това отива много отвъд политическото и чисто битовото измерение на нещата, прониквайки в духовните реалности. Това е **основната** причина, която поражда необходимостта от физически лостове, чрез които тази съдба да се манифестира. А когато говорим за грубо физическо осъществяване на голяма група хора, политиката е основен инструмент на полярностите. А когато говорим за политика, разбира се, говорим не за друго, а за тайни общества. Кое то ни води към втория извод: Тъмната полярност има много конкретни планове за нашите две страни (и за Балканския полуостров като цяло). Индикаторите за това наблюдаваме от години, а събития като горните би трябвало да навеждат прозорливите от нас в дадена посока. Някак си тези общества гледат на нас като на едно цяло (не само защото древното ни минало е такова), което може да ни държи нащрек за в бъдеще. Румъния и България заемат място на централната сцена по доста мистериозен начин. За обикновения човек на Земята, обаче, това остава незабелязано. И тази "незабелязаност" не е естествено протичащ процес. Тя е подпомагана.

Един от първите въпроси, които си зададохме след прочита на историята на Раду, вероятно съвпада с въпроса на повечето читатели на конспиративна литература. И той, разбира се, в общи линии е: *Как изобщо е допусната тази книга, след като всичко се контролира от върха и съобразно факта не превръща ли това тази информация в дезинформация?*

В контекста на всичко, което ни се случи, и след множеството ни разговори по тази тема с Питър Муун сме склонни да споделим становището, че румънското правителство има интерес тази информация да изтече, защото не вярва на САЩ. Очевидно е, че

Раду Чинамар говори от името на някаква основна фракция в РРС и се радва на тяхната подкрепа. Самите РРС в по-голямата си част, изглежда, играят ролята на Светли (поне такава алузия е направена в книгата). Доколко това е така, няма как да кажем. Със сигурност обаче това е част от много сложна информационна война и говорим за игра от огромен мащаб. Добиване на абсолютно разбиране за идеята, която стои зад умишленото изтичане на тази информация, не е възможно за човек без вътрешни позиции в самото РРС. На теория умишленото изтичане на **истинска** и **неподправена** информация е малко вероятно, но не и невъзможно. За момента нашият екип няма причина да смята представеното в книгата за дезинформация. В историята има леко променени и много спестени неща, но това е нещо, което самият автор признава на няколко пъти. Това, разбира се, е направено от мерки за сигурност. Тъй като (особено) в конкретния случай става въпрос за много голяма игра на международно ниво, интригите, загадъчните ходове и маневри на различните участващи страни могат да бъдат тълкувани по десетки различни начини. Добавете и различните фракции, преследващи своя личен интерес **в** самите политически структури, и ще си създадете бегла представа за математическата прогресия от възможности, които стоят пред нас.

Основната причина да се съмняваме в искреността на намеренията на хората, които стоят зад изтичането на тази информация, е фактът, че много трудно можем да приемем, че който и да е във високите етажи на политиката може да остане чист. Това беше най-трудно смилаемата част и за самите нас. За всеобщо учудване се оказва, че е напълно възможно. Повечето изследователи, които реагират скептично с тези аргументи, обикновено **твърде** много надценяват влиянието на Тъмните. Да, контролът им е огромен, но той никога не може да бъде абсолютен, в пълните си 100%. Не и на Земята. Да оставим за

момент настрана по принцип валидната контрааргументация, че масонският октопод е разпрострял своите пипала до всички възможни кътчета на политическия апарат. Езотерично неоспоримо е, че не може да съществува само абсолютна Тъмнина или само абсолютна Светлина. На физическо ниво нещата са доста по-сложни и това следва да бъде коментирано именно защото доста често настава объркване кои са Светли, кои са Тъмни и кои Тъмни се правят на Светли. Една от спецификите на противоборство в трето измерение е именно невъзможността една от двете полярности да наложи контрол върху цяла конкретна земна организация и нейните членове. Така е напълно възможно дори в типично водещи се за Тъмни организации да има някой под влиянието на Светлите, както е възможен и обратният сценарий. Това е много ключово именно поради факта, че не бива една организация да се идентифицира абсолютно с определена полярност. Както не може и да се каже, че една държава е от определена полярност - можем да говорим само за тези, които я управляват, но те се менят постоянно. Този факт сам по себе си говори достатъчно, че случващото се не само е възможно, но е и правдиво. Как това е било осъществено, какви са личните съдби на хората, замесени в него, и какви са последствията от техните решения навярно са подробности, които ние никога няма да разберем. Не е и нужно, защото това са техните преживявания, а не нашите. В случая обаче ни свързва тази история, която по стечение на обстоятелствата е обща и в дадени аспекти важна за всички ни. Ще напомним също така и варианта, че искреността и добронамереността невинаги са задължително условие дадена истинска информация да излезе наяве. Ключовата дума тук, както вече казахме, е "интерес", а причините, стоящи зад него, остават почти винаги неясни за обществото. И обратно на разпространените вярвания, не само Тъмната страна има интереси. Такива има и Светлата. Именно затова споменахме в предговора, че тази книга е като учебник за битката между

полярностите. Тя охарактеризира по много удачен начин двата типа философия, използваните от тях средства за манипулация и дава на читателя много добра перспектива. Целта на дуалността е да бъдете държани на тъмно за това, кои наистина сте били и чиито деца сте днес. Защото, ако разберете, няма да можете да бъдете контролирани нито от Тъмната, нито от Светлата полярност. Ако разберете, евентуално ще възвърнете личната си сила и ще се обърнете навътре, а не навън. А това не се харесва на онези, които определят статуквото в днешно време. Естествено, основата на всичко това се състои в разбирането и личния избор.

Вследствие на своя личен избор Раду Чинамар е под голямо напрежение и натиск (доколкото знаем в момента) според казаното в писмата, които си разменя с Питър. Не може да се отрече смелостта на този човек да направи това, което направи. Без съмнение е и фактът, че животът му тотално се е променил, след като е решил да поеме отговорността да направи тази история публична. По всяка вероятност е станал обект на всякакви разузнавания, трибуквени агенции и организации. Едва ли вече има личен живот и със сигурност не се разхожда свободно по улиците. Спомняме си, че бе направен опит да бъде поканен на събитието в Атлантикрон, но той е отказал поради съображения за сигурност. Знаем също така, че се е извинил на Питър, че не може да предостави повече доказателства за своите твърдения под формата на снимки. Тъй като понастоящем той вече работи в окултния департамент на РРС, тези неща са строго секретни. Въпреки че Цезар Брад е одобрил неговите писма до Питър, той е бил посъветван *"да не разбунва духовете прекалено много"*, ако иска да запази работата си и да публикува своите книги. Раду държи, че всички тези неща наистина са се случили с него и освен това има още доста странни преживявания, които предстоят да се разгърнат в следващите части (засега 4 заедно с тази). Няма място за съмнение у нас, че той е искрен докрай в твърденията и

намеренията си. Питър ни сподели, че негови приятели с психични възможности са потвърдили чистите намерения както на Раду, така и на Цезар. Аналогично ние получихме същите данни по подобен начин от наши познати. Тук е мястото и да кажем, че ако някой изначално се съмнява в съществуването на тези две личности, може да бъде сигурен, че и двамата са напълно реални (в интернет открихме мнения, че зад самата книга стои цяла група, което на някакво ниво навярно е логично, но самият "Раду" е напълно истински). Фактът бе проверен по наши собствени начини, които не намираме за нужно да дискутираме. Това наше твърдение, разбира се, важи единствено за тези, за които нашата дума има някакво значение. Всеки е напълно свободен да вярва в каквото избере. Най-вече относно аспектите на самата история. Разбира се, нормално е човек да остава скептичен на множество равнища. Цялата тази информация изглежда доста фантастична и поставя Раду в позиция, която може да бъде свързана с някой комиксов герой. Въпреки че ние не мислим така, без каквото и да е неуважение, важно е тези преживявания да се определят, съпоставяйки ги с това, как обикновеният ум би ги възприел. За хората, които остават скептични, можем да споделим, че според Питър Муун Раду е невероятно последователен в своите писма до него и в различните събития, които описва. Той често се колебае дали да каже нещо повече, защото не иска да прозвучи прекалено невероятно. Независимо от това, дали му вярвате, или не, очевидно е, че той е имал някои изключителни преживявания. Диалозите, които Питър е имал с него, подсказват правдивост въпреки фантастичното звучене на тези истории.

Самият Раду разбира много добре какво точно значи изразът "герой от комикс". Той обаче предпочита да го определя като трансфер от мистичното към земното. Това е предизвикателство за всеки, който прониква в различните, отвъд битийни сфери на

съществуване. Цезар очевидно му помага в това отношение, а Раду набляга, че е включил само малка част от дискусиите, които е имал с него и други хора.

Лично за нас изключително важно е да уважим избора на двамата, предоставяйки ни тази невероятна история. Решението за разкритията изпъкват още по-добре на фона, в който са ситуирани. Отново ще напомним, че току-що научихте за едно откритие, което може да промени не само историята ни, но и нещо много по-голямо, от което илюминатите се страхуват - могат да променят начина и посоката ни на мислене. Кое то вече е огромен проблем за Тъмната полярност. Това обяснява огромния интерес към румънската случка от страна на САЩ и масонския елит. В тази връзка много интересен е случаят със сеньор Мацини. По този повод обаче трябва да отворим доста голяма скоба.

Тъй като у нас възникна въпросът как Раду е запомнил всичко, което Цезар му е разказал по време на многобройните им срещи, попитахме Питър Муун дали знае нещо по въпроса. Той отговори, че Раду на няколко пъти му е споделил, че в началото е молил Цезар да говори бавно, за да си води бележки, а след време започнал да ползва диктофон за целта и това е начинът, по който книгата е била компилирана. Въпреки това обаче нашето лично усещане за срещата със сеньор Мацини малко се разминава с описаното. Със сигурност е възможно да грешим в позицията си, но сякаш Раду и Цезар са използвали иначе наистина състоялия се разговор с "почитаемия", за да направят нещо като мининаръчник относно масонството с идеята, че това все пак ще бъде издавано в книга. Сякаш има някои украсени и попресилени елементи не относно философията на илюминатите (и техните разклонения), която е представена такава, каквато в действителност е, а относно това, какво Мацини наистина е казал. Навярно това е направено, за да се изобличи по по-добър начин истинското лице на

масонството, защото, макар дадените обстоятелства да са специални, едва ли някой от ранга на Мацини би тръгнал да говори точно по **този** начин (визираме първата среща между двамата, описана в трета глава). Въпреки това стилът на изразяване е много характерен за Тъмната полярност - безочливост, високомерие, непукизъм, снобизъм и чувство за превъзходство (което дава свобода на изказа), и въобще няма да се учудим, ако разговорът е едно към едно. И макар по-късно, при втората среща между масона и Цезар, нашият главен герой да си дава сметка, че Мацини е разиграл много добре планиран театър (с по-висша цел), в който всяка дума е внимателно претеглена предварително, все пак оставаме с леки задръжки, че всичко описано се е случило **точно** така. Има и два дребни детайла в казаното от масона, с които не сме напълно съгласни, като първият се отнася до и без това широкоразпространената теза, че илюминатите искат да намалят драстично населението на Земята.

Когато фактите говорят, че популацията е по-голяма от всякога и въпреки всичко постоянно ни се набива тезата от всякакви конспиративни кръгове, че малтусианството е основна цел на елита, просто можем да направим очевидното: да съберем две и две и да видим умишлената дезинформация с определена цел. Да, понякога е именно толкова просто. Обикновено когато илюминатите искат нещо, те не говорят за това на чаша чай - те просто го правят. И тъй като действията им в крайна сметка целят да се манифестират на физическо ниво, а ние обитаваме именно него, то действията им могат да бъдат регистрирани (колкото и да са прикрити в началото). В този ред на мисли **няма** регистрирано намаление на населението, тъй че можем да спрем да разпръскваме конфети. Различните илюминатски фамилии очевидно са на различно мнение по въпроса обаче, защото в миналото това наистина е било на дневен ред (което отчасти все още е валидно). В определени точки на света се правят различни

"опити", които водят до масова "неестествена" смърт. Днес като че ли обаче някои от тях следват друга програма, която е точно обратна на тази. Това положение със свръхпопулацията всъщност ги устройва. И наистина нека помислим... Не създавате роботи в продължение на стотици години, за да ги изтриете от лицето на Земята с един замах. Това е загуба на ресурс. Вярно е, че, когато един робот или идея изпълни своето предназначение, той вече не е нужен, но дали това време наистина е настъпило? Отчасти - може би. На това се дължи и усиленият и безкомпромисен геноцид над **конкретни** народи. Това в повечето случаи, обаче, е свързано с генетиката на тези нации, заради което те биват изстребвани (каквото е случаят и с Балканския полуостров, за което ще дадем детайли след малко). Има и окултни причини зад несъстоятелността на тезата за редуцирането на човечеството, но това ще остане за някой друг път.

За да се върнем пак на основния въпрос, обаче, отново ще кажем, че дори и някои реплики на масона да не са изречени **точно** както е описано в главата, разбираме мотивацията на Раду (като се има предвид Светлата му принадлежност) да избере този подход при представянето на информацията. В крайна сметка в тази информация няма грешки, освен това, което вече споменахме, и това, което сега ще загатнем (вече споделихме, че са две). А именно, че **"религията е най-големият враг на масонството"**, което на практика е точно обратното - те са нейните създатели и днешни диригенти (повече за това ще прочетете по-нататък в друга връзка). На втори прочит обаче, имайки предвид лукавостта и хитростта на Мацини и факта, че в края на краищата той блъфира, последното може да се окаже много добре преценена и нарочно изпусната фраза, която умишлено цели да подтикне към задънена улица. Това е много характерно за Тъмната страна, която може да е **всякаква**, но никой не може да отрече, че е свръхинтелигентна и знае как да

играе играта си. Все пак Цезар сам признава, че масонът вече го е заблудил успешно веднъж.

Други въпроси, които евентуално могат да възникнат в съзнанието на читателя относно срещата с Мацини, е какво му е толкова "сензационното" на "шокиращите откровения" (приблизителните думи, отразяващи емоцията на Раду от наученото), казани в нея. Все пак механизмите, описани от масона, са в общи линии известни на всеки, прочел поне една конспиративна книга в живота си. И това, разбира се, е точно така. Не трябва да забравяме обаче обстоятелствата, при които тези откровения биват правени. На първо място нека имаме предвид, че срещата между Мацини и Цезар се състои през 2003-та, а не през 2010-а година. С това се опитваме да кажем, че информацията тогава бе много по-оскъдна и трудно достъпна, отколкото е тя днес. Респективно звученето ѝ трябва да бъде съотнесено към съответния период, а не към днешна дата. И макар да е вярно, че дори тогава информация вече имаше достатъчно много (за разлика от 80-те например), то този род изследвания не бяха твърде популярни на Балканите и конкретно в България, за да не кажем, че започнаха да набират сила в по-масови мащаби точно в онзи период. Това е така, защото комунизмът и желязната завеса все пак оказаха голямо влияние върху потока на този вид сведения и те сравнително късно добиха популярност по нашите ширини за разлика от САЩ, където този процес започва още през 70-те години на миналия век. Като се има предвид фактът, че дори днес все още има хора, които не знаят елементарни неща, като например това, че парите им нямат никаква реална стойност, смятаме, че откровенията за истинското лице на масонството в тази книга могат да послужат добре на проходащите в конспиративната област. Иронично е, че самият автор е пример точно за такъв обикновен човек, който доскоро дори не е подозирал за съществуването на реалните, представени

му от Цезар. Виждате и естествената му реакция - той е ужасен и потресен от наученото и именно заради това типът на описание и охарактеризиране на случката носи отпечатъка на тази емоция. Това е още едно от обстоятелствата, което не трябва да забравяме, около конкретния разговор, за който споменахме преди няколко реда. Всъщност абсолютно същото може да бъде казано и за Цезар - трябва да си припомним, че той израства абсолютно чист и в тотална изолация от външния свят и случващото се в него. И макар да притежава феноменални психични способности, всяка информация за него е нова, особено от такъв тип (макар в текста това да не е показано пряко, то се подразбира). Сигурни сме, че неговото собствено (ако не цялостно, то поне частично) учудване от същността на масонството е повлияло и върху отношението на Раду към този нов за него проблем.

Накратко - не подценявайте разговора с масона и неговата стойност и се опитайте да видите отвъд неговата очевидност. Той има своята актуалност и в крайна сметка авторът е постигнал целта си - това наистина е учебник за това, "как се прави от хиляди години под носа ни". Нещо, което така или иначе никога няма да е излишно. Ако трябва да бъдем честни, самите ние в началото не обърнахме особено внимание на тази глава, като всичко на пръв поглед изглеждаше общоизвестно и предъвквано хиляди пъти из други книги. В процеса на множеството редакции на книгата обаче започнахме да откриваме много подтекст в думите на масона и да декодираме значения, нови дори и за самите нас. Да не говорим за феноменалното пророчество, което Мацини прави в самия край на трета глава, а именно: *"...Затова трябва колкото се може повече да печелим доверието на човешките маси, за да създадем илюзията за естествена последователност на събитията, които ще се случат. А именно предстоящата ужасна световна криза, от която ние ще излезем на повърхността в образа на спасители на*

човечеството, понеже имаме необходимите финансови ресурси да направим това...". Като се има предвид фактът, че разговорът се е провел през 2003 г., казаното е право в целта, знаейки какво последва само след няколко години в световен мащаб! Нещо, което само доказва, че всичко, случващо се днес, е планирано поне 30 години предварително (минимум).

Отворихме дума за сеньор Мацини в друг контекст, обаче. Неговото присъствие в конкретната история е от изключителна важност, защото това ни дава допълнителна следа относно важността и величината на разигралите се събития. Кое от своя страна само потвърждава наистина огромното значение на случката. Сега ще обясним и какво имаме предвид.

"Мацини" не е просто някоя произволна масонска фамилия. Очевидно героят от книгата е пряк наследник на кръвната линия на Джузепе Мацини. Последният е живял през XIX век и - само между другото - е бил идолът на Васил Левски (както и на Любен Каравелов и Христо Ботев), което отново е далечна, но все пак окултна връзка между България, Румъния, световното масонство и събитията, описани от Раду (всичко около тази книга е изтъкано от такива синхроничности - нещо, в което читателят ще се убеди сам много скоро).

И така, кой е в крайна сметка Джузепе Мацини? Има две паралелни истории за неговата личност и живот. Едната е популярната, а другата е конспиративната. Нужна е малко предистория, за да разбере читателят комплексността на случващото се и начина, по който е свързано всичко това с настоящата книга. Едва тогава ще разберете защо му обръщаме такова внимание.

Мацини е роден в Генуа на 22 юни 1805 г. На 14 години постъпва в университета, изучавайки право.

През април 1821 г. градът му дава убежище на голям брой прореволуционно ориентирани млади хора, настроени против Австрия. Мацини бил потиснат от безизходицата, в която се намирала Италия по онова време. Оттогава той решил да ходи облечен в черно, като по този начин оплаквал съдбата на родината си, която била под австрийско управление. По това време австрийският министър Метерних виждал в Италия само географско понятие, където се толерирали единствено аристокрацията и духовенството. Мацини стигнал до убеждението, че има и друга Италия, която трябвало да се роди от борбата за освобождението ѝ от Австрия. Той нарича "своя" проект (който по същина, обаче, е масонски) "Свещен съюз на народите". Това е антипод на Свещения съюз между тримата императори на Русия, Австрия и Прусия и е прототипът на Новия Световен Ред като концепция, чиито главни инструменти и структури са ООН, НАТО и ЕС. Описаните събития са много подходящи за извеждането на заключения относно различните междувътрешни масонски борби на световно ниво, които съществуват от най-ниското до най-високото ниво на пирамидата (за разлика от казаното от Цезар, че конфликти има само на ниските нива). Никога не трябва да се забравя, че противоборството идва от различните интереси, които представят организациите на извънземно ниво. Друг е въпросът, че и на извънземно ниво две бореци се фракции могат да са жертва на интересите на по-висш кръг и да не осъзнават, че с конфликта помежду си обслужват по-висш интерес. Тоест това, че някой има интерес да съществува противоборство между две групи, не означава, че няма реална борба между тях и че членовете им не дават всичко, за да са на печелившата позиция от своята гледна точка. Това е точно като при две държави във война. Причините за тази война едва ли са тези, които се представят, но това, че някой има интерес и изгода няколко нации да се избиват, не променя факта, че на ниските етажи сражението е действително и с реални

жертви. Това между другото е стратегия на хиляди години (а ако погледнем галактически, дори на милиарди - тези неща са описани много добре в "Документите Тера" за тези, които търсят допълнителна информация по въпроса).

В този ред на мисли окултните битки за влияние над различните континенти и тяхното население са константни и продължават и до днес. Развитието на тези борби може да бъде проследено по политическото случване в миналото и днес. Исторически погледнато, следвайки линията на нашето изследване, приносът на Мацини за тогавашното изкрystalизиране на идеологията за обединена Европа е повече от значителен. В разрез с избуялия по това време почти навсякъде национализъм Мацини успява да обогати желанието за национално обособяване и национално въздигане с нуждата от повисоко ниво на взаимоотношенията между вече свободните републикански държави. Това е наднационален проект, чрез който трябва да се постигне разбирателство и единство из цяла Европа (на пръв поглед). В годините до 1848 г. Мацини вече е всепризнат европейски водач, който става символ на всички републиканци, а също така и на малките народности в Хабсбургската и Османската империя. За днешните ортодоксални историци е немислимо да се говори за европейско обединение, без да се спомене Мацини, и не толкова като самоцел, колкото поради огромното му влияние, което по свой начин обединява различни европейски народности в името на общата им задача. И като че ли в настоящето идеята на Мацини е на път да се осъществи. Европейският съюз е типична наднационална организация, съставена предимно от държави с републиканска форма на управление. Поне на пръв поглед това е тази Европа, която Мацини проектира през далечната 1834 г.

В очите на съвременните историци тази личност е пример за родолюбие, еманципация и активност, която оставя след себе си

цяло обществено и международно движение - масонизма. Ние обаче знаем, че зад всяка идеология, **особено** ако тя има политически характер, без значение колко хуманна и логична е тя наглед, стоят различни интереси. А интересите тук са огромни и нямат положително естество. Така че нека сега разгледаме по-малко известната история.

Както със сигурност сте се досетили, Джузепе Мацини е масон от най-висш ранг, надминаващ 33-та степен, която е просто несполучлив камуфлаж. Той е смятан за "бащата" на италианското масонство от нов тип. Присъединява се към промасонското общество на карбонарите - по същество революционна организация, симпатизираща на широко разпространените опити на Европа през 1830 г. за либерална и конституционна революция. Мацини е арестуван главно поради това, че бил човек с нестандартно мислене. Затворен за шест месеца в Савона (1830-1831), той приема "апостолската мисия" за постигане на независимостта на Италия. Апропо, тази терминология за "апостолска мисия" възприема и "Млада България", където Левски заема сана Главен апостол.

През 1834 г. илюминатите назначават Джузепе Мацини за директор на политическата дейност на организацията. Някои изследователи дори смятат, че освен с масонството и илюминатите, името на Мацини се свързва и с тайните общества на Италия, като например прочутата им Мафия - тайната криминална италианска организация, използвана от Мацини. Твърди се дори, че едно от значенията на **MAFIA** е "*Mazzini Autorizza Furti, Incendi, Avvelenamenti*", т.е. "Мацини разрешава да крадем и убиваме".

Мацини поддържа тясна връзка с всички масонски ложи и ръководи и насочва всичките им революционни мероприятия и

действия по света. Навярно на хората, запознати с конспиративната литература, им е ясно, че **всички** революции, **до една**, са продукт на масонски планове и не са резултат от естественото стечение на обстоятелствата (а на тези, които не са наясно, можем да препоръчаме книгите на Неста Уебстър)! Тоест "благодетелят на европейското обединение" не е нищо повече от машина в ръцете на същите масонски идеали, за които вече стана въпрос.

Мацини често се среща и с всеизвестния Албърт Пайк. Последният е американец, отговорен за формата и ритуалите на съвременното масонство, и една от вечните икони на това подривно движение. Той е наричан "Черният папа" и се превръща във върховен свещеник на световното масонство от 1859 г. до края на живота си. Един от най-върлите сатанисти на планетата за всички времена. Пайк нарежда на Мацини да сформира върховни съвети в Рим и Берлин, които да работят в тясна връзка със съставената от него ложа. Върховният съвет в Рим ръководел политическите действия, а този в Берлин имал догматичното управление. Трите върховни съвета (два в Европа и един в САЩ) е трябвало да управляват и ръководят подривните и подмолни действия на други 23 съвета, организирани също от Пайк в Северна Америка, Южна Америка, Азия, Африка и Океания. Оттук започват и събитията, които ни касаят пряко.

Очевидно, след масонски инструкции през 1868-1869 г., Мацини отправя две възвания към балканските народи, публикували в българските вестници "Народност" и "Дунавска зора". Едното носи заглавието "Към поляците", а другото - "Прокламация към източните народи". Чрез своята прокламация към източните народи Мацини се обръща към **България**, Сърбия, **Румъния** и Черна гора с думите: *"Италия ще се пробуди за един нов живот и вие, вълочните народи, надявайте се за това"*

възкресение! А когато дойде помощ от Италия, съединете себе си под знамето на единството, подайте си един друг братска ръка (...) вдигнете се на височината на вашата мисия (...) работа, в която не ще ви остави никак вашият Мацини."

В момента на възванията сред балканските революционни кръгове витае идеята за федерация или конфедерация помежду им. В прокламацията си Мацини заявява, че очаква голямо въстание на народите в Османската империя, което трябва да обхване Босна, Херцеговина, българските и сръбските земи.

Доста преди тези възвания, "идеите" на Мацини са намерили благодатна почва сред българските революционни дейци. Така например в средите на тайния български централен комитет се очертава тенденцията да се търси връзка с **румънското** освободително движение.

Румънските революционери познавали плана на Мацини за създаването на един Европейски революционен център. Бълческу информира за това Йон Гика на 23 февруари 1850 г. В последното си писмо пише за намерението си да се срещне в Лондон с Мацини, където се организира Европейският комитет, който щял да подпомага Комитета на Източна Европа.

През това време през 50-те и 60-те години на XIX век дейността на "Българско общество", "Млада България" и в-к "Народност" довеждат до закономерната поява на в-к "Тъпан", където се групират българските мацинисти. Тук акцентът е поставен върху сътрудничеството на българските революционери със сръбските им съратници.

Така Мацини се очертава като един от онези харизматични герои, които много тенденциозно и умишлено биват едва ли не митологизирани в съзнанието на балканските народи и той става

пример за подражание на радикално ориентираните балкански революционни среди.

Безспорно влиянието на Джузепе Мацини в радикалните крила на балканските националноосвободителни движения е значително и не бива да се пренебрегва. Не бива обаче да се пропуска също, че последователите на Мацини на Балканите невинаги сляпо се придържат към мацинистката идеология. Нещо, което със сигурност е за доброто на България. Безспорно нашите революционери са били искрени в своята борба против тиранията и всички са дали живота си в тази посока, макар понякога да са нямали напълно ясна представа на кого точно служат тези им действия в по-голям план.

След всичко, което открихме по въпроса, и след като анализирахме и свързахме отделните елементи, можем с голяма убеденост да кажем, че Джузепе Мацини е получил задача от върховния съвет на илюминатите да надзирава процесите, случващи се на Балканите, и фино да ги насочва в "правилната" посока. Явно това е неговото разпределение и департамент, защото, както знаем, различните фамилии имат различни функции, които подпомагат осъществяването на крайната цел на илюминатите. Фамилията Мацини е член на т. нар. "Комитет на 300-те", който е основан през 1727 г. от британската аристокрация (навярно този съвет има по-древни корени обаче, както е с всички тайни общества по принцип). Комитетът на 300-те се състои от 300 елитни фамилии от банкери, политици и всякакви влиятелни личности. Те са "бойният отряд" на илюминатите и вършат всичката тяхна работа, поддържайки ги в тяхното величие и власт. Като имаме предвид, че фамилията Мацини е една от 300-те и че те получават своите заповеди директно от илюминатите, можем смело да заявим, че отговорникът за балканския район е фамилията Мацини. Трябва

също така да знаете, че, получат ли веднъж задача от високо, тези фамилии се специализират главно в нея и я поемат изцяло. Тоест обикновено една такава фамилия има за свой дневен ред главно една посока на действие и няколко странични. Това не означава, че нямат власт навсякъде. Означава обаче, че имат приоритет, и, бидейки наясно с това, хвърлят най-големите си сили именно в своя локален "отрасъл".

Не знаем дали читателят разбира значимостта на горното откритие. За да изясним допълнително това и за да затворим кръга, ще се върнем там, откъдето започнахме (като след тази дълга презентация целта ни беше да стигнем именно дотук).

Героят от настоящата книга - сеньор Мацини, е потомък на същата фамилия. Което е огромно потвърждение на това, което току-що разкрихме, и най-вече на историята на Раду въобще! Не е случайно, че именно той е изпратен от групата Билдерберг (контролирана от илюминатите) да се справя с възникналата ситуация. Това е просто в неговия "квартал". Можеха да пратят всекиго, но са пратили точно Мацини. Какъв е шансът за това на фона на всичко казано? Това ни дава и следи кой е прекият отговорник ако не за целите, то поне за по-голямата част от Балканите. Разбира се, схемата е твърде сложна, за да генерализираме, но Мацини очевидно е водещ играч, а това означава, че има пряко отношение и към нашата страна. Това означава, че ако не всички, то поне повечето масонски ложи в България отговарят пряко или непряко (с или без тяхното знание) пред фамилия Мацини. Което е, разбира се, просто окултното продължение и мисия на Джузепе Мацини в държавата ни. От своя страна това дава нова посока за размисъл. Отначало тя ще ви изглежда малко далечна от спряганата тема, но, погледнато отгоре, това не е така и е много интересна.

Още докато четяхме книгата за пръв път, ни направи силно впечатление, че сеньор Мацини знае и говори много добре румънски език с Цезар. Първоначално помислихме, че това се дължи на многоспектърното обучение, което масоните във висшите аристократични степени с традиция получават още от деца, и решихме, че това просто е един от многото езици, които Мацини знае. След разкритието за фамилната му история и мисия обаче, фактът, че знае румънски, се явява още едно уникално потвърждение, че този човек е бил специално трениран да оперира **именно** в тези ширини. Тогава се случи още една много интересна синхроничност. Тя е свързана с последния филм на масонското протеже (и впоследствие жертва) Стенли Кубрик - "Широко затворени очи". Бяхме гледали този филм още когато излезе, преди 10 години. Разбирането на един определен аспект обаче, се случи наскоро. Сцената, която конкретно ни интересува (за тези, които са го гледали), е **преди** сексуалния илюминатски ритуал, извършен в замъка. По време на подготовката за него, когато всички са наредени в кръг, има много странни напявания, които не са на нито един познат език. Преди няколко години наш познат ни обърна внимание на това и сподели, че според него във филма тези напявания не звучат в оригинален формат и навярно са записани в огледален вариант, отзад напред. С програма той обърна аудиото им на обратно с идеята да разбере дали ще чуе някаква реч в нормален вид. Каква бе изненадата ни, когато ни каза, че прослушаното било много близо до звученето на българския език! Не се различавали ясни думи, защото навярно кодировката е по-сложна от възможностите на достъпните програми, но определено имало някакъв намек в тази посока. Това, разбира се, е много странно: какво може да прави нещо, наподобяващо български, в американски филм от подобна величина? Минаха поне 2-3 години оттогава и забравихме за тази случка, която си остана неразгадана.

Следващият удар в същата връзка дойде наскоро, когато Питър Муун случайно подметна, че негови румънски приятели му казали, че напояванията във филма, чути на обратно, твърдо били на старорумънски! Това е много интересно. Не знаем доколко старорумънският прилича на българския като звучене, но самата хипотеза записът да е на един от двата езика е много интригуваща. Фактът, че това са напоявания в световноизвестен филм, а сцената е магически ритуал, прави нещата много дебели. Сексуалните ритуали, които илюминатите извършват, имат за своя крайна цел манифестация на дадено събитие/идея/условия на земен план. Механизмът, по който това става възможно, е сложен и не е предмет на настоящата книга. Възможността обаче заклананията да са изречени на български или на старорумънски (или каквато и да е негова форма) говори, че конкретният ритуал отразява цели, свързани с вибрацията на тези земи. Силата на това закланание се мултиплицира прогресивно, защото е гледано от милиони хора, и макар на съзнателно ниво те да не разбират казаното, подсъзнанието им го регистрира и започва да резонира на тази вълна. Ако има дори частица истина относно езика, ползван за тези закланания, това ни дава още едно **много** твърдо доказателство, че илюминатите открай време мислят и действат в посока Балканите по много конкретен и окултен начин.

Колкото до сенъор Мацини като техен представител, явно той наистина е носител на древна традиция в масонството и действително има много висок ранг на посвещение. Това проличава на два пъти в текста.

Първият път е, когато масонът казва почти между другото на Цезар, че илюминатите не са от този свят. Съветваме ви да приемате това твърдение много буквално, а не метафорично. Повечето от вас знаят защо.

Вторият път е, когато Мацини казва, че всичко, открито в Ирак,

има връзка с мистериозното минало на планетата и по някакъв начин - с историята на тяхната организация. Това са неща, за които повечето ни читатели подробно са чели в "Документите Тера".

Тези две "изпуснати" фрази, които достигат до нас, говорят много за ранга на Мацини, защото въпросните факти не се знаят от ниските нива в масонството, а личностите по високите етажи - тези, които са наясно - също са много малко. Което допълнително обрисова колко важно е откритото в планините Бучеджи за илюминатите - те пращат един от най-опитните си лакеи, който едва ли допуска грешки.

Споделяме всички тези факти и умозакljučения, защото те са лесно проверими и в крайна сметка това е достъпният за нас метод да потвърдим по независим начин различни аспекти от книгата на Раду Чинамар. Въпреки че всички можем да бъдем разочаровани, че разкритията в книгата са ограничени, също така трябва да отчитаме и съпротивата на сенйор Мацини и неговите последователи. Хилядолетия лъжи не могат да отстъпят на истината за една нощ.

В интерес на истината има още една синхроничност, която започва с фамилията "Мацини", и тя ни завърта и свързва с друг, много интересен аспект, бегло споменат в книгата - с Ватикана (макар историята с папата, която Раду описва, някак да не ни звучи много адекватно, което, разбира се, не я и изключва). Когато разбрахме това, свързахме и други елементи, които си заслужават да бъдат разгледани. Разбира се, важно е преди това да кажем, че Ватиканът е просто друга фракция и различен тип тайна организация, която преследва своите собствени интереси, а не работи за общочовешките такива. Както споменахме, всичко тръгва отново от Джузепе Мацини.

Според някои изследователи точно илюминатите стоят зад Ватикана от самото ѝ начало. Според други, обаче, това не е съвсем така и главна задача в миналото на илюминатите е била да се инфилтрира във Ватикана (и двете теории имат зад себе си сериозни аргументи, които заслужават внимание; както винаги, истината сигурно е по средата). Да се инфилтрира агент във Ватикана, обаче, навремето не е било никак лесно. Джузепе Мацини и тук свършва прекрасно работата на своите господари, като създава много силни антинастроения спрямо папската институция в цяла Европа. И тогава на помощ на Ватикана идва... кой?... Калман Ротшилд - синът на Майер Ротшилд - създателя и финансиста на Адам Вайсхаупт (представителното лице, набедено за "основател" на ордена на илюминатите, докато организацията всъщност е много по- древна). Впоследствие Калман приел името "Карл Ротшилд". Той се намесва с предложението си, че не е необходимо да се пролива излишна кръв. Ватиканът е защитен. Което, разбира се, е двойна игра. Ротшилд, който е от върховните членове на илюминатите, спечелва признанието и благоволенieto на папата и католическата управа. Така Ротшилд намира пролука и предоставя на Ватикана като компетентни финансови и политически съветници свои вътрешни хора. Така илюминатите постигат съкровената си мечта да навлязат в сърцето на католицизма. С което правим връзка с казаното преди няколко страници, че в най-лошия случай (ако наистина във Ватикана са се инфилтрирали чак впоследствие) религията вече не е техният най-страшен враг. Защото, веднъж застанали вътре, те никога няма да излязат. И днес те все още са там. Голяма част от състава на Ватикана членува в една от най-силните масонски ложи - P2 ("P" да се чете на латински, не на кирилица).

Именно от P2 започва нашата друга нишка. Още докато бе в България, Питър Муун получи писмо от свой италиански приятел, когото ще наречем Антонио (фалшиво име). Уникалната

синхроничност се състои в няколко аспекта. На първо място, самите ние се срещнахме с Антонио в Атлантикрон през 2008 г. и проведохме много интересни разговори. На второ място, той е италианец, което езотерично навява връзка със сеньор Мацини (в чисто концептуална форма) в много странен момент и във връзка с ложата Р2. На трето място, Питър сподели, че Антонио не му бил писал отдавна и за първи път това стана точно докато нашият американски познат ни беше на гости в България. Антонио проявяваше интерес да публикува книгите от поредицата за Монтоук. Това доведе до неговото пътуване до Монтоук в края на август точно след като Питър Муун се върна от нашата страна.

Синхронизацията на този момент бе ироничен, защото точно тогава Питър вече бил приел покана да говори в един бутик на негова приятелка в Монтоук. Изключително рядко се случва Питър Муун да бъде поканен да говори в Монтоук по какъвто и да е повод. Това се дължи на естеството на книгите, които е написал. Интересно е да се отбележи, че другите 3 пъти, в които това се е случвало, то винаги е било по повод на молба на някой от модната индустрия. Това, разбира се, бе просто поредната синхроничност, защото в онзи момент Питър си даваше равносметка за своето пътешествие в България, и по-специално за гробницата на Бастет в Странджа, заради която главно посети страната ни. Тази история, разбира се, е свързана с Людмила Живкова, както всички знаят. Питър имаше особен интерес към живота на Людмила, защото изследванията му от години се въртят около женската енергия и аспекти в контекста на Ин/Ян - творението в света. Така той разбра, че дъщерята на Людмила - Евгения, е моден дизайнер и дори планираше да опита да се свърже с нея, за да ѝ зададе въпроси за майка ѝ. Това така и не стана, но отново се затвори някакъв странен кръг от взаимовръзки.

И така, тъй като Антонио винаги е искал да посети Монтоук,

Питър го води там. По време на пътя те обсъждат различни окултни проблеми, които силно влияели на Антонио през целия му живот. Според него тези проблеми тръгвали от други инкарнации и дълбоко афектирали хората около него - тези, с които е работел и обичал. Докато споделял подробности около това, за Питър става очевидно, че всичко е свързано с обвързаността на Антонио с един определен човек, който има много високо положение в италианското масонство. Този човек не бил с лош характер или зъл по природа, но Питър отбелязал, че носи много мощна енергия със себе си и може да навреди на всеки, който е уязвим към подобни машинации. Този човек не е случаен, защото е именно човекът, разкрил прочутия скандал с ложата P2. Ако се интересува, читателят може да проучи по-подробно историята, която наистина много се раздуха навремето. Следващите няколко параграфа са плътно наситени с информация, което може да представлява трудност за тяхното възприемане. Това е така само защото не разполагаме с достатъчно място да опишем нещата с подробностите, които биха ги направили много по-разбираеми, и се ограничаваме само да изброим няколко факта. Дори по отношение на P2 има огромно количество информация на английски в мрежата, която всеки може да види, за да разбере огромния мащаб на скандала, който се е разиграл навремето. Тук ще дадем основните линии.

"P2" означава "Propaganda Due" и е легално установена италианска масонска ложа до 1976 г. Скандалът започва, когато базираната в Лонг Айлънд (където е разположен Монтоук) "*Franklin National Bank*" фалира. Всичко е било поръчано от Микеле Синдона с помощ от администрацията на Никсън, така че да може да пере пари, тъй като има връзки с Мафията и Ватикана. Може би част от тези пари са достигнали и до Монтоук. Синдона е бил обучен в Сицилия от йезуитите, като имал отлични познания по математика и икономика, но избира кариера на

контрабандист, преди да бъде избран от фамилията Гамбино да пере техните печалби от хероин. Джовани Монтини, който по-късно става папа Павел VI, е бил близък приятел със Синдона, преди последният да купи банки с парите от хероина на Гамбино. Когато банката фалира, разследването показва, че Синдона е член на P2, и в резултат на това P2 губи своята легитимност и е **обявена за незаконна** от италианското правителство.

P2 се появява на челно място в новините отново през 1982 г., когато Роберто Калви, познат като "Банкера на Господ", е намерен обесен под един мост във финансовия квартал на Лондон. Калви е бил президент на "Banco Ambrosiano", която е притежавана от Банката на Ватикана, но също така е и приятел и колега със Синдона. Този нов скандал води до разкритието, че **P2 е все още действаща** под формата на правителство в сянка в Италия и че главата на ложата е Лицио Гели, чиито корени могат да се проследят чак до Мусолини и Черните ризи, където той е служил като свързочен офицер с Третия Райх. Което е **голям** скандал на фона, че P2 е забранена официално. В края на войната Гели се намира в отлична позиция поради професионалните си връзки с Ватикана и Райнхард Гелен и това го замесва с ЦРУ и позорното бягство на нацистите към Аржентина. Със своите вътрешни връзки Гели придобива ватикански паспорти за тях и може да им осигури удобство в Аржентина поради близките си връзки с Хуан Перон.

Друг интересен субект в тези афери е Пол Марчинкус, който е много близък както със Синдона и Калви, така и с Монтини/папа Павел VI. Марчинкус е близък и с Йоан Павел II, а също така е и главният заподозрян за мистериозната смърт на Йоан Павел I. Марчинкус буквално е управлявал Банката на Ватикана и е перял средства на мафията, осигурени от Синдона или Калви. Той също осигурявал средства за борба с комунизма за Рейгън и ЦРУ. Като

резултат на тази кооперация Рейгън установява отново дипломатически връзки с Ватикана за първи път от 119 години. Марчинкус е обвинен в сериозни престъпления от италианските прокурори за различните му участия в тези скандали, но папа Йоан Павел II му осигурява дипломатически имунитет и, след като разиграва драматично шоу с протести в пресата, италианското правителство приема имунитета. Марчинкус повече не е преследван от властите.

Между другото моментът, в който всичката тази информация за Р2, Ватикана и папата стигна до нас (чрез Питър), бе много странен, защото точно тогава се случи и друга интересна синхроничност. А именно папата направи посещение на английската кралица в Единбург (двамата се виждат изключително разредено във времето). По време на срещата папата сваля шапката си - нещо, което става изключително рядко (тези, които са чели "Документите Тера" обаче се досещат какво означава този жест). Тогава той ѝ подарява част от "Codex Aureus" - илюстрирано евангелие, чието съдържание не ни е познато в детайли. Интересното обаче е, че другата половина се намира в Трансилвания, Румъния! Значението на тази връзка ще разберете малко по-късно.

За да се върнем на историята ни: слушайте за неволите на нашия общ познат от Италия, Питър веднага свързва две и две и разбира, че масонският приятел на Антонио е на толкова висока позиция в италианското масонство, че или познава, или най-малкото ще познава някого, който познава сеньор Мацини от книгата на Раду. Чак тогава самият Питър си дава сметка, че сеньор Мацини е от същата кръвна линия на Джузепе Мацини. Това, което пропуснахме да кажем малко по-горе, е, че Джузепе Мацини е подценяван от много изследователи на тайните общества, докато всъщност той е човекът, който наследява Адам

Вайсхаупт като глава на баварските илюминати. Мацини е главният инициатор на премахването на папските щати през XIX век. Това води до основаването на Италия с нейния триколюр от червено, бяло и зелено (познайте кой има същите цветове в знамето си). Илюминатите използват триколюрния стандарт, за да символизират своето влияние в дадена държава, и това може да се види в червеното, бялото и синьото на Франция, Англия, САЩ, както и на безброй други страни. След премахването на папските щати папите били наричани "папи-затворници", тъй като били приковани към Ватикана, което ги правело политически импотентни. Политиката на фашизма обаче намерила полза от Ватикана и Мусолини прокара Латеранския договор през 1929 г. Той прави Ватикана суверенна държава с пълен дипломатически статут, но по-важното за Мусолини и неговите господари е, че договорът дава суверенен банков статут на Ватикана, която респективно може да пере и манипулира финанси безнаказано.

Преди Ватиканът да стане марионетка на фашизма, той предупредил за опасността от влиянието на Мацини, и дори спонсорира публикуването на книга, озаглавена "Alta Vendita". Това били откраднати или придобити писания от хората на Мацини, които разкривали техните планове да се внедрят в католическата църква и да я превземат като част от похода им да превземат всички държави. Въпреки че Мацини бил обучаван като йезуит и получил приемственост от илюминатите на Вайсхаупт, той свършил повечето от своята работа чрез карбонарите (споменати по-рано). Целта на двамата - на Мацини и Вайсхаупт, била да се инфилтрират и да превземат части от масонството, католическата църква и на практика всички нации. Коеето говори за каква междувътрешна масонска каша и борба става въпрос всъщност.

Карбонарите са свързани и по отношение на разследването за

Монтоук (а Монтоук е много важен активатор на събитията около книгата на Раду Чинамар, както ще обясним подробно малко по-късно). Питър научава за това, когато негов абонат за тримесечния му бюлетин забелязва повтарящ се модел - изгорени въглища, поставени по ритуален начин в околността на преподавателя в Монтоук. Питър започва да разследва това и скоро се оказва, че карбонарите и тяхното име означава точно това - "изгаряне на въглища". Окултистите понякога изгарят дървени въглища, за да привлекат демони или духове, защото въглищата се състоят от загнила органична материя и следователно съдържат енергиен остатък. Денят, в който се връща вкъщи от Монтоук след срещата с Антонио, Питър получава обаждане от близка приятелка, която е лечител. Тя била обезпокоена от неочакван посетител, докато лекувала клиент. Мъжът ѝ казал да предаде на Питър Муун да остави настрана румънската история около Раду Чинамар. Ако не го направел, щяло да има последствия. След като тя отговорила, че Питър едва ли ще се вслуша, той казал: *"Просто му кажи: "Фил Шнайдер"*. Той ще разбере за какво говоря."

Без да задълбаваме допълнително, ще кажем, че Фил Шнайдер е един от вечните емблематични образи в конспиративните кръгове. В миналото Шнайдер е работил за правителството на САЩ и той бе човекът, който излезе пред света и показа доказателства за наличието на извънземни, работещи заедно с американското правителство срещу американския народ. Фил Шнайдер бе убит заради това, което направи. В случая посланието към Питър, направено от мистериозния непознат, е повече от ясно.

Интересно е, че заплахите във връзка с работата на Раду не са нещо толкова необичайно. В едно румънско телевизионно шоу, чиято тематика е свързана с паранормалните мистерии и в конкретния случай с историята на Раду Чинамар, се получава странно телефонно обаждане. Разговорът протича по

следния начин (започва водещата):

- Здравейте, добър ден...

- Пращаме ви съобщение, внимавайте! Не говорете никога повече за планините Бучеджи!

- Кой сте Вие?

- Тази информация трябва да остане на нивото на някои държавни структури и не бива да става публична! Играете опасна игра, все още сте млади, имате семейства... Има достатъчно много тематики в тази държава, по които можете да говорите!

- Господине, кой сте Вие?

- Не искате да ни познавате и да взимате "интервюта" от нас. Това е всичко, което имам да кажа...

Телефонът се затваря шумно.

Клипът от предаването може да бъде открит в интернет под името "*Descoperiri In Bucuresti*" (част I). Смятаме тази случка за много добро доказателство на казаното от Мацини за методите им на манипулация при първата му среща с Цезар. Ето и какво имаме предвид.

Повечето хора са на мнение, че обаждането е трик за вдигане на рейтинга на телевизията. Ние самите не разбираме румънски език, но това не е необходимо условие да усетим, че "зрителят"

наистина говори малко изкуствено, сякаш прави рецитал. Дори това да е така обаче, човек трябва да вземе предвид и други фактори.

Никога нищо , което се показва по телевизията, не е случайно (както казва Мацини в самата книга). Това означава, че във връзка с конкретното обаждане може да са разиграни няколко сценария.

Да започнем с варианта, в който обаждането може да е истинско, и да го вземем едно към едно, т.е. изначалните намерения на "зрителя" да съвпадат с това, което той наистина мисли и казва. Само по себе си това наистина би било глупаво и малко несериозно - Тъмните не са толкова наивни и най-вече емоционални - те правят всичко с хладна прецизност. Много вероятно е обаждането да има чисто психологически цели. Тъй като (както отново казва Мацини) те са много добри познавачи на човешката психология и знаят много добре как публиката ще реагира на едно такова включване. Около 50% веднага отпадат от "играта", класифицирайки го като лоша шега, направена от произволен човек. 30% ще си помислят, че това е работа на самата телевизия, която търси реклама. Нека ние сме от останалите 20% обаче, които да помислят за момент, защото играта може да е много по-сложна. Тъй като знаем, че книгата предизвиква огромен интерес в Румъния, какво по-лесно от това, масоните отново да ползват своето най-силно оръжие, медията, за да дискредитират историята? Изфабрикуват тази постановка, правейки умишлено самото обаждане да изглежда фалшиво и некадърно изиграно. В резултат огромна част от хората се подлъгват по опаковката (трик, ползван във всички сфери на живота днес) и в тяхното съзнание това омаловажава и цялата история на Раду. Както казва и самият Мацини: дори на другия ден да излезе опровержение, за повечето хора това вече ще е без значение, защото те вече са обезверени. Сами виждате колко е

важно човек да не реагира първосигнално на външния свят и винаги да е вътрешно стабилен, със собствен, вътрешен филтър. Илюминатите разчитат най-вече именно на първосигналната природа на масите. Винаги помнете това и го обърнете в своя полза.

Както виждате, тази проста случка в телевизията - истинска или не - отново ни дава доказателства за информационната война около тази книга. Очевидно, любимците на Мацини не искат тази информация да бъде публична. От друга страна обадилият се в шоуто загатва за "*държавни структури*", което отново може да е умишлено изпусната фраза, но може да навява и асоциации за вътрешни борби в самото РРС. Това може да обясни и вече споменатия факт, че в момента Раду се намира под голямо напрежение и натиск. И докато напрежение върху него винаги ще има от константния натиск на САЩ, то случката навява на конотации за проблеми и на румънско междуструктурно равнище. И макар да е ясно, че Раду има хора и Светли сили зад гърба си, неговата сигурност не е абсолютна, защото абсолютна власт няма (между другото това е нещо, което Тъмните просто отказват да разберат).

Което отново ни връща на борбата и войната за (окултна) власт както в Румъния, така и навсякъде на Балканите.

Както вече споменахме и стана ясно (и от книгата, и от следговора), илюминатите се страхуват от населението, обитаващо тези земи, защото е наясно чии наследници са били траките.

Траките, бивайки деца на атлантите, носят тяхната генетика. Която, макар и подтисната, може да се отключи във всеки момент. А тази генетика съдържа закодирано на хиляди години знание. Което може да обърне силите в играта на Тъмните. Тъй като илюминатите са вманиачени на тема генетика, това е следа, която

можете да използвате, за да разберете какви са истинските намерения в дадени случаи. Където има безразборни войни, конфликти и геноцид, знайте, че това вероятно е основната окултната причина зад тях - затриването на дадено генетично коляно. По този начин човекът, интересуващ се от езотеричното, може да погледне по друг начин на световните събития **и** на историята от миналото. Със сигурност това ни дава и друга перспектива за случващото се от векове на Балканите.

Светлите от своя страна също имат тази информация и знаят, че държави като Румъния, България, бившата Югославия (и т.н.) са много важни за техните **собствени** планове. Неслучайно има много пророчества със Светъл произход, говорещи за световно възраждане именно от **тези** земи (ще разгледаме това малко по-късно). Такива са пророчествата, направени от Арсение Бока, описани от Цезар, както и няколкото други, за които също се споменава. По този повод е хубаво да кажем, че религията е **крайно** преекспонирана в тази книга (надяваме се, че сте успели да се абстрахирате от това). Тя, разбира се, е оръжие и на Тъмните, и на Светлите и не води до нищо, освен до контрол над Висшата ви, Истинска Същност.

В този ред на мисли спокойно можем да наречем настоящата книга "външна". Тя е от този тип книги, които имат необходимост да ви кажат "какво трябва да направите" (иначе няма да спят спокойно), вместо просто да ви разкажат историята и да се даде неутралната информация за случилото се, оставяйки читателя сам да вземе избор. Колективно насоченото действие в колективна външна посока е характерна черта на Светлата страна, към която се причислява Раду.

"Ти си част от отбора", "ти си член на отбора", "винаги първо трябва да мислиш за всички останали", "добруването на

стадото е по-важно от добруването на индивида" - са **само някои** от мантрите на Светлите, които са ви набивани още от раждането ви. Това е търсене на **външно** одобрение. Да се притеснявате за всички останали за ваша сметка и да спирате индивидуалното си развитие, за да обслужвате групата, е **толкова** често срещано и **толкова** очаквано. Онова, което трябва да запомните за тази константна мантра, е, че тя е базирана на начина, по който се развиват извънземните планети - прогрес като едно цяло, задушавайки **индивидуалността**. Това устройва двете полярности!

Груповото мислене е едно от най-големите предизвикателства, с които човек се сблъсква във всичките си инкарнации. Това **не означава**, че нищо не може да бъде научено и спечелено, когато понякога участвате в група. Главното преживяване, свързано с работата в екип, е да адаптирате идеи, които работят за вас, и да ги измените така, че да паснат на вашия Път, изработвайки по този начин изцяло нова концепция. Повечето учители от Светъл тип (и всички от Тъмен) не обичат да прекращавате **техните** граници, за които те самите вярват, че са догма. Въпреки това вие трябва да направите **точно това**, ако искате да напреднете като индивид. Наставническият тон е много характерен за Светлите, защото те вярват, че **единствени** знаят кое е правилно за вас. Това е надменно. Този тон много често можете да откриете при Ванга и Дънов (което не означава, че не можете да адаптирате тяхната информация към себе си) и при разговорите с църковни лица. Никой не може да ви каже какво е правилно за вас! Само вие и **вашият** Висш Аз знаете какво е правилно за вас! Можете да минете през десетки учители, но накрая ще разберете, че истински външни учители и водачи **няма**. Цезар е характерен пример за Светъл, който си мисли, че знае какво е правилно за **всички**. Апогея на тази езотерика от земеделски калибър можете да намерите в първите две трети на четвърта глава. Нахалните

Светли вярват, че "имат правото да вземат, каквото пожелаят" без каквото и да е усилие от тяхна страна, освен вербализиране на желаното, сякаш всичко им принадлежи по право "просто защото живеят на тази Земя". Това е характерна тяхна черта, която често върви в комбинация с насаждането на вина, че не е станало така, както те са поискали. Тяхната позиция спрямо Баланса е: "това просто не е правилно, ти си Тъмен". Те не разбират, че всичко, което се случва на планетата, е неутрално, и искат да победят, или още по-нелепото, да **променят** Тъмната страна и да я обгърнат с "любов". Това е задънена улица.

От своя страна Тъмните търсят своя заветен тотален контрол като малки деца, които просто нямат никакъв усет за себеконтрол и усещане кога да се спрат. Тяхната езотерична жалост се състои в неразбирането на Духа и неговия Път, свеждайки го единствено до тяло, което трябва да бъде впрегнато в желаната посока. Контролирането на всеки един процес, случващ се на Земята, е тяхната абсолютна цел, което е изпълнено с нищета и неадекватност спрямо Пътя на Висшите Азове, които са свободни по природа и **единствено временно** участват в земното преживяване. Духовната низост на Тъмните е илюстрирана много добре в трета глава в лицето на сеньор Мацини.

И двете полярности искат да бъдете на тяхна страна. **Единствената** Истина обаче е тази, **която ви води до вашата Свобода** . Полярностите не ви дават свобода. **Те ви измислят цели** . Те ви деиндивидуализират и ви вкарват в обща посока. Начинът, по който работят плътностите **отвъд** пета, е **изцяло** базиран на размаха на индивида. В момента на Земята зависи изцяло от **вас** да разберете колко индивидуални можете да станете. Разчупвайки шаблона, вие напредвате. Одобрението/неодобрението е един от основните лостове за контрол в играта на извънземните философски концепции.

В контекста на казаното книгата на Раду Чинамар дава много малко вътрешна информация в чист вид, а ако искате балансирана такава, за да се обогатите наистина, трябва да си я изведете сами чрез наблюдения над прочетеното. Езотеричната причина, поради която я издаваме, е именно, че тя е много подходяща за такъв вид наблюдения, а самата история, и най-вече Голямото откритие, представено в последната, пета глава, са много интересни и определено заслужават нашето внимание.

И тъй като очевидно живеете в България, щом четете тази книга, предстоят ви много интересни преживявания от балкански мащаб. Надяваме се, че малко по малко започваме да изясняваме дадената ситуация, за чието разбиране книгата на Раду е активатор.

Именно в контекста на цялото това разгръщане окултните войни между полярностите в Румъния са интензивни и в момента много погледи са насочени натам. Между другото там винаги са се случвали фрапиращи събития от подобен тип, дори сякаш по-интензивно, отколкото в нашата страна. Имаме няколко истории в тази насока (но сме убедени, че има още много, както ги има и в България), които, както и всичко, прочетено досега, ни намериха сами по естествен път. Започваме по хронология с първата, която, разбира се, е доказателство и препратка към казаното досега за генетиката и нашето древно и мистериозно минало.

През 1875 г., докато се строил замъкът Пелеш за крал Карол I, било открито дакийско съкровище. Сред предметите фигурирали и двеста златни плочки, съдържащи аспекти на дакийската история и техните предци. Когато Карол I видял плочките, той незабавно издал заповед да бъдат разтопени, без да даде възможност да бъдат преведени.

Този "румънски" крал дал своята клетва на френски език, защото изобщо не знаел румънски. Дори първият път, в който видял Румъния, бил в същия ден, в който поел престола. След като Александру Йоан Куза бил свален от трона, Карол I с истинско име Карл Айтел Фридрих Зефиринус Аудвиг фон Хохенцолерн-Зигмаринген идва в Румъния и се представя като първия румънски крал. Навярно Карол е бил кукла на баварските илюминати, пратена да представлява тяхната воля.

Ако Карол I не е имал много сериозна лична причина, не виждаме мотив някой да постъпи по този начин. Той бил богат

крал, строящ много луксозен замък, така че едва ли интересът му е бил просто да експлоатира финансовата стойност на плочките. Всъщност, ако посетите замъка и видите количествата богатства и лукс, бихте получили световъртеж. Като имаме предвид факта, че Карол I е бил върховен управник на Румъния, той е можел да нареди плочките да бъдат преведени и след това претопени. Разбира се, никой не е можел да го спре да вземе златото.

Можем да спекулираме, при това без грешка, че Карол I е знаел езика или поне е разгадал част от изображенията и веднага е разбрал последствията от това откритие. Откритие, което би попречило на неговите господари да достигнат до така жадуваната абсолютна власт.

За щастие на някои от работниците им хрумнала великолепната идея да копират всичките двеста плочки на по-евтин материал, преди Карол I да унищожи оригиналите. Те били копирани на олово в близката фабрика за гвоздеи. Така плочките оцелели. Интересно е и развитието на историята: много от тези плочки били откраднати. Около сто били фотографирани, сканирани и споделени. Сега само тридесет са все още собственост на музея. По-горе виждате една от плочките.

Забелязвате ли змиеподобното същество в десния ъгъл, стоящо до хората с щитовете? Изглежда, че те се отправят директно към човек, който стои с отворени ръце над главата си. Изглежда, все едно свети (може би получава някакво озарение от същество над него). Също така подобен тип хора (само че малко по-различни) се отдалечават от него. Може би тази картина представя човешкото просвещение? Може би представя именно голямата предстояща битка, за която говорихме досега?

Всички историци (румънски и международни) отказват да преведат плочките! Навярно защото официалната версия твърди,

че те са фалшиви (а те на практика са такива, тъй като са копия на оригинала).

Между другото съществува книга, написана от румънски историк любител с името Дан Ромало, който е прекарал 30 години в изследване на тези плочки. Както стана ясно, много от тях са били "откраднати" или "изгубени" и само поради неговия голям интерес и кураж имаме около 30 запазени до днес.

Ако правилно разбираме тенденцията, скоро всички плочки вероятно ще бъдат погубени завинаги. От Дан Ромало знаем обаче, че даките са наричали този език по два начина. Първият е ORO MANISA - което означавало "чист език". ("Oro" = злато?! Дали златото е познато като чисто или нещо подобно?! И има ли енигматична връзка с моноатомното злато?) Вторият е DRAGO MANISA ("drago" - извънземна препратка?), което означавало "божествен език" (което значи, че "drago" означава "божествен"?). Даките написали на плочките, че езикът е бил говорен от първите богове на гетите, поставяйки "Oro/Drago Машва" преди всички други европейски или санскритски езици. Очевидно говорим за (прото)тракийски език.

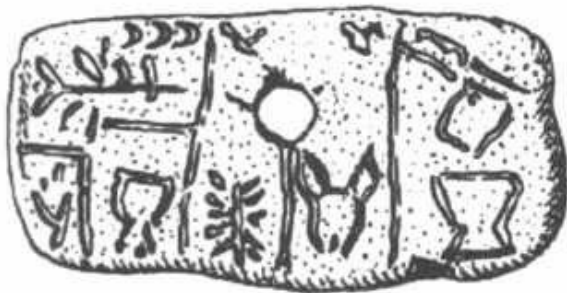
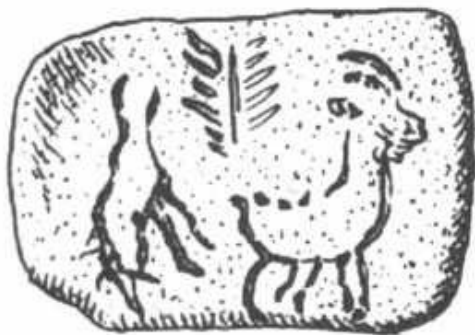
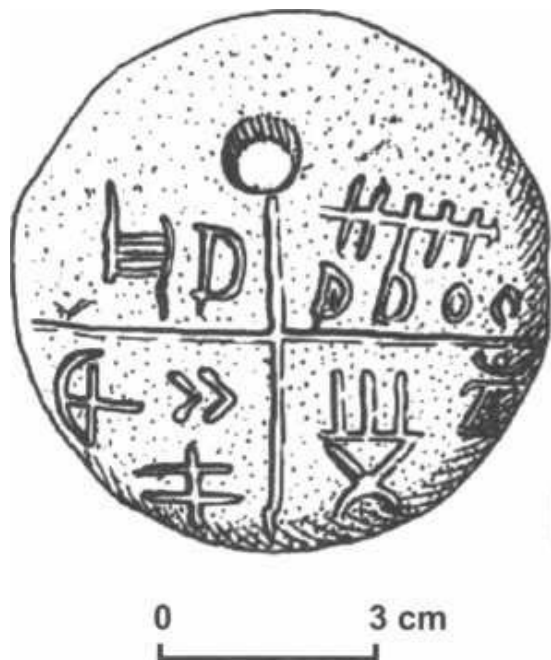
На две от плочките има много важно съобщение, според което атлантите са предци на даките (очевидно румънските изследователи стигат до това по независим път - твърде показателно). Друг източник ни казва пък, че на една от плочките пише, че човешката душа ще се прехвърля от тяло в тяло, докато не намери "ARUMETTI" ("Златният Път"). Само тогава душата ще прекрати този инкарнационен цикъл на Земята.

Описаната случка е поредното доказателство, че над тези земи има строг надзор, който унищожава всичко, което може да извади наяве **истинската** история на Балканите.

Втората ни история започва през 1961 г. в град Тартария, окръг Алба, където бил открит важен религиозен комплекс. Материалът показвал, че продължителността на неговата обитаемост е била няколко хиляди години. Сред откритите неща били и 3 сензационни глинени плочки, които, според датировката на въглеродния изотоп на въглерод 14, са били изработени преди поне 6500 години.

Две от плочите били покрити с пиктографско писмо, над хилядолетие по-старо от известните шумерски глинени плочки. Първоначално учените си помислили, че плочките са фалшиви. Но датировката на въглеродния изотоп 14 доказала, че тези предмети са на поне 6500 години. Нещо повече - както знаете, в България също са били намерени глинени плочки на възраст 6000-7000 години (Градешница и Караново), които са покрити със същия тип писмо/изображения. Това, разбира се, е нормално, тъй като говорим за една и съща тракийска цивилизация. Едно нещо е сигурно: написаното на тези плочки е най-старата писменост в света, достигнала до нас. Едно вероятно разчитане на тракийските плочки (защото не го абсолютизираме) от България и Румъния можете да намерите най-вече в *"Тракийското Писмо Декодирано II"* на Стефан Гайд. Както знаете, тези открития са пренебрегнати от всички, защото платената медия и образование са контролирани от Тъмната страна.

Следващите ни истории са от по-скорошни времена. Между другото в началото на трета глава Цезар казва, че не смята да разисква окултните страни на румънската революция през 89-а година, но ние попаднахме точно на такава информация и смятаме да ви я предложим.

Случващото се отнася до загадъчната смърт на екзекуторите на бившия румънски комунистически лидер Николае Чаушеску. Хората, участвали в осъждането на смърт и убийството на диктатора, измират един след друг, без преди това да са имали каквито и да били здравословни проблеми.

Първият от поредицата е генерал Гича Попа. Той бил председател на съдийския състав, издал смъртната присъда на Чаушеску. Военният собственоръчно сложил край на живота си през март 1990 г. Преди самоубийството той с нищо не показвал

симптоми, че е депресиран или изтерзан по някаква причина. Нещо повече - редовният годишен преглед, на който румънският генерал бил подложен в края на януари, сочел, че психическото състояние на Гича Попа е блестящо. Затова и смъртта му изненадва всички жители на север от Дунав.

Още двама генерали, имащи отношение към свалянето на Чаушеску от власт, вече не са между живите. Това са Емил Макра и Стефан Гусе. Първият бил началник на военното контраразузнаване. Колегата му пък някога ръководел генералщаба на румънската армия. Макра починал внезапно от инфаркт, а Гусе - от скоропостижен рак на костния мозък. Няколко месеца преди смъртта си и двамата били в цветущо здравословно състояние. Личният лекар на Макра преди време дори дал интервю в пресата и там категорично заявил, че в последната кардиограма на пациента му нямало нищо обезпокоително. *"Дори при прегледа се пошегувах с Емил Макра, че пулсът и кръвното му са като на космонавт"* - са неговите думи. Той е шеф на кардиологично отделение в букурещката Военна болница и е един от най-уважаваните румънски лекари.

Инфаркт покосил и полковник Георге Дину - човека, извършил ареста на диктатора и съпругата му. Говори се, че, когато заловил комунистическото VIP-семейство, военният тутакси дал идеята то да бъде съдено по бързата процедура за престъпленията си. Най-любопитното в смъртта на Дину е, че и на него му е правена електрокардиограма, непосредствено преди да почине - само 3 дни преди спирането на сърцето му. И в този случай докторите заключили, че пациентът е здрав и жизнен.

Внезапна била смъртта и на съдебния медик, извършил аутопсиите на някои от основните действащи лица в драматичните събития, разтърсили Румъния през декември 1989 г. Също толкова изненадващо напуснал света пилотът на

хеликоптера, евакуирал семейство Чаушеску от покрива на ЦК по време на революцията. Управлявалият вертолета, полковник Василе Мълутан, починал в резултат на лекарска грешка.

Още няколко висши офицери, изиграли роля в румънските размирици, измрели мистериозно. Обвито в тайнственост е и самоубийството на брата на Чаушеску - Мартин. Той се обесил в мазе във Виена. Говори се, че именно той е един от онези, управлявали милионите на Николае, и е знаел точно в кои банки са авоарите.

Една от най-стряскащите кончини в Букурещ през декември 1989 г. била самоубийството на военния министър Василе Миля. Той бил открит мъртъв в офиса си в разгара на размирните събития. Тогава Чаушеску все още бил жив, и дори изпълнявал функциите си на държавен и партиен ръководител. Едва няколко часа по-късно Николае избягва от столицата.

Според някои източници именно Чаушеску подтикнал Миля към самоубийство. Николае бил бесен на министъра, задето призовал армията да противодейства на Секуритате. Последното отново ни говори за това колко сложни са нещата в действителност и колко фракции и интереси има в едно правителство. Мистерията около всички тези смъртни случаи е огромна. Очевидно (както вече сами се убеждавате), много сили от окултен характер преследват различни цели и дърпат конците на случващото се отдалеч. Главни играчи в това, разбира се, са масоните на локално ниво, които изпълняват по-висши нареждания от по-висшестоящите ложи.

Отново с масонството е свързана и следващата, **много** фрапираща информация, която продължава линията на битката

между Тъмните и Светлите на територията на Румъния. Тя се отнася до един много интересен и бъдещ недоумение факт от комунистическото минало на страната дори и за политическите анализатори на периода. При това става въпрос за нещо, случващо се на много високо ниво в йерархията на държавата, като по този начин придобива и публично достойние. Някои анализатори смятат, че нещата се свеждат до "параноята" на диктатора Чаушеску, докато други все пак отчитат, че, за да се стигне до подобен скандал, има сериозно намесени шпионски служби, като в случая се визира КГБ.

Жертва на този скандал става, колкото и странно да ви звучи, "йога движението". Да се практикува йога в Румъния официално е забранено през 1982 г., и то при положение, че няколко години преди това е радушно посрещнато и окуражено на най-високо ниво, лично от Елена Чаушеску. Скандалът е познат под името аферата "Трансцендентална медитация". Накратко всичко се свежда до това, че няколко години след като започват да се преподават класове по йога и трансцендентална медитация в Института за психологически изследвания в Букурещ и след като на практика там се събира "цветът на нацията", през 1982 г. следва интересен обрат. Министърът на вътрешните работи официално обвинява групата за медитации в заговор да извадят Румъния от Варшавския договор. Следва втората по големина чистка в румънския политически елит по времето на Чаушеску. Много неясноти относно този скандал дават поле за всякакви екстравагантни теории и дори сериозните политически анализатори са затруднени да дадат ясна дефиниция какво всъщност се е случило и защо. Тук е добре да се отбележи и твърдението на много хора, че забраната на йога през 1982 г. е световен прецедент и няма друга държава по света, където това да се е случвало, освен в Румъния. Разбира се, би било непосилен труд да се проверяват архивите и законодателствата на всички

държава, за да се установи това, още повече като се имат предвид многото диктаторски режими по света, но дори и така поднесен, фактът заслужава сериозно внимание.

Може би нещата биха били "рационално" обяснени, или с други думи "замазани", ако не бе последвал нов скандал - този път от "демократичната" история на Румъния. И ако предната случка е оправдана с параноята на диктатора, борбите за власт в румънските тайни служби и намесата на външни шпионски агенции, то геноцидът срещу практикуващите йога в посткомунистическа Румъния е факт, който буди изумление дори за най-обикновения човек. За всеобщо недоумение тормозът от страна на политическата власт, подкрепян много силно както от медиите, така и от църквата, над едно от най-големите йога движения в Европа (а според някои и най-голямото), остава константен дори след т. нар. "революция" в Румъния. Подробености за това има много, но ще се насочим директно към кулминацията през 2004 г. (познайте коя книга излиза тогава). Разбира се, обвинението отново не е директно срещу "практикуването на йога", както и предишния път, но за сметка на това е проведена мащабна полицейска "спецакция" със сериозната помощ на службите за сигурност (осигурили подслушването) и участието на над триста полицаи, много от тях тежко въоръжени и с маски. Полицията изземва голяма част от личните вещи на задържаните, а над шестстотин практикуващи йога подават жалби за полицейски произвол. Алармирани са много организации за защита на правата на човека, които и до днес не получават отговори на своите резонни въпроси към румънските институции. Същата вечер по телевизията вървят драматични кадри и гръмки заглавия за разбита паравоенна престъпна организация, представляваща заплаха за националната сигурност на страната. От Министерството на правосъдието звучат речи за извършването на най-сериозната акция в историята срещу "организираната

престъпност, проституцията и трафика на дрога" (???). Съвсем скоро става ясно, че всички обвинения буквално висят във въздуха и не са подплатени с нищо (поне що се касае до официалната причина за арестите). Лидерът на йога движението успява да отлети за Швеция малко след показната спецакция. Румъния иска екстрадиране. Шведският върховен съд, обаче, му дава политическо убежище, като постановява, че в Румъния не би имал възможност за справедлив процес.

Нещата придобиват още по-интересна окраска, защото се оказва, че получилият политическо убежище в Швеция лидер на йога движението е изнесъл още преди спецакцията "антиконспиративна" и в частност антимагонска лекция в Париж, в която разкрива масонския заговор в Румъния, както и съществуващия такъв на световно ниво. Той говори по различни въпроси, като включва темата и за предстоящото чипиране на населението и някои масонски практики. Обяснява истината за т. нар. "самоубийствени секти", които са всъщност тайни експерименти на ЦРУ. Една от най-големите бомби, които хвърля, е: "*Чаушеску е масон!*". Нещо, което само по себе си не е толкова изненадващо, но чуите останалото! Дръжте се здраво! Ложата, от която Чаушеску е бил част, е... Р2!

Много важно е да отбележим, че тази информация достигна до нас, след като вече бяхме завършили окончателно частта за Р2 в това изследване. Тоест информацията за геноцида над йогите в Румъния затвори кръга и ни доказва, че сме на прав път. Според лидера на йогите Чаушеску е получавал огромна подкрепа, докато е бил част от масонските игри. През 1988 г. той се чувства достатъчно силен, за да се противопостави на масонската ложа, към която принадлежал. Дава начало на доста сериозен процес за румънския народ, планирайки да откупи целия национален дълг от световните масонски банки като Международния Валутен

Фонд. Даже успял да го направи, като това сериозно ядосало световните масонски лидери. Защото би дало "лош" пример. Много други държави са могли да станат независими от МВФ, както прави Румъния. И така, той бива осъден на смърт и част от тези, които го убиват, са масони. Серията от странни смъртни случаи, описана преди няколко страници, със сигурност има връзка с това. Навярно масоните са разчистили следите зад себе си чрез премахването на тези хора.

Доколко втората чистка на румънските йоги има отношение към настоящата книга (а защо не по сложен и незнаен за нас начин да е нейно следствие) и доколко 2004 г. се явява много интересна за изследване година, оставяме на читателите да преценят сами.

Последното, което ще дискутираме във връзка с окултните войни на Балканите, са някои интересни аспекти на пророчествата, правени за Румъния и България. Натоварваме цялостния анализ допълнително с тях, защото това е най-често срещаният тип отдаване на индивидуалната сила на външни фигури, издигайки ги до божествен статут. Рамките на пророчествата са верни и целта, заради която ще ги дискутираме тук, не е да обсъждаме самите тях, а **намерението** зад тях.

Има много предсказания на различни мистици относно светлото духовно развитие на Румъния като страна, избрана от "бог" да започне подновяването на духовността в света. Някои правят дори паралел между огромната сграда, наречена Народен дом в центъра на Букурещ и библейския Дом на народите, описан в Апокалипсиса. Папа Йоан Павел II нарича тази земя "Градината на божията майка" (какво означава това, можете да видите в Документите Тера") по време на своята визита в Румъния през

1999 г.

Важна стъпка в това отношение можем да видим в астрологичната карта на Румъния, според която в периода 2021-2023 г. ще има условия за румънски "месианизъм".

Пророчествата, направени от един определен човек - Саду Сундар Синг, заслужават нашето специално внимание в контекста на окултните войни на Балканите.

Синг е индийски мистик, произхождащ от богато семейство. Още на седем годинки той знае наизуст индийската религиозна книга "*Бхагавад Гита*". Докато е ученик, изпитва някои трудни моменти и иска знак от висша сила. Вместо Буда или Кришна, обаче, в съня му се явява Христос. Преди това той дори е изгорил няколко библии. След като приема християнството, семейството му го гони от неговия дом.

На 27 февруари 1922 г. той пристига в Швейцария и говори в Реформаторската зала в Женева. Хиляди души го слушат в залата, а много други не успяват да влязат. В Ньошател над 10 000 души се събират да чуят неговото слово.

Саду Сундар Синг специално подчертава, че е индиец и кръвната му връзка с Румъния е нулева. В този ред на мисли той няма мотивация да лъже, нито пък има никакви пристрастия към тази страна, които да направляват действията му в националистичен аспект. Тези предсказания са правени през 20-те години на миналия век. Пророчествата са много дълги и пускаме само най-важната част от тях (някои от удебелените от нас думи правят референции към Документите Тера", а други - към Новия Световен Ред):

"Аз знам, че Румъния има божествена бъдеща мисия за възобновяване на духовността и тя ще бъде уникален духовен модел, който ще бъде следван от цялото човечество. Необходимо е да провъзглася това пророчество на всички нации и всички религии, защото всички знаци сочат за невероятните духовни промени, които ще настъпят. Моите думи не трябва да карат да мислите, че съм някакъв симпатизант на Румъния, защото този, който ми даде тези пророчества, без никакво съмнение е Светата Дева."

"Следователно ви напомням пак, че, доколкото аз чувствам, на първо място защитата на Румъния е обезпечена от Светата Дева и след това от Великите Космически Сили, както и от повечето светци."

"Постепенно силата на отделните държави ще намалява и на тяхно място ще дойде нова сила с име "Федерация на Световните Нации" с един президент, един управляващ орган и една армия, използвана само за отбрана на вътрешната сигурност, а войниците ѝ ще имат задължение да въдворяват ред в афектираните зони."

"През този период Русия ще стане автентичната християнска държава на Земята. Босфорът и Дарданелите ще потънат и ще изчезнат напълно. Много острови ще изчезнат, унищожени от земетресения."

"Единствените, които ще избегнат наказанията от унищожителен огън и кланета по целия свят, ще бъдат Румъния и териториите на Палестина. Запазена ще остане и катедралата във Ватикана, но нейното влияние и власт ще бъдат загубени."

"Румъния ще премине през няколко фази на фундаментални промени и накрая благодарение на образцовата си духовност ще се превърне в автентичната плодородна земя, сравнявана с митичния "Нов Ханаан". Букурещ ще стане основен център на това плодородие. Тази столица на новия духовен полюс на планетата ще бъде построена наново почти цялата. А накрая ще се направи сграда с форма на пръстен, със 7 километра диаметър, която ще се смята от всички нации за автентичния "Нов Йерусалим" на света."

"Румъния ще премине през големи трудности и през някои международни промени, които ще направят така, че да получи нов статут в международната политическа обстановка. Благодарение на съдбата ще остане незасегната от военната ситуация и ще се обяви за неутрална държава."

"В бъдещите войни, огън и унищожение ще обграждат Румъния, но тя ще остане недокосната точно като зелен небесен оазис по средата на опустошена пустиня, причинена от човешката интелигентност и служба на злото."

"Щабквартирата на Международния червен кръст ще бъде в Букурещ, в Новия Йерусалим, защото откритията на тези хора в сферата на медицината и здравето ще бъдат невероятни и тази държава ще бъде номер едно в света. В Румъния ще има филантропски административни организации - абсолютно нови, както никога досега по света, които ще носят божествено вдъхновение и ще повдигат скритите сили на хората и техните духовни божествени умения."

Не е ли интересно, че много подобни пророчества за България има правени от Ванга, Севрюкова, Дънов и други Светли представители? Като например:

"Българите ще станат духовни водачи на човечеството, защото са съхранили качества, които другите народи нямат. Ние сме много стар народ и това един ден ще разберат всички."

"Ще дойдат добри дни за България, за народите, които помагат на нашата държава. Защото тя ще бъде уважавана и тачена от велики държави. Ще мине време, България ще изправи снага, самочувствието на хората ще порасне."

"Помнете! Ще удивим човечеството! Големи умове ще излязат от нашето племе. Със световен принос в много области на човешкото знание - наука, философия, изкуство. Тогава страната ни ще е повече от Швейцария. Българското племе

никога не ще бъде заличено от лицето на Земята. Други народи ще изчезнат, ние - не. Никога! Родината ни ще се превърне в райска градина. Тези, които я напускат, един ден горчиво ще съжаляват."

Също така повечето от вас поне веднъж са чували от различни източници, че "на България е отредена велика мисия да възроди човечеството", че "тук ще е новото ООН от светъл тип", че "само ние ще оцелеем след потопа, който предстои, защото сме избрани", че "оттук ще започне новият свят", че "третото послание от Фатима е свързано с България и нейната мисия" и много други подобни, които са доста актуални из контактърските среди в момента.

Не е ли странно, че въпреки приликите и "великите духовни мисии" нито един от пророците не споменава другата държава като участваща в процеса? А би било логично, като се има предвид, че сме съседи. Не е ли странно, че въпреки универсалността на събитията на тях се приписва абсолютизъм, който запечатва описаните процеси само в една от държавите? Ето за това говорим за окултни войни, Светлина и Тъмнина и техните фракции. Там винаги има игра, винаги има ултиматум, винаги има манипулация. Чии интереси обслужват горните предсказания?

Те звучат като постановка на Тъмните. Това може би е един от най-коварните методи - Тъмни, правещи се на Светли. Нека не пропускаме факта, че името на румънския пророк е Саду Сундар Синг, което ни дава 3 пъти "с" (SSS). В интерес на истината друг, много голям и почитан светец, който прави предсказания в същата посока, се казва Св. Серафим от Саров (отново SSS). Тези неща за някои могат да бъдат пресилени, но други, които са чели и

разбрали значението на "Документите Тера", ще отбележат тази подробност като не напълно случайна. Знаете - всичко е холографски навързано. Имайки предвид, че конкретният човек е живял в началото на XX век, когато земна технология за контрол над съзнанието едва ли е съществувала, в случая можем да говорим за извънземна или просто за обикновена астрална намеса. Не забравяйте, че колкото и невероятно да звучи, между Светлите също има разделение и интереси. **Твърде** странно е обаче, че те не използват случая за обединение на голяма сила, която на практика те търсят. Условиата за това са **твърде** удобни и няма никаква логика те да пропуснат да обединят две държави съседки с общо генетично и културно наследство, а да го правят поотделно, без изобщо да споменават за другата. Вярваме, виждате колко са сложни нещата и колко много фактори остават неясни.

Единственото пророческо слово, което открихме и е **общо** за Румъния и България, е направено... иронично... през **2004 г.** ! Това е единственото слово, което може да бъде взето за 100% Светло. Другите са от съмнителен произход. То е твърде голямо, за да го поместваме тук, но можете да го намерите в интернет. Излиза на първо място, ако изпишете в търсачката "**пророчество за България и Румъния**".

Да, ще има големи събития по тези земи. Ще има ли някой, който **искрено** да се поинтересува от вашето мнение и благоденствие, обаче? Само ако има интерес затова. Кое то означава на практика не.

След всичко, казано дотук, може би сте се убедили **поне** в това, че и **двете** полярности знаят **много добре** какъв фактор са Балканите в Играта. А битката между тях очевидно предстои да се разгърне в много скоро време. И земята под краката ни ще бъде

сцената (а това ще доведе със себе си размирици - те са планирани от много години). Това, че откритието в Бучеджи става точно сега, не е случайно. Това е един от активаторите на една много важна страница от земната Игра. Тъмните искат да разпилеят този народ, да го претопят с малцинства (за да разпръснат атлантския ген) и да разпокъсат границите на държавите, разположени тук. Светлите искат да "спасят всички" (или поне всички свои) и "да променят Тъмните", което евентуално да генерира свръхсъзнание и да наложи нови парадигми. Философиите и на двете полярности са зadънени улици. Затова ще повторим отново: разкривайки всичката тази информация, се опитваме да ви помогнем да активирате вашия Дух, не тяло. Тялото търси колективна свръхзадача и благоденствие на ниво нация. Духът знае, че спасението е само лично. Ценно е човек да се научи да разграничава двете. Информацията за Балканите ще насочи някои към патриотични превземки и мисли за това колко сме велики. Това е така, тъй като хората са на различно ниво, което е най-естественото нещо на света. Това поведение обаче устройва и двете полярности по различен начин. Скоро, когато драмата започне да се развива на съвсем реално ниво и вие се озовете по средата на всичко това, ще вземете решение, което ще е единственото правилно за вас. Информацията, която даваме тук, е ключ за тези, които са готови да напреднат в правилния за тях момент. Тези детайли ви казват единствено къде се намирате в момента и какво предстои, за да можете да направите адекватен избор, когато това се наложи. Няма рецепта какъв е "правилният" избор, защото няма колективен такъв. Това е нещо, от което специално Светлите много се плашат и по тази причина обявяват Баланса за Тъмна полярност. Разбира се, това е незряло. Това, че няма масово решение, което да работи за всички, не означава, че човекът, търсещ духовния прогрес, не трябва да има приятели, роднини и да членува в клубове по шах (примерно). Означава обаче, че в

някакъв момент ще трябва да направите съзнателния избор дали да развиете своята индивидуалност на цената на групата/обществото/ религията и т.н. В началните етапи на развитие хората взимат "грешните", но удобни решения. Те попадат под влиянието на груповите нужди, но евентуално ще напреднат и ще преминат отвъд влиянието на масите. Това само по себе си е прогрес. Хората, които са забавени от различни видове колективи (една стъпка напред, две назад), въпреки това се учат и този прогрес е регистриран от техния Висш Аз.

Най-добрата перспектива, която можете да поддържате в тези много необикновени времена, е преди всичко друга: да помните кои **наистина** сте съобразно преживяванията и изискванията на **вашия** Висш Аз. Полярностите винаги ще играят своите игрички и ще се опитват да ви държат на тъмно относно това кои **наистина** сте. Ще направят всичко възможно да ви задържат **в** Играта на цената на вашия Напредък. Как **вие** ще реагирате на това, ще бъде в съзвучие с плана на Висшия ви Аз за **настоящата** ви уникална сама по себе си инкарнация. Вземайте своите собствени решения, но не забравяйте и казаното тук.

Преминаваме бавно към последната част на нашето изследване. Тя ще бъде и най-интересна за повечето читатели, защото се отнася до Голямото откритие, направено в планините Бучеджи, и връзката му с България. Ще бъдат представени различни доказателства в тази посока, както и подробности, свързани с други географски точки на нашата северна съседка.

Преди това, обаче, нека обърнем за кратко внимание на един аспект, който остана пренебрегнат досега. Все пак от него започва цялата история **Департамент Нула**.

Известно е, че **всяка** държава по правило има подобен отдел, който да разследва локалните паранормални явления и да събира неудобните за историята артефакти. Интересно е, че точно около периода, когато ни беше интересна тази тематика и търсихме информация за съществуването на подобен отдел в нашата страна, се появи настоящата книга, която разказва историята на именно такъв департамент.

Първи полагат традиции в тази посока Китай и Русия. Обикновено тези подразделения са с Тъмен характер и служат на такива цели. Както виждаме обаче, разнообразието от съдби на Земята е огромно и случаят на Цезар доказва, че подобна организация може да обслужва и Светли цели, което е истински куриоз, като се има предвид ситуацията в света. Факт е, че тези отдели търсят деца с психични способности (по темата има направени много игрални филми). Много е важно да се отбележи интересната подробност в книгата, че, когато Цезар бива открит от Секуритате, той е поет изцяло под патронажа на департамента и не му се позволява никакъв досег с външния свят, който може да промени неговия статус. Например не му се разрешава да посещава доктори, което е много показателно, още повече в контекста на това, че навярно момчето не е получавало никакви ваксини за разлика от повечето от нас. Както знаете, повечето от ваксините, особено в модерните времена, са направени, за да потискат психичните възможности на човека още от ранна възраст, защото тези хора са заплаха за илюминатите. Това е подсилено още повече от факта, че Цезар не е боледувал нито веднъж до тригодишна възраст. Също така, ако файловете на тези отдели в различните държави бяха публични, щяхме да видим, че подобни деца винаги са се раждали и настоящата мания за "децата индиго" е поредният жалък опит на Тъмните, правещи се на Светли, да локализируют тези деца със способности и да ги използват за свои цели. Такива деца винаги е имало и ще има и

причините за това са много комплексни и нямат нищо общо с преминаването в "49-ото измерение" :)

Разбира се, самото име "Департамент Нула" е символичен маркер за нещо, което не съществува. Тъй като 0 е преди 1, тя е нещо, което рядко се споменава (само по себе си, без да е в комбинация с други цифри) и е много добро окултно решение за название на подобен отдел.

Уверяваме ви, такъв отдел има и в България и до ден днешен, а истории, стигали до нас, свързани с това, има няколко. Тук ще поместим само две, тъй като мястото ни е крайно ограничено.

Първата е по изцяло официални данни, които въпреки това са малко известни.

Тя е свързана с едно интересно проучване на "Радио Свободна Европа", правено в далечната 1976 г. за развитието на парапсихологията в България. Данните, които се споменават в него, са потресаващи на фона на малкото официална информация по въпроса, дори в наши дни, в ерата на глобалната информация. Потресаващи са, защото споменатите резултати, постигнати още през 60-те и 70-те години на XX век, чисто логически би следвало да са еволюирали до много по-големи висоти днес и да се прилагат почти във всяка сфера на битието. Парадоксът е не само, че методът не е развит на официално ниво, а и това, което се предлага като възможности, изглежда "преработено" във форма да ограничи възможностите на системата и да я направи някак си "по-нормална". Тоест превърнала се е просто в метод за ускорено обучение. Този факт може само да ни подсказва, че се е извършило мащабно засекретяване на информацията именно във връзка с постигнатите резултати.

Според материала става дума за дял на парапсихологията, наречен "сугестология". Не по-малко интересно е, че за първи път в света е развит именно в България от парапсихолога и психотерапевт - д-р Георги Лозанов. В статията се анализират постигнатите до онзи момент резултати и възможностите за бъдещо използване.

Според дефиницията сугестологията е психология на внушението - възможност за разширяване на ума. Това е възможност за откриване и привеждане в действие на неограничените възможности на човешкия ум и памет. Авторите на материала твърдят, че от много време сугестологията се свързва с парапсихологията в България, и дори, че в София има отделен институт за сугестология и парапсихология!

Сугестологията няма нищо общо с хипнозата. Лозанов заявява, че с този метод човекът винаги е в будно състояние и осъзнава всичко, ставащо около него. От изследванията на института става ясно, че сугестологията и парапсихологията могат да имат много практически аспекти. Телепатията е един от тях и би имала уникално приложение в космоса и под вода. Освен това всякакви езикови бариери могат лесно да се преминат, а също и да се помогне на хора със зрителни, слухови и говорни проблеми.

Бащата на сугестологията - Георги Лозанов, практикува раджа йога (синхроничност с материалите по-горе) повече от 30 години (към датата на писане на статията през 1976-а) и няколко пъти посещава Индия, за да изучава тази дисциплина. Също така е и пионер в областта на парапсихологията в България. Получава докторска титла от университета в Харков (СССР) именно за приложението на сугестологията с медицински цели.

През 60-те години Лозанов започва да се интересува от ясновидството като едно от значителните проявления на

парапсихологията.

В този ред на мисли Людмила Живкова научила английски език само за един месец с помощта на методите на сугестологията, твърди Георги Лозанов: *"Навремето Тодор Живков ми беше казал, че ще повярва на методите ми, ако дъщеря му Людмила научи английски за месец, както това правеха другите ми курсисти."*

Така, чрез своите успехи в края на 60-те години на миналия век Лозанов успява да убеди режима, че ясновидството е от голяма важност за неговия проект и правителството започва да финансира проучванията.

През 1966 г. се основава Институт по сугестология и парапсихология, а Лозанов става негов директор. След това придобива международно признание и ходи на много симпозиуми в чужбина да чете лекции, включително в Москва, Вашингтон и Париж.

Изглежда невероятно, но материалистично ориентираното комунистическо правителство дава подкрепата си за ясновидството и създава прецедент, като финансира феномена на прекогницията, което води до практически приложения в психотерапията, медицината, образованието и рехабилитацията. Освен това институтът е бил "обзаведен" с много напреднала за времето си, скъпа технология, като само оборудването в една единствена стая се е оценявало на над \$100 000. В България изучаването на съзнанието и тялото са били взаимосвързани за разлика от методите на запад. Според материала, в института се е проучвало абсолютно всичко - от космическото въздействие на телепатията, до влиянието над растения чрез съзнанието.

Поразителни са резултатите относно заучаването на различни неща - петдесет пъти по-бързо от нормалното, при това без

значение от степента на интелигентност и възрастта на субекта; без използване на каквато и да е технология, а само чрез метода, който позволява да се ползват 90-те процента неизползван мозъчен капацитет. Интересното е, че сугестологията се базира на йога-техники. През 1971 г. обаче думата "йога" изведнъж изчезва от терминологията и на запад започва да се практикува само порязаната форма на метода. Смята се, че оригиналната система се базира на йога-техниката "сава-сана", и тайната е, че информацията не достига до мозъка по нормалния начин, защото ученикът не участва осъзнато в процеса. Вместо това той го възприема интуитивно. Канадското правителство дори изпраща в София кадри за обучение по сугестология, придобивайки тези права при културна спогодба.

В медицината методът позволява да се постигне анестезия без никакви лекарства, само с помощта на съзнанието. Самият мозък може сам да анестезира тялото. Това не само прави операциите безболезнени, но също така и намалява загубата на кръв, ускорява заздравяването и намалява риска от инфекции. Според Лозанов няма и странични ефекти. Първата подобна операция била направена през 1965 г. в Бухово. Била е филмирана и представена две години след това на медицински конгрес в Рим. Постигнати са сериозни резултати и при хора със загуба на зрение, които започнали да разпознават определени цветове.

Най-малко публикуваните приложения на метода се отнасят до ясновидството, телепатията и сродните феномени. Лозанов е имал тясно сътрудничество с Ванга. Правителството поддържа напълно оборудвана лаборатория в Петрич като част от по-големия институт в София, с цел да прави научни изследвания на Ванга. Съобщава се също, че има действия в посока да се научат тайните на живата материя.

По отношение на телепатията опитите показват 70-80%

достигане на кодовите съобщения до приемащия субект с помощта на сугестологията. Според Лозанов алфа-вълните спомагат да се приемат телепатични сигнали. Осъществен е и успешен опит за телепатия между София и Москва.

Както виждате, дейности, подобни на тези, извършвани от Департамент Нула, са извършвани и в България, като напомняме, че горното е 100% официална информация. Представете си какво има да ни предложи неофициалната такава.

Втората история, свързана с българския окултен аналог на ДН, ни бе описана от наш познат, който ни разреши да я публикуваме в тази книга:

"Беше преди около 15 години, към средата на деветдесетте. Бях на гости на мой добър познат, П. П., когато съдбата ме среща с мъж, който твърдеше напълно невъзможни неща...

По онова време моят познат, биолог по професия, а по душа запален по езотериката и метафизичното, живееше в малко градче в полите на Стара планина. Често ми се случваше да му гостувам и пред бумтящата с дърва печка до късно през нощта да разискваме интересни и за двамата теми за паранормалните и древни загадки по света. Но най-интересни ни бяха загадките по нашите, българските земи.

По време на едно от поредните ми гостувания и сладки приказки П. П. ме запозна с един негов много добър приятел. С него имах възможност да се срещна два пъти. Този господин бе с добра спортна фигура, въпреки че минаваше средата на

четиридесетте. Той се представи като Г. Т. и въпросната вечер ни разказа няколко истории, които от неговата уста звучаха абсолютно фантастично. Той твърдеше, че работел в някакво специално подразделение на нашите тайни служби, което се занимавало с изследване на паранормалните явления, регистрирани на територията на България. Особено ме впечатли следният разказ.

Това се случило около година преди нашата среща. Той и хората му получили сигнал, че иманяри били проникнали в пещерна система някъде в Централните Родопи и стигнали до зала, пълна със статуи. Обаче нещо ги изплашило и те се втурнали обратно навън. За нещастие единият от иманярите починал на място, преди да успее да излезе, вторият се разболял от някаква ускорена форма на рак и за по-малко от месец също си заминал от този свят. Третият успял да се спаси, но за нищо не света не искал да говори за случилото се в пещерата и не искал и да чуе да се върне там отново, въпреки че според него статуите изглеждали като направени от злато. По някакъв начин служителите на това секретно подразделение успели да разберат къде точно е входът на пещерата. Те организирали проучване, в което участвал и моят нов познат - Г. Т.

Потривайки крака си, Г. Т. продължи своя разказ. Екипирали се добре и, подготвени, разпознали входа на пещерата и проникнали вътре. Г. Т. се движел пръв. В един момент усетил странно неразположение. Точно в този момент напред, пред себе си, забелязал как коридорът забележимо се разширява и прераства в голяма зала. На светлината на мощния прожектор блеснали металните статуи, сякаш били златни. Било истина - иманярят не си измислял истории. Но точно тогава усетил жестоки пристъпи на гадене и се свлякъл безпомощно на земята. Не можел

да контролира никой от крайниците си. Гаденето ставало все по-лошо и по-лошо, появило се и ужасно главоболие, помислил си, че умира. Последното нещо, което запомнил, преди да изпадне в безсъзнание, било лицата на колегите му, които се взирали в него и го гледали безпомощно. Събудил се в стая, в болница в столицата. Били изминали няколко дни от загубата на съзнание, но най-необикновеното било, че не можел да помръдне едната половина на тялото си. Нито окото, нито ръката си, нито крака си. Пълна парализа на цялата половина. Това състояние продължило около половин година. После настъпило подобрение.

Дали това, което ми разказа Г. Т., е истина, или не, не знам. Ние слушахме с изумление. Разказах историята такава, каквато ми бе разказана на мен..."

В конкретния случай нашият познат, който разказа горната история, не помни коя половина от тялото на човека е била парализирана. Има логика това да е лявата страна, понеже там са навлизащите енергии в човешкото тяло. Интересното е, че се сблъскваме със същия тип очевидно "енергийна преграда", която е описана от много хора в много книги. Това описва Мулдашев, това описва и Цезар в настоящата книга. Докато обаче героят в историята на Радунин казва, че тези забрани спират "недостатъчно напредналите духовно", които още не са подготвени, ние ще ви кажем, че това е типична пропаганда на Светлата страна. Доста често става дума чисто и просто за технология и забраната идва от същества, които не искат **никой**, различен от тях, да припарва до техните работни бази - без значение Светъл или Тъмен. Затова, доста често, самият достъп до тези места бива осигурен при разпознаването на **точно определен** генетичен маркер, който само дадените същества имат, и няма **нищо общо** с духовния

напредък на "доброволеца". Тази методика е много добре показана в сериала "Stargate Atlantis". Да не говорим, че самите илюминати са проникнали в множество такива скрити места, защото знаят техните местоположения и имат информацията как да преодолеят технологичния им щит.

Това не означава, че няма места, пазени от енергийни същности (и Тъмни, и Светли). Пример за такива са повечето и по-важни тракийски гробници. Комбинация между технологичния и енергийния вариант очевидно е и случаят от планините Бучеджи.

Точно в тази връзка много интересен е разказът на Цезар в началото на трета глава за мистериозната скала с веригата. Тя веднага хвана вниманието ни още при първия прочит и я свързахме с друга история, за която почти никой в България не знае. Говорим за междупространствения портал в Пирин (на английски се е наложила думата "stargate", което означава "звезден портал", и понеже намираме тази дума за много точна, оттук нататък ще ползваме нея в кирилизирания вид). Тази информация стига до нас, колкото и странно да звучи, от американския учен Дан Буриш, който твърди, че е работил в прочутата Зона 51. Тези данни са от негово аудиоинтервю в Америка, в което той обсъжда своята работа по старгейт-технологии, които са развивани в Зона 51. На въпроса има ли изкуствени технологични старгейти от древността (защото има и естествени от енергиен тип), за които да знае, той започва да изброява няколко държави, сред които Ирак (Багдад!), Тибет, Русия, Норвегия и... едно от изречените места е... "планината Пирин в България". Слушахме това интервю преди около 3 години, почти веднага след като излезе. Можете да си представите как увиснаха ченетата ни при

споменаването на тези думи. Макар да имаме големи съмнения, че самият човек е дезинформатор, конкретната информация нямаше как да не хване вниманието ни, най-малкото като се имат предвид наличните обстоятелства: човек, твърдящ, че работи в Зона 51, не само че знае за България, но и разкрива информация, която трудно може да бъде измислена просто ей така, без причина, само за сензацията. Проверихме казаното по собствен път (не чрез контактър) и за наша почуда тя се оказа вярна. Тъй като Дан Буриш не дава никаква допълнителна информация относно местоположението, естеството и технологията на старгейта, детайлите, които ще ви кажем сега, излизат наяве за пръв път.

Точното място няма да упоменаваме, а и ние самите не бихме могли да го намерим. Ще кажем само, че е в района на Безбог, което е достатъчно широко понятие. Както и в случките, описани досега, старгейтът има силна енергийно-технологична защита. Енергията, създадена от това поле, е много силна и би повлияла моментално на неподготвената психика, предизвиквайки първо силно главоболие, после промяна в поведението и халюцинации, които са свързани единствено със страховете на съответния човек - нещо, описано и от Мулдашев (от което можем да заключим, правилно или неправилно, че става дума за един и същи принцип). На мястото има остатъчна енергия на човек с изключително силни пси способности. Това говори, че навярно е ползван в древността от траките, но създателите му не са те - последните просто са ползвали технологията, която навярно е атлантска или на някоя извънземна група. Както споменахме и по-горе, технологията не може да се използва без определения ген и психични възможности в комбинация. Какво имаме предвид: старгейтът е определено място в скалата, през което е възможно да се премине. Тази точка има постоянна, непроменлива честота, останала от едно време. Отвън изглежда като обикновен камък.

Ако подходящият човек/същество пристъпи към него, той ще "потъне" и това е начинът за влизане и използване на устройството. Обикновен човек би се блъснал в скалата, не различавайки я по никакъв начин от останалия пейзаж. От другата страна се излиза на конкретно установено място, което не се мени, тъй като и самото устройство не е функционирало по предназначение отдавна. Възможно е да се използва само за транспортиране на предмети и навярно именно това е била целта на създателите на съоръжението. Не е ясно как е изглеждало мястото, когато тази технология е била установена там, затова не можем да заключим каква е била и основната идея. Точката на излизане е в гора, която не се намира на територията на България.

Всичко това ни е известно от години, но чак когато прочетохме информацията, дадена от Цезар за скалата, в която изчезват хора, свързахме точките. Сложете описанията на двата обекта един до друг и се опитайте да намерите разликите. Такива няма да намерите много, освен тази, че румънската версия е била общодостъпна и по-запазена (има верига и надписи). Очевидно говорим за идентична технология, която навярно е продукт на една и съща извънземна цивилизация (или различни нейни фракции), защото почеркът е много подобен. Много вероятно е двамата души, изчезнали в румънската планина, да са се появили на съвсем друго място, в различна държава, и там да са намерили своята участ. Не знаем каква е била функцията на румънското устройство, докато все още е съществувало. Може да е телепортирало хората до някакво подземно съоръжение в същата планина, а може и да е нещо съвсем различно. Що се отнася до българския аналог, смятаме, че неговото предназначение е било по-тривиално и е създадено от чисто практическа гледна точка.

Както виждате, такива неща се случват навсякъде. Не само в Румъния, не само в България, не само в Америка. Има дори

подобни случаи от Средновековието, документирани от католическата църква, за които просто нямаме място да разкажем подробно. Само ще отбележим, че в конкретния случай става въпрос за телепортиране на разстояние 14 500 км.! Поради случаи като описаните дотук, навсякъде трябва да има и версия на локалния "Департамент Нула", който да се справя с тези неудобни обстоятелства, за да се поддържа статуквото. Между другото в миналото тази роля е играл Ватиканът.

Така наречените "Велики сили" обаче винаги са експлоатирали нашите, румънските и богатствата на целия Балкански полуостров въобще, оставени от древни цивилизации. Най-големите играчи на местно ниво са Русия и САЩ (а в миналото и нацистка Германия). Има множество свидетелства как тайните агенции на тези държави са крали от нас, а историята на Раду е поредният пример за нахалството на американците. **Това е Тъмната полярност**, която иска да контролира всичката технология и знание от този тип.

Когато Питър Муун разбра, че нещата на Балканите са много по-дълбоки, отколкото той самият е знаел досега, през лятото на 2010 г. той реши да посети България и да проучи тракийските мистерии. Това бе момент, в който вече преговаряхме със Сорин Хурмуз за правата над настоящата книга.

Тук е мястото да кажем, че има много дълбока връзка между проекта Монтоук, Румъния и България. Тя се състои в естествените биоритми на Земята, които са били използвани при експериментите с изкривяването на времето.

За тези, които не са чели книгата "Проектът Монтоук, която издадохме през 2009 г., ще направим кратко резюме на събитията, нужни за разбирането на това, което искаме да кажем тук.

Експериментите се състоят в продължение на години (с апогей 1983-а) на Лонг Айленд, Ню Йорк, в старата военна база Кемп Хироу. Започнал като един от многото проекти за контрол над съзнанието в американската история, събитията в Монтоук преминават в нещо доста по-комплексно - контрол над самото време и пътуване назад в миналото и напред в бъдещето. Обстоятелствата, довели до тези възможности, са сложни и са описани подробно в самата книга. Това, което ни интересува в момента, са биоритмите на планетата.

Терминът "биоритъм" е езотеричен и се отнася до по-високия ред процеси, които регулират живота в един организъм. Биоритмите са резултат от резонанса, чрез който природата функционира. При хората процесите на сън и ядене включват биоритмите. Разбира се, има много фини такива, които могат да бъдат изучавани до безкрайност. Когато на Земята се гледа като на организъм, тя също има биоритми. Сезоните и ежедневноното въртене на планетата са свързани с биоритмите. Учените в Монтоук изучавали изключително задълбочено биоритмите на Земята и начина, по който те са свързани с цялата вселена. Открили, че съществува основен планетарен биоритъм, чийто пик е на всеки 20 години на датата 12 август.

През 1943 г. се провежда експериментът "Филадельфия", който по същество довежда до оптическа невидимост и телепортация на кораба "Елдридж" от пристанището на Филадельфия. Този опит създава сложни аномалии във време-пространствения континуум. По същото "време" протичал друг експеримент - 40 години по-късно, в Монтоук. Макар че 1983 г. е 40 години по-късно, цикълът е множество от 20 и служи като много силна връзка. Това дава възможност да се свържат двата проекта през времето. Онова, което учените главно правели, било да използват тунела на времето от 1943, 1963, 1983 г., който се основава на естествените

20-годишни биоритми на Земята. 1943, 1963 и 1983 г. действали като точки на закотвяне за главния тунел, през който преминавали изследователите. Подтунелите или "тунелите с отворен край" се създавали от главния тунел през точката на закотвяне (43-та, 63-та или 83-та година). В Монтоук е използвана датата 12 август 1983 г.

И така, всеки, участвал в проекта Монтоук, по някакъв начин е импрегниран с тази енергетика и на всеки 20 години се случват много странни неща с окултен характер. През 43-та година се провежда експериментът "Филадельфия". Случилото се през 63-та година остава мистерия дори за Престън Никълс и Питър Муун, които са авторите на това изследване. Знаем само, че е имало експеримент, състоящ се в Брентууд, Ню Йорк (югозападно от Брукхайвън), в сграда на корпорацията ИТТ. Последните са интересни, защото са германска телефонна компания и могат да бъдат проследени чак до нацистите (за чиито окултни интереси всички знаем). През 1983 г., разбира се, е проведен проектът Монтоук. Всички изследователи са очаквали до какво ще доведе поредната пулсация през 2003 г. Няколко години преди 2003-та Ал Биелек (един от оцелелите от експеримента "Филадельфия" и проекта Монтоук) предрича, че през август 2003 г. ще спре токът на целия Лонг Айленд, защото го е видял, докато е бил в бъдещето. Предсказанието му се оказва вярно и това може да се провери. През същата година обаче, отново през август, се случва и голямото откритие в планините Бучеджи. Както обяснихме в предговора, тази информация стига до Питър Муун чрез румънския издател на "Проектът Монтоук". Странно, но пулсацията на нещата ни отвеждат чак в Румъния. Само по себе си това може да е съвпадение на събитията, но има още много. През 2009 г., когато излиза българското издание на "Проектът Монтоук", друг оцелял от проекта - Стюърт Суърдлоу (по-малко познат у нас), също посещава Румъния! След което посещава и България! На следващата година Питър Муун посещава Румъния и

после България. Ние от своя страна посетихме Румъния **ВЪВ**
връзка с проекта Монтоук, благодарение на което пък разбрахме
за книгата на Раду. Раду от своя страна споделя, че избира за свой
издател Сорин Хурмуз именно защото той е издал "Проектът
Монтоук" за Румъния! Авторът много харесал историята и, тъй
като тя била достатъчно странна, решил, че Сорин нима да има
скрупули да издаде и историята за планините Бучеджи. Ако не
беше "Проектът Монтоук", кой знае дали историята за Бучеджи
щеше да стигне изобщо до нас! Сорин от своя страна споделил с
Питър през лятото на 2010 г., че преди да основе своя собствена
издателска къща е работил като работник в друга такава. Той
прочел английската версия на "Проектът Монтоук" и отишъл при
своя началник, за да му каже, че това е невероятна книга и трябва
да бъде издадена. Шефът му не проявил интерес и отказал. Тогава
Сорин Хурмуз (който между другото често посещава България!)
напуска работа, основава своя собствена издателска къща и
първата книга, която издава е "Проектът Монтоук". Това е
знаменателно, тъй като първата книга, която Питър Муун изобщо
някога пише, е именно "Проектът Монтоук" и тя е тази, която го
прави писател и издател с феноменални продажби в САЩ. Всичко
става още по-фантастично на фона на това, че ние самите
стартирахме своето собствено издателство с "Проектът Монтоук"
през 2009 г.! Което доведе до идването на Питър Муун в България,
което пък от своя страна доведе до издаването на книгата на Раду.
Читателят сам вижда колко много и невероятни взаимовръзки има
около всичко случващо се и генераторът, пуснал първоначалния
импулс за това, е Монтоук, който беляза енергийното случване на
всичко, описано досега. Нищо нямаше да бъде възможно без този
първоначален импулс. Август 2003 г. се явява нова страница в
окултното развитие на тази енергия, а Румъния и България са
голяма част от това. Още по-показателно е, че на 12 август, когато
е пикът на биоритмите, Питър беше заедно с нас в България, без
това да бъде планирано предварително. Не трябва да забравяме

също така, че САЩ нападат Ирак именно през 2003 г., за да се докопат до тамошния вариант на старгейт-технологията. Това е информация, която е много логична и изтече много преди да разберем за книгата на Раду. Последната само потвърди, че американците са навлезли в териториите на Багдад не заради петрол, какъвто е масовият аргумент на изследователите, а именно заради контрола над тази технология. Събитията около планините Бучеджи пък се случват същата година. Апогейт на всичко бе, когато Питър Муун се върна от България и посети своите приятели от индианското племе, обитаващо Монтоук (те са обект на третата книга от поредицата, написана от Питър). През всичките тези години, през които той е общувал с тях и е проучвал културата им, чак през есента на 2010 г. той разбира, че измежду тях има индианка от Монтоук с български корени! Какъв е изобщо шансът за подобно нещо? Това ни дава следи, че има дори генетична връзка между нещата.

Ще припомним още една любопитна случка в контекста на взаимовръзките България-Монтоук, която дори предизвика скандал. Тя касае филма "The Triangle", излъчен като минисериал в 3 части по канала SciFi. В него има сцена, в която главните герои попадат в алтернативна вселена, където нацистите са победили във ВСВ и управляват света, а нацистката идеология е превзела САЩ. Точно в този момент, докато се показва маршът на американските войници в хитлеристки униформи, се пуска за музикален фон... българският химн! Накрая на филма става ясно, че всички изкривявания и портали към паралелни вселени (които са основната сюжетна линия) са предизвикани от експеримента "Филадельфия". Тоест във филм за експеримента "Филадельфия" (който е свързан с проекта Монтоук) звучи химнът на България в нацистка сцена (а предвид, че мелодията на химна ни е от

еврейски произход говори и за други заигравки). Кое е много интересно, защото явно сценаристите са чели книгите на Питър и Престън, в които се казва, че, когато изследователите на времето и пространството пътували в алтернативни вселени, в някои от тях нацистите били спечелили войната и управлявали света. Какво се опитват да ни кажат с тази заигравка от Холивуд?

Има и друга интересна история. Няколко дни преди да пристигнем в Атлантикрон през 2008 г. Питър разговарял с Дейвид Андерсън (споменат в предговора) за нас и нашето пристигане. Ние самите говорихме с Дейвид, преди да заминем, за да ни даде някаква идея как да стигнем до острова от столицата. По повод на България Дейвид си спомнил, че е имал среща с Питър, Престън Никълс и някакъв българин в хотел в Мелвил, Лонг Айленд. Питър си помислил, че това е твърде странно, тъй като той самият никога не е бил заедно с българин в никакъв хотел. Тогава Дейвид се пошегувал "Трябва да е било в някаква паралелна вселена!". Питър признава, че в действителност със сигурност подобна среща никога не се е състояла. Когато се върнал в Америка и говорил с Престън за това, той отговорил, че има смътен спомен за такава среща. Като се има предвид житейската история на тези хора, може би това наистина е било паралелна реалност!

Самите ние отдавна знаем, че има българска връзка в проекта Монтоук. Единственото, което открихме в тази посока обаче, бе по време на пътуване извън тялото, когато един от екипа ни откри подземен тунел от древните времена, когато все още е бил активен и ползван за транспорт. Входът на този тунел е в Паничище (Рила) и през сложни разклонения излиза в подземията на Монтоук,

които са също много древни. Днес българският вход е затрупан и неизползваем. Въпреки това знаем, че връзката България-Монтоук тепърва предстои да се разгръща, а главен активатор на това бе книгата на Раду Чинамар.

Не сме сигурни дали всички изброени взаимовръзки, които споменахме досега, се струват значителни на читателя, но ви уверяваме, че, ако лично преминете през такава удивителна серия от синхроничности, най-малкото ще забележите, че става нещо странно.

Откакто започнахме работа по самата книга пък, всякакви невероятни съвпадения, свързани с Румъния, се случиха в живота ни, като се има предвид, че никога преди това нищо не ни е свързвало с тази страна по какъвто и да е начин. Статии в интернет в тази връзка изскачаха пред очите ни; наши познати ни споделяха, че ще пътуват до съседката ни по различни поводи, включително и редакторката ни; преминавайки случайно покрай телевизора, се излъчваха репортажи за Румъния; посетихме ботаническата градина в Балчик, която се оказа, че някога е принадлежала на румънската държава, и по-специално на кралица Мария, която между другото е била твърде заинтересована от окултното и в нейните покои могат да бъдат забелязани много свастики. Най-фрапиращата от тази поредица синхроничности бе, когато наша приятелка ни съобщи, че възнамерява да се жени за румънец, и дори отиде в Румъния! Където замалко да я отведат на екскурзия до Сфинкса в Бучеджи, около който се развива сюжетът на настоящата книга!

Очевидно се бяхме свързали с тази енергетика и я привличахме, а и тя ни дърпаше в дадена посока.

Това ни поведе и към друга следа. Разбрахме от Питър Муун за едно от местата, които е посетил по време на престоя си в Румъния - херметичното светилище на даките Сармизеджетуса. Този комплекс има уникално излъчване, което не можете да уловите напълно от черно-бялата снимка, затова ви препоръчваме да я видите в цветен вариант в интернет.

САРМИЗЕДЖЕТУСА

През 1999 г. учени направили многоаспектно изследване на комплекса Сармизеджетуса, използвайки специално оборудване, с

което засекли погребани стени и обекти. По този начин се видяло, че под Сармизеджетуса и други дакийски крепости в околността има огромен и компактен военен и граждански архитектурен комплекс с множество ядра, който заема площ от 200 кв. км. Той е богат на злато и съдържа множество аспекти, които се датират отпреди дакийската цивилизация.

Плановете на този древен град с големина колкото Букурещ, били събрани в папка и изпратени на Министерството на културата, но институцията не е обявила нищо по случая.

Местните потвърдили пред Питър, че под Сармизеджетуса има много руини на цивилизации преди дакийската. Очевидно говорим за атлантски културни комплекси. Най-интересното е, че, докато Румъния била под комунистическо управление, руснаците са дълбали около Сармизеджетуса и са стигнали до подземията ѝ. Естествено, отнесли всичко намерено е хеликоптери. Това, разбира се, е повтарящ се мотив, защото повечето от вас са чували същата история за Перперикон, откъдето руснаци изнасят с черни хеликоптери огромни саркофази, пълни с незначително какво. Очевидно става въпрос за подразделение на КГБ, подобно на "Департамент Нула". Русия, наред с Китай, е много напред открай време в тези отношения и очевидно е събрала всичко възможно по-важно и достъпно от своите комунистически сателити.

Най-интересни са откритията, които направихме във връзка с топонимите на местността, обаче! Навярно повечето читатели са наясно, че някога това са били общи за всички траки земи. Народните носии на населението около Сармизеджетуса днес са на практика идентични с българските. Тогава падна и голямата бомба. Можете ли да познаете как се казва местността, в която се намира Сармизеджетуса? Казва се... **Градище!** Точно така, както се казва и върхът, където е разположена гробницата на Бастет в Странджа! Това прави директна окултна връзка между двете

места, ако не чрез подземна тунелна система (която така или иначе е факт), то поне на енергийно ниво. Знаете, че древните не са давали случайни имена на своите владения и местности, а фактът, че на практика имаме идентични топоними, говори много! Това обаче не е всичко. Планината, в която се намира Сармизеджетуса, се казва... **Оръжие**! Както виждате, говорим за румънска територия, но имената са си останали български още от едно време. На база горната връзка, това ни дава допълнителна езотерична следа, че това, което по същество се намира в гробницата на Бастет в Странджа, е оръжие. Което е интересно, защото в светлината на "Документите Тера" можем да раздробим името "**Bastet**" на "**BA-SSS-SHET**" (и много други подобни комбинации - следа, която ни бе подсказана от наш познат). Което ни препраща към различни извънземни взаимовръзки.

Отново наред с румънската история имаме различни синхроничности по време на направата на тази книга, свързани с Бастет и Сармизеджетуса. Името на Людмила Живкова се въртеше покрай нас по различни поводи. Дори по стечение на обстоятелствата се запознахме с виртуозен италиански пианист, който като дете е посетил България по покана на Людмила във връзка с нейната инициатива "*Знаме на мира*". Макар той да не можеше да си спомни нищо конкретно за нея самата, фактът ни показва, че тази енергия също тече около нас. Докато Питър Муун беше в България пък, заедно посетихме Свещарската могила и Демир Баба теке. Когато влязохме в информационния център да платим билетите си, окото ни бе привлечено от романизирана книга, която носи името "*Градът на Вълците*". Тъй като по онова време бе изминал само месец от издаването на "Документите Тера" (където основната тема е за извънземни от Сириус, приличащи на вълци), заглавието веднага хвана вниманието ни. В книгата се говори за Залмоксис (който е елемент от нашето изследване и ще прочетете за него след няколко страници) и други

мистерии около комплекса Сборяново. В книгата обаче се споменаваше и имаше снимка на... **Сармизеджетуса!** Обстоятелствата, разбира се, бяха показателни, защото бяхме с Питър Муун, който идваше в България от Румъния, за да изследва тракийските мистерии, а ние попаднахме на книга, която свързва България със Сармизеджетуса под заглавие, което има пряко отношение с наше току-що приключило изследване, продължило почти 3 години! И макар в "Градът на Вълците" да нямаше нищо друго, което да представлява особен интерес за нас, знакът бе повече от очевиден.

Това доведе до изследването на Сармизеджетуса, което пък доведе до горните разкрития относно топонимите и гробницата на Бастет. Още по-интересно става, когато ситуираме цялата тази картина в светлината на описаното от Раду за Бучеджи.

Нека погледнем фактите. Какъв е шансът в две съседни държави да има две подобни съоръжения, които: да са под земята; да имат странни енергийни защиты; и двете да съдържат холографска технология; и двете да са открити чрез сателити - в нашия случай чрез английското MI-6, в румънския - чрез Пентагона; отгоре на всичко има и тибетска връзка между двете истории, която засега няма да разкриваме, защото е свързана с втората книга на Раду. След всичко това какъв е шансът двата комплекса да не са свързани? Много малък. Лично ние смятаме, че намиращото се в Странджа е миниверсия на намиращото се в Бучеджи. А чуждите служби проявяват интерес към това (и американци, и руснаци са знаели за Странджа преди българите).

Питър Муун пита Раду дали притежава информация за гробницата на Бастет в България, но последният отрече да има знания за такава връзка. Не отрече обаче, че знае за българския случай.

Лично ние имаме информация за подземни взаимовръзки между двата комплекса, но засега няма да развиваме тази тема, защото е чувствителна, а данните - все още недостатъчни.

Това, че Раду не знае за връзка между двата комплекса, навярно означава, че те принадлежат на различни извънземни раси. Това обаче не е задължително, тъй като има логика комплексът в Бучеджи да е ползван от много раси в миналото, различни от тази, която е оригиналният създател на подземните зали. Навярно така е и с Бастет. Възможно е някой от създателите на подземната камера в Странджа в даден момент да е ползвал и комплекса в Бучеджи, и дори да е създал тунелна подземна връзка между двете, която първоначално не е съществувала. Това е нещо, което подозирахме от самото начало. Интересно е също, че и на двете места имаме намек за Сириус - в нашия случай поради самото архетипно присъствие на персонажа на богинята-котка, а в румънския - заради наличието на Сфинкса, под който се намира Залата на Проекциите. Това обаче може да е заблуждаващо и не бива да се възприема като сериозна следа. Очевидно е, че входът и към двата комплекса е енергиен и представлява нещо като описаното в историята за старгейта в Пирин. Точно затова и българи, и румънци недоумяват как да получат достъп до тези места - просто първоначалният замисъл е бил различен от наличието на физически вход. Това, разбира се, е поредната връзка между всичко, казано досега. Повече по въпроса ще кажем след малко.

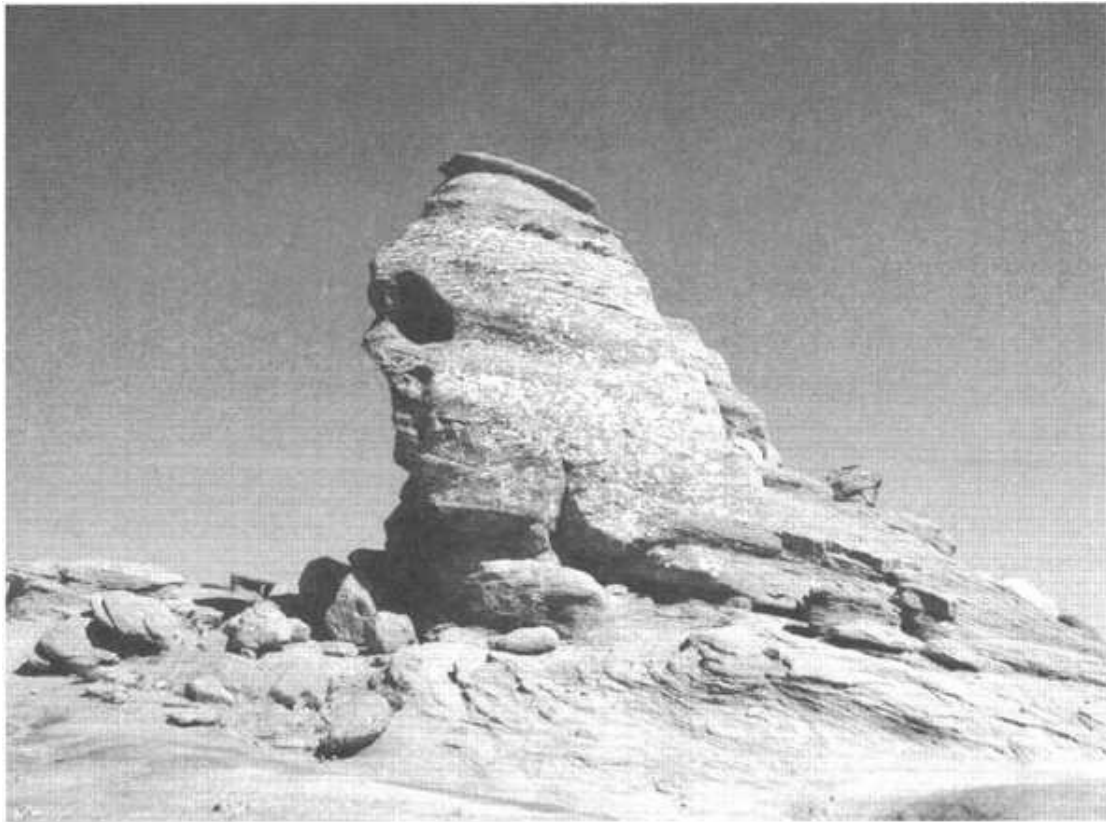
Благодарение на учен (работещ за правителството) в Атлантикрон, който изследва енергетиката на Земята, стана ясно, че Сармизеджетуса е в директна енергийна връзка със Сфинкса на Бучеджи и Бабеле чрез планетарната решетка. Също така основната геомагнитна линия в тази зона на Европа преминава на

90 м. западно от Сфинкса и Бабеле. Това, разбира се, е повече от логично и, тъй като румънското и българското Градище са свързани, това означава, че тези енергийни линии свързват и България със Сфинкса, Бабеле и по окултен начин - с подземията на Бучеджи. Това ни води към нашата последна изследователска спирка - мястото на голямото откритие!

Всеки човек, интересуващ се от езотерика, разбира значението на загадката, която фигурата на Сфинкса представлява. В митологията Сфинксът е пазителят между световите, което го превръща в много подходящ символ на пазач на дадена мистерия. Той също така задава и гатанката за човека, което навява на мисли, че ние самите трябва да си зададем въпросите: **Кои сме?** Накъде отиваме? Какво е съзнанието на човечеството?

В нашия конкретен случай Сфинксът на Бучеджи и Бабеле са "природни" забележителности, посещавани от повечето туристи в Румъния. По описания на Питър, който лично е посетил това място, най-уникалният аспект около Сфинкса е, че той изглежда като такъв от различни ъгли. Някои перспективи обаче са отчетливо различни. Например, ако се гледа отдясно, формацията прилича на човек с дакийски шлем. Ако се гледа отляво, и особено през телескопични лещи, могат да се открият ясно изразени белези на котка или лъв. Освен това може да се открие гравирани и жена до "мустаците" на котката. Ако човек се приближи прекалено, всички тези детайли изчезват. Именно в това е гениалността на тази конструкция. Казва се, че това, което е останало от Сфинкса днес, са само останките на много позоряща версия.

СФИНКСЪТ НА БУЧЕДЖИ

Интересно е, че Едгар Кейси е предсказал, че под Сфинкса в Египет ще се намерят холографски записи. Това е любопитно, защото, както стана ясно, такива се намират точно под Сфинкса в Румъния. Още по-интересно е, че в третата книга на Раду се говори за изследването на един от тунелите в Залата на Проекциите, който, както бе казано в книгата, води до Египет.

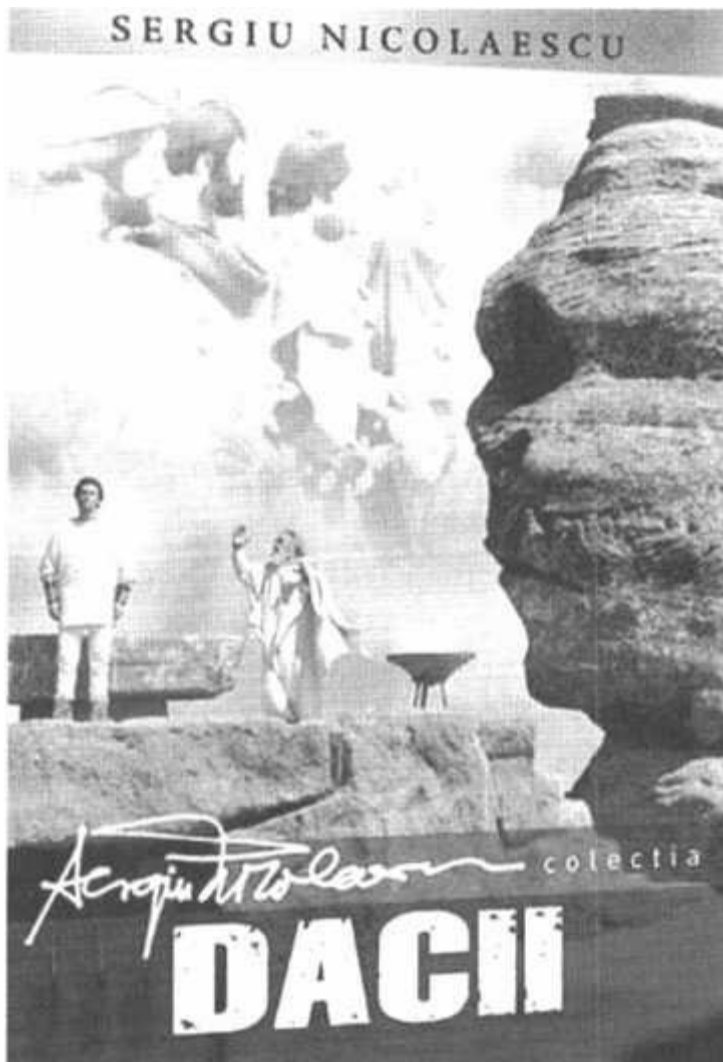
Кейси е казал, че е имало четири Сфинкса, но е останал видим само египетският.

Сфинксът като същество, разбира се, не само

представлява съединяването на човешка и извънземна (или животинска) ДНК, но също така е и пазител на свещения храм.

Самото обстоятелството, че имаме нещо, наречено "Сфинкс", над Залата на Проекциите, потвърждава от езотерична и холографска гледна точка правдивостта на историята на Раду. Защото нека се изправим срещу фактите - **наистина какъв е шансът** под тази "скална формация" да се намира подобен подземен технологичен комплекс и това да е просто "чисто съвпадение"? Хората, които имат поне малка идея как са мислили древните (в символи и архетипи), ще разберат, че няма как това да е случайно (да не говорим доколко изобщо съществуват "съвпадения" в живота).

Една от поредните ни синхроничности, свързани с книгата, бе, че ни попадна стар румънски филм от 1967 г. Той се казва "Dacii" (което значи "даки") и макар да е на почти 50 години, е направен качествено, което го прави приятен за гледане (може да се открие в мрежата).

Първото, което привлече вниманието ни, разбира се, бе обложката на филма.

Разбира се, това е профилът на нашия Сфинкс, за който говорим тук.

Във филма се разказва за даките и тяхната борба с римляните. Конкретната сцена е свързана с извършване на жертвоприношение

в чест на **Залмоксис** пред лицето на Сфинкса. Тук трябва да отворим малка скоба.

Залмоксис според най-древния извор - "*Историята*" на Херодот, е полумитичен цар и бог на траките (и респективно на даките), които вярвали в безсмъртието на душата и задгробния живот. Те смятали, че, като умрат, отиват при Залмоксис, и прашали на всеки пет години пратеник, който да извести на бога техните нужди и желания.

Има записи, че Залмоксис наистина е съществувал и е постигнал безсмъртието. Той робувал в Самос и бил роб (или ученик) на Питагор. Впоследствие се освободил и забогатял. Върнал се в Тракия и учил съплеменниците си на доктрината на Питагор. Залмоксис пътувал из Египет и донесъл оттам на хората мистичното знание за безсмъртието на душата, като ги учил, че, след като умрат, ще отидат на място, където ще се наслаждават вечно на всевъзможни блага.

Със Залмоксис са свързани четири обряда: събирането в андреона (стая/зала, предназначена само за мъже), **оттеглянето в подземното жилище или в пещерата**, човешките жертвоприношения и стрелбата с лък към небето.

Както разказва Херодот, той **построил подземна стая, подземно жилище**, където прекарал три години, за да се появи отново на четвъртата и да убеди траките във възможността за постигане на безсмъртието. Според свидетелството на Страбон Залмоксис се оттегля в пещера на свещената планина Когайон.

На Залмоксис вероятно са правени и човешки жертвоприношения. Описание на този ритуал също намираме в "*Историята*" на Херодот:

"Пращат го по следния начин: едни от тях, отредени за това, държат три копия, а други улавят пратеника до Залмоксис за ръцете и за краката, размахват го във въздуха и го хвърлят върху копията; ако умре, проведен от тях, смятат, че богът е благосклонен; ако не умре, обвиняват пратеника, като твърдят, че бил лош човек; след тези обвинения пращат другиго; поръчките му дават, докато е още жив..."

Залмоксис според Диодор е пророк и законодател, а според Диоген Ааерций - един от първите философи на варварите.

Според някои историци днес тракийският митичен Когайон, където Залмоксис се оттегля в своята пещера, е Сармизеджетуса.

За повечето обаче това са планините Бучеджи. Когайон от своя страна означава "Главата на Великолепния", която днес е позната като Сфинкса.

В светлината на казаното много интересна е сцената, която наблюдавахме във филма за който ви споменахме току-що. Предлагаме ви кадри от моментите, които смятаме за забележителни.

Точно така! Това е вход на някакво подземие! Точно пред Сфинкса! Ако предположим, че филмът е правен според най-утвърдената историческа версия, а тя явно гласи, че подземното светилище на Залмоксис е под Сфинкса, това е **много** интересно, особено в контекста на разкритията, които Раду прави. Действително много разпространено вярване е, че Залмоксис наистина е живял в подземно жилище. Тази хипотеза се

оправдава, ако разгледаме вярванията и ритуалите на траките - скалните им светилища и засипаните с пръст гробници говорят за това, че е имало практика повечето им свещени места да не са на открито. На всичко отгоре се говори, че входът към подземията на Залмоксис е някъде в скалите. Това сведение може да се приема метафорично, но като се има предвид казаното за устройството в скалите с веригата, където изчезват хора (разказано ни от Цезар) и в контекста на обстоятелствата около старгейта в Пирин, можем да разглеждаме горното твърдение много буквално! Знаем че прото-траките са ползвали технологията на атлантите и целият сценарий е абсолютно възможен. Да не говорим, че самият Залмоксис може да е от извънземен произход (както повечето божества в миналото) или поне да има голям процент извънземна ДНК. Може дори да е имал достъп до подземния комплекс в Бучеджи; може да е ползвал моноатомното злато и на това да се дължи безсмъртието му. Между другото първата ни синхроничност изобщо, свързана с книгата на Раду, бе при първия ѝ прочит и бе свързана именно с моноатомното злато. Както споменахме в началото на този текст, когато започнахме да четем за пръв път тази история, работехме усилено по послеслова на Документите Тера". За тези, които са я чели, ще кажем, че се чудехме дали изобщо да добавяме детайлите за Кралицата на Орион и добавката "S-MA", която на практика е моноатомното злато, защото тази тема досега не бе засягана в България. Точно тогава стигнахме до пета глава на настоящата книга, където се споменава за златния прашец и сметнахме това за знак да добавим тази допълнителна информация. И понеже имаме китайска връзка в историята в лицето на д-р Ксиен, ще споменем, че една от причините, поради които Китай превзема Тибет, е именно за да прибере моноатомното им злато, скрито на специални места и пещери. Между другото написаното в книгата на Раду, и по-специално фактът, че сенъор Мацини е искал достъп до Бучеджи главно заради моноатомното злато, само потвърждава

предположението ни, направено в "Документите Тера", че самите илюминати имат **много ограничен** достъп до този пращец и не притежават **точната** формула, чрез която да постигнат нужната чистота, която да подпомогне целите им. Но да се върнем на Залмоксис и неговия предполагаем достъп до залата с технологиите под Сфинкса.

Наш познат, който от много години се занимава с изследване на прото-тракийската култура и технология във връзка с атлантската такава, веднъж ни сподели информация, която можем да наречем не толкова масова, макар наскоро да се появиха разработки и статии в тази насока.

По принцип се смята, че древните (не само траките) са умеели да смилат естествени скали на много фин прах, който смесвали с вода и различни растителни сокове. В резултат се получавала "биомаса", близка до днешния бетон на консистенция, която те изливали в кофражни форми с най-различна големина. След известно време на съхнене и - на професионалния език на нашия познат (който е геолог) - "свързване", на практика се получавал изкуствен камък. В зависимост от растенията можело да стават различни химични реакции, като говорим по-скоро за кристализация, а не полимеризация, както е и при сегашния класически бетон. Резултатът обаче е впечатляващ. Лично според нас тази теория е много правдива и обяснява как чрез изкуствен камък (бетон) траките са изграждали мегалитните си светилища след загубването на знанията и технологиите на атлантите, които местели огромни тежести с честота и звук. Според същия човек светилищата и мегалитите от "излят камък" могат да бъдат различавани по това, че върху тях няма вкаменени лишеи, защото самият материал не позволявал завъждането на такива. Което придава изцяло нов смисъл на конструкции като Белинташ, Бегликташ и много други. Обяснява и множеството фигури на

животни и лица в скалите, които днес са само загатнати заради ерозията, която им е повлияла. Фактически те са били извайвани.

Това ни дава много добра перспектива в опита ни да разберем Сфинкса от Бучеджи. Описаната технология обяснява как такава формация може да бъде лесно изваяна. По всяка вероятност в оригиналния си вид това лице е приличало точно на Сфинкс и е било **построено** там. Защото тези, които са го построили, са маркирали какво има **под** него. Точно какъвто е и случаят в Египет. Румънският Сфинкс е в днешния си вид именно вследствие на ерозията.

От своя страна Бабеле ("Babele" - пише се на латиница, както се чува) представлява гъбовидни скални образувания и се намира на 200 м. от Сфинкса. В превод от румънски език названието е "Стариците", което е очевиден аналог на българското "баба". Въпреки това обаче думата означава "**портал**" в много други езици. Спомнете си "Babylon" (Вавилон). И наистина, ако вече сте навързали всичко, казано досега, това, което е "отворено" тук, е портал. В тази връзка не е чудно, че мегалит, познат като Бабеле, стои близо до румънския Сфинкс. Тези две скални формации навярно са оригиналните устройства за достъп до технологичния комплекс под тях. Навярно са създадени едно до друго точно с тази цел. Входи, през които, ако имаш правилния код, можеш да преминеш. Точно затова "нормален" праг с врата, както сме свикнали днес, **няма** и не може да бъде намерен от американско-румънския екип. Защото концепцията е съвсем различна. Припомнете си легендата за Залмоксис, който влизал в своето подземно убежище "някъде през скалите"; спомнете си за старгейта в Пирин; спомнете си скалата с веригата; спомнете си как може да се построи дадена скална формация с желана форма, която може да бъде комбинирана с подходящата технология за "преминаване" и ще си създадете много правдоподобна и

възможна представа за това какво имаме тук.

БАБЕЛЕ

Това, разбира се, изисква наличието на постоянен енергиен източник, който да поддържа входа "жив". Имаме данни в подкрепа на нашата теория **и** за това.

Местността около Сфинкса и Бабеле (говорим за зона около 1 кв. км.) има мистериозна завеса около себе си и е нещо подобно на Бермудския триъгълник. Беше ни казано, че доста хора изчезвали в тази област, просто изкачвайки се в местността. Разбира се за тези неща няма да чуете по местната телевизия. Имаме и сведения, че над планините Бучеджи има някаква енергийна пирамида - нейната сянка дори можела да се види два пъти годишно. Казано е, че тя има защитна функция. Съществува

обаче и информация, че тази електромагнитна зона (която е измерена и потвърдена от специалисти) действа точно по обратния начин на определени хора - тя ги зарежда с енергия. Например, ако сте вървели цял ден и само преминете през местността, ще се почувствате напълно свежи. Различните ефекти при различните хора се дължат на тяхната специфична аура и **генетика** (за чието значение вече споменахме), които в крайна сметка на дадено ниво са свързани.

Всички описани неща според нас са аномалии от технологията, за която споменаваме по-горе. Спомнете си данните за много силното излъчване около старгейта в Пирин. В тази връзка има много интересна история, която се превърна в международна новина. Тя се отнася до разбиването на израелски хеликоптер **точно в този район** в планините Бучеджи. Известно е, че в такива зони понякога технологията отказва. В инцидента загиват шестима израелци и един румънец, но интересното е, че само **четири тела** биват открити. Историята разбира се е покрита и се дава някакво нелепо обяснение за това, какво **изобщо** търси израелски хеликоптер там. Следва частичен превод от това, което ни написа наш познат румънец по въпроса (оставяме румънските наименования на географските точки в оригинал):

"Беше ми казано, че Израел иска да обучава военни в Бучеджи, защото тази планинска зона е подобна на планините Елбурс (наричана още Алборз) между Иран и Афганистан, северно от Техеран, но източникът ми се съмнява и казва, че в зоната между Cabana Pestera - Cabana Padina - Seaua Strunga - Coltii Tapului - Cabana Vf. Оти не може да се кацне с хеликоптер. На практика там няма свястно място за кацане.

Колко време е трябвало на спасителният екип да стигне

дотам? Почти 20 часа?

Моят човек вярва, че не им е било позволено да се доберат до мястото.

То се нарича "Coltii Tapului" над Poienii Gutani в западната част на планините Бучеджси.

Свидетели казват, че зоната се разследва от много военни хеликоптери между Бабеле - Vf. Оти - Muntele Gaura. Те дори видели отряди военни, които пазели нещо. Един пастир бил близо до Seaua Strunga и се оплакал, че не го пускат да премине с овцете си до Padina " двама военни, които имали машини, подобни на тези, с които се мери електрическо напрежение".

Започва да става ясно, че нещо специално, намиращо се в Бучеджси, кара израелците да се интересуват от мястото. Те не са само във въздуха, но са и на земята, маскирани като детски лагер. Мой познат коментира:

"Повечето от тях са с израелското знаме в ръцете си. Ще е цяло чудо, ако хлапетата не са от парапсихологичната група на Израел. "

Четейки този коментар, си помислих, че това е просто хипотеза, но нека видим голямата изненада, която получих, четейки e-mail от някого, който няма нищо общо с моя познат:

"Относно израелския лагер неофициално и недоказуемо е чрез документи, но си мисля, че въпреки това ще е много интересно да кажа какво чух: малко над 40% от тези в лагера са били обучени парапсихолози. А тези в хеликоптера са били до един такива. "

Според мен инцидентът е свързан с енергийната преграда там.

С други думи са били свалени, защото са се замесили в нещо, което не е предназначено за тях.

Тайните служби използват от много време парapsихологията и имат пси-агенти, които вършат мръсната им работа, като се обучават върху невинни хора. Така те придобиват своя талант под опеката на политиците.

В планините Бучеджи наистина има нещо, което много живо ги интересува. Изглежда, че този път не са успели, но няма да се предадат. "

Който се интересува от **официалния** репортаж по случая (на английски), може да го намери в youtube, ако изпише "*Israeli Helicopter Crash in Romania in The Bucegi Mountains*".

Това, разбира се, е поредното доказателство, че интерес към случващото се в Бучеджи има от всички страни (в случая навярно от МОСАД).

Според Сорин Хурмуз, ако се върви около 3 км. югозападно от Сфинкса, се стига до преграда и румънски войски, които отправят всички любопитни. Това навярно е първият обръч на Департамент Нула, описан в книгата, който пази достъпа до тунела в планината.

Кое то най-накрая ни води и до **самото** откритие и до края на нашето дълго изследване. Няма какво **толкова** да се каже в тази посока, защото то говори само за себе си. Ще започнем с кратка статия, която се явява астрологично доказателство на събитията от 2003 г. Това е груб превод със съкращения от статия, която намерихме в интернет. Тъй като не сме астролози, извинете ни,

ако някой от термините не е преведен правилно:

"Наскоро прочетох книга, публикувана в Румъния, със заглавие "Врагът отвътре". Авторът е с псевдоним Раду Чинамар и предлага подробна информация за необичайно откритие от огромна значимост за цялото човечество, за което се казва, че се е случило през месец август 2003 г. в района на планините Бучеджи (Централна Румъния).

Книгата е публикувана като серия от фантастични новели и е структурирана като интервю с командващия на свръхсекретна секция на РРС с име Департамент Нула, която е натоварена да разследва паранормални феномени и други подобни случаи.

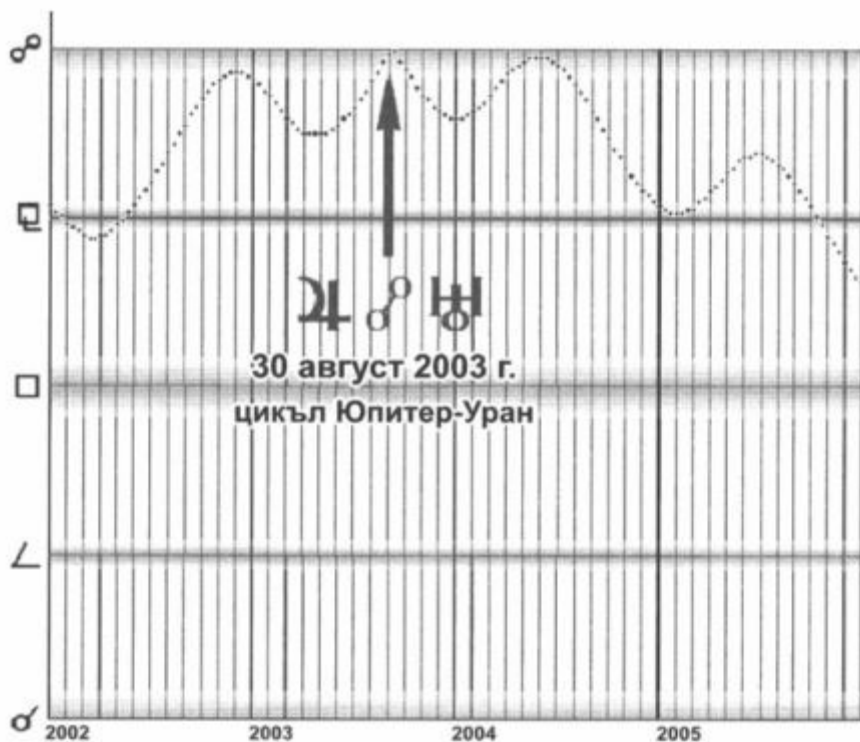
Информацията в тази книга е толкова невероятна за мнозинството хора, че те отказват да ѝ отдадат каквато и да е достоверност, считайки я просто за фантастика.

Но астрологията има методи да потвърди подобни твърдения, така че аз изучих книгата в детайли, следейки за специфични дати и друга полезна информация.

Според написаното, в изкуствената пещера за първи път се е влязло "малко след средата на август 2003 г.", така че ще приемем, че вероятно се е случило на 17 август.

Отнело е няколко дни да бъде изследвана, а нейното съдържание - опознато, и след това се стига до момент, в който след дипломатически преговори на най-високо ниво Румъния и САЩ решават, че е най-добре да не разкриват нищо на света.

Графиката отдолу показва цикъла Юпитер-Уран, който достига връх (опозиция) в края на август 2003 г. Това е в пълно съзвучие с огромно откритие и голям научен напредък в света."

Опозицията Юпитер-Уран се припокрива с оста на III-IX дом - оста на познанието и на нодалната ос на наталната карта на Румъния, като по този начин определя еволюционен скок в познанието.

Дори свръхсекретните детайли от тази операция са показани ясно от астрологията, като транзитен Лилит (20 Телец), който

е бил в тригон с американския натален Лилит (20 Дева) и румънския натален Лилит (20 Козирог), формирайки земна (!) Лилитна пирамида. Перфектно за подземно откритие, което ще бъде пазено в дълбока тайна.

Астрологията никога не лъже, така че аз вярвам, че има истина в историята. Просто ще е необходимо време, докато хората и правителствата станат готови за истината.

Повече информация по този въпрос ще бъде добавена, когато бъде налична.

Дата, използвана за Румъния: 5 февруари 1859 г., 2:41:15 следобед, Букурещ.

Дата, използвана за САЩ: 4 юли 1776 г., 5:10 следобед, Филадельфия."

За самата технология, открита в планината, могат да се кажат едва няколко неща.

Има вероятност комплексът да бъде свързан със Сириус, ако приемем Сфинкса и връзката с Бастет за някакви репери в тази посока. Както казахме обаче, на това не може да се разчита особено. Допълнителен аргумент в полза на сирианската теза е, че един от тунелите пътува към Египет и стига под тамошния Сфинкс, за който вече със сигурност можем да кажем, че е дело на Сириус (справка "Документите Тера"). Това обаче също би била пресилена спекулация, защото имаме тунели и в други посоки. Много характерно за сирианците е и описаното устройство, което се явява усилвател на мисълта. Това е просто едно към едно с технологията, използвана при стола на Монтоук. Престън Никълс сам, по независим път, казва, че технологията за този стол е дошла от извънземни от Сириус. За това служат и високите метални съоръжения, сложени по краищата на залата, които Раду наподобява на антени, без да разбира тяхната функция, а именно - за допълнително усилване на мислите на този, седящ в централното устройство.

Интересно е да споменем и технологията, която предизвиква потоци. Това навежда на мисли, за които сме сигурни, че и сами се досещате, а именно колко от потоците, осъществени досега на Земята, изобщо са имали естествен произход. И дали този, чието идване се спряга, също няма да бъде изфабрикуван чрез подобни методи (с които от много години и самите илюминати разполагат).

Най-любопитната част, разбира се, е холографската технология, показваща истинската история на планетата. Тук естествено можем да спекулираме доколко показаното отговаря на обективната истина (която, като се има предвид съществуването на безкрайните паралелни вселени, е почти необятна) и доколко

то отговаря на **възгледите** за тази истина на расата, създава съоръжението. Това е подсилено още повече от факта, че историята на света, показана през холографската технология, резонира със съзнанието и ДНК-то на човека и е различна за всеки, който ползва устройството. Може да ви покаже това, което е част от **вашите** исторически интереси например. Това не означава, че версията ви е грешна, просто означава, че гледаме различни ТВ програми. Историята на света е безкрайна и съдържа безброй варианти, защото Източникът иска да ги изживее всичките. Това обяснява и мита за Христос, описан от Раду, което между другото съвпада с описанията за този период от изследователите на Монтоук. Доколкото знаем, Раду и Цезар са били много развълнувани от видяното на холограмите относно този период, защото то много резонирало с написаното за Христос във втората и петата книга от сагата Монтоук, където се говори за историята на Стюърт Суърдлоу (същия, за когото споменахме, че беше в България). Очевидно, сценарият с Исус се е разиграл в някои паралелни реалности, а в други - не (какъвто вероятно е и случаят с нашата), и в това са намесени много времеви линии, както и хора от бъдещето. Съществува и друга, много вероятна версия, свързана с възможността да става въпрос за архетипен образ от предишна цивилизация (лемурийската), за което също има определени данни.

С всичко казано не омаловажаваме значението на откритото в Бучеджи и неговата фундаменталност. Казваме единствено, че не трябва да бъдем зашеметени от невероятната технология и да помним кои наистина сме. Технологията служи на тялото - Духът няма нужда от нея. Не е зряло да губим своята критичност пред бездната на великите мистерии, които Залата на Проекциите ни предлага. Затова толкова наблягахме на това в цялото ни изследване - поляриностите имат план, който следват, а ние не би трябвало да се подлъгваме по външността, колкото и лъскава да е

тя. Помнете важните неща, които винаги са вътрешните, а не външните.

Във връзка с произхода на самия комплекс има още две неща, които си заслужава да бъдат отбелязани. Номер 1 е височината на устройствата, което очевидно говори за ръста на създателите им. Ако вземем предвид и датировката на залата, можем да предположим, че става въпрос за лемурийци. Има още едно доказателство в тази посока, което отново идва от Стюърт Суърдлоу. В свое старо радиоинтервю той споменава за своите лични преживявания, свързани с Монтоук и други проекти, в които е бил въввлечен. Не помним основния контекст на казаното, но помним ясно, че ставаше дума за древната изкуствена тунелна транспортна система, която пронизва цялата вътрешност на Земята. Стюърт обяснява, че по-голямата част от нея е направена от лемурийците и впоследствие е доразработена от атлантите. Споменава обаче и много важен детайл, който се е запечатал в съзнанието ни и изникна точно навреме, докато четяхме материалите на Раду. А именно, че характерна черта на лемурийските тунели е слабата зеленикава светлина, която излъчват стените им. Това е попадение право в десетката, защото, ако помните, Раду казва същото за трите тунела в Залата на Проекциите. И двата източника говорят от личен опит, а самите свидетелства са много отдалечени едно от друго във времето, тъй че можем да възприемем този детайл за сериозна следа. Разбира се тази зелена светлина може да бъде осветление, енергийна защита - може да бъде всичко. Възможно е и това да не е никакво доказателство за лемурийска намеса, тъй като не познаваме в дълбочина извънземната технология в този ѝ аспект. Това е просто една следа, за която можем да дадем данни. Вие преценете доколко тя заслужава внимание.

Да се надяваме, че някой ден правителството на Румъния

наистина ще даде гласност на откритията, които е направило, и тогава ще разберем повече подробности за всичко, дискутирано тук.

Представихме ви една уникална книга през малко по-особена перспектива. Искрено се надяваме да не сме ви натоварили с това обемно и многостранно изследване. Историята на Раду отваря много повече въпроси, отколкото да дава отговори. Въпреки това смятаме, че сведохме до вниманието ви някои много интересни аспекти, върху които може да бъде разсъждавало дълго. Сега със сигурност знаем още една тайна, която бе крила от нас, което само по себе си е стъпка напред в правилната посока.

Ние самите привършваме с авторското си участие в тази книга. На следващите 30-ина страници ще откриете уникален проект, осъществен чрез техниката Remote Viewing. Повече за това ще разберете на следващите листи от нашия познат, който направи това възможно. Идеята за начинанието възникна, след като този човек прочете английския вариант на книгата и се заинтригува от историята. Интересно е да се спомене, че в началото той бе по-скоро скептик относно разказа на Раду, което беше и **правилният** подход в случая. Какво последва обаче, ще видите сами.

Пошегувахме се с него, че това е първият пълен, цялостен, завършен Remote Viewing проект, издаван в България на професионално ниво. Той вдигна летвата още по-високо, като каза, че за всичките си години в този бизнес не е виждал осъществено и издадено **публично** подобно изследване, тъй като подробностите и представените схеми, които се извличат в тези ситуации, не са масово достояние. Впоследствие се убедихме в думите му.

Така че благодарение на него ние се явяваме нещо като пионери не само в български и балкански мащаб, но и в световен.

Използваме тази трибуна, за да кажем: **благодарим ти, друже, за отзивчивостта и колосалиото време, което отдели, за да направиш това уникално издание възможно! Онова, което вложи, значи много!!!**

Благодарим и на всички американци и българи, които се включиха във въпросния Remote Viewing-проект. Те самите ще бъдат много изненадани, когато видят резултата от всичко, което са направили. Защо това е така - на читателя му предстои да разбере.

Като последни думи ще кажем, че направихме тази книга с голямо желание, в резултат на което работата по нея отне по-малко от очакваното време именно поради факта, че всичко се синхронизираше по уникален начин. Най-трудната част бе именно това изследване, което ви представихме сега, защото събитията, довели до него, са много комплексни и значими, а представянето и синтезът им бяха трудни.

Има още много фрапиращи факти и детайли около настоящата история, които не ни бе позволено да разкрием, и в този ред на мисли уважихме желанието на хората, които бяха източник на тази наистина чувствителна информация. Все пак, тъй като историята не е приключила, знаем, че събития около настоящата книга ще продължават да се случват. Надяваме се да можем да разкрием оставащото в близкото бъдеще и да ви представим новото, което сме сигурни, че предстои.

Дотогава смятаме да ви държим в течение за нещата чрез нашия сайт: <http://www.parallelreality-bg.com> :)

Междувременно нашият e-mail продължава да е:

parallelreality_3@abv.bg :)

Благодарим на всички, които стигнаха до тази последна страница!

Издателство "Паралелна Реалност"

ПРИЛОЖЕНИЕ

Проект ЗНАК

Въведение

Проект ЗНАК е кодовото наименование на работен проект, който бе изпълнен, използвайки изцяло техниката, позната на запад като "Remote Viewing" (RV) - в превод на български "Дистанционно Наблюдение".

За кратка информация на читателите тази техника е създадена в самото начало на 70-те години на миналия век в САЩ вследствие на около десетина години работа и инвестиции от порядъка на десетки милиони долара.

Научноизследователската програма е строго засекретена и спонсорирана първоначално от Централното Разузнавателно Управление (ЦРУ) на САЩ, а по-късно и от други разузнавателни ведомства на Щатите.

Целта на програмата е била да се създаде научна методика за събиране на разузнавателна информация, използвайки скрития, намиращ се в латентно състояние потенциал на човека, за достоверно извличане на информацията относно абсолютно всичко, съществуващо във Вселената, без каквито и да е било пространствени и времеви ограничения.

Програмата води до създаването на крайно ефективен протокол (наричан "сесия"), следването на който води до извличане на информация в графичен, писмен, вербален и телепатичен вид относно предварително зададена цел.

По различни причини програмата, както и разузнавателното

подразделение, използващо техниката (известно като STARGATE), се декласифицира през 1995 г. и малко по-късно достиженията и възможностите на тази методика стават обществено достояние, което не означава, че разузнавателната програма е потънала в прах и е забравена.

За да се хвърли малко повече светлина върху тази методика, ще бъде споменато, че информацията за всичко, което съществува във вселената (обекти, хора, събития, местности, нематериални същности и понятия), се намира във вълново-информационен вид, който формира така нареченото от руските учени "енерго-информационно поле". Съгласно приетата терминология в Дистанционното Наблюдение, това поле се нарича "Матрицата".

Съответно съществуват два основни начина да се извлича информация за даден обект или събитие от Матрицата - или операторите, обучени в тази техника, да работят в пълно неведение относно зададената цел (т.е. да са "слепи"), или да имат предварителна информация за зададената цел.

Няма да навлизаме в детайли относно използването на тези два различни метода.

За повече информация относно техниката на RV читателят може да направи съответните справки в интернет.

Основна част

Този доклад не цели нито да защити, нито да опровергае твърденията на автора на настоящата книга, а съвсем независимо и безпристрастно, използвайки достиженията на метода на Дистанционно Наблюдение, да направи абсолютно обективно представяне на получените данни и да представи съответните заключения.

Проект ЗНАК бе изпълнен в рамките на около два календарни месеца и в състава му се включиха общо осем обучени в техниката на Remote Viewing оператори, които за улеснение ще наричаме "вюъри" (*От англ. ез. "viewer" - "наблюдател". - бел. ред.*).

Всички въввлечени в този проект вюъри, с изключение на ръководителя на проекта, работеха в пълно затъмнение относно целта, естеството и задачите на проекта, или съгласно приетата терминология - работеха на сляпо (blind), което осигури максимална достоверност на извлечените от Матрицата данни. Никой от работещите вюъри (с изключение на ръководителя) не беше запознат предварително с книгата на Раду Чинамар.

За информация на читателите възприетите проценти на достоверност са следните:

- при положение, че вюърите са слепи по отношение на целта, достоверността на данните е 85%;
- ако са запознати с елементи на целта или със самата цел, вероятността за достоверност намалява на 65%;
- при положение, че съществуват взаимно припокриващи се данни от поне двама вюъри, вероятността им за достоверност се приема за 100%;
- при работа на професионално обучени вюъри достоверността на данните е около 90%, без съществено значение дали те са слепи, или не по отношение на целта.

В основния анализ ще зачитаме само данни, които са взаимно припокриващи се, т.е. с вероятност за достоверност 100%. Дали читателят ще възприеме публикуваните по-долу данни за истина или фантастика, си е изцяло в обсега на неговите персонални

разбирания и схващания за света.

Проект ЗНАК бе насочен в две основни направления:

1. Да се изследва в подземен географски разрез районът, описан от "Цезар" в настоящата книга и намиращ се в зоната между "природните" забележителности Бабеле и Сфинкса в планините Бучеджи в Румъния.

По различни съображения няма да бъдат публикувани каквито и да е географски координати.

Фиг. 1 - Сателитна снимка на района

2, Втората основна задача, стояща пред Проект ЗНАК, бе да се изследва достоверността на показанията на "Цезар" относно предполагаемото откритие на изкуствена структура в същия район от разузнавателните сателити на Пентагона.

С оглед на достигане на максимална достоверност на извлечените данни никакви първоначални допускания и постулати не бяха направени.

В следващите редове читателят ще бъде запознат както с резултатите от първоначалните проучвания (**Фази 1 и 2**), така и с допълнителните разклонения на проекта (**Фази 3-5**).

Анализ на фаза 1 на проект Знак

Цел: Да се изследва в дълбочина подземният релеф на района, заключен между забележителностите Бабеле и Сфинкса.

Задачи:

1) На основата на получените данни да се формират работни постулати относно естеството на разкритията;

2) На базата на данните да се формира заключение дали съществува някаква изкуствена подземна структура.

Необходимо е да се подчертае, че вюърите, работещи по проекта, до последно бяха държани в неведение относно поставените им задачи, т.е. през цялото време работеха на сляпо с цел достигане на максимална достоверност на извлечените данни.

Фаза 1 на проекта разкри, че в подземната перспектива на района, заключен между Бабеле и Сфинкса, съществуват изброените по-нататък елементи. Трябва да се подчертае, че всички тези елементи се намират под повърхността на земята (в случая под повърхността на планинското плато, което бе във фокуса на изследването). На този етап първоначалните проучвания показват, че съответните елементи се намират на дълбочина около 600 м. под повърхността на планинското плато (**Фиг. 1**).

Това са елементи, които съществуват под земята със 100% вероятност на достоверност към момента на фактическото изпълнение на сесиите, т.е. към месец октомври 2010 г.

Обобщената картина по Фаза 1 изглежда така:

В подземната перспектива на горепосочения географски район се намира поне една разумна хуманоидна форма на живот, която е физиологически активна (жива) и извършва някакъв вид дейност. Хуманоидът (хуманоидите) се намира вътре в някаква изкуствена структура. Базирайки се на данните в следващите фази, би могло да се спомене, че са налице поне два вида - както представители на модерния хомо сапиенс, така и на нечовешки интелигентни хуманоидни създания. Присъствието на подобни форми на живот се потвърждава и от неколкостратното регистриране на мисли и емоции, свързани с тези хуманоиди. Според описанието хуманоидите действат организирано и професионално и изглеждат опасни в действията си.

Налице е тунелна структура с много характерно разклонение под ъгъл около 70° , намиращо се в хоризонтална плоскост. Има наличие на кислород и въздухопроводи, които биха могли да се

асоциират с неговото пренасяне.

Няколко вюъри имат данни за тръбовидни обекти, но не може да се заключи дали това са същите въздухопроводи, или просто подземни коридори.

Някои от вюърите описват подземното съоръжение като скривалище и убежище, което е скрито, тайно и е свързано с излъчване. Предназначението му е да свързва нещо и се асоциира с мост.

Има също наличие на подземна спираловидна структура (съоръжение), която бе изследвана допълнително в детайли във Фаза 4 на проекта. Тази структура се асоциира с военна база от някои от вюърите.

Многократно бе регистрирано наличието както на технологична, така и на хуманоидна активност. Един от видовете регистрирана активност е извършването на операции по затваряне/отваряне на някаква преграда, наличие на праволинейно движение на някакъв предмет, както и на извършване на сондажни (в хоризонтална равнина) операции. На сцената присъства и силен шум, който тясно се свързва със сондажните дейности.

Описвайки своето психологическо състояние (в лексикона на Remote Viewing се нарича "аестично въздействие" върху вюъра вследствие на наблюдавана сцена), вюърите масово докладват за състояние на страх, предизвикан от настоящата наблюдавана цел, чувстват се нервни и неспокойни, а единият от вюърите има натрапчивото чувство, че не е безопасно там и изпитва силното желание да се махне колкото се може по-бързо от сцената.

На сцената присъства и някаква обла и продълговата

цилиндрична метална тежка машина, чието появяване е регистрирано и в следващите фази на проекта. Машината извършва както въртеливи, така и постъпателни движения. При движението си машината излъчва енергия. Машината е асоциирана от някои вюъри като военна техника.

Докладвано бе и за наличието на някакъв изкуствено създаден предмет във формата на паралелепипед, който не се асоциира с продълговатата машина, но е в непосредствена близост.

Почти всички вюъри докладват и за наличието на объл конусовиден изкуствен предмет, който дословно е описан като "купол" и "глобус".

Нещо много интересно: двама различни вюъри използват едно и също асоциативно определение, свързано с този объл конусовиден обект, а именно "пумпал".

Четирима вюъри докладват и за наличието на мощна енергия и излъчване, асоциирани с почти всички описани по-горе подземни изкуствени структури.

Последният общ елемент, фигуриращ в работите на двама участници в проекта, са данни за наличието на кристални структури, описани като "изумруди" и "скъпоценности".

Необходимо е да се уточни, че при извършването на сесия по Remote Viewing в процеса на работа вюърът винаги категоризира засечените елементи (т.е. обекти, присъстващи на съответната наблюдавана реална сцена) съгласно степента им на важност и съответно, следвайки установения протокол, извлича данни за всеки един от тези елементи. Средностатистически броят на изследваните елементи в една сесия е около 4, но той може да нарасне в зависимост от нивото на подготовка на съответния

вюър, както и в зависимост от сложността на поставеното задание. Елементът с най-висока важност се обозначава като [X], следван от [A], [B], [C], [D] и т.н. съгласно съответната степен на важност в съответствие с усещанията на дадения вюър. Тоест при съвместна работа по даден проект би могло да се възприеме, че елементите, обозначени съответно като [X] и [A], се явяват сърцевината, или най-важните елементи, присъстващи на сцената.

В този дух интересно е да се отбележи, че в тази фаза най-важните елементи, уловени от вюърите, се явяват живата хуманоидна форма, спираловидната структура, тунелното съоръжение и облят обект. Тоест винаги поне двама от участващите осем вюъри определят като доминантен един от тези четири елемента в своите сесии.

Следователно би могло да се заключи, че тази конфигурация от тези четири елемента се явява основата на наблюдаваната в подземно отношение сцена.

Заключение

Добитите във **Фаза 1** данни документират съществуването на подземно, изкуствено построено комплексно съоръжение, което към този момент е напълно действащо и се обитава от хуманоидни форми на живот.

Биха могли да се изведат следните предположения (постулати - съответният термин, използващ се в R/V) относно характера на подземното съоръжение:

1. Описано е подземно, действащо в момента рудодобивно съоръжение.

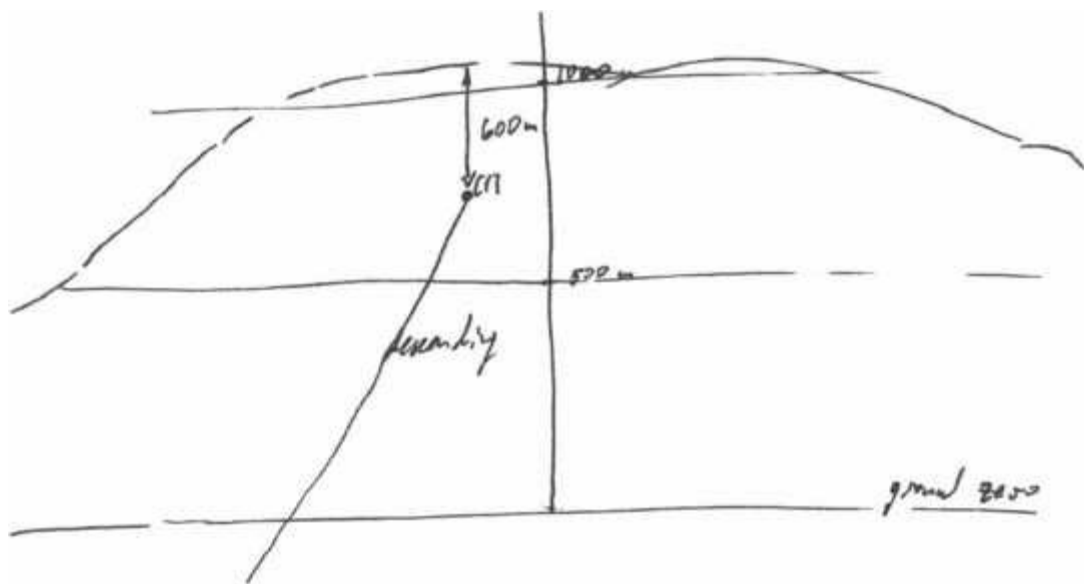
2. Налице е подземна военна инсталация.

3. Имаме наличие на подземна промишлена база/съоръжение.

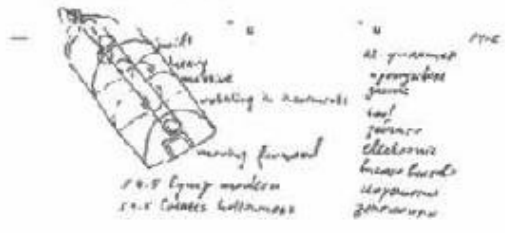
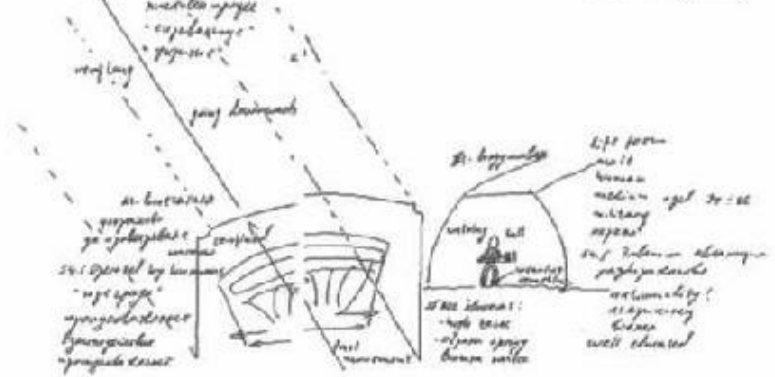
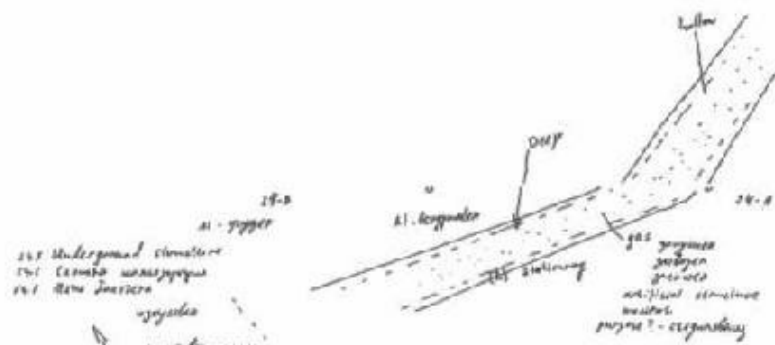
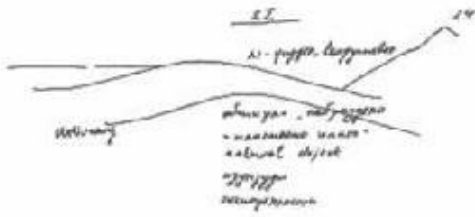
4. Извлечени са данни за наличие на подземно изкуствено съоръжение, отговарящо на описаното в книгата.

Естествено, за да бъдем максимално обективни, би могло да се допусне, че в този район в подземната му перспектива едновременно съществуват един или повече от изброените по-горе постулати.

По-долу следват някои от оригиналните скици на вюъри, участвали в проекта:

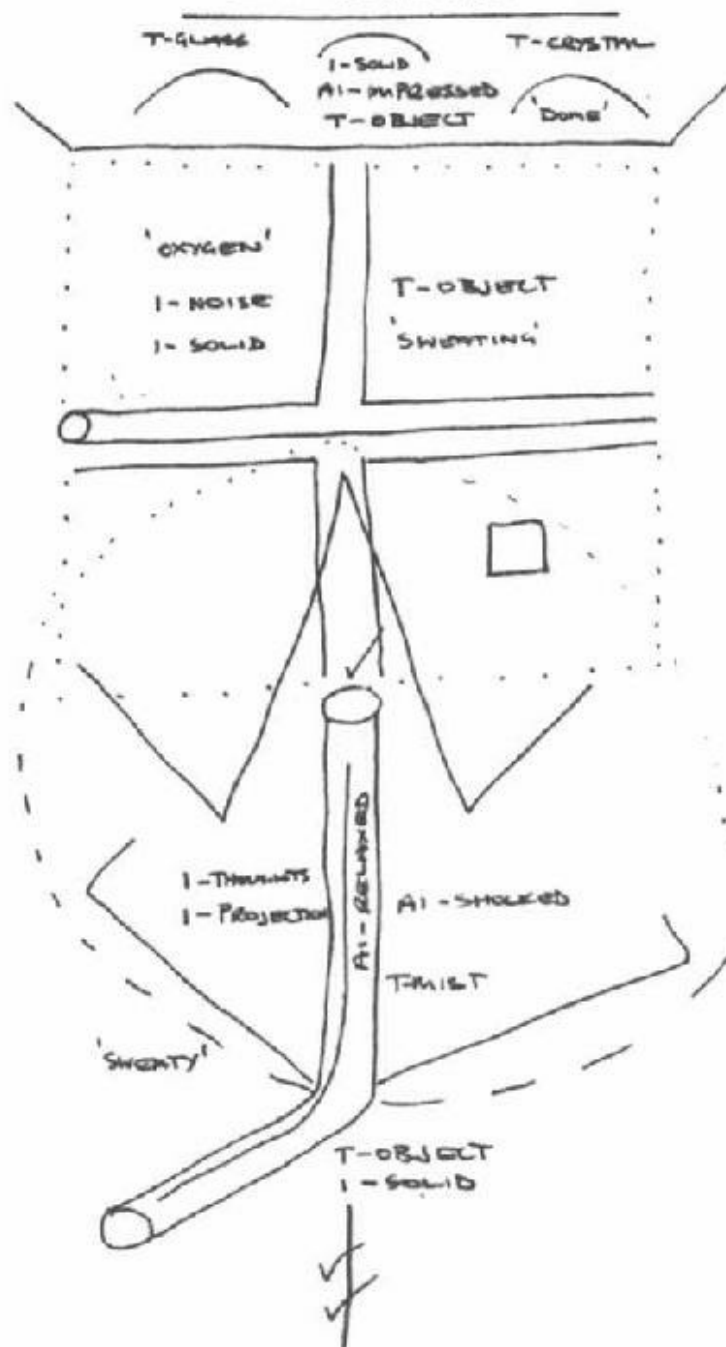
Фиг. 2 - Скицата изобразява приблизителната дълбочина (около 600 м.), на която се намира елементът, обозначен като [1] на нея. Елемент [1] представлява дълга изкуствена куха и неподвижна структура с остра чупка от около 70° . Структурата е пълна с някакъв газ.

Фиг. 3-На тази скица са представени графични данни за съществуването на изкуствени подземни структури, наличието на хуманоид, ангажиран в пренасянето на някакъв предмет, както и за наличието на някаква машина, извършваща постъпателно и въртеливо движение.

SITE TEMPLATE

15

Фиг. 4 На скицата е показано разположението на тръбообразни кухи елементи, изобразени в перспектива, гледани от птичи поглед

Анализ на фаза 2 на проект Знак

Фаза 2 атакува настоящия проблем под малко по-различен ъгъл. Целта бе да се установи нивото на достоверност на информацията, представена в настоящата книга, относно наличието на изкуствена подземна структура, открита от Пентагона. В този случай налице са две възможности: или си имаме работа с художествена измислица, или авторът е представил информация за реално случващи се събития.

В първия случай вюърите биха извлекли информация от матрицата, която не би се припокривала взаимно и би представлявала конгломерат от най-различни хаотични и лишени от смисъл данни, неподлежащи на анализ. Но при условие, че информацията, представена в книгата, е достоверна, то вюърите безкомпромисно биха извлекли взаимно припокриваща се и взаимно допълваща се информация.

За създаването на работното задание, което бе предоставено на екипа вюъри, специално бе избран определен пасаж от английското издание на книгата, описващ предполагаемото откритие на подземната структура:

TRANSILVANIA SUNRISE

PARADE [6060/8840]

which it has invented huge amounts of money in a technology that clearly surpasses modern scientific knowledge. The source of these fabulous technological capabilities, approximately twenty years ahead of current technology, the Pentagon views several potential security satellites that have precise tasks of observation.

"In 2002, one of these satellites that is based upon binary and wave front technology, spotted a particular mountain, that is located inside a mountainous area of Romania; more precisely, in a certain place in Bucegi. At first, it was believed to be a strange karstic formation. Sigurd Mannin, revealed that the specialists from the secret data analyzing department, however, later informed their superiors that there are three elements that raising question marks concerning the registered data from that area in Bucegi:

"First of all, the empty space that was identified inside of the mountain had no connection with the exterior, but it starts from the inside of the mountainous formation at a certain distance from its slope. Secondly, it had the shape of a tunnel that, from the registered data, seemed to be very regular and suddenly turned towards the center of the mountain at a 20 degree angle. On top of that, the trajectory of the tunnel, was perfectly level. In relation to the base of the mountain, used as reference point, the tunnel started at about one third of the distance but it continued in a perfectly horizontal plane. The third element, however, was the one that puzzled the Pentagon's staff the most. The satellite scanning of the mountain highlighted two major blockages of the structure: inside the solid stone that formed its beginning and its end. The venerable one then showed me a photocopy of the computer model diagram of the weird structure from the inside of the mountain, a scheme that was checkered and covered

190

THE SECOND CONFORMATION

in numbers and data. The blocked zones were trusted with not to be explained but it simply expected any kind of probing or analysis, like they were preventing something.

"We might be talking about some artificial energy blockages," I said in one breath, amazed by what I was hearing.

"It is the same conclusion they arrived at," said Cezay "after they eliminated all of the other possibilities one by one, including possible interferences, mirages or other conspiracies. But, this made them consider a much more delicate issue."

"Probably who made the entire structure, isn't it?" I quickly queried.

"Yes, they were quite shaken by the data and immediately raised its security level to maximum. The first energy blockage, the one from the beginning of the tunnel, was plain and upright, like a wall obstructing the access to the tunnel's entrance. The second energy blockage, however, was narrower, so it looks or semi-spheres situated at the opposite end of the tunnel, close to the mountain's center.

THE SCHEME OF THE ENIGMATIC STRUCTURE FOUND IN BUCEGI, ROMANIA

191

Фиг. 5 - Един от способите, използвани в Remote Viewing, за създаване на работно задание

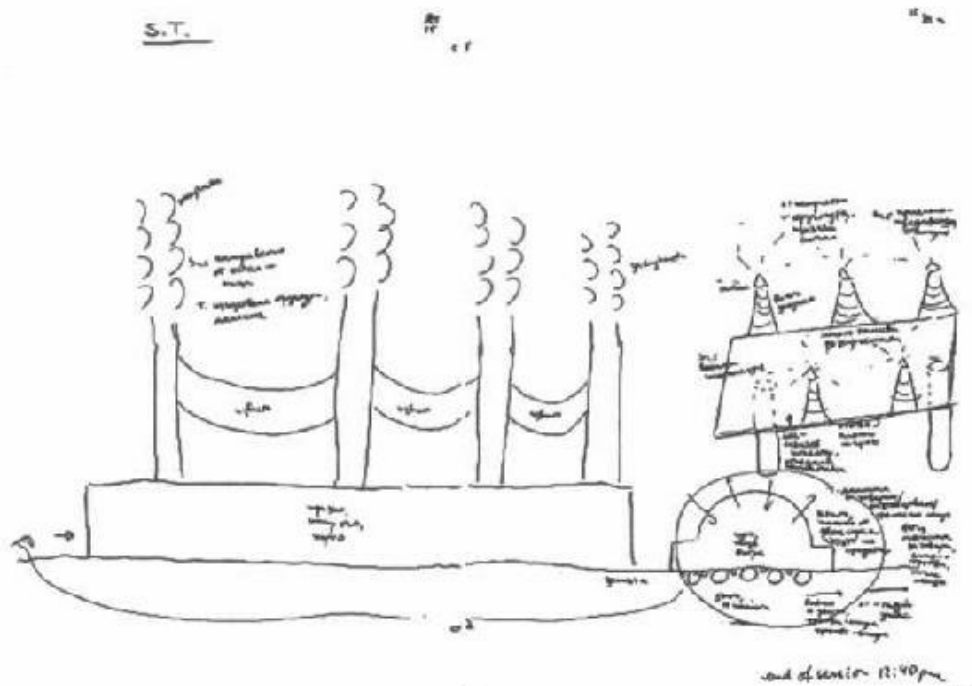
След внимателния анализ на извлечените данни се оказа, че имаме налице изключително много сходни данни, които доведоха до създаването на следното обобщение:

На сцената присъстват поне два подобни обли предмета, но взаимно диференциращи се по описание.

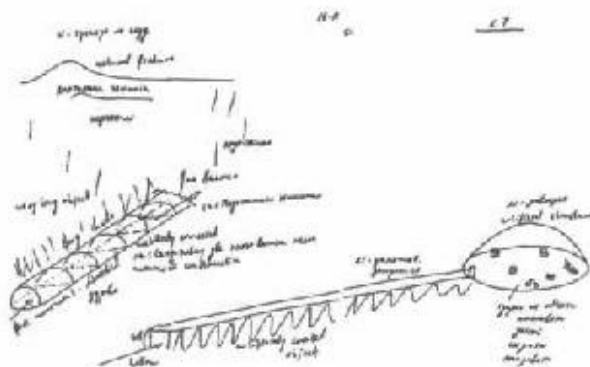
Първият объл предмет представлява обла конична изкуствена масивна структура, която се върти около оста си и е разположена вертикално. Структурата е кука и почти всички вюъри докладват, че свързват някакъв вид излъчване с нея, в смисъл, че излъчването е манира от структурата. Нещо много интересно: за почти всички вюъри тази структура е описана или като най-важния елемент от

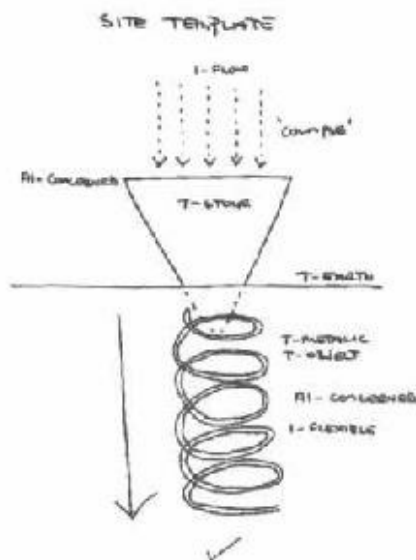
сцената или като втори по важност, което означава, че можем да приемем, че това определено е доминиращият обект. Твърде е вероятно тази обла структура да има като съставна част спираловидни метални елементи, които са локализирани под земята (изрично е подчертано от двамата от вюърите). Фигури 6-10 дават графична представа за облака структура, както и за прилежащите ѝ спираловидни елементи.

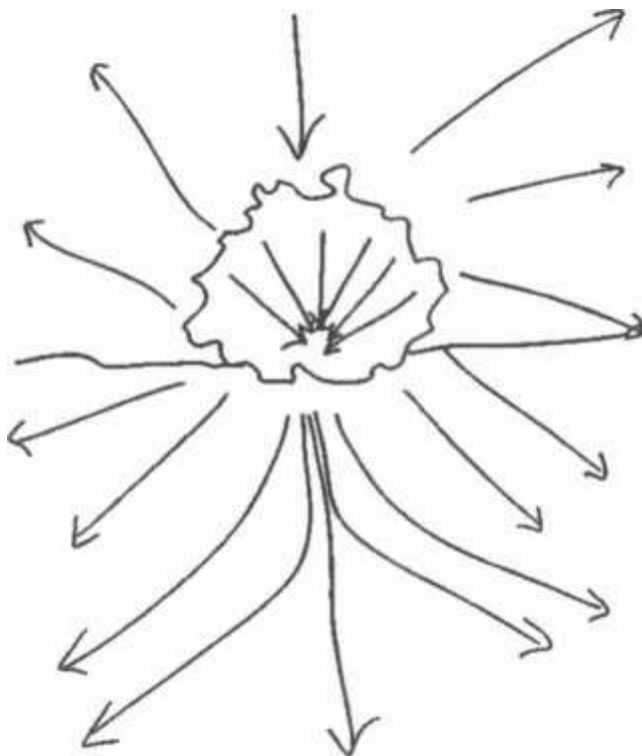
Фиг. 6

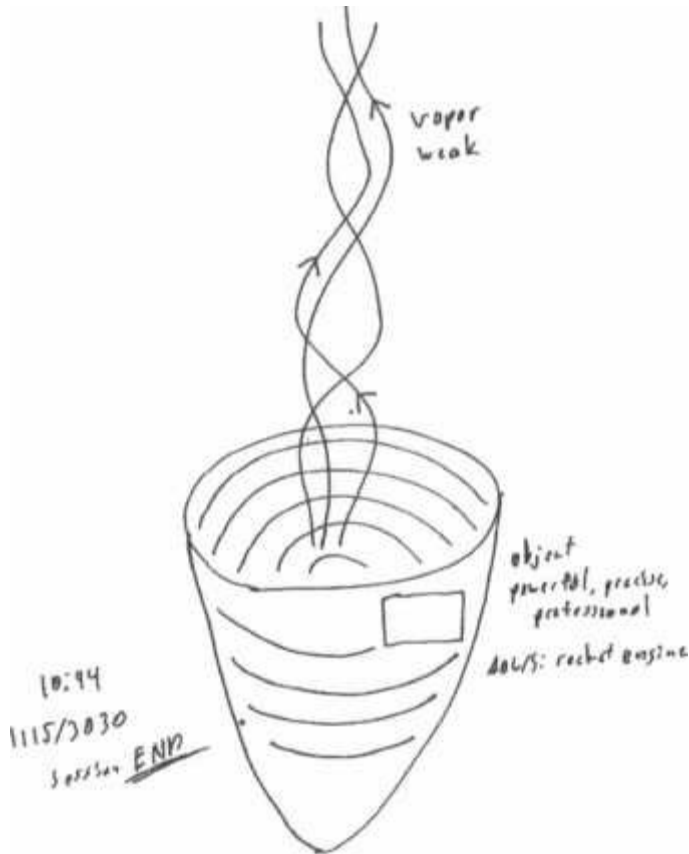
Фиг. 7

Фиг. 8

Фиг. 9

Фиг. 10

Вторият объл предмет, уловен на сцената, може да се опише като метално дълго цилиндрично тяло с конусовидни краища. При всички вюъри, описали този елемент, обектът е разположен в хоризонталната плоскост, което означава, че коренно се различава от облия предмет, описан по-горе. Обектът е описан като тумбест тръбовиден, приличащ на риба и на НЛЮ. Една от функциите на обекта е да събира и пренася неща. Този елемент е описан като движеща се машина.

Обектът определено е дефиниран като стар по произход и

свързан с вековна история. Хубаво е да се отбележи, че наличните във **Фази 1 и 2** данни за технологична машина, се доближават по описание.

Преобладаващите емоции, които вюърите изпитват, наблюдавайки цилиндричния и облия обект, са страх, притесненост и нервност.

На сцената се наблюдава и човешко присъствие на поне един индивид, категоризиран като военен, който е обвит в нещо или нещо го обгръща. Във **Фаза 1** бе докладвано за наличие на скафандър, свързан с една от наблюдаваните хуманоидни форми. С малък елемент на риск може да се приеме, че се наблюдава и тук, **във Фаза 2**. Наблюдаваният индивид се намира в движение и е разположен в близост до разпръснат зърнест материал. Зърнестият материал се намира зад нещо, което е тежко, с цилиндрична форма и ръбести краища. Самият материал е описан като суха бяла и златистожълта субстанция, асоциирана със злато. Субстанцията е определена като материал за строене, който е изолиран, ценен, скрит, търсен и свързан с понятия за младост и тайнство.

Естествено, за да бъдем напълно обективни, не можем да твърдим, че наблюдаваната субстанция е моноатомното злато, описано в книгата, но пък не можем и да кажем, че описанието не се доближава до изложения материал.

Налице са и данни за съществуването на някакъв газ с остър мирис на сира. Тази газова субстанция се движи във вертикална посока и движението може да се опише като вълнисто и насочено. Трябва да се отбележи, че във **Фаза 1** в спорадичен случай също бяха дадени показания за наличието на газ, движещ се в тръбовидно съоръжение, но не може да се каже дали става въпрос за газ с еднакъв състав. В тази връзка данните за скафандър във

Фаза 1 могат логически да се свържат с наличието на тази газова субстанция. Но скафандърът може да има и предпазваща от документираното мощно излъчване функция.

Последният елемент, присъстващ на сцената, за който са налични припокриващи се данни, е предмет с квадратна/правоъгълна форма, който е кух и с тънки страни. Обектът се характеризира с изкуствено съоръжение или инструмент за преработка на нещо. Асоциира се със стъкло или замръзнала течност. Този квадратен обект се локализира в непосредствена близост до масивния объл предмет/съоръжение.

Заключение

Добитите във **Фаза 2** данни говорят за съществуването на масивен кръгъл/конусовиден обект, който или в момента на наблюдение се движи около оста си, или има това свойство. С този обект е свързано мощно енергетично излъчване, еманиращо от обекта. Описанието на този обект отговаря на описанието, дадено от "Цезар", за откриването на подобна структура от разузнавателните средства на Пентагона. Тоест, имайки предвид заданието, по което работеха вюърите, предпазливо би могло да се заключи, че бихме могли да приемем показанията на "Цезар" за достоверни.

Независимото описание на военна инсталация и индивид, описан като военен, навежда на мисълта, че на сцената е описано някакво военно съоръжение или съоръжение, на което присъстват военнослужещи. Анализирайки данните от Фази 1 и 2, бе решено да се премине към допълнително изследване на някои от разкритите елементи.

Анализ на фаза 3 на проект Знак

Тъй като във Фаза 1 бе доказано съществуването на изкуствено създадени подземни съоръжения под повърхността на района, заключен между забележителностите Бабеле и Сфинкса, целта на Фаза 3 бе да се добият максимален брой данни за най-съвършената технологична структура/съоръжение, намиращо се под земята в този район.

Заданието, по което работиха осмината вюъри, бе:

Съответните географски координати / подземна перспектива / най-съвършената технологична структура / състоянието ѝ в настоящето

Тук дойде най-голямата изненада - почти всички вюъри описаха основния предмет, присъстващ на сцената, като дълъг цилиндричен/тръбовиден метален кух предмет с коничен край. Предметът или се намира в движение, или движението е една от неговите съставни характеристики. Половината от вюърите директно определиха предмета като транспортно средство.

Не трябва да се изпада в заблуждение, че всички вюъри наблюдават един и същ предмет. За да бъдем обективни, може да се възприеме, че имаме налице данни за поне един метален цилиндричен предмет, присъстващ на сцената.

Извадка от обобщението, направено от един от вюърите:

"На сцената се наблюдава историческо и принадлежащо на правителството превозно средство заедно с наличието на хуманоидна форма на живот. Превозното средство може да се характеризира като изключително уникално по същност, междуизмерно, с регистрирана активност и движение. Това превозно средство е обект на настоящо документиране, фотографирание и основно оглеждане. Напомня ми на летящо тяло с крила. В него има някакъв сложен механизъм, като самият обект има разнородни функции, една от които е транспортиране. Напомня ми на хеликоптер със запален двигател, готов да тръгне на мисия, с пилот и пасажери вътре. В непосредствена близост се намира зона, приличаща ми на нещо като на придържаща площадка, със стени и някакви конструктивни детайли."

Естествено, вюърът няма ни най-малка представа, че описва летателно/транспортно съоръжение, намиращо се дълбоко под земната повърхност в отдалечен планински масив в Румъния...

5077/9840

Vehicle
inter-dimensional
unique
winged
powerful

12-1

life form is
present

54.5 -
life form is
present

Vehicle
interdimensional
unique
winged

powerful

54.5 - Bird
Angel
Air Craft
bird
angel
aircraft

white

spans
spreads
winged

spans
spreads
winged

ignition
pilot
passenger(s)

ignition
passenger(s)
pilot

to get from one
place to another

54.5. to get
from one
place to
another

mechanism
motion
transports
functions

mechanism
Motion
Transports
Functions

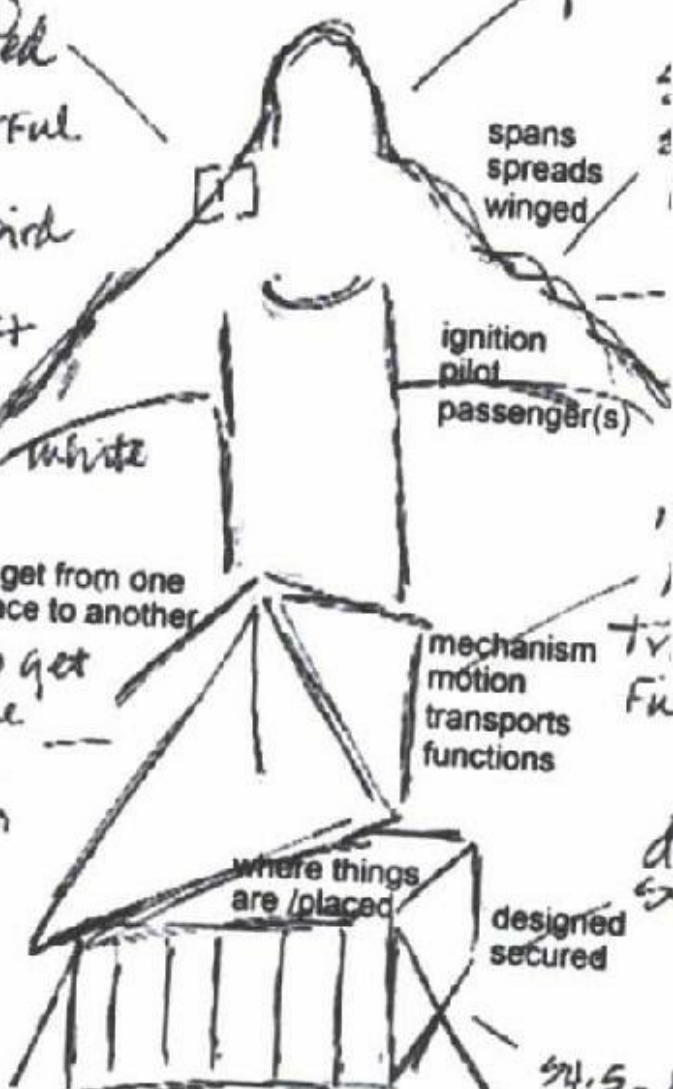
where things
are placed

designed
secured

designed
secured

54.5 -
Vehicle
helicopter
vehicle
helicopter

54.5 - where

5077
9048

17.1

50

to get from
one place
to another
to get from one
place to another

life form
is present

life form is
present

Vehicle
inter-dimensional
powerful

Vehicle
interdimensional
powerful

where things
are placed

where things

historical
governmental
visited
photographed
documented

historical
governmental
visited
photographed
documented

motion
transports
motion
transports

designed
designed
designed

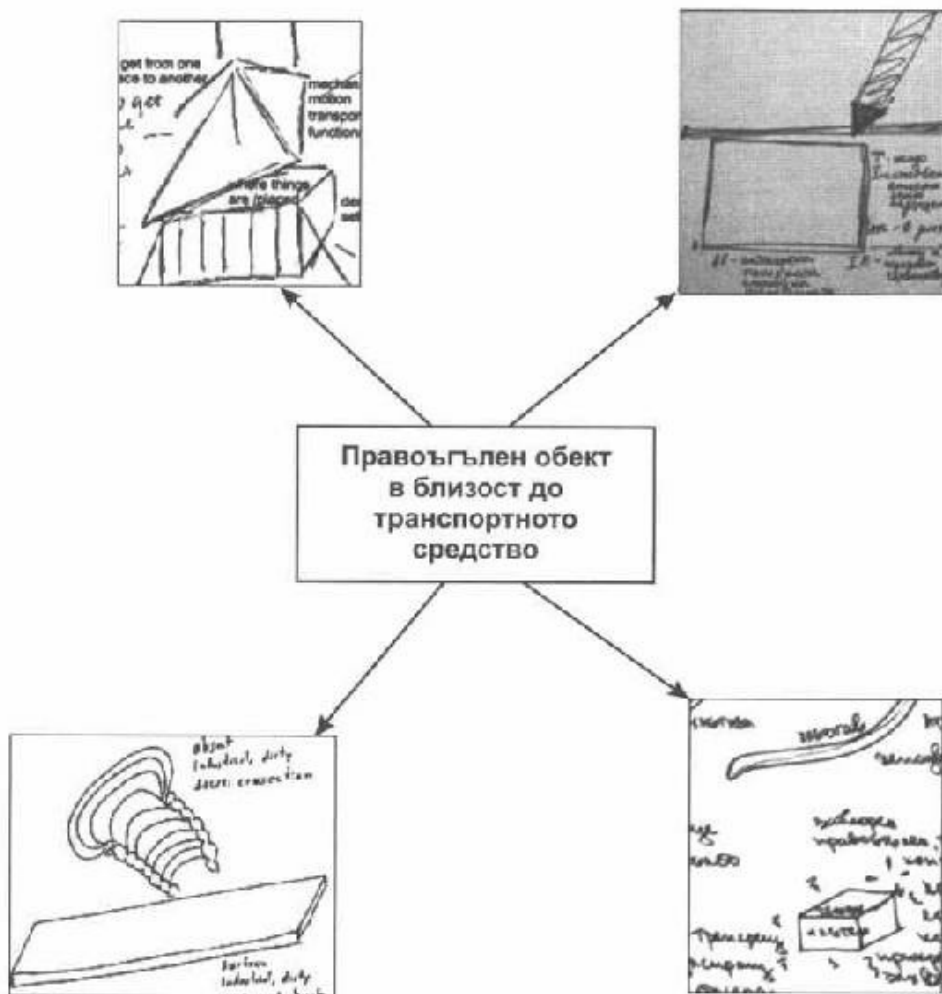

Фиг. 12 - Допълнителна, детайлна скица на наблюдавания обект

Петима от участниците добиха данни за изкуствен метален предмет с правоъгълна форма (**Фиг. 13**), който се намира в непосредствена близост до основния елемент, но не е част от него. Очевидно правоъгълният предмет има пряко отношение към цилиндричното по форма средство за транспорт. От предмета се долавят тих шум, топлина и вибрация.

Извадка от описанието на вюър относно този предмет:

Аспектът е малък, тежък, правоъгълен, метален, компактен, плътен. Аспектът трепери, трепти, пулсира, вибрира. Определя се като елемент, част за изпитване. Аспектът е неестествен и странен. Асоциира се с експеримент, опит. Изпитвам чувство на очакване и на изненада, когато го наблюдавам..."

Фиг. 13

Отново множеството вюъри добиха данни за наличие на повече от една разумна форма на живот/хуманоиди, намиращи се в транспортното средство, или просто усещане за нечие присъствие на сцената. Един от хуманоидите е описан като учен/експериментатор, което резонира с описанието на друг вюър, описващ приличащо на лаборатория помещение.

Има съвпадащи данни и за наличието на някакво енергийно светещо кълбо на наблюдаваната сцена, което се движи и излъчва светлина/енергия. Самото кълбо предизвиква сияние. Сравнението със скривалище и убежище, описано от други вюъри във **Фаза 1**, отново се появява, но този път е свързано с данните за това кълбо.

Може да се отбележи, че в тази фаза няма голямо разнообразие на различни по същност данни, просто почти всички вюъри имат по около три напълно сходни елемента. Това, естествено, се дължи на строго специфичното задание, използвано в тази фаза, като в резултат Матрицата предоставя данни за това, което се търси. А именно в нашия случай фокусът се явява най-съвършеният технологичен обект, намиращ се под земята в определен географски район, при положение, че се наблюдава в сегашно време.

Тук можем да направим сравнение с търсачката Google - колкото повече търсеният термин е генерализиран и обобщен в своя си вид, толкова по-разнообразна информация ще бъде подадена/извлечена. И обратно - колкото по-специализиран е търсеният термин, толкова повече концентрирана информация ще бъде извлечена. Същото важи и с изработването на заданията в сферата на Remote Viewing.

Анализ на фаза 4 на проект Знак

Фаза 4 бе фокусирана върху изследването на състоянието на спираловидната структура, разкрита във **Фаза 1**, но наблюдавана в сегашно време. Съществуването ѝ е извън съмнение, тъй като е засечена от двама вюъри във **Фаза 1** и от други двама - във **Фаза 2**.

На вниманието на читателя: обърнете внимание на формулировката "наблюдавана в сегашно време". Тъй като Remote

Viewing е метод за добиване на информация отвъд времето и пространството, задължително трябва да се специфицира в кой момент от време е необходимо да се наблюдава дадената цел.

End of mission - 20:00

Фиг. 14 - EduH от способите, използвани в Remote Viewing, за създаване на работното задание, използвано във Фаза 4

В случая се използват данни на вюър, добити във **Фаза 1**, и съответната цел е да се извлекат данни за всичко, което се асоциира с тази спираловидна структура.

Извлечени бяха следните взаимно припокриващи се данни при наблюдението на спираловидната структура:

Основният елемент за мнозинството вюъри се явява изкуствен обект, който е тежък, масивен и метален. Обектът излъчва енергия.

Данните сочат за възможността описаният обект да е съставна част от поне два компонента: продълговата триъгълна ръбеста структура, намираща се непосредствено под свределообразен цилиндричен и кух обект, състоящ се от тръбовидни елементи. Именно с цилиндричния компонент са свързани описаното движение и излъчване, наблюдавано от няколко вюъри.

Тук се наблюдава нов елемент, който не е наблюдаван в предните фази, а именно: двама вюъри независимо докладват за множество разпръснати малки парчета, намиращи се на сцената. Тези парчета са свързани с металическия обект, излъчващ енергия. Не би могло да се каже дали парчетата са отчупени и принадлежат на този обект, или се явяват като отпадъчен продукт вследствие на дейност, извършвана от този обект. Анализирайки данните на двама вюъри, би могло да се предположи, че тези разпръснати парчета се намират в някаква неподвижна течна среда, описана като "езеро", "студена вода в планинска местност" и "плаващ лед".

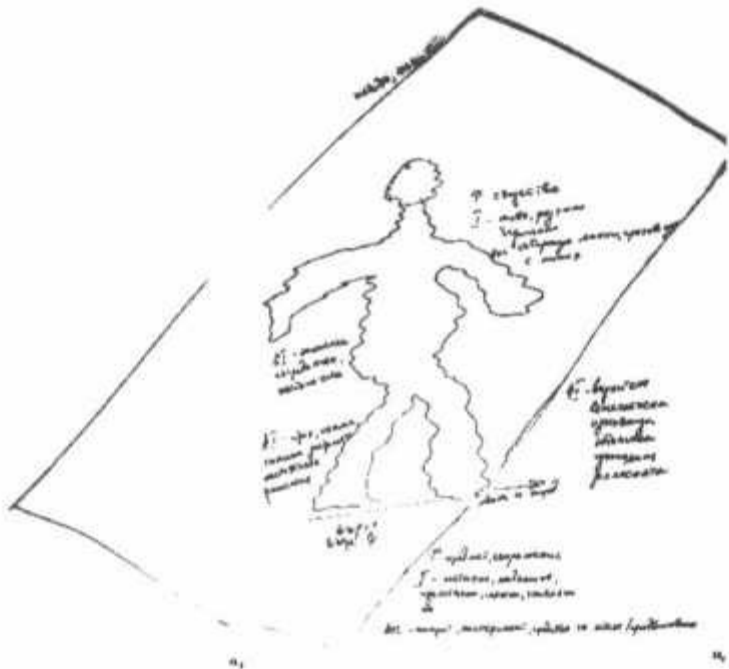

на разумни форми на живот се свързва с цилиндричния метален обект.

Сегменти от обобщеното описание, направено от вюър, работещ по тази фаза:

"...Основният елемент е масивно съоръжение, метално, намира се над земята, изкуствено, сложно и уникално. Асоциира се с апарат, експеримент, средство за летене/придвижване. Наблюдавайки този обект, се чувствам възхитена, впечатлена, любопитна, изненадана и захласната. Следващият по важност елемент е живо, разумно същество, без име. То е високо, изправено е вътре, движи се напред и е върху нещо. Асоциативни понятия, свързани с това същество: събиращо данни, проучващо, с мисия. Когато го наблюдавам, съм ужасена, застрашена, настояща и замислена, а съществото се определя като замислено, съсредоточено и настъпателно..."

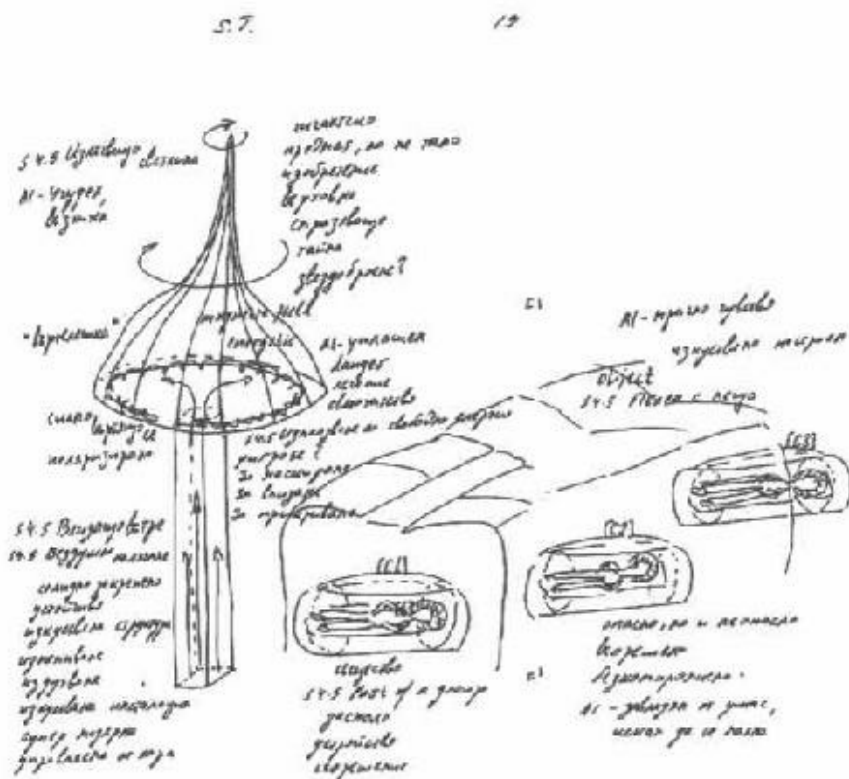

Фиг. 16 - Гоафично изображение на съществото, описано от същия вюър

Последният елемент, присъстващ на сцената и носещ сходни описания, е голяма структура/предмет във формата на несиметричен паралелепипед. Асоциира се с помещение, лаборатория (тази асоциация се среща и в предишните фази).

Фиг. 17 – Графично изображение на четириъгълния предмет

**Фиг. 18 - Гоафично описание на последната цел (Фаза 4),
наблюдавана от вюър**

Заклучение

1. Анализирайки данните, представени в четирите фази на проекта, първоначално изказаните предположения могат да се редуцират до следните две възможности:

Първо, вюърите наблюдават подземно военно съоръжение на румънското правителство или съоръжение, на което присъстват военен персонал и военна техника.

Второ, вюърите наблюдават структури и съпътстваща технологична и хуманоидна активност, отговарящи на описанието в настоящата книга.

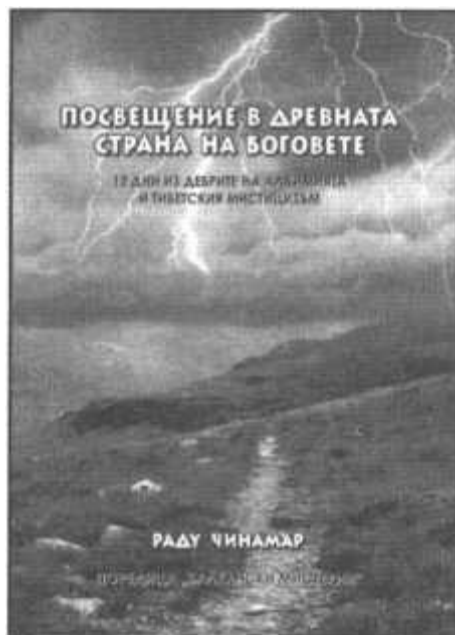
Естествено, напълно е реална и комбинацията на горните две твърдения.

2. Взимайки под внимание данните, получени във Фаза 2, съпоставяйки ги с данните, добити в останалите фази, и сравнявайки ги с така конструиранията задания, определящи целите за наблюдение, се забелязва неминуемо сходство в много елементи. Следователно би могло да се изкаже смелата хипотеза, че съществуването на подземната структура, описана в книгата, не бива да се изключва като напълно невъзможна.

3. В проекта не са включени данни, които не са взаимно потвърдени. Това означава, че всички данни, публикувани до този момент в настоящия доклад, могат да се категоризират с вероятност за достоверност 100%.

4. Не са включени данни, които ръководителят на проекта смята, че поради тяхната "екзотичност" ще бъдат в ущърб на желанието на "Цезар" за запазване в тайна (поне на този етап) на отделни аспекти на това откритие в румънските планини. Тези данни са свързани с непотвърдените данни в точка 3.

ТЪРСЕТЕ НА КНИЖНИЯ ПАЗАР

"Посвещение в древната страна на боговете" не е роман и е пряко продължение на "Подземните тайни на румънския сфинкс: из окултните архиви на Департамент Нула" от същия автор, в която се разкрива съществуването на подземен археологически комплекс с извънземен произход на територията на Румъния.

Интригата зад това е комплексна, поради многоаспектната история, която предхожда тези събития.

През август 2003 г., американски и румънски военни части, намиращи се в загадъчен и безпрецедентен съюз, провеждат експедиция в недрата на т. нар. "румънски сфинкс" в планините Бучеджи, където откриват най-голямата археологическа находка на всички времена: мистериозна зала на около 50 000 години, с холографска технология, надхвърляща и най-смелите мечти на човека.

Въпреки политическите и окултни интриги, вълненията и ограничения достъп до това велико откритие, водачът на експедицията позволил на Раду Чинамар да посети и проучи тези артефакти. Породена от тези събития се ражда и вече споменатата първа книга на автора, в която хронологията на горните събития е представена в детайли. Оттогава насам, животът на Раду се превръща в сложен лабиринт от необичайни обстоятелства и загадъчни взаимоотношения с необикновени хора.

В тази втора част нашият герой разказва за 12 дни от живота си, в които той преживява неща отвъд всяко въображение. Озовавайки се в Тибет чрез междупространствен портал, през който преминава с помощта на загадъчен лама, Раду е на път да преживее среща, надминаваща рамките на този свят, която ще го промени завинаги. Обстоятелствата, предшествали това пътуване, са не по-малко мистериозни и са свързани с тайнствен алхимик, чийто предци живеели в продължение на векове, практикувайки тайната традиция на "Великото дело", която удължава живота за неопределено време, докато човек успее да се самоосъществи отвъд ограниченията на физическата реалност.

Необикновените приключения на Раду Чинамар разширяват представата ни за онова, което е възможно, а следговорът към

изданието продължава да изследва множеството смислови нишки, от които е изплетен този сложен гоблен, запазвайки по този начин традициите от първата част на книгата. Това е издание, което може да ви асистира по безценен начин в преосмислянето на всичко, свързано със света на окултното.

ISBN 978-954-92354-5-6 Цена: 23 лв.

"Произход и история на Империите Орион и Сириус" навлиза в невероятни подробности около развитието на двете основни извънземни раси изиграли ключова роля в създаването на човешкото тяло и тераформирането на планетата Земя.

Предоставената в книгата информация предлага различна перспектива чрез която човек може да вникне в същността на проявлението на двата главни доминиращи архетипа в нашата галактика. Създава се разбиране за организационните структури на изградените управляващи системи в по-голямата част на този вселенски сектор.

След извеждането на някои базови правила, човек започва да си дава сметка как всички значими събития на Земята са базирани на тези модели и как те намират изражение в живота на всяка една земна цивилизация. Защото "човешките" култури са обусловени априори.

Днешната наука ни кара да вярваме, че сме постигнали нещо сами по себе си, но скритата истина е, че сме изначално ситуирани в шаблон. По този начин хората неизменно се връщат към образа и формират система около заложените в него ценности, защото такъв е механизма на внедрените мисловни модели. Манифестацията на ценностите и вярванията, vyplътени в ядрото, е неизбежна. Така се отглеждат цели планети и реколти от раси и съзнания. И това е начина по който се прави от милиарди години. Процесът е винаги един и същ. Защото ние сме колония. В процес на ферментация.

И макар този процес в действителност да е доста комплексен и многопластов, можете да придобиете доста добра представа за неговата генерална същност благодарение на настоящия материал. Това е книга, която предлага езотерично разбиране защо светът, в който живеем днес е такъв какъвто е, защо системата е такава каквато е, и защо популярните човешки вярвания и разбирания са такива, каквито са - практическо знание, което може да отключи много врати на индивидуално ниво за всеки един от нас. Защото именно с разбирането на голямата рамка започва едно осъзнаване от различно естество, което провокира преосмислянето на всички

настоящи възгледи.

И именно този тип провокация ще откриете тук.

ISBN 978-954-92354-4-9 Цена 25 лв.

ПРОМОЦИОНАЛНИ ПАКЕТИ

(важат единствено при поръчка директно от сайта на
Издателство "Паралелна Реалност")

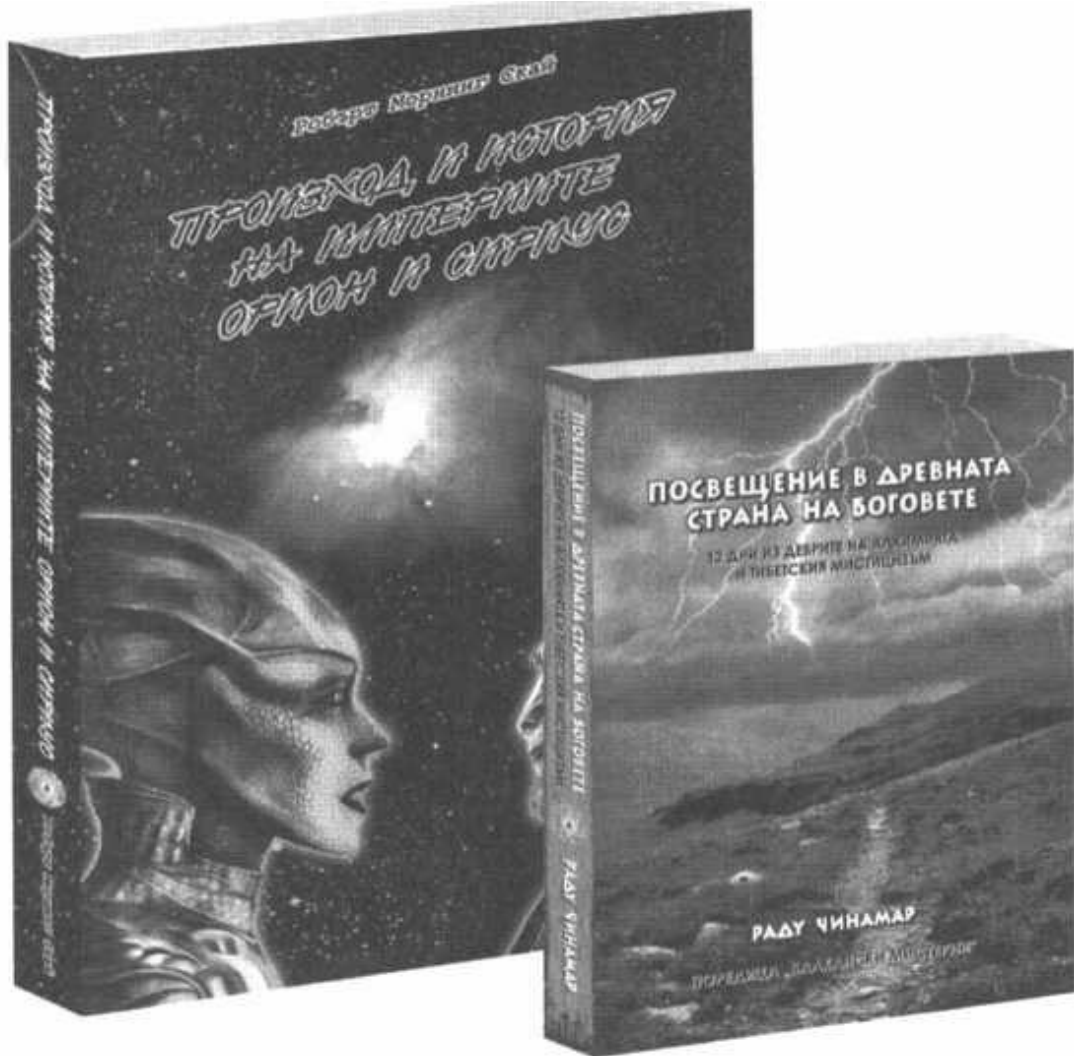

Подземните тайни на румънския сфинкс: из окултните архиви на Департамент Нула

+

Посвещение в древната страна на боговете: 12 дни из дебрите на алхимията и тибетския мистицизъм

Цена: 38 лв. (без включена доставка)

Посвещение в древната страна на боговете: 12 дни из дебрите на алхимията и тибетския мистицизъм

+

Произход и история на Империята Орион и Сириус

Цена: 40 лв. (без включена доставка)

Подземните тайни на румънския сфинкс: из окултните архиви на Департамент Нула

+

Посвещение в древната страна на боговете:

12 дни из дебрите на алхимията и тибетския мистицизъм

+

Произход и история на Империите Орион и Сириус

Цена: 55 лв. (без включена доставка)

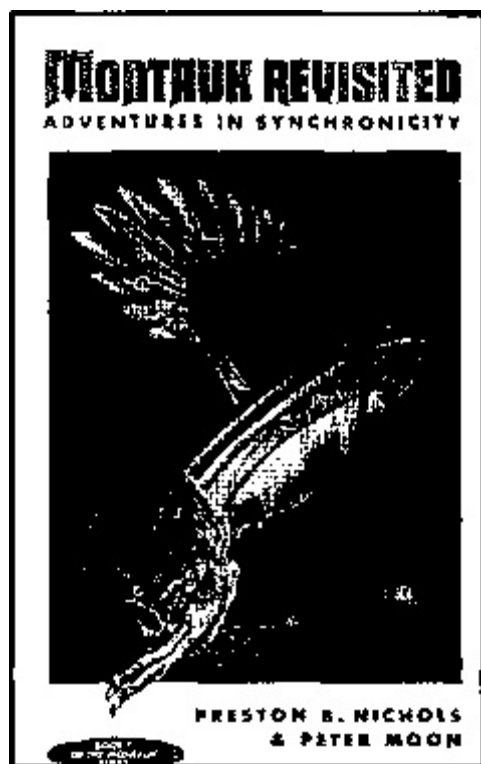
ОЧАКВАЙТЕ...

Трета част от поредицата на Раду Чинамар, в която сюжетът ни връща в комплекса в румънските планини Бучеджи и ни представя навярно най-интересната информация от всички 4 книги. Раду и Цезар изследват тунела, водещ до Египет, заедно с международен специален екип съставен от интересни членове. Те се озовават под известния на всички ни сфинкс на платото Гиза, където откриват холографски записи на галактическата история, оставени от загадъчни и могъща извънземна раса, която сякаш предшества всичко познато.

Намерената технология е отвъд всякакви представи и чрез разказа на Раду получаваме визия за множество други аспекти, свързани с вече представената интрига.

В изключителното продължение на сагата за "Проектът Монтоук" Престън Никълс и Питър Муун ни разкриват нови удивителни детайли около мистериозните събития, разиграли се в подземната база на Лонг Айленд, Ню Йорк. Книгата набляга на окултните елементи и енергии, които витаят около проекта и издига на ново ниво разбирането ни за това, какво са синхроничност и магия. В тази втора част Престън възвръща все повече спомените си за случилото се, а в историята се намесват и нови персонажи, които обогатяват представата за това, какво са представлявали тайните пътувания във времето. В сюжета са

намесени ЦРУ и няколко тайни общества, всички от които искат косвено да контролират онова, което проектът Монтоук представлява по своята същност. Питър Муун изследва и открива архетипни връзки между Алистър Кроули, Джак Парсънс и А. Рон Хъбърд, които са неделима част от цялата динамика на неговото проучване. Престън Никълс пък разкрива извънземните корени на технологията, стояща зад днешния транзистор, който всички използваме. Това е книга, която демаскира в още по-голяма степен сценария, стоящ зад първата част и ни представя палитра от нова смайваща информация.

Viitor cu cap de mort © 2004 by Radu Cinamar

First printed in Romania by Misterium Publicatii srl.

Подземните тайни на румънския сфинкс:
из окултните архиви на Департамент Нула

Радун Чинамар

Румънска Първо издание на български език

Превод от румънски: Невена Кънчева Под взаимната редакция
на: Жана Симеонова и Издателство "Паралелна Реалност"
Художник на корицата: Панайот Панайотов

Издателство "Паралелна Реалност"

<http://www.parallelreality-bg.com/>

Пловдив, 2010 г. ISBN 978-954-923-543-2